

परब्रह्म साण्डिय

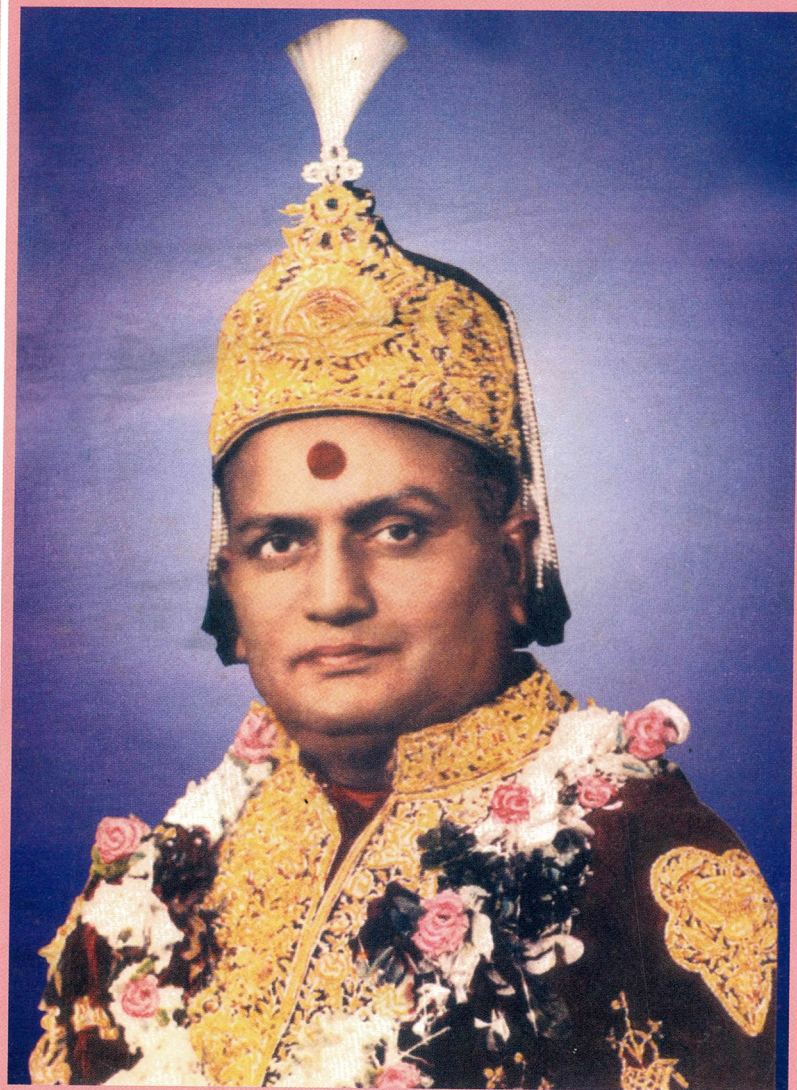
शताब्दि वर्ष
(२०११-२०१२)

सुधाबेन रजनीकांत भटेता

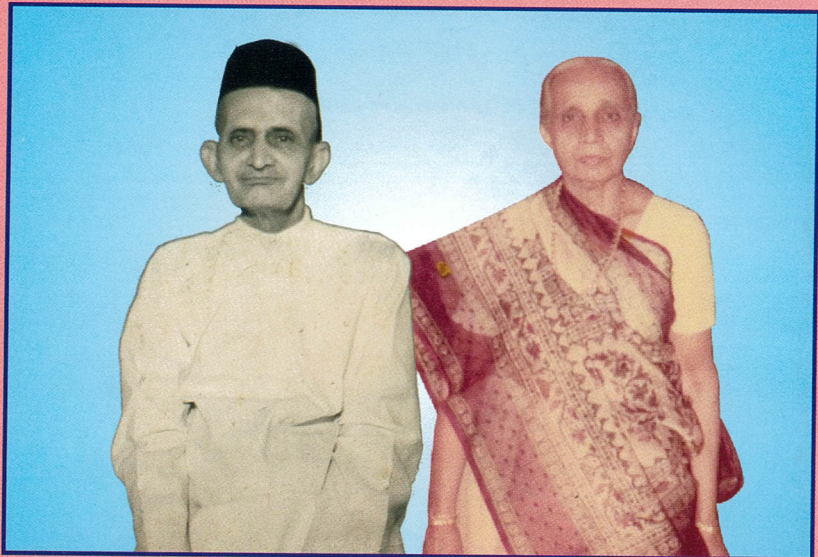
સુઘાબેન, રજનીકાંતભાઈ, બચુભાઈ તથા
સર્વેસર્વા શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાન

પરબ્રહ્માનંદ કેસેટના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે

અક્ષરાતીત શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજ

‘परब्रह्म सान्निध्य’ना भूषणभी प्रेरणास्रोत

शांतिलाळ कल्याणुदास भडेता तथा रसीलाबेन शांतिलाळ भडेता

कु. पन्नाबेन शांतिलाळ भडेता

પરબ્રહ્મ સાન્નિધ્યના પ્રેરક

રજ્ઞ નૌકાંત શાંતિલાલ મહંતા

જન્મ તા. : ૧૪-૧૨-૧૯૩૩

અક્ષરવાસ તા. : ૧૯-૦૮-૨૦૧૧

પરબ્રહ્મ સાન્નિદ્ય

: લેખક :

સુધાબેન રજનીકાંત મહેતા

શ્રીજી નિવાસ, શાહપુર દરવાજા બહાર, અમદાવાદ.

ફોન : ૨૫૬૦૧૪૮૪

‘પરબ્રહ્મ સાન્નિધ્ય’

- મૂલ્ય : રૂ. ૩૦/-
- વિભોચન વિધિ : પ્ર.પૂ. પરબ્રહ્મની શતાબ્દીની ઉજવાણીમાં તન-મન-ધનથી સંપૂર્ણ કાર્યભાર સંભાળનાર ભાઈશ્રી મહેન્દ્રના વરદ હસ્તે
- પ્રકાશક : સુધાબેન રજનીકાંત મહેતા
શ્રીજી નિવાસ,
શાહપુર દરવાજા બહાર,
અમદાવાદ. ફોન : ૨૫૬૦૧૪૮૪
- સર્જન, સંપાદન અને સંકલન : સુધાબેન રજનીકાંત મહેતા
- ટાઈપ સેટિંગ/મુદ્રક : વિપુલ પ્રિન્ટર્સ
૧૪, અડવાણી માર્કેટ
શાહીબાગ રોડ, અમદાવાદ-૪.
ફોન : ૨૫૬૨૨૬૭૩

પરબ્રહ્મની માનવમૂર્તિ

સ્વસ્તિશ્રી ભાદરણ મધ્યે પરબ્રહ્મ એવા મુનિ મહારાજને પ્રસન્ન કરી શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજ ૧૯૫૪ની સાલ માસ બીજો ને તારીખ બાવીસે પ્રગટ્યા. છત્રાયા થયા. સકળ નારાયણકુંજ તથા અન્ય સર્વ સંતોએ તેમને પ્રગટ પુરુષોત્તમ રૂપે વધાવી લીધાં.

ત્યારબાદ પ્રભુશ્રીએ અક્ષરભુવન બંધાવ્યું. મણિબા, મધુબેન સાથે શાહપુર અક્ષરભુવનમાં રહેવા આવ્યાં.

મહારાજશ્રીની દેહયષ્ટિ રૂપાળી હતી. બાંધીદડીનું સુંદર ઘાટીલું શરીર હતું. સવારે છ વાગે કોઈપણ સંજોગોમાં જાગી જતાં, પાટ ઉપર શાંતચિત્તે પાંચ મિનિટ બેસતા. પછી નિત્યકર્મથી પરવારી પાટ પર બિરાજમાન થતાં. ક્યારેક પાટ પર જ ચા-ભાખરીનું શિરામણ કરી લેતાં, તો ક્યારેક નાના રસોડાના પગથિયે ચાની ચૂસકી લેતા.

નિત્ય સ્વાંગમાં સફેદ ધોતિયું, મલમલિયો સદરો પહેરતાં. ખભે આસમાની રૂમાલ રાખતાં. ખૂબ જ રૂપાળું દેખાતું મુખાર્વિંદ તેજસ્વી દેખાતું. એકદમ ઘાટીલો ભાલપ્રદેશ, વયમાં થોડોક ખાડો પડતો જાણે ચાંલ્લા માટે જ ન હોય !! વાળ સરસ ઓળાતા. લોમા તેલ નાખતા. ડાબી બાજુ પાંચી પાડી જમણી બાજુનો વાળનો જથ્થો સરસ રીતે ઓળાતો. પૂમનાજી વાળંદ પાસે વાળ કપાવતા. રાયણમાળા, મગમાળા, સાથે સોનાનો દોરો તો ક્યારેક હીરાકંઠી પણ પહેરતા. દસેક વાગે પાટ પરથી ઊઠી હીંચકા ઉપર જમણી બાજુના સળિયા બંને હાથે પકડી પાટ ભણી મુખાર્વિંદ રાખી દર્શન દેતા. સંતો દર્શને આવતા તે એ બાજુ જ બેસતા. અલકમલકની વાતો થતી. ક્યારેક ભજન પણ ગવાતાં.

સમૈયે શણગાર સજતાં. હાલ જે ઘરે ઘરે તસ્વીર છે તે મરુન કલરના જરીથી ખીચોખીચ એવા કોટ પાટલૂન, મોજડી પહેરતા, ખિસ્સા પર જરીથી ‘નારાયણ’ નામ લખેલું તે ધ્યાન ખેંચતું. આવા જ બીજા વાઘા લીલા રંગના પણ હતા. પ્રભુશ્રી જ્યારે આ પોષાક પહેરીને રાસ રમવા ઊભા થાય ત્યારે, ચંદ્રિકાબેન ખાસ ગવડાવતા. ‘લીલી ટોપીને ઉપર મોર છે રે કાનો કાળજડાની કોર છે રે’ રાસમાં થાકે ત્યારે ભક્તો પસીનો લૂછે, પંખો નાખે, પાણી પાય. ક્યારેક લાડુ, ભજિયા, ઢોકળાનો પ્રસાદ પણ હોય.

બજારે ખરીદવા જાય ત્યારે રેશમી બોસ્કી રંગનો ઝભ્ભો, ટીનોપોલથી શ્વેત એવું ધોતિયું, બ્રાઉન રંગના બુટ, લાલ મોજાં ને કાશ્મીરી ટોપી પહેરે. હાથમાં થેલી હોય. સીધા ટક્કાર ચાલે. જેને દર્શન આપવા હોય તેની સામે જુએ, બાકી તો નીચી નજરે ચાલ્યાજાય. ખરીદીમાં માણેકચોક, દિલ્હી દરવાજા બહાર અજમેરાને ત્યાં ગોદડાં ભરાવવા કે પછી સામે આવેલા 'સારદી'ના પીકામાં લાકડાં તોલાવવા જતાં. શહેરમાં ચંચાબેન, ચંચળબેન, જૈન કાન્તાબેન, દિવાળીબા, માસીબા, ઈશ્વરભાઈ, બળવંતભાઈ, ઝીણાભાઈ, સરસપુર મામી, મંગળભાઈ, અમરતબેનને ત્યાં જતાં. ભગવત્ કૃપા, શ્રીજી નિવાસ અને નારાયણ કુંજમાં તો વારંવાર જતાં. તડબૂચ, ટેટી, કેરી, જાંબુ, કાકડી, કેળાં એવાં વ્યંજનો તેમને ખૂબ ભાવતા. છો.ઉદેપુરના ભક્તો પર વિશેષ વ્હાલ. સમૈયે આવે જે કંઈ દર્શન દાન આપે તો પ્રભુશ્રી એલ્યુમિનિયમના ડબામાં ગુપચુપ જોયા વગર મૂકી દેતા. ક્યારેક તેઓને લાડવાનો ઢેબરાનો પ્રસાદ બંધાવતા. હરિભગતોના પત્રો આવે તો વાંચે વંચાવે અને ઉત્તર લખે કે લખાવે.

બાકરોલ મંદિરની રચના કરવામાં વારંવાર બાકરોલ જાય. કારીગરો, મજૂરો પાસે ઉતાવળ કરાવતાં. કેમ જાણે કામ વહેલુ આટોપાઈ જાય તો સારું. મંદિરનું ઉદ્ઘાટન રંગેચંગે પતાવી પરત આવી અક્ષરભુવનમાં શાંતિથી રહ્યા.

માનવરૂપ ધરી પ્રભુ અક્ષરભુવનમાં ચૌદ વરસ રહ્યા. ભગવાન એટલે કે પરબ્રહ્મનું એક અંગનું દર્શન પણ દુઃખ ટાળી દે છે એવા પૂર્ણ પુરુષોત્તમના નખશિખ દર્શન આપણને સૌને નિત્ય થતાં એ આપણું સૌભાગ્ય છે. એવા એ પૂરણબ્રહ્મે આપણા સૌના કલ્યાણ કાજે કેવળ નરનાટક કર્યું. શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાનને પરમિયો થયો હતો. મુનિમહારાજને વાએ પારાવાર દુઃખ આપ્યું. પત્ની સાથે વઢવેડ થતાં જુદાં થયાને રસોઈ કરનાર કોઈ નહીં તે જેમ તેમ રોડવતા. તેવીજ રીતે શ્રી પ્રગટ પરબ્રહ્મ પુરુષોત્તમને બોચી ઉપર ગુમડું થયું હતું. ડાયાબિટિસ થયો હતો. મોતિયા ઉત્તરાવ્યા હતા. હરિભગત પતિ-પત્નીના ઝગડામાં સમાધાન કરાવવા જતાં હાથની ટચલી આંગળી વાંકી થઈ ગઈ હતી. આમ મનુષ્ય અવતારે પણ ઘણું સહન કર્યું. પણ ભગવાન એટલે ભગવાન. જેમનું રૂંવાડું ચ દિવ્ય જ હોય એવા એ ભગવાન ચૌદ વરસ અક્ષરભુવન અમદાવાદમાં રહ્યા. હરિભગતોના લાડકોડ, મનોરથ પૂરા કર્યા. સાંખ્યની સમજ દઢ કરાવી તાવ ગ્રહણ કર્યો. રૂડાં આંગણા સોહાવો..... પંક્તિ ગાઈ લીલા સકેલી સ્વધામ જઈને બેઠા.

અનુક્રમણિકા

- અક્ષરાતીત શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજ
- પરબ્રહ્મ સાન્નિધ્યના પ્રેરક
રજનીકાંત શાંતિલાલ મહેતા
- પરબ્રહ્મની માનવમૂર્તિ
- વાયુ વાયુ રે વ્હાણું સોનલ વરણું : ગરબો

૧.	પરબ્રહ્મ સાન્નિધ્ય	૧ - ૨
૨.	એ હતી પુરુષોત્તમ પ્રિયા.....	૩ - ૪
૩.	આત્મનિ તૃપ્ત: કુ. પન્નાબેન.....	૫ - ૭
૪.	પરબ્રહ્મ પ્રાગટ્ય અને લીલાગાન	૮ - ૫૫
	(છોટા ઉદેપુરનો નકશો)	
૫.	મહારાજશ્રી અને બચુભાઈ	૫૬ - ૭૨
	(બચુભાઈનો ફોટો)	
૬.	બચુભાઈ પર મહારાજશ્રીનો પત્ર	૭૩ - ૭૪
	મહારાજશ્રીનું નિવાસસ્થાન (ફોટો)	
	શણગાર શેરી : સરસપુર, અમદાવાદ	
૭.	પ્રભુશ્રીની નિત્ય લીલાનું માહાત્મ્ય	૭૫
૮.	પ્રભુશ્રીની નિત્ય ડાયરીના પાના	૭૬ - ૨૮૪
૯.	સમાધિસ્થ ભાઈબેનોના નામ.....	૨૮૫ - ૨૮૮
૧૦.	અમે અને પરબ્રહ્માનું સાન્નિધ્ય	૨૮૯ - ૩૪૨
૧૧.	પ્રાસંગિક ભજન અને આરતી	૩૪૩ - ૩૫૩
૧૨.	દીર્ઘસૂત્રી ભજનો	૩૫૪ - ૩૭૦
૧૩.	અન્ય ભજન	૩૭૧ - ૩૯૭
૧૪.	જ્ઞાનપત્ર : લીંગડની લીલા	૩૯૮ - ૪૧૦

૧૫. બારાક્ષરી	૪૧૧ - ૪૧૨
૧૬. હાઈકુ	૪૧૩ - ૪૧૪
૧૭. ૧૦૦ પાવન સ્થળ જ્યાં હરિ બિરાજ્યાં	૪૧૫ - ૪૧૮
૧૮. ૧૦૦ સુંદરતા શ્રી હરિની	૪૧૯ - ૪૨૨
૧૯. ૧૦૦ સુવર્ણબોલ (ગુણાતીત ડાચરીમાંથી)	૪૨૩ - ૪૨૭
૨૦. પ્રગટના સંતો માટે સાનંદ સમર્પણ	૪૨૮ - ૪૩૨
૨૧. જાગ્રત સંત્રીઓ	૪૩૩ - ૪૩૭
૨૨. પ્રગટ પ્રભુને પ્રત્યક્ષ મળેલા ભાગ્યશાળી સંતો	૪૩૮ - ૪૪૨
૨૩. પરબ્રહ્મની ધરોહર	૪૪૩
૨૪. પરબ્રહ્મનાં ચરણાર્વિદ	૪૪૪ - ૪૪૬

પરબ્રહ્મ સાન્નિધ્ય

‘પરબ્રહ્મ સમીપે’ પછી ‘પરબ્રહ્મ સાન્નિધ્ય’ પ્રગટ કરતાં મને અત્યંત આનંદ થાય છે. ‘સમીપે’ માં મેં અને મારાં કુટુંબે જ અનુભવેલું પરમાત્માનું સામીપ્ય વર્ણવાયું છે. જ્યારે અહીં ‘સાન્નિધ્ય’માં પ્રગટ પરબ્રહ્મ શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજ એટલે કે શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજ ‘અક્ષર ભુવન’ અમદાવાદમાં જેટલું રહ્યા તે દરમ્યાન જે કોઈ હરિભક્તો ગામ-પરગામનાને તેમના સાન્નિધ્યનું ચર્તિકંચિત્ સુખ પ્રાપ્ત થયું. તે સર્વને સમાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. શક્ય તેટલા અને વિશેષ તો મહારાજશ્રી સાથે જ્યાં જ્યાં જવાનું થયું, રહેવાનું થયું તેમજ ‘અક્ષર ભુવન’માં નિત્ય દર્શન કરવા જતાં જે કંઈ જાણ્યું, માણ્યું ને નાણ્યું તેને અભિવ્યક્ત કરવાનો આ નમ્ર પ્રયાસ છે.

આપણે આજે પ્રગટ પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ એવા શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજનું શતાબ્દી વર્ષ ઊજવી રહ્યાં છીએ ત્યારે પરબ્રહ્મ પ્રાગટ્યના દશ વર્ષ એ તો જેમને એમનું સાન્નિધ્ય સાંપડ્યું છે તેનો એક ‘પરબ્રહ્મ સાન્નિધ્ય યુગ’ જ કહી શકાય. પ્રગટનો સંપર્ક, સમાગમ, સહવાસ સાંપડવો એ ભાગ્યશાળી બળિયા જીવનું કામ છે. શાસ્ત્ર કહે છે તે પ્રમાણે જેને પ્રગટ ભગવાન સદેહે વિચરતા મળ્યા હોય તેને જ આ સુખ સાંપડે છે ને તે સુખ છે. દર્શન, વાતુ, પ્રસાદી અને મળવું. અહીં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે તે સર્વ આ સુખના અધિકારી બન્યાં છે. ને તેથી જ તે સર્વ સંતોને યાદ કરી કરીને આ પુસ્તકમાં સમાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે.

આમ કરતાં મેં કોઈને પૂછવાનો તથા અન્ય જાણવાનો આગ્રહ રાખ્યો નથી. હા, મારા પરિવારને મેં જાણ કરીને કહ્યું હતું કે તમને પ્રભુશ્રીની યાદ, પ્રસંગ, પરચા જાણતા હોવ તો મને લખી આપજો. મારા પરચા સાથે તેમને સમાવવાનો વિચાર છે. જેમણે જે કંઈ લખીને આપ્યું તે અહીં પ્રસ્તુત કર્યું છે. તદ્દુપરાંત રવિ સભામાં નિયમિત આવતા ભગતોને પણ તેમનો અનુભવ લખી આપવાનું કહ્યું હતું. જેમણે આપ્યું તેનો સમાવેશ કર્યો છે.

મહારાજશ્રીના ભત્રીજા ભગવદીય શ્રી બચુભાઈને પણ મેં વાત કરેલી તેમણે પણ મહારાજશ્રી સાથેના પ્રસંગો મને લખી આપ્યા. તેમનું કથાનક ઘણું

જ પ્રેરણાદાયી છે. સચોટ છે અને ખુલ્લે ખુલ્લું છે. વાચકને તે વાંચતા એ વ્યક્તિનો સાચો પરિચય થશે. તેમનું કથાનક લખતાં, પ્રભુશ્રીએ તેમના પર લખેલો પત્ર તેમણે મને આપ્યો. તેમાંથી પ્રભુશ્રીના જ હસ્તાક્ષર પત્રમાં મૂક્યાં છે. જે દ્વારા મનુષ્યદેહનું માહાત્મ્ય શું છે ? તે સહેજે સમજાય તેવું છે. જો સરખાંમણી કરવી જ હોય તો આ પત્ર ભગવાનના હસ્તાક્ષર રૂપ શિલાલેખ જ છે.

આ સાથે પ્રભુશ્રીના ધામગમન પછી પણ જે હરિભક્તોએ અક્ષરભુવન, બાકરોલ, ચચેરના મંદિરોમાં શ્રદ્ધાભક્તિથી પોતાની સેવા-પૂજા, ભજન, કથા વગેરેથી મંદિરની આધ્યાત્મિક પ્રવૃત્તિઓને વેગ આપ્યો છે, આપી રહ્યા છે તે સૌનો ઉલ્લેખ તો કર્યો જ છે. આભાર પણ વ્યક્ત કરું છું. શ્રીમાન રજનીકાંતે તો મારાં પ્રત્યેક કાર્યને ઝીણવટથી તપાસી પ્રમાણિત કર્યું છે. જેથી જ આ કામ શક્ય બન્યું છે. તેમનો આભાર માનું એટલો ઓછો છે.

પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાન શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજમાં પરબ્રહ્મપણું-પૂર્ણપુરુષોત્તમપણું માન્યા પછી મારાં સંસાર-વ્યવહારમાં મારાં ભજનભક્તિમાં મારી આધ્યાત્મિક પ્રવૃત્તિમાં, મને સદાય સાથ-સહકાર અને દિવ્યરૂપે મારી પ્રવૃત્તિને સરાહી છે, એવા પ્રગટ સત્સંગ મંડળને તથા પ્રગટ પ્રભુને કરજોડી અનંત કોટિવાર પ્રણામ કરું છું.

આ લખતાં જાણે અજાણ્યે કોઈનો નામોલ્લેખ રહી ગયો હોય તો ક્ષમા માગું છું.

‘પરબ્રહ્મ સાન્નિધ્ય’નું વાચન કરતાં આપને ચર્કિચિત્ પણ શાંતિ થશે. મૂર્તિ સાંભરી આવશે. મન આસ્તિક બની પ્રગટ ભણી ખેંચાશે તો આ લખ્યું સાર્થક થશે.

અંતે મારા ભાઈ શ્રી ઈશ્વરલાલ મજમુદારે પ્રકૃતપાસ પરત્વે ઝીણવટભર્યું ધ્યાન આપ્યું છે. ને જે સેવા આપી છે તેનો પણ કૃતાર્થ ભાવે ઋણ સ્વીકાર કરું છું.

એ હતી પુરુષોત્તમ પ્રિયા

કેન્સરના વ્યાધિથી એ ગ્રસ્ત હતી
પણ જિન્દગી એનાથી વ્યસ્ત હતી
ધવલા એની કાન્તિ હતી
સ્મિત મધુરી મુદ્દા હતી
અનાદ્યાત પુષ્ય શી એ અપરિણીતા હતી
અબોટ કાયાને ડૉ.ને દેખાડતા પહેલાં
વિદેહી થવાની અજબ આવડત હતી
સરકારી સન્નિષ્ઠ કર્મચારિણી હતી છતાં
જલકમલ વત્ રહેવાની ટેવ હતી
કમાણી એણે પ્રમાણી હતી
પર દુઃખ નિવારણે માત્ર એ ખર્ચાણી હતી.
મારા તારાથી પર હતી. કારણ ?
'આત્મનિ તૃપ્ત' હતી
હલાહલ કલિકાલમાં
આત્મવિજયિની પતાકા શી લહેરાતી હતી
જ્ઞાનથી વૃદ્ધા હતી
વયે ભરથૌવના હતી
મહાકાલે કર પ્રસાર્યા આલિંગવા
ત્યારે,
મોતને માંડવે મંડાયેલી મહેફિલમાં
ભક્તિની ચૂંદડી ઓઢી
એ પુરુષોત્તમ પ્રિયા
એ આત્મ-આરાધ્યને મળવા
અભિસારિકા શી ઉત્કટ હતી
એની નનામી ઊઠતાં
અનેક પરિચિત અપરિચિત ચહેરા ઉદાસ હતા

છતાં એની મુખમુદ્રાસ્થિતપ્રજ્ઞ હતી
એ પન્ના હતી
માતા રસીલાબેનની એ ગરિમા હતી
રજનીકાંતની એકમાત્ર ભગિની હતી
મારી વંદનીય નણંદ હતી
કાળના કેલેન્ડરમાં એ હતી
સ્મૃતિ કેલેન્ડરમાં એ જ માત્ર મોખરે છે.

આત્મનિ તૃપ્તઃ ।

કુમારી પન્નાબેન શાંતિલાલ મહેતા.

‘પરબ્રહ્મ સાન્નિધ્ય’ કુ. પન્નાબેન શાંતિલાલ મહેતાના સ્મરણાર્થે સમગ્ર સત્સંગ પરિવારને સમર્પણ કરતાં હું અત્યંત આનંદ અનુભવુ છું. શતાબ્દિ વર્ષની ઉજવણીના પુનિતપર્વ નિમિત્તે એ સાંખ્યયોગિની માટે બે શબ્દો લખું તો અસ્થાને નહીં ગણાય.

ઘરમાં વૈષ્ણવભક્તિ એટલે બંને ભાઈ-બેન ઘરમાં બાલકૃષ્ણાની સેવા-પૂજા કરતાં. મોતીની માળાઓ બનાવી પ્રભુને પહેરાવતા. મારી માળા મોટીને તારી માળા નાની એમ બંને ભાઈ-બેન ચડસા ચડસી કરતાં. ઝગડતાં અંતે પન્નાબેન ઢીલ મૂકતાં કહે, સારું જા. તારી માળા મોટી, પણ મારા ભગવાન મોટા એમ સમાધાન થતું. જન્માષ્ટમી પર્વ નિમિત્તે બાલકૃષ્ણને વિશેષ રીતે સજાવતા. આમ લાલજીની સેવા ખૂબ શ્રદ્ધાથી કરતાં મેટ્રિક પાસ થતાં સુધીમાં મુનિમહારાજનો પરિચય થયો. પૂર્વનું બીજબળ પાકી ગયું. પ્રભુશ્રીમાં નિશ્ચય પાકો થયો. સત્સંગ મળ્યોને તેનું માહાત્મ્ય સમજાયું. હરિબેન, કપિલાબેનને જોઈ, તેમણે પણ પર ઘેર પાણી ભરવું તે કરતાં ભક્તિ ઉત્તમ માન્યું. ઘરમાં પરણવાની સાફ ના પાડી. મારા સસરાને તેમને પરણાવવાની ખૂબ ઈચ્છા. તેમને મુનિમહારાજે દર્શન આપી, પન્નાબેનને પરણવા માટે દબાણ કરશો નહીં એવી ચોખ્ખી વાત કરી. પછી તો કલેક્ટર ઓફિસમાં નોકરી મળી. ધીમે ધીમે નાયબ મામલતદારની પોસ્ટ સુધી પહોંચ્યા. નોકરી નિષ્ઠાથી કરતાં, પણ બાકીનો સમય પ્રભુ ભજન-સ્મરણ, ભક્તિ સાહિત્યનું વાચન, સમૈયે અચૂક જવાનું. એવી રીતે જ વિતાવતા.

મહારાજશ્રી અમદાવાદ આવ્યા. અમે શાહપુર આવ્યા. તેમને ભક્તિ કરવાનું મોકળું મેદાન મળી ગયું. ઓફિસમાં રજા લેતા તે પણ સમૈયાના દિવસોમાં જવાય તેવી ગણતરી કરીને જ લેતાં. સ્વભાવે શાંત, ઓછા બોલા, રાગદ્વેષ, સ્તુતિનિંદા, મારાતારાથી પર હતા. પ્રભુ પ્રસન્નતા એમનું ધ્યેય હતું. બને ત્યાં સુધી ઝગડાને ટાળવા પ્રયાસ કરતાં. એકવાર ભગતોને પોતાને ત્યાં લઈ જવાની બાબતમાં શ્રી પરસોત્તમભાઈ (PAG) અને તેમના

મોટાભાઈ વચ્ચે મન-દુઃખ થયું. તેમણે ખૂબ શાંતિથી મામલો શાંત પાડ્યો. શ્રી પરસોત્તમભાઈને કહ્યું : ચિમનભાઈ મોટા છે. તમે બીજી વખત સેવા આપજો. એમનું ધાર્યું થવા દો. આમ તો બંને જીદે ચડ્યા હતા. માને નહીં. પરંતુ વચમાં પન્નાબેન હતાં. તેમનું તેઓ બંને બહુ માન રાખતા.

દેખાવે સુંદર, અત્યંત ગૌરવર્ણ, સપ્રમાણ દેહચષ્ટિ, વસ્ત્રપરિધાન તો આદર્શરૂપ, ગોળમોટો ચાંલ્લો, સંપૂર્ણ સાદાઈ, સોનું તો શરીરે અડાડ્યું નહોતું. કાળાં કપડાં પહેરવા પર મહારાજે નારાજગી બતાવી. પછી કદિ કાળું વસ્ત્ર કે કાળી કોઈ ચીજને અંગીકાર કરી નહોતી. લગ્નવિવાહમાં જવાનું ટાળતાં. ખરીદી કરવા પણ ભાગ્યે જ જતાં. કહે તમે જે લાવો તે સારું જ છે. ઘરમાં પ્રત્યેક કામમાં સંપૂર્ણ સહકાર આપે. દિવાળીમાં સફાઈથી માંડી, રંગોળી પૂરવામાં પણ મદદ કરતાં. ક્રોધ, ઉતાવળ કે નાહકનો રથવાટ સ્વભાવમાં જ ન હોતા.

એક નાનકડું પણ નણંદભાભીના સંદર્ભે ઉદાહરણરૂપ દ્રષ્ટાંત છે જે લખવાનું મન થાય છે. મારી બાને ત્યાં ઘઉં આવ્યા હતા. મારાં સૌ. ભાભી જયપુર હતાં. મને થયું એકલી કેવી રીતે કરશે ? પૂ.બેન તથા રજનીકાંતને આમ વારંવાર પિયર દોડી જઉં તે ન ગમે. મેં પન્નાબેનને રોટલી વણતાં વાત કરી. અમે રોટલી સાથે રહીને કરતાં. પન્નાબેન કહે : તમે સીધા બાને ત્યાં જાવ. હું નિશાળમાં ફોન કરી દઈશ. સાંજે સમયસર આવી જજો. હું ગઈ, કામ પતાવી આવી. ઈશારાથી પૂછ્યું : ‘પતી ગયું ?’ મેં કહ્યું, ‘હા’. આમ મારી મૂંઝવણનો ઉકેલ કરી આપતાં. તદ્દુપરાંત મારી નોકરી નિશાળની હોવાથી માર્કની ગણતરી કરવી, Total કરવું, બંડલ ગોઠવવું વગેરેમાં સાવધાની રાખી જરાપણ ગરબડ ન થાય તેવી રીતે મદદ કરતાં. આમ સાંખ્ય એટલે ખૂણામાં એકલા ભજન કરવું એમ નહીં પણ, બધાને મદદરૂપ થવું. છતાં જગત ખોટું કરતાં જવું તે તેમણે બરાબર કરી બતાવ્યું.

ઘર ઉપરાંત મંદિરમાં પણ ધ્યાન આપતા. અક્ષરભુવનને રંગાવવાની ચિંતા, મધુબેનને જોઈતું કરતું હોય તેની ચિંતા, અરૂણાને કંઈ કામકાજ હોય, પન્નાબેનને કહેતાં. પૈસે ટકે જરૂરિયાતવાળાને ગુપ્ત રીતે મદદ કરતાં. મહેન્દ્ર કહે : ફલાણો બલ્બ ઊડી ગયો છે તો વિના સંકોચે પેટી ખોલ્યા વિના પોતાના પાકિટમાંથી પૈસા કાઢી આપતા.

મંદિર માટે સંપૂર્ણ સમપર્ણભાવ, હરિભગતો પ્રત્યે માન અને આદરભાવ. બધાંને પ્રેમથી બોલાવે, શાંતિથી વાત કરે. મૂઝવણ હોય તો પોતાની સૂઝ પ્રમાણે ઉકેલ કરી આપે. અલિ, તલી, જેવી તોછડી ભાષા કદિ હોઠ ઉપર નહોતી આવતી. સત્સંગી એટલે મિત ભાષી અને મિષ્ટભાષી એ વાત એમનામાં સંપૂર્ણપણે જળવાઈ હતી. સાદું ભોજન, સાદું વર્તન અને ઉત્તમ વિચારસરણી એવું એમનું અનોખું વ્યક્તિત્વ હતું. આજે એમને ઓળખતા કોઈને પણ પૂછો. એમને માટે અહોભાવને આદરભાવથી જ વાત કરશો.

અમારા ઘરમાં ભક્તિ સાહિત્ય જેવું કે, ભક્ત ચિંતામણિ, વયનામૃત, સ્વામીની વાતો, અબજીબાપાની વાતો, નિર્ગુણદાસ સ્વામીની વાતો, નાનાભાઈ ભટ્ટની પૌરાણિક વાતો, કરસનદાસ માણેકનું 'મહાભારત', પુરુષોત્તમ મહારાજ અંગેનું વિજ્ઞાનામૃત તરંગ, જ્ઞાનામૃત, ભજનાવલિ જેવા ધર્મગ્રંથો તેમણે જ વસાવ્યા છે. ધૂપસળી બળે ને સુગંધ ફેલાવ્યા કરે એવું વ્યક્તિત્વ. સંસ્કૃતમાં એક શ્લોક છે જે એમના વ્યક્તિત્વ માટે ઉલ્લેખ કરવાનું મન થાય છે.

શ્લોકાર્થેન પ્રવક્ષ્યામિ, યુદુવતં ગ્રંથકોટિમિઃ ।

આત્મનઃ પ્રતિકૂલાનિ, પરેષાં ન સમાચરેત્ ॥

(અર્થ : જે કરોડો ગ્રંથમાં કહેવાયું છે તે હું તને અડધા જ શ્લોકમાં કહું છું કે, પોતાને ન ગમે તેવું આચરણ બીજા માટે ન કરો.) ઊંચે અવાજે કદિ બોલ્યા નથી. ક્રોધ કદિ કર્યો નથી.

૫૨ વર્ષની ઉંમરે તેમને કેન્સર થયું. નોકરી મૂકી દીધી. ૧૧-૪-૮૧ના ચૈત્ર વદ અગિયારસ, અધિકમાસ (શ્રી વૈષ્ણવ સંત વલ્લભાચાર્યનો પાટોત્સવ)ના રોજ તેઓ અક્ષર નિવાસી થયાં. શનુભાઈના પત્ની, મધુબેનને મહારાજશ્રી પન્નાબેનને અંતકાળે લેવા આવ્યા હતા, એવાં દર્શન થયાં હતાં.

આમ એક આદર્શ પુત્રી, સન્નિષ્ઠ, કર્મચારિણી અને ઉત્તમ સત્સંગિનીનું જીવન ઉદાહરણ રૂપ હતું. નણંદ ભાભીના વગોવાયેલા સંબંધ માટે ત્યાગમૂર્તિ એવાં પન્નાબેનનું વ્યક્તિત્વ સાથે જ બોધદાયક છે.

વાયુ વ્હાણું સોનલવરણું (ગરબો)

હે વાયુ વાયુ રે વ્હાણું સોનલવરણું,

લાયું લાયું રે સદેશ શતાબ્દી વર્ષનું,

ચગ્યા હૈયા હિલ્લોળ, બોલ્યા મનડાના મોર (૨)

આવ્યું હરખનું ટાળું રે.... વ્હાણું

હે બોકરોલધામમાં ધૂમ મચી (૨) સખી બાકરોલધામમાં પ્રભુ પ્રગટ્યા (૨)

હે રૂડા બાકરોલધામે જન્મ ધરીને, અમદાવાદે વિચરણ કરીને,

હે સખી માતા હરિખાના ભાગ્ય ફળ્યા (૨)

સખી પિતા શંકરણાઈને પ્રભુ મળ્યા (૨)

હે રૂડા ભાદરણાધામે મંદિર બંધાવ્યું (૨) પ્રભુ પરબ્રહ્મરૂપે પુરણ થઈને (૨)

એની શોભા અપાર,

સોહે સોળે શણગાર

રૂપરૂપનો અંબારને

ગુણનો ભંડાર, મૂરતિ રૂડી સોહે રે.... વ્હાણું....

હે સખી બાકરોલ ધામમાં મૂર્તિ જોઈ (૨)

પાયે મોનડીઓ, ઝાંઝર રણઝણ

સખી સોનેરી સુરવાલ, જરકસી નામા

હીરા માણેકને મોતીની માળા, મૂરતિ રૂડી સોહે રે.... વ્હાણું....

સખી શતાબ્દી વર્ષની ઉજવણી (૨) રૂડી મંગલ પર્વની આવી ઘડી (૨)

હે ઢોલકાંસાને શરણાઈના સૂર ગુંજે

વાજાં વગડાઓ, યોઘડિયા બેસાડો, હે આજ ધૂમ મચાવો રે.... વ્હાણું....

સખી શોભા સવારી સજ્જ કરાવો (૨) સખી રથમાં પ્રગટ પ્રભુને પધારાવો (૨)

સખી અબિલગુલાલની છોળો ઉડાડો, આસોપાલના તોરણ બંધાવો

શોભાયાત્રા કાઢો રે.... વ્હાણું....

સખી પકવાન્ન પડાવો પંચપંચવિધના (૨) સખી પંગત પડાવો ગ્રામજનોની (૨)

એવો અંતરના ભાવથી, ભોજન બનાવો, સોના બાજોઠે પ્રેમથી બેસાડો

પ્રભુને હેતે જમાડો રે.... વ્હાણું....

સખી, ભજનકીર્તનની ધૂમ મચાવો (૨) સખી રાસગરબાની રમઝટ મચાવો (૨)
 છાયો એવો ઉમંગ, જોને નરનારી સંગ,
 જામ્યો ભક્તિનો રંગ, થાયે આનંદ ઉમંગ, પ્રભુને પ્રસન્ન કરવા રે.... વ્હાણું....
 સખી, આનંદના ઓઘ તો ના રે જીરવાય (૨)
 આવા અવસરને ટાણાં ફરીના આવે (૨)
 પ્રભુ મૂર્તિની શોભા, હૈયે ધરીને, આનંદ ઉમંગથી ઘેલા થઈને,
 હાલો હવે ઘેર જઈએ રે.... વ્હાણું....

વાયુ રે વાયુ વ્હાણું.... માં ભાગ લેનાર બેનોના નામ
 (કોરિયોગ્રાફર મીનાક્ષીબેન દેસાઈ)

૧. શીલાબેન જગદીશભાઈ પટેલ
૨. શિવાની જગદીશભાઈ પટેલ
૩. મનીષા ભૂષણભાઈ પટેલ
૪. હેરિકા જિતુભાઈ પટેલ
૫. ધારા નિખિલભાઈ પટેલ
૬. ખુશ્બુ કમલેશભાઈ પટેલ
૭. બિજલ નિકુલભાઈ પટેલ
૮. કીશા નિકુલભાઈ પટેલ
૯. સીમા મુકેશભાઈ ભગત
૧૦. ધ્વનિ ગોપાલભાઈ તલાટી
૧૧. બિંદુ જયેશભાઈ સુરાના
૧૨. રોનિકા જગદીશભાઈ પટેલ
૧૩. કોમલ મહેન્દ્રભાઈ પટેલ

પરબ્રહ્મ પ્રાગટ્ય ભક્ત સમુદાય અને લીલાગાન (શાદ્દલ વિક્રિડિત)

'પરબ્રહ્મ સાન્નિધ્ય' પ્રગટ કરતાં
 અંતરે આનંદ વરતાય છે.
 અક્ષર ભુવનમાં મળ્યા પૂર્ણ પુરુષોત્તમ
 મળ્યા વળી ઓળખ્યા
 જેને જેને મળ્યા પરબ્રહ્મ સદેહે
 સાન્નિધ્ય સાંપડ્યું શ્રી હરિતણું
 તે સર્વ મુમુક્ષુ ભક્તજનનું
 સ્મરણ કરું આ સમે
 આદરું પછી લીલાગાન કરવા
 સહાય કરજો સહુ મળી
 ક્ષતિ ક્યાંય જો રહી ગઈ,
 ક્ષમા દૃષ્ટે સુધારજો
 નામ આપનું હોય ખચિત તો
 સ્મરણ થશે મહારાજનું
 ને જો એમ થયું કવચિત તો
 લખ્યું આ સાર્થક થશે (૨)

૨. ચોપાઈ

બાકરોલ ધામમાં જન્મ્યા મહારાજ
 તાલુકો આણંદને ગુજરાત રાજ્ય
 પિતા શંકરભાઈ માતા હરિબા
 જયેષ્ઠ બંધુ શ્રી રણછોડભાઈ
 પાંચ અંગ્રેજી ભણી રહ્યા
 પેટિયું રળવા અમદાવાદ આવ્યા
 આચાભાઈ મિલમાં કામ મળ્યું

સરસપુર રહ્યા મણિબા સાથ
 બબુભાઈએ બતાવ્યા ભગવાન
 જ્ઞાન કરી લઈ ગયા ભાદરણ ધામ
 પુરુષોત્તમ હિંડોળે હિંચતા'તા
 પાસે ઊભા હતા નારાયણ પોતે
 ઓળખાણ આપી બબુભાઈએ
 જાગી પૂર્વની પ્રીતિ તે વારે
 મળી દૃષ્ટોદૃષ્ટને અંતર હૃદયું
 નિઃસંશય મન મૂર્તિમાં ચોંટયું
 મૂર્તિ લઈ આવ્યા અમદાવાદ
 ધ્યાન ધરવાની લાગી લગન
 એકાંત કાજે મસ્જિદ જઈ બેસે
 તાણાવાણા પર મૂરતિ ધારે
 અંગૂઠ મૂર્તિ તે પર દેખાય
 દેખાય મૂર્તિ નાચેને કૂદે
 પ્રભુ કામ કરવામાં કરતાં પૂરતી
 એમની પ્રગટ મૂર્તિમાં જ સુરતિ (૨)
 પ્રભુ પ્રસન્ન કરવા કાજ
 વેગે પાળે વર્તમાન મહારાજ
 વળી પત્ર વ્યવહાર શરૂ કર્યો
 મૂંઝવતા પ્રશ્નોનો ઉકેલ માગ્યો
 પ્રસન્ન થઈ પ્રભુએ લખ્યું :
 મારી લીલા જોઈ શંકા નવ થઈ
 એ ઓળખાણ સાચા ભક્તની સહી
 વળી પાત્ર જોઈ લખ્યું મહારાજે
 સાંભળો ડાહ્યાભાઈ ભગત આજે
 હોય ભગવાનનો ખપ જો અંતરે
 ભરપાઈ કરી દો દસુંદ આવારે

આગળ પાછળની ગણીને દે જો
 નહીં તો ભાદરણ ભણી નવ જોશો
 અતિ પ્રસન્ન થઈ ગયા ભગત
 જાણ્યું મને પોતાનો ગણ્યો અંગત
 માગ્યા પ્રમાણે દસુંદ દઈ દીધી
 જ્યારે મુનિ આવ્યા'તા શાહપુર માંહી
 હવે આગળ ચલાવું વાત
 સાંભળો સહુ સંત સમાજ
 પંચ વર્તમાન પાળવા માડયા
 અખંડ દરવાજે રહેવા માડયા
 સ્પર્શ કવચિત થાય પત્નીનો
 પૈસો દંડ પેટે ભરતા તત્કાળ
 રોટલોપાણી ભોજન સાર
 નિઃલોભ નિઃસ્નેહ ને નિર્માન
 આમ વર્તમાન પૂરા કર્યા
 આત્મભાવે પ્રભુ ભજયા
 દેહને આત્માથી જુદો કર્યો
 જગત અંતરથી ઉખાડી નાખ્યું
 એમ કરતાં વીત્યા ચૌદ વર્ષ
 પ્રસન્ન થયા સ્વયં મુનિ મહારાજ
 ઐશ્વર્ય સત્તા આપી દીધાં
 અરે, અક્ષરધામની ચાવી સોંપી
 અનાથ સંતો સનાથ થયાં
 પ્રભુ શાહપુરમાં પ્રગટ થયા.

૩. ભજન

શાહપુરધામમાં પ્રભુશ્રી પ્રગટયા રે
 હે... રૂડા અક્ષરભુવનની માંહય

હવે દર્શન કરવાને આવો ભાવથી રે
 એનું મુખડું મનોહર શોભતું રે
 એનું ભુવનમોહક છે હાસ્ય.... હવે...
 માથે મુગટ કલગીને વળી તોરલા રે
 શોભે સોળે શણગારે સહિત... હવે...
 શીદ દોડાદોડી દૂર કરવી રે
 ઘરઆંગણ મળ્યા અડસઠતીર્થ... હવે
 ઘણા દુર્લભ સુલભ અહીં મળ્યા રે
 ફળ્યા કોટિજનમના સુકૃત... હવે
 પોષ માસમાં સમૈયો ભરાય છે રે
 વદ્યોથ પાંચમ શુભ દિન... હવે
 ત્રણ દિવસને ત્રણ રાતનું રે
 અહીં ભજન સમૈયે અખંડ થાય... હવે
 મર્યા પછી જવાનું જે ધામમાં રે
 આ તો ધામનું ધામ અક્ષરધામ... હવે

૪. ચોપાઈ

રૂડું	અક્ષરભુવન	બંધાવ્યું
શાહપુર	ગામને ધામ	બનાવ્યું
લીલા	કરી	અપરંપાર
ભેગો	કર્યો સંત	સમાજ
વાર	તહેવારે આમંત્રે	મહારાજ
ઉત્સવ	પર્વોની મંદિરમાં	ભરમાર
હોળીનો	ઉત્સવ	રંગરંગીલો
રમે	ગોપગોપી સંગ	રસીલો
મેં	જોઈ'તી જેવી લીલા	નજરે
આ	લો, વર્ણન કરું	રસીલા
(તમે	ચાલો મારી સાથે	ભુવનમાં)

(રાગ : અક્ષરધામના રાજધિરાજ...)

ફાગણ ફટાયો માસ આયો છે આજ,
હોળી રમે છે જોને પુરુષોત્તમ ભગવાન.
અક્ષરભુવનમાં ધૂમ મચી છે
ગોપગોપીના ટોળાં ઉમટ્યા છે
મુઠ્ઠીમાં ભરી રાખ્યું ભરચક ગુલાલ.... હોળી....
જૂની જરીની જર્જરિત ટોપી
જૂનો ઝભ્ભોને ટૂંકી એવી પોતડી
પહેરીને બેઠા જોને પુરુષોત્તમ ભગવાન.... હોળી....
ગામેગામના હરિભક્તો આવે,
ખજૂર હારડાંનો પ્રસાદ લાવે
ફાગણના ફૂલ (ઘાણી)ને સાથે છે ગુલાલ હોળી....
ધીમે રહીને પ્રભુ પાટેથી ઊઠે,
બાંધ ઝાલીને ગોપીને પકડે
બાઘમાં રાખીને રમે મહારાજ.... હોળી....
વારાફરતી રમે કોઈને ન છોડે,
ગોપી સામેથી ગુલાલ નાખે
સામે આવે તેના હાલ બે હાલ.... હોળી....
હરિભક્તો સાથે રમે છે હોળી,
જોર કરીને નખશીખ રંગી દે
આત્મા પરમાત્મા થઈ જાય એક.... હોળી....
ગુલાલે ગોરંભાયું ભુવન જોઈને,
મણિબાની તો ધીરજ ખૂટે છે
બસ કરો, બંધ કરો કહે છે વારંવાર.... હોળી....
બંધ કરો રમત હવે બહુ બહુ ખેલ્યાં
પ્રભુશ્રી એકલાને તમે તો કેટલા ?....
એકલા પ્રભુશ્રીને છોડી દો આજ.... હોળી....

અક્ષરભુવનમાં આવી હોળીની લીલા,
 છેવટે બેસીને રમે છે દાંડિયા.
 રમતાં રમતાં દર્શન રંગીલાના થાય.... હોળી....

(ચોપાઈ)

વળી	આવે	નવરાત્રીના	દિન
નિત્ય	ભુવનમાં	રાસ	રમાય
નીત	નવી	નવી	થાય
ભક્તજનોની		પ્રીતિ	ન્યારી
શરદપૂનમે		રાસ	રમાય
આખી	રાત	ધૂમ	મચાય
દિવાળીના		દિવસો	ન્યારા
શ્રી	હરિથી	લાગે	સોહામણા
મિષ્ટાન્ન	પકવાન	લાવે	ભક્તો
આનંદ	આનંદ	ઉમંગ	ભારે,
ગૃહસ્થી	ભક્તો	આવે	અતિભાવે
પ્રભુ	ચોપડામાં	લાભશુભ	લભે
શોળે	શણગાર	સજી	પાટે
આરતીપૂજાને		કીર્તન	થાય
નવા	વરસની	વહેલી	પરોઢે
પ્રભુ	પ્રેમે	પાટે	બિરાજે
આવે	ભક્તો		ગામગામના
દર્શન	કરીને	કૃતાર્થ	થાય
દસ	વાગ્યા	સુધી	ભજન જ
મૂર્તિ	દિવ્યને	ઝળહળ	દેખાય
પછી	સમાપ્તિ	થાય	સભાની
પ્રભુ	પ્રસાદ	આપે	સ્વહસ્તે
સાકર	લઈ	સહુ	વિદાય
પ્રસાદ	પામી	ધન્ય	જ થાય

૫

આવા પર્વો ઉત્સવ ઊજવાય
 શહેરના ભક્તો હાજર જ હોય
 હવે નામ આપું એવા સંતોના
 જેના સ્મરણથી પાવન થવાય
 ભુવનની પાસે નારાયણકુંજ
 શ્રી હરિના અટંટ ઉપાસક
 ગોકળ બાપાનો મોટો પરિવાર
 જયેષ્ઠ પુત્ર ગોવિંદભાઈ નામ
 લઘુબંધુ તો મનુભાઈ
 કરતાં ભેગાં મળી કમાઈ
 ધંધો ધાપો બહુ બહોળો
 સેવાસુશ્રૂષામાં પણ મોકળો
 સતત ધ્યાન રાખે મંદિરનું
 જરૂર પડે તે પહેલા રજૂ થતું
 ઈશ્વર બાપાને જડાવબા ઘરના વડા
 ગોકળ બાપાના માતાપિતા મહામના
 ભક્તિ બહુ ઊંચી જાતની
 સ્વયં પ્રભુ દર્શન આપવા જાય
 અન્ય નારી વૃંદ ઘર તણું
 સઘળું સેવાને ભક્તિમાં મુખ્યપણું
 તે સૌ પર પ્રભુ પ્રસન્નતા અપાર
 જાણે દાદાખાયરનો દરબાર

૬

નજીકમાં રહેતો હતો પરિવાર
 પૂજાકાકાને ગંગાબાનો વસ્તાર
 રોકી રાખ્યાતા શ્રીહરિને

એવી ટેકભક્તિ અંતરે
 આપણે ભજ્યા ચૌદ વરસ પ્રગટને
 તેના ચશભાગી પૂજાકાકા પોતે
 સામે આવાસે પસાકાકા
 પડોશમાં રહેતા વલ્લભકાકા
 બંને ભાઈઓનો પરિવાર સમસ્ત
 પ્રગટની ભક્તિમાં હતો રસબસ
 વળી વાત કરું બે ભક્તોની
 જેને વસાવ્યા'તા મુનિએ કુંજ મહીં
 પ્રારંભે ન મનાયા ભગવાન
 અંતકાળે માની લીધા મોરાર
 એક હતાં મુક્તા રૂપાળીબા
 બીજા બેચરભાઈ ગુણવાન
 હોય અંતરે નિશ્ચય પાકો
 પ્રભુ શીદ જવા દે તેને કાયો
 નમ્યા'તા બંને આવી મંદિરે
 કરી પસ્તાવો ઊંડો અંતરે

૭

હવે વાત કરુ બચુકાકાની
 ભગવત કૃપા આવાસનું નામ
 છોટાકાકા સૌના બાપા
 નિત્ય દર્શનની જાણે બાધા
 પાછે પગલે ઘેર સિધાવે
 પ્રભુને પૂંઠ કદિ ન બતાવે
 બચુકાકા સુપુત્ર તેમના
 જ્ઞાનધ્યાન ભક્તિમાં પૂરા
 મૂર્તિ ધારી દર્શનનો અભ્યાસ

એકરૂપ થવા કરતાં પ્રયાસ
 દૂધેશ્વરને રસ્તે શાંતિભાઈનો આવાસ
 સુપુત્ર રજનીકાંતભાઈ ભક્તિવાન
 મહારાજશ્રીમાં શ્રદ્ધા અપાર
 આઠ્યાં દુઃખડા અપરંપાર
 ટેક ન મૂકી નેક ન છૂટી
 માન્યા કર્તાહર્તા પ્રગટ ભગવાન
 મ્યુનિ. ક્વાટર્સમાં રહેતા કંચનબેન
 જૈન ધર્મ છતાં પ્રભુમાં આસક્ત
 જે દિ'થી પ્રગટયા ભગવાન
 મનોમન કરતાં વિચાર
 ભક્તિમાં કયું અતિ વિદ્નકારી
 જેને અંતરથી ઉખાડવું ભારી
 બ્રહ્મ સત્યને જગતમિથ્યા
 એવું સમજે તે જગત છુટ્યા
 વિષયને ખોટાં કરી જાણે
 એવાં વીરલા પ્રભુને પ્રમાણે
 આ સત્સંગના આભૂષણ સમી
 એવી બેનોની ચરણવંદના કરું
 સંસારમાં રહી પ્રભુ ભજયા
 પણ વિષય વિષે ન લેપાયા
 નામ ગણાવું તે યોગિનીઓનાં
 સ્મરણ કરીને પાવન થાઉં
 હરિબેન કપીલાબેન ચંદ્રિકાબેન
 લીલાબેનને ઈન્દુબેન
 બચીબેનને સુશીલાબેન
 પત્નાબેનનો પણ સાંખ્યપંથ
 મણિબેન ખોડાભાઈની પુત્રી

મુનિ મહારાજમાં બહુ પ્રીતિ
 ઊંચા હોદ્દાની હતી નોકરી
 મૂકી દીધી ચાર વરસ વહેલી
 કહે : ભક્તિને પડે ઘસારો
 અમારો ધર્મ પ્રભુ ભજવાનો
 પોષણ જેટલો છે પૈસો
 પછી નાહક ઉદ્યમ શીદ કરવો
 એવી સમજણ ઊંચી જાતની
 કહો કલિકાલમાં હોય કોની?
 સાંખ્યને પચાવ્યો પૂરેપૂરો
 અન્ય માટે દૃષ્ટાંત, આચરવાનો
 કરું હવે ગૃહસ્થીબેનોની વાતો
 સફળ કર્યો સંસારને જન્મારો
 ચંદ્રકાન્તાબેનની દાળ વખણાઈ
 થાળ કરતાં તિથિવાર જોઈ
 પુષ્પાબેનની લેતાં મદદ
 રહે નહીં કોઈ જાતની કસર
 કેરીગાળો વહ્યો જાય જ્યારે
 મંદિરમાં રસ વિના થાળ ન હોય
 રસીલાબેનની સુખડી વખણાઈ
 હીરાકાકીની અનાજ સફાઈ
 ગંગાબા વળી કમળાબા ચંચળબા
 ઝાટકે વીણોને કસ્તર કાઢે
 બારમાસ અનાજ નવ બગડે, કહો, બેનો વિના કોણ કરે
 મામી આવે સરસપુરથી
 સાંબેલું હોય રાહ જોતું
 બાજરી છડે ખરી ખાંતે
 ખાંડ દળવા ઘંટીએ બેસે

બધી બેનો સંપથી કરે કામ
 સમૈયામાં ઢેબરાનો પ્રસાદ
 ક્યારેક મઠિયાનો વિચાર
 બેનો કમરકસી થાય તૈયાર
 લોટ બાંધવો, ખાંડવો ટૂપવો
 વણી તળીને કરવા તૈયાર
 પીપડામાં ભરાય મઠિયા
 સમૈયામાં ચા સાથે ખાવાની મજા
 આમ ગૃહસ્થીબેનોના ગુણ ગાઉં
 કારણ પ્રગટ પ્રભુ હતા મે'રબાન
 ભજન ભક્તિમાં રસબસ બેનો
 એક કહાનને ગોપીઓનો મેળો
 પ્રગટયા પ્રભુજી નારાયણ કુંજમાં જ્યાં
 છત્રાયા થઈ રહ્યા અક્ષરભુવનમાં
 હોંશ ભક્તોની ઘણી ઘણેરી
 ભેટ સોગાદો લાવ્યા નવનવી
 જડાવબાના ભારેખમ ઝાંઝર
 ચંચળબાના સોનાના સાંકળા
 રસીલાબેનના બાજુ બંધ
 દિવાળીબાનું સિંહાસન ને છત્ર
 હોંચકો ધરાવ્યો મંદિરમાં
 કાન્તાબેનનું ભારે તનમતિયું
 વીંટી હીરાજડિત ઝગમગતી
 પ્રભુ નિત્ય જૂલતા તે હીંડોળે
 બાપુજીના પોંચા સાંકળા
 ગોવિંદભાઈના કુંડળ કાનના
 ચંદ્રિકાબેને બંડી બનાવી
 રંગીન ટિકિઓથી સજાવી

શાંતિલાલભાઈએ જરીની ટોપી પે'રાવી
 પત્રાબેને કંદોરો પહેરાવ્યો
 પહેલા પગારની ભેટ પ્રમાણી
 પૂજાકાકાનો ગરમ ઝભ્ભો
 મફલરને વળી કાનટોપી
 કંચનબેને ગૂંથી આપ્યું સ્વેટર
 ટાંકે ટાંકે પ્રભુનું સ્મરણ
 આવાં શણગારે શોભી રહ્યાં
 જરકસી કોટ પાટલૂન ખરાં
 મોજડીઓ તો ઝગમગ થાય
 ક્યારેક ચાંદીની પાવડીએ સોહાય
 બાબુભાઈને કનુભાઈ
 કિરીટભાઈને કૌશિકભાઈ
 રસિકભાઈ સર્વે મળે
 સમૈયામાં ઢોલક વગાડે
 ભજનનો રંગ ઓર જામે
 માહારાજશ્રી કામ કંઈ ચીંધે
 દોડીને કરે તત્કાળ
 રમેશભાઈનો શાંત સ્વભાવ
 મૂર્તિ ધારી દર્શનની નેમ
 સુરેશભાઈને બળવંતભાઈ
 આવે સમૈયામાં જરૂર
 'રાધા ગોરીને કાન કાળો'
 એ ભજનની પંક્તિ ઉપાડે, ગાય ઘણા લહેકા કરી
 લહેકા કરી ભજન ગવાય
 પ્રભુ મલક મલક મલકાય

○

આમ યુવા સંતો નારાયણ કુંજમાં
 ભણો ગણોને ભજન કરે
 સુમિત્રાબેનને સરોજબેન
 રહેજ સમાધિનું અંગ ખરું
 સમાધિમાં કંઈ કંઈ જુએ
 ભાવ પ્રમાણે પ્રભુ કોડ પુરા કરે
 મધુબેનને સમાધિ થાય
 રહેજ ભજન શબ્દ કાને પડે
 એક સમયે એવી સમાધિ
 તેર દિવસની સતત રહી
 એમની સાથે ચંદ્રિકાબેન (બેબીબેન)
 તે પણ સમાધિમાં તેર દિવસ
 આમ સમાધિ પ્રકરણ જખરું
 જેવું પુરુષોત્તમ વખતમાં હતું
 વાતો થઈ પૂરી શાહપુરના ભક્તોની
 કરું હવે આસપાસના ભક્તોની
 સરસપુરથી આવે મામીને મામા
 મંગળભાઈને સવિતાબેન
 વિક્રલભાઈ સુપુત્ર ભગત સાચા
 કૃપાપાત્ર છે તે શ્રી હરિના
 આજે મૂર્તિ દેખાય અખંડ
 આવે અમરતબેનને નારણભાઈ
 સેવા બજાવે તનમનથી
 રસીલાબેનના બેન અતિલક્ષ્મી
 'માસીબા' નામે ઓળખાય
 ભગત થયા જે દિન થકી
 નિશ્ચયમાં કદિ ન ઊંણા ઊતર્યા
 મંદિરમાં રાખી કથા ૮૭'માં

ઉપાડી	લીધી	સઘળી	સેવા
રસોઈનું	કામ	સુપેરે	બજાવ્યું
સૂર્યાકાકીને	મામીની	મદદ	લીધી
જે ભક્તોને	રસોઈ	આપવાનો	
જેવો	જેવો	મનનો	મનોરથ
તે	પ્રમાણે	રસોઈ	બનાવે
થાળ	જમાડી	પ્રસન્ન	થાય
સેવા	બજાવ્યાનો	સંતોષ	થાય
લાખ લૂંટ	પુણ્ય	ભેગું	થઈ જાય
ઈશ્વરભાઈને		મંજુલાબેન	
રહેતા	શાહીબાગ	અમદાવાદ	
ભાનુમતીબેન	માતા	એમના	
પિતા	ચંપકલાલ	ગૃહસ્થી	ખરા
'અક્ષર	ભુવન'	તકતી	કંડારી
ઈશ્વરભાઈની	મદદ	લીધી	
સફળતાથી	કંડારી	આપ્યું	
પ્રભુશ્રીની	નજરમાં	હતું	
મોટી	પોળથી	આવે	દિવાળીબા
સાથે	કાન્તાબેનનો	જૈન	પરિવાર
સમગ્ર	સત્સંગમાં	વડિલ	જેવાં
માન	આપેને	મોભો	સાયવે
પ્રભુશ્રીને	ચંદન	ચર્યા	કરે
ચાંદલો	કરીને	ધ્યાન	ધરે
પછી	બેસાડે	હાથ	ઝાલી
પાટે	પાટે	પાટે	પાટે
મીઠું	મીઠું	હસે	અંતર
ઉમંગે	ઉમંગે	ઉમંગે	ઉમંગે
તળિયાની	પોળથી	આવે	હરમાનભાઈ
સોમા	મોટાના	મોટા	જમાઈ
ચંચળબેનને	ભાવ	અધિક	

દર્શને આવે વારંવાર
 નટવરભાઈને લીલાવતી દંપતી
 ઝીણાભાઈની ભક્તિ બહુ મોટી
 નવા વાસથી આવે નારણભાઈ
 પરિવાર સહિત પ્રભુમાં પ્રીતિ
 ખાડિયાના માસ્તર સાહેબ
 પુત્ર વાસુદેવ સાથે હોય
 ભજન મોટે મોટેથી ગાય.
 ગઈ'તી ગઈ'તી ભરવા નીર જરૂર ગાય
 આ તો સ્મર્યા સંતો અમદાવાદના
 ચાલો સમરીએ અન્ય ગામોગામના
 મીરોલીથી આવે ચિમનભાઈ
 શંભુભાઈને નારણભાઈ
 પરસોત્તમભાઈ તો રહેતા મંદિરમાં
 ભણતા ગણતાને સેવા કરતાં
 મૂળજીભાઈ ઘણા ભાવિક ભક્ત
 વરસાદની માંગણી કરનારા
 સવિતાબેન દીકરી એમના
 પ્રગટ પ્રભુમાં પ્રીતિ પૂરણ
 ઈન્દ્રવદનને મહેન્દ્રભાઈ
 ભજન રખાવે પોતાને ગામ
 બારેજાના મણિકાકા
 સૂરજબા પ્રગટ પ્રભુના જૂના જોગી
 પુત્ર વિક્કલભાઈ ભજન કરાવે
 'ગોળી ફોડી' લટકાં સાથે ગાય
 પોરો ચડે ભજનનો અનોખો
 ગડગડતી તાળીએ ભુવન ગાજે
 કમુબેન દીકરી રહેતાં દૂર

તનથી નહીં તો ધનથી ભક્તિ કરતાં
 એવાં કમુબેન અતિશય પ્રીતિવાળા
 આઠ્યાં શિવરાત્રી પર જોગ વિચારી
 રાખ્યું તું ભજન મંદિરમાં રાતે
 પૂરું થયું બાર વાગે
 પછી સર્વે થયાં વિદાય
 મંદિરમાં બેનોનો મેળો ભરાય,
 શું ઉપડ્યું કમુબેનના મનમાં
 કહે : મને પરણાવો પ્રભુની સાથ,
 એમ કરતા બે બાજોઠ મંગાઠ્યા,
 સામસામી ગોઠવી દીધાં
 પ્રભુશ્રીને બેસાડ્યા શણગાર સહિત
 પહેર્યું પ્રીતિનું પાનેતર કમુબેને
 પછી બોલ્યા કમુબેન એમ,
 ચંચળબા તમે થાઓ ગોર મહારાજ,
 હાથેવાળો મારો હરિસાથ
 શ્લોક બોલી મને પરણાવો
 આમ મજાક મશ્કરી થાય,
 બેનો હસી હસી બેવડ થાય
 ત્યાં તો જૂના જોગી ચંચળબા પક્કા,
 કહે : હું જ પરણી કેમ ન લઉં,
 હાથેવાળો હરિસંગ કરી જ લઉં
 એમ કરી સામે બેઠા, પ્રભુના હાથ પકડી લીધા
 પછી બોલ્યા બેનો પ્રત્યે,
 તમે લગ્નગીતો ગાઓ આ ટાણે,
 ગીતો ગાયાંને ખૂબ રમ્યાં
 પ્રભુએ ગોપીઓ સાથે હાથેવાળો કર્યો
 પહેલો કર્યો મણિબા સાથે પછી

અન્ય ગોપીઓનો વારો
 આવી લીલા થઈ ભુવન માંહી,
 જોતજોતામાં સવાર પડી
 આજે પણ યાદા'વે, પ્રભુ પરણ્યાની રાત્રીનો
 ચાલો પાછાં સંભારી લઈએ અન્ય ભક્તો પ્રગટનાને
 દહેગામથી આવે કાન્તા મામી
 'સજની કોડે'.... ગાય ઘણા ભાવથી
 મહેમદાવાદથી ધનલક્ષ્મીબેન
 ચમેલીબેન સાથે સખીપણું
 સમૈયામાં સાથે જ હોય
 ઈરછાબેન ચંપાબેન
 બળવંતભાઈ સુનંદાબેન
 નર્મદાબેન નડિયાદના આવે
 બહુ પ્રેમને ભાવવાળા
 પ્રભુ ટ્રેનમાં પ્રવાસ કરે
 સ્ટેશને ચા લઈ અચૂક આવે
 કેરીઆવી વાળા નારણભાઈ
 ગંગાબેન જોડે સવાઈ
 આખી રાત પ્રભુને જગાડે
 પ્રશ્નો પૂછી પૂછી પારખું કરે

o

બાકરોલથી પણ ભક્તો આવે
 સૂરજબા સમૈયો નવ ચૂકે
 ભાભીનું સગપણ પ્રભુ સાથે
 છતાં માથુ નમાવે નિત્ય ચરણમાં સવારે
 ભરૂચ શહેર સત્સંગમાં જાણીતું
 સોમા મોટાના નામે ઓળખાતું

સમગ્ર પરિવારની શી વાત
 જે મુનિ થયા'તા મહેરબાન
 કાશીબાનું જ્ઞાન ઊંડું
 રાવજીભાઈનું દીવા જેવું
 બચુભાઈ બ્રાહ્મણ જાત
 પણ પ્રભુને ભજતાં ભલીભાત
 લીંગડના મોટા મંછાબા
 મગન પટેલની અખંડ સમાધિ
 બલ્લુભાઈનો નિશ્ચય પાકો
 કંચનબેન અર્ધાંગિના સાથે જ હોય
 પ્રગટપ્રભુના સંતોને સ્વગામ નિમંત્ર્યા,
 ભજન ભોજન કરાવી લહાવો લીધો
 ભાદરણથી આવે તુલસીદાદા,
 સાથે ઘનશ્યામભાઈના બાપા
 ખાનપુરના ડાહ્યાભાઈ મણિબેન
 બહુ પ્રસન્ન સુખી દામ્પત્ય
 આવે સમૈયે બંને અચૂક
 બની આવે તેવી સેવા કરે જરૂર
 ધીનો કરતાં'તા વેપાર
 પ્રભુ મંગાવે તો મોકલે તત્કાળ
 એમની સમજણ શાણપણ ઊંડું
 સૌની સાથે વર્તન મળતાપણું
 રૂદેલવાળા અંબાલાલભાઈ
 સમૈયામાં ઢેબરા તળવા એજ સેવાને કમાઈ
 ધોમધખતા તાપે બેસે ચૂલે
 થોકબંધ ઢેબરા ઉતારે સ્હેજે
 જ્યારે ઢેબરા તળાય, ગેરેજ ભણી
 પ્રભુ દર્શન આપે શણગાર સજી

મગનભાઈ	ઈચ્છાબેનને	ડાહીબેન
આમ	લીંગડના	ભક્તોની ભક્તિ,
પ્રભુ	પધરાવતા	પ્રેમ કરી
ટોપલામાં	બેઠા	હોય પ્રભુ
વારા-ફરતી	નજર	ફરે સૌ પર
મનુભાઈને		મંજુલાબેન
આવે	સમૈયે	પરિવાર સહિત
આજે	પણ	નિશ્ચય પાકો
પ્રગટ	પ્રભુ જ	કર્તાહર્તા જાણે
બીજે	ક્યાંય	મન નવ માને
બધું	ભગવાન	ભરોસે ચાલે
માલસર	ગામના	દેસાઈ ભાઈ
પ્રગટ	પ્રભુમાં	વિશ્વાસ ઝાઝો
ઘરના	સભ્ય	નવ માને પ્રગટને
પણ	દેસાઈ ભાઈ	સમૈયો ન ચૂકે
તેમણે	આમંત્ર્યા'તા	મહારાજ
આવજો	પ્રભુ	લઈને સંત સમાજ
પ્રભુએ	ભગતની	ઈચ્છા પ્રમાણી
તેમને	ઘેર	પધરામણી કરી
રાત	રોકાયા	મહારાજ
સંતોએ	ભેગા	મળી કર્યું ભજન
વહેલી	સવારે	શિરામણ કરી
નર્મદા	મૈયા	પાવન થયાં
જેમાં	પ્રગટ પ્રભુએ	ચરણ પખાલ્યાં
પછી	ભગતો સાથે	કરી જળક્રિડા
વહેતા	પાણીમાં	રાસ રમ્યાં
એવી	સરિતા	સ્નાનવાળી મૂર્તિ
યાદ	આવતા	ઈદંગ થઈ

વળી વાત કરું નવસારીની
 કમુબેનને છોટાભાઈની
 ધીકતો ધંધો તમાકુનો
 સાથે ટેકો પ્રગટ પ્રભુનો
 કમુબેનની નિશ્ચય ભક્તિ
 જોત જોતામાં સમાધિ થતી
 તે પણ આમંત્રે મહારાજને
 બે રાત રાખે ભાવે ભગવાનને
 હરિભગતો સાથે હોય
 ભજન કીર્તન વાતો થાય
 ભોજન ભજનમાં દિવસો વીતી જાય
 સર્વત્ર આનંદ ઘર જેવો જ થાય
 હવે સાંભળો સહુ હરિજનો
 મંદિરની શોભા કથા કીર્તનની
 શ્રાવણને અધિક માસ કથા કીર્તનનો સમાસ
 ભકતો ભેગા મળે ભુવનમાં
 સવારે ૮ થી ૯ નો સમય
 અડધો કલાક ભજન થાય
 બાકીમાં વચનામૃત પઠન
 ક્યારેક સભામાં પ્રશ્નો પૂછે
 ઊભા કરાવી ઉત્તર માગે
 ઊંઘ આળસ દૂર જ થાય
 કથામાં મન એકાગ્ર થાય
 બપોરે બેનોની સભા
 વિજ્ઞાનામૃતનું પઠન પાઠન
 રાતે આબાલવૃદ્ધની સભા
 અખંડ પુરુષોત્તમ પુરુષોત્તમ થાય
 રજો ગુણ તમો ગુણ ઓછા થાય

સત્વગુણનો ભરાવો થાય
 જેમને સમય સંજોગ હોય
 એવા હરિભક્તો વસે મંદિરની મહીં
 બેનો ભાઈઓ આવે મંદિરમાં
 સેવા બજાવેને (ભક્તિનું) ભાથુ બાંધે
 અક્ષરભુવનનો પુણ્ય પ્રકાશ
 લહાવો લીધો તેનો જય જયકાર.

○

શ્રી પુરુષોત્તમ મુંબઈ ગયા'તા
 મુનિ મહારાજે પણ લીધી'તી મુલાકાત
 આ તો પ્રગટ પોતે પ્રમાણ
 લીલા તો સંરખી સર્વની જાણ
 બહાના સર્વેના જુદા જુદા
 પણ મૂળ લીલા તો સમાન જ હોય
 ઈન્દુબેન ભાનુબેનની દીકરી
 ઓળખ્યા ત્યારથી પ્રીતિ ઘણી
 લગન લેવાયાં મુંબઈ મુકામે
 વિચારે, શું પ્રભુ આવે આ પ્રસંગે?
 ત્યાં તો ચંપકલાલને મનમાં ઉપડ્યું
 આગ્રહ મુંબઈ આવવાનો કરે
 પ્રગટ વિશેનું જ્ઞાન નહીં ઊંડું
 બસ વ્યવહાર ભાવે આગ્રહ કરે
 પ્રભુએ વાત પકડી લીધી
 મુંબઈ જવા વાત વિચારી
 ગોવિંદભાઈ ભગત જેનું નામ
 ભલે ભગવાન જાય મુંબઈ
 હું સાથે જઈશ ને રહીશ

પ્રભુની દેખભાળ રખાશે સહી
 પ્રભુ સાથે રહેવાશે સમાગમનું સુખ મળશે
 પન્નાબેનને પ્રભુએ કહ્યું :
 'તું આવજે મારી સાથે
 મધુને હાથ પકડતા શરમ આવે
 તું હોય તો મને સારું પડે
 એમ ત્રણે આવ્યાં'તા મુંબઈ
 વાડીએ જમ્યા'તા રસોઈ
 હાજર ઘરના સર્વેએ જમાડયા
 ઊંધિયું લાપશીને કઢી ભાત
 સાંજે રીસેપ્શનમાં રહ્યા હાજર
 જમ્યાં કોદરી ભજિયાંને ગુલાબજાંબું
 કારણ રેશર્નીંગ ત્યારે હતું પાર્કું
 પ્રતિબંધિત ભોજન જમ્યા
 વરઘોડિયા પગે લાગ્યા
 પ્રગટ પ્રભુના આશીર્વાદ લીધાં
 પછી ત્રણે પાછા ફર્યા
 ગુજરાત મેલમાં સફર કરી
 દેશોદેશ તો જતાં પ્રભુ
 મુંબઈની વાત તો કેમ વિસરું
 હવે આવો મારી સાથે જ્યાં વિચર્યા પ્રભુ પ્રેમી સંતો વચ્ચે

○

લીલા લખું એ મોટા પ્રદેશની
 જેમાં ભગતોની હાજરી મોટી
 છોટા ઉદેપુરની ભક્તિ જ ન્યારી
 શ્રી પુરુષોત્તમ વખતમાં વાંવણી થઈ
 મૂનિ મહારાજે સિંચી આપી

પ્રગટ વખતમાં મ્હોરી ઊઠી
 સમગ્ર પંથક હર્યો ભર્યો વિશાળ
 સર્વત્ર રટણ પુરુષોત્તમ પુરુષોત્તમ થાય
 એક જ મૂર્તિ એક ભગવાન
 એક ઉપાસના અટંટ જાણ
 ફાગણ વદ છક નક્કી વિધાન
 પ્રભુ ઉદ્દેપુર ભણી કરે પ્રસ્થાન
 જ્યારે પ્રભુ પધારતા ડુંગરાની માંહય
 પહેલો ઉતારો સુસકાલ ગામ
 વળી તેજગઢ પુણ્યવાટ ચચેરગામ
 પ્રભુ ગાડામાં બિરાજમાન થાય
 બહેનો પણ ગાડામાં સમાય
 પ્રભુની ગામેગામ પધરામણી થાય
 જેવું આમંત્રણ સામાનું હોય
 પ્રભુ અચૂક મળવા જાય
 મૂઢપણાની સર્વેની ભક્તિ
 જોઈને ગદ્ગદ થઈ જવાય
 ગાડાની સાથે દોડે ભગતો
 દર્શન કરતાં કરતાં જ દોડે
 માથે ઠંડા પાણીની માટલી
 છલછલ છલકાયા કરતી
 પણ ચાલતાં જ પીવડાવે પાણી
 વળી તડબૂચ ટેટીનો પ્રસાદ
 પ્રભુ જમે ગાડામાં બેસી એજ મોટા આશીર્વાદ
 પ્રસાદી કરી સૌને વહેંચે
 એમ આખો દિવસ વહી જાય
 સાંજ ઢળતાં ગામ પહોંચી જવાય
 નાના ખોરડાને ખડિયાનો દીવો

જમવામાં ખીચડીને છાશનો પડિયો
 પ્રભુ કહે : ખીચડીને છાશ
 પછી કરીશું નાસા નાસ
 ખીચડીમાં જમવામાં આવે કાંકરા
 પ્રભુ કહે : ચાવ્યા વિના ઉતારો પાધરા
 સર્વ રીતે પછાત પ્રજા
 પણ પ્રભુ ભજવામાં નંબર પહેલો
 રહેણી કરણી હજુ આદિમ જેવી
 તેથી અગવડ વેઠવી પડતી
 પ્રભુ ન જુએ અગવડ સગવડ
 ભાવ પ્રમાણે દોડે દડબડ દડબડ
 ચચેર, પાધરવાંટ, સઢ્ઢલી, ચીલરવાંટને ઝોઝગામ
 વળી જબુગામ, પાનવડ હોય, આંબાલગ ભલેને દૂર
 એવાં એવાં કંઈક ગામો
 પ્રભુજી પંડે દર્શન દેવા જાય.
 વસેડીમાં વીંટી પીતાંબર આપ્યું
 ખાંડીવાવ ધોતિયું ઝભ્ભો પહેરાવ્યા

○

એક દિવસ થઈ એવી લીલા
 નજરે જોઈ તેથી વર્ણન કરું રસીલા
 ઓરસંગ નદીની ધગતી રેતમાં
 જીપ અટકીને ખોટકી પડી
 એક પ્રેમીભક્ત લાવ્યા'તા જીપ
 વિચાર્યું પ્રભુને બેસાડી પાવન થાઉં
 મણિબા પણ હતાં આ વારે
 છોટા ઉદ્દેપુરના પ્રવાસ વેળાએ
 બપોરે એક દોઢનો સમય

માથે તપે જાણે બારે સૂર્ય
 ઘક્કા મારે સૌ ભક્તો ભેગા મળી
 પણ પૈડું ફરે જાણે સુદર્શન ચક્ર
 જીવ આગળ વધવાનું નામ ન લે,
 એક છત્રી રાખી'તી પ્રભુ કાજે
 ઓઢીને ઊભા લક્ષ્મી નારાયણ સાથે
 અન્ય ભક્તો તપી રહ્યા
 હવે શું ? ની વિમાસણમાં પડયાં
 પછી પૈડાં આગળ કરી પથ્થરની હાર
 જેથી તેના પર જીવ દોડી જાય
 જાણે બળ ક્યાંથી આવ્યું તારાબેનમાં
 કમર કસી, જય પુરુષોત્તમ ઘોષણાકરી
 ઘક્કો માર્યો જીવને જબરો
 થયો ચમત્કાર એવો, જીવે અંતે છોડો છોડ્યો
 સડસડાટ આગળ દોડી
 સૌએ પ્રભુનો જયઘોષ કર્યો
 આવી લીલા આજે યાદ આવે
 મૂર્તિ એવી ને એવી ઈદંગ થાયે

○

આમ દેશોદેશ ફર્યા પ્રભુ
 દર્શન આપ્યાં જેવી જેની ભક્તિ
 અક્ષરભુવનમાં રહ્યા ચૌદ વરસ
 નરનાટક કરી મૂર્તિ ઈદંગ કરાવી
 જેવા સાથે તેવા વર્તી રહ્યા
 મનદુઃખ ન થાય તેનું રાખતાં ધ્યાન
 અવતારકાર્ય પૂરું થવાની તૈયારી
 તે પહેલાં ભક્તો માટે ભજનની સોઈ વિચારી

બાકરોલ ધામ જનમ ભોમકા
 જેમાં સ્થાયી થવા કર્યા મનસૂબા
 ગામની ભાગોળે જમીન લીધી
 ભક્તોને રહેવાની સગવડ કરી
 પાંચ સાત રૂમોને પડાળી મોટી
 પાયખાનાની સગવડ કરી
 સભાખંડ બનાવ્યો મોટો
 સોમભાઈ મિસ્ત્રીની મદદ લીધી
 ટાવર મુકાવ્યું મંદિર મોભારે
 બાકરોલ ગામની શોભા વધારે
 નામ પાડ્યું પુરુષોત્તમ નિવાસ
 સંવત ૨૦૨૨ની સાલ
 તે પહેલાં સમૈયા ભર્યા
 ભત્રીજા બચુભાઈના આવાસે
 રાતદિવસ ભજન જ થાય
 ભક્તો આવે હરખે હરખે
 ટેવાયાં સૌ સંતો સમૈયાથી
 ત્યારે મંદિરનો કર્યો નિર્ધાર
 ઘસારો વેઠ્યો ભાભીએ
 વિના સંકોચે બચુભાઈ ભત્રીજાએ
 બદલામાં ઈંટેરી મકાન કરાવી આપ્યું
 રહ્યું સહ્યું ઋણ ઉતારી આપ્યું
 આમ બાકરોલ મંદિરની રચના થઈ
 દેવ દિવાળી સમૈયાથી શરૂઆત થઈ
 લખી કંકોત્રી રૂડી પેર
 આમંત્રણ આપ્યું ઘેરોઘેર
 કર્યો મોટો જગન મંદિર મહીં
 બાકરોલ ધામની ધજા ફરકી

બારમણનો	લાડુ	કરાવ્યો
ધી	સાકરથી	રેલમછેલ
ખૂબ	મચી'તી	ધામધૂમ
મૂર્તિ	શોભતી'તી	અનુપમ
ચંપઈ	ઝભ્ભોને	ગુલાબી
પીતાંબર		
નખશીખ	સોનાના	શણગાર
સુખ	અપાય	તેટલું
આપ્યું		
પહોંચ	પ્રમાણે	ભક્તોએ
પચાવ્યું		

○

હવે લીલા પ્રભુએ સંકેલી
અક્ષરભુવનમાં અંતિમ મૂર્તિ જોઈ
આ લોકની રીતે તાવ ગ્રહણ કર્યો
રૂડાં આંગણાં સોહાવો... પંકિત ગાઈ
ગાઈ પંકિતને સ્થિર થઈ ગયા
સ્વધામ ભણી પોતે ગતિમાન થયા.
અંતિમ વિધિમાં સર્વ શોકાતુર
રાત્રે ભુવનમાં ભજન કર્યું ભરપુર
બારમાં તેરમાથી પરવારી
સર્વે, શું કરવું તે રહ્યા વિચારી
વરસેક સમૈયા રહ્યા બંધ
પણ ભીખાકાકાનું મન મક્કમ
ભેગા કરી સૌએ કર્યો વિચાર
બાકરોલમાં સમૈયાનો કર્યો નિર્ધાર
કંકોત્રીઓ પહોંચતી કરી
ભાવવાળાને ખબર કરી
ઈન્દુબેન પત્તાબેન આગળ રહ્યા
ચિમનભાઈ સહાયમાં ઊભા

સીત્તેરની પહેલી દેવદિવાળી
 સંતોના હૈયે હરખ અપાર
 સમૈયે પ્રગટનો સથવારો મળ્યો
 અનાથપણું કહેવા ના રહ્યું
 પ્રગટની ભક્તિવેલ પાંગરવા માડી
 ચોકેર સુવાસ પ્રસરવા લાગી
 ભીખાકાકાની સેવાને ભક્તિ
 દર્શનાર્થીને મનગમતી
 ઓછા બોલાને શાંત સ્વભાવ
 શીળી છાયા સૌ પર રાખે પિતૃભાવ
 મંદિરના જાણે એક જાગૃત સંત
 સૌને માટે ઉદાહરણ રૂપ
 એવા સમૈયા ભરાયા બેચાર
 જસુભાઈએ ત્યારે કર્યો વિચાર
 મૂર્તિ પધરાવવી મંદિર મહીં
 જેથી પ્રત્યક્ષ દર્શન પૂજન થાય
 મૂર્તિ તૈયાર થઈ ગઈ જ્યારે
 પધરાવી ગર્ભગૃહમાં અતિ ઉછરંગે
 ઢોલ નગારાં શરણાઈ બજી
 ચોઘડિયા ગવાયા મંગલ પ્રભાતે
 જમ્યું આખું ગામ મંદિર મહીં
 રંગ રહી ગયો પ્રગટ સત્સંગનો ત્યહીં
 પ્રભુ પગલાંને મસ્તક પર મૂકી
 નરનારીએ લાભ લીધો
 શોભાયાત્રા ભવ્ય સવારી
 સૌને હૈયે આનંદની હેલી
 પધરાવ્યાં પગલાં મંદિર મહીં
 ઉપર કલાત્મક છત્રી બનાવી

પરક્રમા માટે ઓટલો બનાવ્યો
 ભાવ પ્રમાણે પરક્રમા ફરો
 પીતાંબર રેશમી ઝલ્લો પહેરાવ્યો પ્રભુને
 મસ્તકે સાફો બાંધ્યો સોનેરી
 ખેસ ખંભાતીને સેલુ કમરે
 શણગાર લાવ્યા'તા ચંદ્રકાન્તાબેન
 કુંડળ કડાં ને તોડા જાંઝર
 કાડિ ઘડિયાળને અંગૂઠે વેઢ
 શોભે મૂર્તિ દિવ્ય અલૌકિક
 દર્શન કરતાં અંતરે ઠરતી
 ભીખાકાકા મંદિરમાં રહ્યા
 બની આવે તેવી સેવા કરી રહ્યા
 મંગળા આરતી શણગાર સજાવે
 સમયસર રાજભોગ ધરાવે
 આવતાં જતાંને પ્રેમે બોલાવે
 મંદિરનું માહાત્મ્ય સમજાવે
 એમ કરતાં ઉંમર થઈ
 દેહે કૃશતાને કસર જણાઈ
 કામ કરતાં થાકી જાય
 જેમ તેમ રોડવે સેવાનું કામ
 હવે સોંપ્યુ શનુકાકાને સુકાન
 કહ્યું : રહો મંદિરમાં સેવા કાજ
 આજ્ઞા પાળી મરજી સાચવી
 આજીવન હતા નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચારી
 ધીમે ધીમે શીખી ગયા સર્વ કળા
 મંદિર સાચવવામાં નહીં કોઈ મણા
 વાર તહેવારે ભજન રખાવે
 સૌને જમવાનું આમંત્રણ આપે

સમૈયામાં સાયવે સૌની મરજી
 ઊઠે હરિભક્ત હૃદયમાં ઉમંગ ભરતી
 એક સ્વભાવ બહુ સારો શનુકાકાનો
 ઉલ્લેખ કરવાની જરૂર જણાઈ
 ખિસ્સામાં સાકર ભરી રાખે
 આવતા જતાને પ્રસાદ આપે
 બસ ડ્રાઈવર કંડક્ટરને સાયવે
 આપે પ્રસાદને સંબંધ સાયવે
 આવી રીત હતી અનોખી
 તેથી કંડક્ટર બસ ઊભી રખાવે ખચિત
 પહેલું મોડું કદાચ થાય
 ભક્તો બસ કદિ ન ચૂકી જાય
 એવા સમય સંજોગ પ્રમાણે વર્તનારા
 હરિભક્તોને પાંખમાં રાખનારા
 હવે કળાવા લાગ્યું ઘડપણ
 આંખમાં આવવા લાગી ઝાંખપ
 ઓછું દેખાયને થાકી જાય
 જેની તેની સહાય લઈ કરે મંદિરનું કામ
 પણ આતો અવતારના અવતારી
 ધજા સદા રહે લહેરાતી
 પુરણ કામથી મંદિર બંધાવ્યું
 એ તો રહે નહીં નધણિયાતું
 મફતભાઈએ થોડા દિવસ સાયવ્યું
 વચગાળામાં નિભાવી લીધું

○

એવામાં આઘ્યા ફતુભાઈ મંદિરમાં
 વાતો થઈ એમની સાથે

પૂછ્યું : રજનીકાંતભાઈએ ત્યારે
 અમારે જરૂર મંદિરમાં પુજારી તણી
 રાખવા તમને એવો કયો વિચાર
 કહ્યો : જાવું ખેતરે ગમે કે મંદિર
 ત્યારે બોલ્યા ફતુભાઈ એમ
 મને ફાવે જ્યાં મૂકો તમે
 પ્રારંભે અવેજી પૂરતા રાખ્યા
 પણ આતો પ્રગટના જીવ સાચા
 નવ લીધું નામ ખેતરમાં જવાનું
 મંદિરને આત્મસાત કરી દીધું
 મંદિરનો કાર્યભાર સમજી લીધો
 તે દિનથી રહ્યા ફતુભાઈ મંદિરમાં ઠરી

પુજારીજી ફતુમાઈનો સેવા પ્રકાશ

વહેલા ઊઠે સવારે ચાર વાગે
 પહેલાં સ્નાન કરે પોતે
 પછી સમા પ્રમાણે પાણી મૂકે
 પ્રભુને સુગંધી સાબુથી નવડાવે
 દહેરું ઘસી ઘસીને ચોખ્ખું કરે,
 પ્રભુ બિરાજે ત્યાં કયાશ નવ રાખે.

મૂર્તિ વર્ણન

પછી વાઘા સજાવે પ્રભુને
 કસો કસીને બંધ બેસતું રાખે
 ક્યાંય ખોલ બખોલ કદિ રહે
 કહે : પ્રભુને અણખત થાય
 પાયમાં મોજડી ઉપર ઝાંઝર
 સોનેરી સુરવાલને હીરની નાડી
 કેડે કંદોરા ઘુઘરિયોવાળા
 કમરબંધમાં નંગ જડેલાં
 છોગલાવાળી પાઘ શિર પર સોહાય
 કલગી શોભે નંગ જડેલી
 મોરપિરછ ફરફર થાય
 કાનમાં કુંડળ મયૂરાકાર
 લખલખ ચંદો લાલ લલાટ
 દસે આંગળીએ વેઠ વીંટીઓ
 કાંડે ઘડિયાળ ચેતવણી આપે
 કુંદન કડાંને બાજુ બંધ
 કંઠમાં ચોકરને ઊતરીયો
 વૈજયંતીમાળ નાભિથી નીચે

ફૂલોના	હારોથી	લથબથ	
હાથમાં	રૂમાલ	શોભે	રેશમિયો
ખુલ્લી	હથેલીમાં	પદ્મ	શોભે
જમણે	ગાલે	ટીબકડી	શોભે
ચીબુકનો	હીરો	ઝગમગ	થાય
આવી	મૂર્તિ	અદ્ભૂત	દેખાય
નિત્ય	નવા	શણગારે	સજ્જ
સમાસમાના	શણગાર		જુદા
ઋતુ	ઋતુના	સ્વાંગ	જુદા
શિયાળે	ઓઢાડે	શાલ	દુશાલા
ગરમ	ટોપીને	મફલર	વીંટાળે
ઉનાળે	મલમલિયા		શ્વેત
ઘોતી	ઝબ્બોને	સાદી	ટોપી
જન્માષ્ટમી	પર	કેડિયું	કસવાળું
થેપાડું	તો	ગ્વાલ	બાલ
નવરાત્રીમાં		દાંડિયા	ઘરાવે
હોળી	પર	પીયકારી	હોય
દિવાળીના	પાંચે	દિન	પાઘ
મોંઘા	મૂલના	આભૂષણ	હીરામોતી
ક્યારેક	ચાંદીની	ચાખડીઓ	પહેરે
ક્યારેક	પગપાનથી	પાની	શોભે

o

શણગાર પછી દ્વાર ખુલ્લા થાય
આંખો મૂર્તિ પર સ્થિર થઈ જાય.
ઘન્ય ઘન્ય અંતર થઈ જાય
સર્વ યશ ફતુભાઈને ફાળે જાય
ગર્ભગૃહની આવી શોભા ખરી

અન્ય સેવાઓ પણ ઓછી નહીં
 સવાર સાંજ આરતી તૈયાર કરે
 મંગલા ટાણે દ્વાર ખોલેને ઘંટારવ થાય
 પ્રભુશ્રીના નખશીખ મંગલ દર્શન થાય
 અંતર એકાકાર થઈ જાય
 વળી તૈયાર રાખે તુલસી જળ, સાકર
 દર્શનાર્થીમાં ફેરવે સપ્રેમ
 મંગળા આરતી પૂરી થાય
 મંદિરના દ્વાર પછી બંધ થાય
 પછી પેસે રસોડામાં
 ચા-નાસ્તાની તૈયારી કરે
 હાજર ભક્તોની મદદ લે
 એમાંથી પરવારે ત્યારે
 રસોઈની તૈયારી થાય
 સમા સમા પ્રમાણે થાળ ધરાવે
 ભક્તો લાવે, આપે તેનો ઉપયોગ કરે
 મિષ્ટાન્ન પકવાન બધું બનાવે
 ભાવ કરી કરી પ્રભુને જમાડે
 બપોરે ઉત્થાપન કરાવે
 ચા-નાસ્તો ધરાવે પ્રભુને
 નાની મોટી સફાઈ કરે
 આવતા જતાં સાથે વાતો કરે
 સાંજે વાળુની વેળા ટાણે
 ખીચડી શાક દૂધ ધરાવે
 ઠંડા પાણીથી ચળુ કરાવે
 સાડા દસે શયન કરાવે

આવે ભક્તો સમય કસમયે
 ઊભા થઈ આવકાર આપે
 ખબર અંતર પૂછે સૌના
 પછી જરૂર પ્રમાણે ભોજન કરાવે
 ગામજનોની સાથે મેળ મજાનો
 સાજે-માંદે ખબર કાઢવા જાય
 પુજારી તો મંદિર મંદિરે ઘણા
 પણ ફતુભાઈ તો એક ને અદકેરા
 તનમન સોંપી દીધું સર્વે
 જાણે સેવાનું પ્રણ લીધું
 મનમાં સદાય એક જ વિચાર
 કોઈ ખાધા પીધા વિના નવ જાય
 રખે એવું કવચિત બને તો
 હૈયે રહે ભારે ઉચાટ
 આજકાલ કરતાં ત્રણ દાયકા વીત્યાં
 ફતુભાઈ સેવામાં અડીખમ રહ્યા
 આ મંદિરના ભાગ્યની દુહાઈ
 પ્રભુશ્રીએ સહાય કરી સવાઈ
 માનું અગણિત પ્રભુનો પાડ
 રાખજો પ્રભુશ્રી એમની સારસંભાળ

○

નિત્ય દર્શનાર્થી દર્શન કરે
 નાની મોટી સામગ્રી પ્રભુને ધરાવે
 બાંગાપુરાના ઉકડ ભગત ખરાં
 બાકોરલની પૂનમ કદિ ન ચુકે
 રમણભાઈ ભાવિક ભક્ત સાંજી-રંગોળી ભરે
 ફૂલોની થેલી લઈ આવે

વિધવિધ ફૂલો રંગબેરંગી
 ગણતરીમાં એકે બાકી નહીં
 નખશીખ ફૂલોથી મૂર્તિ શણગારે
 પછી ચરણમાં સાંજ ભરે
 ગાદી પર પુષ્પોની શોભા કરે
 ફૂલની ગાદીને ફૂલના તકિયા
 આમ જ સિદ્ધ થાય
 પૂરા બે કલાક પુષ્પથી પ્રભુની સેવા કરે
 મૂર્તિ શણગાર વિના અડવી ન રહે
 આવી શોભાએ સજ્જ મહારાજ
 નિત્ય હાથ પ્રસારી દે આશિષ
 એ સઘળા પર શિરમોર
 જેનું નામ લેવાય સર્વની મોર
 એ તો નામે મહેન્દ્રભાઈ
 પ્રભુ સાથે નાતીની (દોહિત્ર) સગાઈ
 પણ સવિશેષ પ્રગટની સગાઈ
 મધુબેન આવ્યા અમદાવાદ છોડી
 રહ્યા પુત્રની સમીપે સ્નેહથી
 ભણતા ભણતા શીખી લીધી
 મંદિરના માહાત્મ્યને સંતોની પ્રીતિ
 જ્યાં ભણતર પૂરું થયું
 ધ્યાન સમગ્ર મંદિર ભણી કેન્દ્રિત કર્યું
 ઊભી કરી યુવાસંતોની મંડળી
 સમજાવી દીધી જીવન સાફલ્યની કડી
 વાર તહેવારો ઊજવવા માંડ્યા
 સમૈયા બંને સુપેરે ભરાવા લાગ્યા
 આવે ધનુર્માસ જ્યારે
 મંગળા પહેલાં સંતો મંદિરમાં આવે

કલાક ભજન કીર્તન થાય
 પછી પ્રસાદ વહેંચાય
 વિધ વિધ પ્રસાદ તો હોય
 જેમાં વિમળાબેનનો દૂધનો શીરો નક્કી
 જન્માષ્ટમીના ઉત્સવ રંગેચંગે મનાવાય
 બાર વાગે રાતે જન્મોત્સવ થાય
 ઢોલનગારા ત્રાંસા, તૂરી
 થાળી મંજીરાને કાંસી જોડા
 પંચાજીરી સહિત પ્રસાદ થાય
 ભક્તોની ભીડ અજબ ઊભરાય
 ગામને વળી પરગામથી
 આવે સંતો ઉજવવા અષ્ટમી

○

હવે વાત કરું શનિવારની સભા
 જેનું સંચાલન કરે મહેન્દ્રભાઈ
 વિધ વિધ શાસ્ત્રોનું વાચન થાય
 ચર્ચા સંવાદને સમજણ અપાય
 જીવનનું ધ્યેય સમજાવે સુપેરે
 જાણે તેટલું બીજાને જણાવે
 પરચીસ પચાસ જેટલા યુવા સંતો
 શનિવારની સભાના નિત્ય સાંસદો
 અનીશભાઈને અજયભાઈ
 શંભુભાઈને દીપકભાઈ
 સરોજબેનને દિનેશભાઈ
 મોગરીથી આવે ભરતભાઈ
 તુલસીભાઈને અજયભાઈ આવે પરિવાર સહિત
 આવે સરોજબેનને દિનેશભાઈ

ફાલ્ગુનીબેન સાલસ સત્સંગી
 પતિ પત્ની આવે વહેલી પરોઢે
 કચરાં પોતાં કરે નિત્ય મંદિરમાં
 વળી ઘરેણાં બનાવવાની કળા
 તે પણ તૈયાર કરે
 પ્રેમ સહિત પ્રભુને ધરાવે
 મહેન્દ્રભાઈ દેખરેખ રાખે
 બને તેટલી સૌની મરજી સાચવે
 આમંત્રણ આવે દૂર ઉદેપુરથી
 જોગ હોય તો દોડી જાય
 નોકરી સાચવે ભજન સાચવે
 અતિવેગવાળી ભક્તિ કરે
 વળી અર્ધાંગના શીતલબેન સુંદરી
 કામકાજમાં સૂઝ જબરી
 મંદિરમાં આવે તો સેવા કરે
 રસોઈ કરવામાં સહાય કરે

○

મહેન્દ્રભાઈને અંબુભાઈ
 ઉદેપુરના ભક્તો વિષે પ્રીતિ ઘણી
 પુરુષોત્તમનું માહાત્મ્ય સમજાવે
 સાચી ભક્તિનો મર્મ બતલાવે
 ગામે ગામ શિબિરો ભરાય
 ભક્તિ ઉપાસનાની વાત સમજાવાય
 સર્વત્ર બસ એક રટણ
 પુરુષોત્તમ પુરુષોત્તમ ભજન થાય
 પ્રગટ પ્રભુમાં શ્રદ્ધા અપાર
 ધન ધાન્યથી સુખી પરિવાર

રહેણી	કરણી	સુધરી	ગઈ
પ્રભુ	કૃપાની	પ્રતીતિ	થઈ
પુરુષોત્તમની		લગની	લાગી
અન્ય	દેવો	વિષે	શ્રદ્ધા
સઘળા	ગામથી	ભક્તો	આવે
બહેનો-ભાઈઓ		ભેગા	મળી
સમૈયામાં		વહેલા	પધારે
નજરે	ચડે	તે	સેવા
વાસણ	સફાઈ	તો	બજાવે
ટાઢ	તાપને	કોણ	ગણે
એમની	સેવાને	કોઈ	ન
પ્રભુ	પ્રસન્નતા	એમને	જ
સિમલ	ફળિયામાં	ચચેર	મુકામે
રામનવમીનો		સમૈયો	ભરાય

o

આજે આનંદનો દિનરે શામળિયા રે વહાલા

ચાલો વર્ણન કરું ઊલટથી આમ

ચચેર પ્રગટ પુરુષોત્તમનું ધામ

આજે આનંદનો દિન રે શામળિયા રે વહાલા

પ્રભુ પધાર'તા પ્રેમથી રે શામળિયા રે વહાલા

સરનામું સિમલ ફળિયું રે શામળિયા રે વહાલા

ગામ ચચેરને તાલુકો ઉદ્દેપુર રે શામળિયા રે વહાલા

રામનવમીનું પુનિત પર્વ રે શામળિયા રે વહાલા

સહજાનંદનો જન્મ દિન રે શામળિયા રે વહાલા

ડહેલામાં ધાય ભજન રે શામળિયા રે વહાલા

ધન્ય મગનભાઈને ઈકા પટેલ રે શામળિયા રે વહાલા

આપી દીધું ડહેલું ભજન કાજ રે શામળિયા રે વહાલા

બંધાવ્યું છે અહીં મોટું મંદિર રે શામળિયા રે વહાલા
 પધરાવી મૂર્તિ ત્રણ રે શામળિયા રે વહાલા
 એક બાજુ પુરુષોત્તમ રે શામળિયા રે વહાલા
 બીજી બાજુ મુનિ મહારાજ રે શામળિયા રે વહાલા
 વરચે અવતારના અવતારી શામળિયા રે વહાલા
 નોમને દસમનું ભજન રે શામળિયા રે વહાલા
 ભજનની સાથે ભોજન રે શામળિયા રે વહાલા
 બે દિન અખંડ ભજન થાય રે શામળિયા રે વહાલા
 એક પુરુષોત્તમનો મહિમા ગવાય રે શામળિયા રે વહાલા
 પછી બીજા ગામે સહુ જાય રે શામળિયા રે વહાલા
 એ તો પાધરવાંટ ચીલર વાટરે શામળિયા રે વહાલા
 ઊજીબેનને કિરણ પુત્ર રે શામળિયા રે વહાલા
 ધનજીભાઈને ભગુભાઈ રે શામળિયા રે વહાલા
 ભાઈ સૂરજને પરિવારના રે શામળિયા રે વહાલા
 આવે ટેકરાયરથી મોહનભાઈ શામળિયા રે વહાલા
 રાખે મંદિરની સંભાળ રે શામળિયા રે વહાલા
 સમૈયે વહેલી કરે તૈયારી શામળિયા રે વહાલા
 ઊડે આનંદ રસની છોળો શામળિયા રે વહાલા
 પછી વિદાય લે સર્વે ભક્તો શામળિયા રે વહાલા
 બીજા ગામે રાખ્યું હોય ભજન રેશામળિયા રે વહાલા
 સમય કાઢીને જરૂર જાય રે શામળિયા રે વહાલા
 ભેંસા, બોરદા, ફેરકૂવા રે શામળિયા રે વહાલા
 નાની કનાસ, મોટી સઢલી શામળિયા રે વહાલા
 રંગપુર, ભીલપુર, ઘેલવાંટ રે શામળિયા રે વહાલા
 દેવરિયા, ખડખડ, રજુવાંટ રે શામળિયા રે વહાલા
 ધમોડી, ઝબુડી, દેહરી શામળિયા રે વહાલા
 ગાંઠિયા, પાનવડ અંધારકાય રે શામળિયા રે વહાલા
 ખોડીવલ્લીને ખડકવાડા રે શામળિયા રે વહાલા

ઘૂંટીખેડી ગુનાય મોટા ઈડવા રે શામળિયા રે વહાલા
 બાંગાપુરાને મોટા રામપુરા રે શામળિયા રે વહાલા
 આવા આવા તો બીજા ઘણા નામ રે શામળિયા રે વહાલા
 સર્વત્ર વસે પુરુષોત્તમના ભક્ત રે શામળિયા રે વહાલા
 યોજે શિબિરને કરે જ્ઞાન પ્રચાર શામળિયા રે વહાલા
 ગવાય એકાંતિક ભક્તિનો મહિમાય રે શામળિયા રે વહાલા
 ઘન્ય ઘન્ય છોટા ઉદેપુર વિસ્તાર રે શામળિયા રે વહાલા
 પ્રગટ પુરુષોત્તમના સૌ આશ્રિત રે શામળિયા રે વહાલા

(ચોપાઈ)

પૂરું	થયું	પ્રકરણ	ઉદેપુરનું
ગાઉ	અમદાવાદ		શાહપુરનું
અંબુભાઈને		અરૂણા	દંપતી
જેને	વસાવ્યા	મુક્ત	બચુભાઈએ
રહેજોને		સેવા	કરજો
ફોટા	લૂછશોને	દીવો	થશે
સાયવજો		પ્રગટ	પ્રભુને
પાણ્યું	પ્રણ	માથા	સાટે
મધુબેનને	પણ	સાયવ્યાં	બંનેએ
થાળ	પૂજા	આરતી	નિત્ય કરે
કદિ	અડવા	પ્રભુને	ન રાખે
સત્તર	વર્ષ	મંદિરમાં	રહ્યાં
કદિ	મંદિર	સેવા	ન ચૂકે
ઉઠાવ્યા	જયારે		અક્ષરભુવનથી
લેશકલેશ	નહીં	મનની	મહીં
એ જ	ઉછરંગ	અંતર	મહીં
છોક	ઘોડાસરથી	આવે	દર્શનાર્થે
ક્યારેક	થાળ	લાવેને	જમાડે

કહો : પ્રભુ પ્રીતિ કેમ ન પામે
 અંતર થડક્યું નહીં જરાકે
 મંદિર છોડવાનું આવ્યું જ્યારે
 પ્રગટનાએ ઘડો લેવા જેવું
 એવું વર્તન શ્રીમાન્ અંબુભાઈનું

o

છેલ્લે વાત કરું ભૂષણ મનીષાની
 અક્ષર ભુવનમાં વસ્યા: પ્રભુની મરજી
 સમજણ માહાત્મ્ય સહિત કરે ભક્તિ
 શાસ્ત્ર વાચન માટે ઉત્કંઠા અતિ
 રવિવારની સભા કાજે
 પાથરણા પાથરી થઈ જાય તૈયાર
 હીર-મિહિરને ચડાવ્યા ભક્તિને પાટે
 માતા-પિતાની ફરજ પ્રમાણે
 બંને ભજનો ગાય ગવડાવે
 બને તેવી સેવા પણ બજાવે
 હવે સાંભળો એવાં નામો
 રવિ-સભાના માનદ સભ્યો
 વકીલ કનુભાઈને સ્મિતાબેન
 પ્રવિણાબેનને સુરાના કનુભાઈ
 કિંતુભાઈ આવે ઘણો દૂરથી
 ચાલતા સુધી સભા ન ચૂકે
 દહેગામથી આવે ચંદ્રિકાબેન
 નોકરીની નિવૃત્તિનો સદ્દુપયોગ
 પરસોત્તમભાઈ હોય જો સ્વદેશ
 અચૂક રવિ-સભામાં રહે હાજર
 મંજુલાબેનને ઈશ્વરભાઈ

કીકીબેનને			કેતનભાઈ
આવે	કલ્પનાબેન	ભાવ	સહિત
બિંદુબેન	નવા	નવા	છે
પણ	ભજનના	રસિયા	છે
અમે	બંનેપણ	હાજર	થઈએ
પ્રભુની	કૃપા	છે	એમ લહીએ
નોકર	અશોક		અમારો
પ્રગટ	પ્રભુમાં		પ્રીતિવાળો
ફૂલનો	હાર	હોય	તૈયાર
જઈ	વહેલા	મંદિરમાં	પહોંચાડે
સમૈયે	બેચાર	ધક્કા	મંદિરના ખાચ
સમજે	પ્રભુ	પ્રસન્નતા	પમાય
આવી	રવિવાર	શાહપુરની	સભા
દિવ્ય	અલૌકિક	નહીં	મણા
નારાયણભાઈ	આવે		અતિભાવે
સત્સંગના	ગુણ		ગાયે
એવી	સભાનું	વર્ણન	કરું,
મને	માહાત્મ્ય	એનું	ઘણું

○

હો હો રે આ તો સંતોની સભા
 સંતોની સભા પૂર્ણ પુરુષોત્તમની સભા હો...
 રવિવારે ચારથી છનો સમય છે
 કથા કીર્તનનો અમૂલ્ય અવસર છે
 હે... સંકલ્પ વિકલ્પનું શમન થાય છે હો... હો રે
 જોગી જતિ તો જંગલ જઈ વસે,
 ઋષિ મુનિ તો ધ્યાન કરી થાકે
 હે... હે દર્શન કરતાં તો મુક્તિ મળી જાય છે હોહોરે

કોઈ તજે કામને, કોઈ તજે લોભને
 કોઈ તજે સ્વાદને કોઈ તજે સ્નેહને
 હે... હે માન મૂકીને મંદિરે આવે હોહોરે
 ક્યારેક વચનામૃત ક્યારેક વિજ્ઞાનામૃત
 ક્યારેક ચર્ચાને ક્યારેક સંવાદો
 હે... હેસ્વામીની વાતોનો રંગ રહી જાય છે... હોહોરે
 અવતારના અવતારી પુરુષોત્તમ મળ્યા છે
 મળ્યા છે વળી અદ્ભુત ઓળખ્યા છે
 હે... હેગુણગાન ગાઈને પ્રસન્નતા પામીએ... હોહોરે
 કથાને અંતે પ્રસાદ થાય છે
 જીવણજીને જમવા બોલાવીએ
 હે... હેપ્રભુશ્રીની દષ્ટિ થતાં પ્રસાદ દિવ્ય થઈ જાય છે... હોહોરે

(ચોપાઈ)

આવી આ સભા છે દિવ્ય અલૌકિક
 પ્રભુ કૃપા વિના સ્થાન ન પામીએ
 વળી મંદિરમાં સમૈયો ભરાય
 પાટોત્સવનું પર્વ ઊજવાય
 ત્યારે આવે ભક્તો વહેલા
 ઉત્સવની તૈયારી કરવા
 ભક્તો ભાવકરી આપે રસોઈ
 પ્રભુ અચૂક જમવા પધારે
 બાર સુધી ભજન કથા થાય
 આનંદથી સૌ વિદાય થાય
 જયોત્સનાબેનને લીલાબેન
 પ્રસાદ બંધાવવાનો નિત્યક્રમ
 ક્યારેક મગજ મોહનથાળ
 ક્યારેક બુંદી લાડુને ફૂલવડી

સહુ પ્રસાદ પામે પ્રેમથી
 એ તો પ્રગટ પ્રભુના આશીર્વાદ
 શહેરમાંથી અચૂક આવે હરિભક્તો
 રખે ભજનનો આનંદ ચુકાય
 વિજયભાઈને પીનાબેન
 સુરેશભાઈને રાગિણીબેન
 ભાવનાબેન શીલાબેન આવે
 જીતુભાઈ જગદીશભાઈ જરૂર હાજર
 નિકુલભાઈને ઘનશ્યામભાઈ
 માહાત્મ્ય પ્રભુનું ખરું પ્રમાણે
 કીકીબેન વસ્ત્રાપુરથી આવે
 કેતનભાઈ જોગ પ્રમાણે સાથે આવે
 જગાની સોઈ ઓછી અક્ષર ભુવનમાં
 તેથી સીમિત સંખ્યામાં સંતો આવે
 છોટા ઉદેપુરથી વજ્રેસિંગ મોહનભાઈ
 ચચેરથી કિરણને લક્ષ્મણભાઈ
 સાથે બેનો પણ પાંચ દસ હોય
 સેવા કરેને કીર્તન ગાય
 ભાઈ કંચનને રસીલાબેન
 વળી સૂરજને ભૂરસિંગભાઈ
 ભાઈ પ્રવિણને ઈશ્વરભાઈ
 સાથે ભગુભાઈ જગુભાઈ
 આવી બાપાજીની હહેર...
 ગાતાં ગાતાં આવે નંદુભાઈ
 બાકરોલના યુવાસંતો ખાસ આવે
 મંદિરના શોભા શણગાર કાજે
 રૂદેલથી આવે મહેશભાઈ
 પ્રવાહ વહે ભજનનો અસ્ખલિત

પહાડી અવાજને પ્રેમ સહિત
 ભજન ઉપડેને ભુવન ગાજે
 સુરીલા કંઠે ભજન ગવડાવે
 આનંદરસની છોળો ઉડાડે
 જશોદાબેન લીલામાસી આવે
 આવે રમેશભાઈને નયનાબેન
 વિકુલભાઈને નીરૂબેન આવે
 જોગ પ્રમાણે શહેરના સૌ ભક્તો પધારે
 પિન્કીબેનનો નાનકડો છૈયો
 ઘોર અવાજે ભજન લલકારે
 પ્રભુ પ્રગટયા જે પાવનભૂમિમાં
 વસી રહ્યા જે અક્ષર ભુવનમાં
 તેમાં આમ નિત્ય દર્શન ભજન
 ભાવવાળા માટે સદા ખુલ્લા છે દ્વાર
 બીજે ભલે જવાય ન જવાય
 પણ ધામના ધામે જો દર્શન થઈ જાય
 અડસઠ જાણો યાત્રા પૂરણ થઈ ગઈ

અંતિમ ચરણ (રાગ : ચોપાઈ)

આવો અનોખો પુરુષોત્તમ પરિવાર
 આત્યંતિક કલ્યાણનો ધોરી માર્ગ
 નહીં ટીલાં ટપકાં મંત્ર માળા
 નહીં મંડળોને બંધિયાર વાડા
 જે આવે તે ભજે પ્રગટને
 શ્રદ્ધા જેવી જેને હૈયે વસે
 જ્ઞાન યાતા (પૂરણ) પ્રગટ પરબ્રહ્મનું
 મોક્ષ માર્ગે ગતિમાન થવાય
 એવા અદ્ભુત ધર્મ માર્ગના

સૂત્રધાર પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ સ્વયમ્
 કલિકાલના આ ખારાં જળમાં
 સુખ શાંતિનું એક અમી ઝરણું
 એવાં અનાદિ પરબ્રહ્મ પ્રગટને
 કરજોડી વંદન કરું કોટિવારે (૨)

શાર્દૂલ વિક્રિકિત

વળી સમાપન વિધિ મહી માંગુ ઘણા ભાવથી
 જ્યારે જ્યારે અવતાર ધરો પ્રભુ
 ઓળખાણ આપજો આપની
 જેથી આમ જ ગુણલા ગાયા કરું
 ના વિરમે કલમ કદિ માહરી
 આત્મા પરમાત્મા એક થઈ રહે
 ઈચ્છા ખરી અંતરની

છોટા ઉદેપુર વિસ્તાર :

મહારાજશ્રી જ્યાં સ્વયં પધારતા હતા તેવાં ગામોના નામ :

- (૧) બોડેલી (૨) પુન્યવાટ (૩) સિમલક્રુણિયા (૪) પાધરવાટ (૫) ચિલરવાટ
(૬) આંબાલગ (૭) તેજગઢ (૮) જબુગામ (૯) છોટા ઉદેપુર (૧૦) હરખપુર
(૧૧) મોટીબેજ (૧૨) નાનીબેજ (૧૩) ખડકવાડા (૧૪) પાનવડ
(૧૫) કલારાણી

એવાં ગામોનાં નામ જ્યાં મહારાજશ્રી કંકોત્રી લખતાં હતાં.

- (૧૬) બામરોલી (૧૭) કાસીન્દ્રા (૧૮) બોરકુન્ડા (૧૯) ભિખાપુરા
(૨૦) ગોથ (૨૧) ખટાશ (૨૨) પાની માઈન્સ (૨૩) બામરોલી
(૨૪) ઉચાપન (૨૫) કોલિયારી (૨૬) વાઘવા (૨૭) મોટી બૂમડી
(૨૮) મોટી રાસડી (૨૯) સિથોલ (૩૦) સિહોદ (૩૧) રતનપુર
(૩૨) ડુંગરવાટ (૩૩) પાલિયા (૩૪) છત્રાલી (૩૫) ફેર કૂવા (૩૬) મોટી
અમરોલ (૩૭) બોરધા (૩૮) નાની અમરોલ (૩૯) પાનીબાર (૪૦) સજવા
(૪૧) ઝોઝ (૪૨) ભીલપુર (૪૩) દેવલિયા (૪૪) ગડોથ (૪૫) રાયસિંગપુરા
(૪૬) સંકલ (૪૭) વીરપુર (૪૮) જલોદા (૪૯) ખજૂરિયા (૫૦) ઘેલવાંટ
(૫૧) ઓરિઆંબા (૫૨) સંત્રોલ (૫૩) નાની સઢલી (૫૪) મોટી સઢલી.

નવા સત્સંગી થયેલા ગામોના નામ :

- (૧) રંગપુર (૨) ખડખડ (૩) કનાસ

એવાં બીજાં પણ ગામ છે જે નવા સત્સંગી થયા છે. નકશામાં સ્થાન નથી
એટલે ઉલ્લેખ કર્યો નથી.

સુસકાલમાં (કદવારિયા) પ્રભુશ્રી સૌ પ્રથમ પધારતા હતા. પરંતુ નકશામાં
તેનું પણ સ્થાન નથી.

મહારાજશ્રી અને બચુભાઈ

પ્રગટ પુરુષોત્તમ શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજના શતાબ્દીપર્વ નિમિત્તે શ્રી રજનીકાંતભાઈ વારંવાર મહારાજશ્રી વિષે મારી પાસેથી જાણવાની ઈચ્છા રાખતા. મહારાજશ્રી સાથેની વાતો કે પ્રસંગો એમને જણાવું તો તે ખાસ કહેતા કે ‘બચુભાઈ’ તમે આ બધું લખી રાખોને ! આપણે છપાવીએ અને અન્ય સત્સંગીઓને પ્રભુશ્રીના પ્રાગટ્ય પહેલાની કેટલીક માહિતી જાણવા મળે. તદનુસાર મેં મારી રીતે જેટલું જે કંઈ યાદ હતું તે તેમને લખી આપ્યું. જેમાં મહારાજશ્રીના પૂર્વાશ્રમની વાતો રજૂ કરી છે. આશા છે એ વાતોથી પ્રભુશ્રી વિષેની છબિ વધુ સ્પષ્ટ થશે.

પૂર્ણ પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ એવા શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજ મારા કાકાશ્રી થાય. અમારું વતન આણંદ પાસે ખેડા જિલ્લાનું નાનકડું ગામ બાકરોલ. અમારાં કુટુંબના વડા શ્રી મથુરભાઈ ભગવાનદાસ પટેલ. તેઓ કુલ ચાર ભાઈઓ હતા. જેમાં સંસાર વેલો શ્રી મથુરભાઈનો આગળ વધ્યો. મથુરભાઈને બે પુત્રો. શિવાભાઈ અને શંકરભાઈ. પુત્રોના નામ પ્રમાણે જ અમારું કુટુંબ પ્રારંભમાં શંકર ભક્ત. શિવાભાઈની પેઢી આગળ ન ચાલી જ્યારે શંકરભાઈને બે પુત્રો. મોટા શ્રી રણછોડભાઈ અને અનુજ શ્રી ડાહ્યાભાઈ. ઘરનો ધંધો ખેતી. ખેતરેથી આવ્યા પછી ખાસ નિયમ કે નાહ્યા પછી સ્વચ્છ થઈ મહાદેવજીના દર્શને જવું. ગમે તેટલું મોડું થયું હોય તો પણ દર્શન પછી જમવા બેસવાનું. આમ પરોક્ષ રીતે ભક્તિના બીજ આ રીતે રોપાયાં. જે ભક્તિના પુણ્યબળે મારા કાકાશ્રી ડાહ્યાભાઈ શંકરભાઈએ મુનિ મહારાજશ્રીની અખંડ સેવા કરી, વર્તમાન પૂર્ણપણે પાળી પરબ્રહ્મની પ્રસન્નતા પામ્યા એટલું જ નહીં પોતે પુરુષમાંથી પુરુષોત્તમ સ્થિતિએ પહોંચ્યા.

“માઠી થકી કંચન જડે, પથ્થર વિષે રત્નો મળે
તેમ માનવ દેહમાંથી દેવ આખર ઝળહળે”

એમ શ્રી ડાહ્યાભાઈ પરબ્રહ્મરૂપે ઝળહળી રહ્યા.

મહારાજશ્રીને કુટુંબભાવે કહો કે પૂર્વના સંસ્કારબળે મારા પર વિશેષ પ્રેમ. બંને ભાઈઓની સ્થિતિ કંગાળ. મહારાજશ્રીએ અમદાવાદ આયાભાઈ

મિલમાં નોકરી સ્વીકારી. સરસપુર અમદાવાદમાં ઘર ભાડે રાખી રહેવા લાગ્યા. જ્યારે મારા પિતાશ્રીને નડિયાદ ન્યુશોરોક મિલમાં નોકરી મળી. નડિયાદ પાસેના મરીડા ગામે અમે પણ ઘર ભાડે રાખ્યું. એક દિવસ પ્રભુશ્રી ભિખાકાકાને લઈને મારે ઘેર આવ્યાં. બાએ રસોઈ બનાવી. બંને જમવા બેઠા. મહારાજશ્રીએ પીરસેલી થાળીમાં પાણી રેડ્યું ને બધું ભેગું કરી જમી લીધું. આ જોઈ મારી બાનો આંખમાં આંસુ આવ્યાં. આવું તે કંઈ જમવાનું હોય ! પાછળથી જ્ઞાન થતાં ખબર પડી કે સ્વાદેન્દ્રિયની જીત એ પ્રગટના સંતનું પહેલું લક્ષણ... મને યાદ છે તે પ્રમાણે ૧૯૬૦માં મહારાજશ્રી ભિખાકાકા સાથે ઘોડાગાડીમાં બેસીને આવ્યા. તે વખતે આમ સ્ટેશનથી ઘોડાગાડીમાં બેસીને આવનાર વિરલ વ્યક્તિઓ જ હોય. એટલે ઘોડાગાડી ઘરઆંગણે ઊભી રહેતા લોક બધું ભેગું થઈ ગયું. રણછોડભાઈના ભાઈ તો ઘોડાગાડીમાં આવ્યા છે. એમ સૌને કુતૂહલ થયું. મહારાજશ્રીનું જાજરમાન વ્યક્તિત્વ કંઈક આવું હતું. સફેદ ધોતી-રેશમી ઝભ્ભો કાશ્મિરી ટોપી, રૂડો રૂપાળો ભાલે મોટો ચાંદલો, પગમાં મોજાં બુટ-અતિ કીંમતી પોષાક માન્યામાં ન આવે એવું મોહક વ્યક્તિત્વ. આસપાસ પડોશમાં પ્રભુશ્રીના આગમને અમે મુઠ્ઠી ઊંચેરા બની ગયાં. સાંજે ગલીના બે પાંચ મોભીજનો ઘેર આવ્યા. બધાએ ભેગા મળી ભજન કર્યું. બધા ઘેર ગયા. પછી મહારાજશ્રીએ બા-બાપુજી સાથે વાત કરી. ભાદરણમાં ભગવાન એવાં શ્રીનારાયણ મુનિની સેવા ભક્તિથી એમના પર પ્રભુ પ્રસન્ન છે. અમે સૌ અમદાવાદ અક્ષરભુવનમાં રહીએ છીએને ભક્તિ કરીએ છીએ. તમે પણ આવો. કુટુંબમાં એક ભગવાનનો ભક્ત હોય તો ઈકોતેર પેઢીતારે. આપણાં સૌના આવાં રૂડાં ભાગ્ય છે. આ વખતે સૂરજબા (મારી બા)એ થોડાક સામાજિક પ્રશ્નો કર્યા. જેનો ઉત્તર એ જ આપ્યો કે પ્રભુમાં શ્રદ્ધા રાખો. અંતે સમાધાન થયું. મરીડા છોડવાનો વિચાર કર્યો. પ્રભુશ્રી અમદાવાદ પાછા ફર્યા.

હવે જેમજેમ આસપાસના લોકોને અમારી ઓળખાણ થતી ગઈ તેમતેમ તેઓ અમારી સાથે વાત-વ્યવહાર કરવા લાગ્યા. એક બે મહાનુભાવે કહ્યું ? ડાહ્યાભાઈ તમારા કાકા થાય ? મેં કહ્યું 'હા' તેમણે વળી કહ્યું તો તમે એમની પાસે પૈસા માગોને ? સગા કાકા છે તો જરૂર મદદ કરશે. મને વિશ્વાસ હતો. કારણ કાકાશ્રીને ભત્રીજા પર વિશેષ હેત હતું. બે-ત્રણ દિવસની ગડમથલને

અંતે મેં અમદાવાદ ધંધો શરૂ કરવા એક લાખ રૂપિયાની માગણી કરતો પત્ર લખ્યો. ઉત્તર આવ્યો. પત્ર મળ્યો છે. આનંદ થયો પૈસા જોઈએ તો આવીને લઈ જાવ. મારાં આનંદનો પાર ન રહ્યો. મારી બધીજ ઈચ્છાઓ ફળી રહી છે. એવું મને લાગ્યું. હું તો થેલી લઈને એક સવારે ૧૦ વાગે અક્ષરભુવનમાં પહોંચી ગયો. થોડા હરિભક્તો બેઠા હતા. બધાં દર્શન કરી પ્રભુશ્રીના ચરણસ્પર્શ કરી જતા રહેતા હતા. મેં પણ ચરણ સ્પર્શ કર્યા. પછી ટોપલામાં બેસી ગયો. જમવાને સમયે મને જમવા બોલાવ્યો. અમે નાને રસોડે જમ્યા. પછી કહે : હવે સૂઈ જાઓ. વિચાર્યા કરતો, રૂપિયા ક્યારે મળશે ? અંતે હું ઊભો થયો. કારણ મારે સાંજે ઘેર જવું હતું. મેં કહ્યું, મને ઓળખ્યો ? મહારાજશ્રી કહે હા, હોય કંઈ ઓળખાણ ન પડે ? મેં કહ્યું તમારા કહેવા પ્રમાણે હું રૂપિયા લેવા આવ્યો છું. ત્યારે તેમણે પહેલો પ્રશ્ન કર્યો ? તેં સોની નોટ જોઈ છે ? મેં કહ્યું 'ના' હજી સુધી જોઈ નથી. બીજો સવાલ કર્યો 'કેટલી સોની નોટ હોય તો લાખ થાય એ તને ખબર છે ? મેં કહ્યું 'ના' તો કહે હું લાખ રૂપિયા આપુ ને ગણતા ન આવડે તો ? મેં કહ્યું મને તમારામાં વિશ્વાસ છે. પછી કહે : જો અહીંયાં આવનાર સર્વે હરિભક્તો છે. અને પ્રભુ પ્રસન્નતા માટે આવે છે. મેં જોયું કે પૈસા મળે એમ નથી. વળી એ પણ જોયું કે બહારથી આવેલ હરિભક્તો મહારાજશ્રી આગળ યશાશક્તિ ભેટ રૂપે પૈસા મૂકતા હતા. મને સમજાયું. આ મિલકત પર પ્રભુશ્રીનો દાવો નથી. મેં જવા વિચાર્યું. પ્રભુશ્રીએ થોડા રૂપિયા અને ગાડીભાડાના અલગ ગણી આપ્યા. વળી બોલ્યા જ્યારે જ્યારે જરૂર પડે મને યાદ કરજે. તને મુશ્કેલી નહીં નડે. પછી વચનામૃત અને એક ભજનની ચોપડી આપી તે વાંચવાનું કહ્યું. સાથે સાથે ભગવાન રાજી થાય એમ કરવાની સલાહ આપી ને મેં વિદાય લીધી.

બીજો એક પ્રસંગ. હું મેટ્રિકમાં અંગ્રેજી વિષયમાં નપાસ થયો. ટ્યુશન માટે પ્રભુશ્રીને પત્ર લખ્યો. ઉત્તરમાં મને અમદાવાદ આવવાનું કહ્યું. અમદાવાદ હું ત્રણ મહિના રહ્યો. રીલીફ રોડ પર શાહ કલાસીસમાં મને ભણવાની ગોઠવણ કરી આપી. એટલું જ નહીં રોજ સાંજે પાંચથી સાત મારી સાથે ચાલતા કલાસ સુધી આવતા. મંદિરમાં બોર્ડ મુક્યું. 'મહારાજશ્રી રોજ સાંજે ફરવા જાય છે. માટે અનુકૂળતા પ્રમાણે દર્શન માટે આવવું.

હું ૧૯૬૧માં મેટ્રિક પાસ થઈ ગયો. હું નોકરી માટે વિચારવા લાગ્યો. બાપુજી મિલમાંથી નિવૃત્ત થઈ ગયા હતા. મેં મહારાજશ્રીને પત્ર લખ્યો. ઉત્તરમાં તેમણે ગામ છોડી વતન બાકરોલમાં જતા રહેવા જણાવ્યું. મેં લખ્યું. ઘર ઘણું જૂનું છે ને ખર્ચ માગી લે એવું છે. જવાબમાં પ્રભુશ્રીએ લખ્યું 'હું કહું તેમ કરો. અહીંથી ભિખાકાકાને મોકલું છું. તેઓ મકાન રીપેરીંગ કરાવશે. આજ્ઞા પ્રમાણે અમે મરીડા છોડ્યું. બાકરોલમાં ઘર ભાડે રાખ્યું. અમારા જતાં પહેલાં ભિખાકાકાએ નળના કનેકશનથી માંડી રંગરોગાન સુધીની બધી જ તજવીજ કરી દીધી હતી.

મહારાજશ્રી પણ વારંવાર માતૃભૂમિના પોતાનાં જન્મસ્થળના મકાનને વ્યવસ્થિત કરવા આવતા. માર્ગદર્શન આપતા. મોભાદાર મકાન થવા માડ્યું. આસપાસના લોકો પણ મહારાજશ્રી આવે ત્યારે ખાસ મુલાકાત દર્શન માટે આવતા. મકાન તૈયાર થયું. નામકરણ થયું. 'અક્ષર ભુવન'ને ઉદ્ઘાટન રૂપે રામનવમીનો પહેલો સમૈયો ૧૯૬૩માં અક્ષર ભુવન બાકરોલમાં ભરાયો.

શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજના સમવયસ્ક એવા તેમના ખાસ મિત્ર શ્રી વલ્લભભાઈ ઉમેદભાઈ પટેલ હતા. મહારાજશ્રી વારંવાર એમને ઘેર જતાં. આ વખતે શ્રી વલ્લભભાઈએ મહારાજશ્રીને ભગતો સાથે ભજન કરવા ઘેર આવવાનું આમંત્રણ આપ્યું. મહારાજશ્રી પંદર-વીસ ભગતો સાથે ગયા. રહેવાનું સુવાનું સવારના ચા નાસ્તો જમવાનું તેમને ઘેર જ હતું. એવામાં શ્રી વલ્લભભાઈ બાકરોલ ગામમાં પ્રતિષ્ઠિત એવા શ્રી ચિમનભાઈ દાદુભાઈ દેસાઈને મળવા ગયા. તેમણે મહારાજશ્રીની મહત્તા જણાવી. આજે તો અમદાવાદમાં તેઓશ્રી પ્રભુ તરીકે પુજાય છે. બધાં એમની પૂજા અર્ચના કરે છે. તેઓ ભજન કરે છે ને કરાવે છે. વગેરે વાતો સાંભળી શ્રી ચિમનભાઈએ પોતાની હવેલીમાં તેમની પધરામણી કરાવવાની ઈચ્છા વ્યક્ત કરી. વલ્લભભાઈએ આવી મહારાજશ્રીને વાત કરી. મહારાજશ્રી એટલે ભગવાન. ભગવાન તો ભાવના ભૂખ્યા. 'ભાવના ભૂખ્યા છે ભૂધરજી ગુણ મને લાહ્યા' જેવું જ વળી ! ને પ્રભુશ્રી ભગતોને લઈને હવેલીએ પહોંચ્યા. ચિમનભાઈએ ચા મુકાવી. નોકર ચા લઈને આવ્યો. મહારાજશ્રીને કીટલીમાંથી ચા કાઢી આપવા લાગ્યો. ત્યારે પ્રભુ બોલ્યા અહીં બધા આવ્યાં છે તેમને પહેલા ચા

આપો. મહારાજશ્રી હવેલીમાં પધાર્યા જાણીને આસપાસના લોકો પણ દર્શન કરવા, જોવા, જાણવા આવવા લાગ્યા. એટલે એ સર્વને પહેલા યા આપવાનું નક્કી કર્યું. હા ના કરતાં મહારાજશ્રીએ જ કીટલી લઈ લીધીને બધાને યા આપવા માંડી. ઓછામાં ઓછા સોએક જણો આ યાનો સ્વાદ માણ્યો હશે. પછી મહારાજશ્રીએ રજા માગી. નોકરને કીટલી આપી દીધી. પ્રભુશ્રીએ વિદાય લીધી. રસોડામાં વિમળાબેને કીટલી લેતાં કહ્યું : કેમ ! કોઈએ યા ન પીધી ? કારણ કીટલી યાથી સંપૂર્ણ ભરેલી હતી. બંનેને આશ્ચર્ય થયું. ભગવાન કહે છે તે ખોટું નથી. ડાહ્યાભાઈમાં દૈવત ઐશ્વર્ય જણાયા. ત્યારપછી તેમણે બેઠક રૂમમાં મહારાજશ્રીનું નામ અન્ય ખ્યાતનામ મુલાકાતીઓના નામ સાથે લખી દીધું. આજે પણ એ નામ છે.

હવે એવું બન્યું કે મહારાજશ્રીને બુધવારે મોતિયાનું ઓપરેશન અમદાવાદ કરવામાં આવ્યું. ગુરૂવારે દેસાઈભાઈની દીકરીના લગ્ન હતા. આમંત્રણ અતિભારપૂર્વકનું ને વળી નવા નવા ભગત. અમદાવાદના હરિભગતોએ તાજું ઓપરેશન હોઈ જવા માટે આનાકાની કરી. સૂર્યપ્રકાશમાં જવાય નહીં અને વળી કાળા ચરમા પહેરવાના. છતાં મહારાજશ્રી બધાની મરજી બાજુએ મૂકી એક બીજબળ થતાં ભક્તનું માન રાખવા સ્વસત્તા વાપરી લગ્નમાં હાજરી આપવા ગયા. આવી રીતે મહારાજશ્રી નવા હરિભગત પ્રત્યે ખૂબજ સહાનુભૂતિ ભર્યું વલણ રાખતા. કેમ કરીને જીવ મોક્ષમાર્ગે વળે છે ? એ જ તો ભગવાનનું ધ્યેય હોય છે. આમ છતાં આ લોકની રીતે તેમના દેહમાં પાસાવાર દુઃખો હતા. ડાયાબિટિસ, શ્વાસ ચડવો, બી.પી. વધઘટ જેવા ઘણાંય દર્દ હોવા છતાં તેમની સ્ફૂર્તિ શક્તિ યુવાનને પાછા પાડી દે તેવી હતી. મુખમંડળ પર એજ ઓજસ, નયનોમાં નૂર, દેહમાં દૈવત, કાયામાં કૌવતને સદા તાજગીપૂર્ણ વર્તન. એક વખત દવાની થોડી ગોળીઓ અને પાણીનો પ્યાલો લઈ મહારાજશ્રી પાસે ગયો. દવા હાથમાં લેતા બોલ્યા : ‘આ બધાં દર્દો મારા સેવક છે. બોલાવું ત્યારે આવે ને ના પાડું ત્યારે જતા રહે.’ મને આ વાત સમજાઈ નહીં.

હવે પ્રભુશ્રીએ વધુમાં વધુ બાકરોલમાં રહેવા માંડ્યું. અમદાવાદના હરિભગતો જેમ કે ગોવિંદભાઈ, પુજાકાકા, હરિબેન, કપિલાબેન વગેરે

મહારાજશ્રીની તબિયતની ફીકર કરતાં. અચાનક કંઈ થાય ને ડૉ. હાજર ન હોય તો ! એમ ચિંતાતુર રહેતા. બાકરોલમાં કાન્તિભાઈ વ્યાસ કરીને એક આયુર્વેદિક ડૉ. હતા. તેઓ સાર્વજનિક દવાખાનામાં રહેતા. ભજનકીર્તનમાં ગુણભાવવાળા હતા. તેઓ મહારાજશ્રીની વારંવાર તબિયત તપાસતા. ક્યારેક તો દિવસમાં બે-ત્રણ વખત મહારાજશ્રી ને તપાસી લેતા. એવામાં મુક્તશ્રી પુજાકાકા ત્યાં થોડા દિવસ રહેવા આવ્યા. તેમણે કાન્તિલાલ ડૉક્ટરનો સ્વભાવ જોયો. તેઓ દવા મફત આપતાં અને કહેતા પણ ખરા કે જ્યારે બોલાવો ત્યારે હું આવી જઈશ. તેમણે ડૉ. ને મહારાજશ્રીની તબિયત અંગે વિશેષ ખ્યાલ રાખવા વિનંતી પણ કરી. સાથે સાથે તેમણે ડૉ.ને કંઈક વળતર આપવા મહારાજશ્રીને વિનંતી કરી. મહારાજશ્રીએ આ વાત પર બહુ લક્ષ્ય આપ્યું નહીં. આથી થોડા સમય બાદ મેં મહારાજશ્રીને કહ્યું : ‘ડૉ. તમારી આટલી બધી કાળજી રાખે છે. દિવસમાં બે વાર તો ખબર અંતર પૂછે છે. તો પુજાકાકા તેમને કંઈક આપવા માગે છે તો તમે કેમ ના પાડો છો ? મને લાગે છે કે તેની સેવામાં કંઈ ઊણપ છે. મહારાજશ્રી હસી પડ્યા પછી બોલ્યા : ‘મારી પરીક્ષામાં પાસ થાય ત્યારે ખરા ! મને બહુ સમજાયું નહીં.

સમય જતાં આ વાત વિસરાઈ ગઈ. એવામાં સમૈયો આવતો હતો. પચાસેક હરિભગતો મંદિરમાં સેવામાં હતા. સમૈયાની તૈયારીઓ ધમધોકાર ચાલતી હતી. ત્યાં એક દિવસ સાંજે આઠેક વાગે મહારાજશ્રીએ મને ઈશારો કરી બોલાવ્યો. અમે રૂમમાં ગયા. મહારાજશ્રીને શ્વાસ ચડ્યો હતો અને મને ડૉ.ને બોલાવી લાવવા કહ્યું. કોઈને કંઈ ક્હીશ નહીં. હું તો ગભરાયો. દોડતો ને દોડતો ડૉ.ને ત્યાં પહોંચ્યો. તેમને કહ્યું. મહારાજશ્રીની તબિયત સારી નથી. શ્વાસ ચડ્યો છે તમે જલદી ચાલો. ત્યારે ડૉ. કહ્યું, હું બહુ થાકી ગયો છું. મારાથી અવાય એમ નથી. બહુ અરજન્ટ હોય તો આણંદથી ડૉ.ને બોલાવી લાવો. મેં ખૂબ વિનંતી કરી. આજીજી કરી કોઈ સાધન છે નહીં ને આણંદ જવું અશક્ય છે. કારણ ડૉ.ની તાત્કાલિક જરૂર હતી. કલાક સુધી આજીજી કરી પણ તે ટસસે મસ ન થયા. મેં પણ નક્કી જ કર્યું. હું ડૉ.ને લીધા વગર ઘેર નહીં જવું. એવામાં એમના પત્ની આવ્યાં. તેમણે આ રકઝક સાંભળી ત્યારે તે બોલ્યા. ‘અત્યારે તો ખબર કાઢીને આવી પણ ગયા હોત ! અંતે ડૉ.

આવ્યા ઈન્જક્શન આપ્યું. મહારાજશ્રીને કળ વળી. શ્વાસ હેઠો બેઠો. જાણે કંઈજ થયું નથી. એમ પ્રભુશ્રી પુનઃ સ્વસ્થ થઈ ગયા. બીજે દિવસે હું મહારાજશ્રીના દર્શન કરવા ગયો. મહારાજ હસ્યા પછી કહે 'તું જેની વકીલાત કરતો હતો તે મારી પરીક્ષામાં ના પાસ થયા. સાચે જ ત્યારે મને ખૂબ આશ્ચર્ય થયું કે મહારાજ બધાની નાડ જાણે છે. ડૉ.ને નાડ બતાવવી એ તો એમની લીલા માત્ર છે.

મહારાજશ્રી બાકરોલ આવતા ત્યારે અમારી સાથે અક્ષર ભુવનમાં રહેતા. ગામના લોકોને મહારાજશ્રીનું આકર્ષણ વધ્યું. ઘણા લોકો પ્રભુશ્રી પાસે આવતા ભજન-કીર્તન વાતોની રમઝટ ચાલતી. ઘીમે ઘીમે ભગતોની ભીડ વધવા લાગી. ને અક્ષર ભુવન સાંકડું પડવા લાગ્યું. બહારગામના મોટી સંખ્યામાં હરિભગતો આવતા. તેમને નહાવા, સૂવા, બેસવા, આરામ કરવા અગવડ પડવા લાગી. આજુબાજુના રહેવાસીઓને ત્યાં તેમને ઉતારો આપવો પડતો. આથી મહારાજશ્રીએ કોઈ વિશાળ જગા મળી જાય તો સારું એમ વિચારી ગામ લોકો સાથે પૂછપરછ શરૂ કરી. ઘણી જગા જોઈ પણ મન માનતું નહીં. આખરે બસ સ્ટેન્ડ સામેની જગા પર ધ્યાન કેન્દ્રિત થયું. બહારથી આવતા હરિભગતોને તરત જ જડે અને પાસે પડે એ માટે એ જગા પસંદ થઈ. એ જમીન ભાઈલાલજીની ખડકીમાં રહેતા પટેલોની હતી. તેમાં વિશેષ જમીનનો ભાગ શ્રી અંબાલાલ ભાઈલાલભાઈ પટેલનો હતો. બાકીની જમીન પર ભાઈઓનો હક હતો. તેમની સંમતિની જરૂર હતી. આશારામભાઈ જે પ્રભુશ્રીના બાળપણના મિત્ર હતા. તેમણે ભાઈઓને સમજાવવાનું માથે લીધું. ભાઈઓ જમીનના બદલામાં વળતર માગતા હતા. અંતે ધાર્યું ઘણીનું થાય. તદનુસાર સમજાવટ થઈ બધાએ તમામ જમીન દાનમાં આપવાનું નક્કી કર્યું. આમ આ વાત અહીં અટકી.

હવે મહારાજશ્રી અમદાવાદ આવ્યા ત્યાં તેમણે બાકરોલ જમીનનો પ્રસ્તાવ મૂક્યો. અમદાવાદના ખાસ કરીને નારાયણ કુંજના હરિભગતોએ નારાજગી પ્રદર્શિત કરી. મહારાજશ્રી અક્ષર ભુવન અમદાવાદમાં જ રહે તેવો તે સૌએ આગ્રહ સેવ્યો. ત્યારે મહારાજે કહ્યું કે છોટાઉદેપુરના તથા આસપાસના હરિભગતોને દૂર પડે છે. ખર્ચો થાય છે માટે છોટાઉદેપુર અને

અમદાવાદ વચ્ચે જગા હોય તો બંને બાજુએ હરિભગતોને દર્શને આવવું સુગમ પડે. મહારાજશ્રીનો અભિપ્રાય બદલાશે નહીં એમ જાણી તેઓએ બીજી વાત એવી કરી કે પૈસા આપીને બધીજ જમીન ખરીદી લેવી જેથી તેના પર બીજા કોઈ દાવો કરી શકે નહીં. ટૂંકમાં બાકરોલ મંદિરના શ્રીગણેશ અહીંથી શરૂ થયા. સર્વ સંમતિની મ્હોર મરાઈ.

બીજે દિવસે મહારાજશ્રી થેલી ભરીને રૂપિયા લઈ બાકરોલ આવ્યા. આશારામભાઈને બોલાવ્યા. બધીજ જમીન લઈ બધાને તેમના હક્ક પ્રમાણે પૈસા આપવાનું નક્કી થયું. તે વખતના બજારભાવે એક ગજ જમીનના રૂપિયા આઠ, અંકે ૮.૦૦નો ભાવ નક્કી થયો. જગાને સમયોરસ કરવા બાકીની જમીન સરકાર પાસેથી પૈસા આપી ખરીદી લીધી. મંદિરના નકશા તૈયાર કરાવી ગ્રામપંચાયતમાં પાસ કરાવવા આધ્યા. તે વખતે ત્યાંના સરપંચે વિનંતી કરી કે ટાવરવાળું મંદિર થાય તો ગામની શોભા વધે. મહારાજશ્રીએ ગામ લોકોની ઈચ્છા પૂરી કરી ટાવર થયું. ઘડિયાળ મુકાયું. ને શ્રી અંબાલાલ ઘડિયાળી જીવ્યા ત્યાં સુધી ટાવરના ડંકા સદા સમયસર વાગતા. જરાક ડંકા આઘાપાછા થાય તો ઘડિયાળી અડધી રાતે મંદિરમાં પહોંચી જતાં ને ઘડિયાળ યોગ્ય સમય બતાવે તે ધ્યાન આપતા.

મહારાજશ્રી હવે મોટેભાગે બાકરોલ રહેવા લાગ્યા. હું પણ તેમની સાથે રહેતો હતો. મહારાજશ્રીએ મારા વિષે વિચાર કર્યો કે આ છોકરાને સ્વતંત્ર નોકરી હોય તો સારું. અમદાવાદના મહારાજશ્રીના અતિપ્રીતિપાત્ર હરિભગત શ્રી ગોકળબાપા ત્યારે ડે.કલેક્ટરની પદવી પર હતા. તેમની ઓળખાણમાં નિવૃત્ત ડી.એસ.પી. હતા. તેઓ તેમને મળવા આવ્યા. ગોકળબાપાએ મારી વાત કરી. ત્યારે તે ડી.એસ.પી. સાહેબે તમારી ચિટ્ટી લઈને આવે તેમ કહ્યું. તદનુસાર તેમની ચિટ્ટી લઈ આણંદ પાસે જે ગ્લાસ ફેક્ટરી શરૂ થઈ રહી હતી તેમાં મને નોકરી અપાવવાનું નક્કી થયું. નિવૃત્ત ડી.એસ.પી. શ્રી આ ફેક્ટરીમાં સીક્યોરિટી તરીકે કામ કરતા હતા. હું ચિટ્ટી લઈને ગયો. બીજે દિવસથી નોકરીએ આવવા જણાવ્યું. આમ ૧૯૬૩થી મારી નોકરી વિષયક કારકિર્દીની શરૂઆત થઈ. નોકરી મળી. હું ઠેકાણે પડ્યો. પ્રભુશ્રી ઈચ્છતા કે મંદિર પાસે નોકરી મળે તો વિદ્યાનગર નહીં ને વિદ્યાનગર મળે તો આણંદ.

નહીં. પણ આ નોકરી સાતેક કિ.મિ. દૂર હતી. શિક્ષકની નોકરી એટલે રાતપાળી પણ આવે. મારું સ્થાન સુપરવાઈઝરનું હતું. એટલે સમયપાલન ખૂબ જરૂરી હતું. વળી રાતપાળી હોય તો રાતે જવાનું. વ્હેલો છૂટું તો અંધારે આવવાનું. રસ્તા પર હજૂ લાઈટો થઈ નહોતી ને મારી પાસે સાધન-વાહન નહીં. મહારાજશ્રીને મેં મારી મૂંઝવણ રજૂ કરી. તેમણે મને સાચકલ લઈ આપી.

એક વર્ષ પછી મારાં લગ્નની વાત ચાલી. છોકરીવાળાએ મહારાજશ્રી આગળ વાત મૂકી કે ઘરકુટુંબ બરાબર છે. પણ આર્થિક સદ્ધરતામાં શું ? ત્યારે પ્રભુશ્રી બોલ્યા કે હાલમાં એની સદ્ધરતામાં હું એકલો છું. એની બધી જવાબદારી મારી. તમારી દીકરીને પણ જે કંઈ જોઈએ તે જવાબદારી પણ મારી. બસ, મારું નક્કી થયું. ૧૯૬૪માં મારા લગ્ન પ્રસંગે પ્રભુશ્રી ઘણા ભાઈબેનો હરિભગતો સાથે બાંધણી મુકામે મારી જાનમાં આવ્યા હતા. આ રીતે પ્રભુશ્રીએ જ્યારે બાકરોલ મંદિરને જ પોતાનું કાયમી નિવાસસ્થાન બનાવવાનું વિચાર્યું ત્યારે તેમના સ્વાયત્તપણાની પ્રતીતિ કરાવતો એક પ્રસંગ બન્યો. મંદિર બાંધકામમાં સિમેન્ટ અમદાવાદથી લાવવાની હતી. તે વખતે સિમેન્ટ પર રેશનીંગ હતું. મહારાજશ્રીએ ‘બાપુજી’ યાને કે ડેપ્યુટી કલેક્ટરનો હોદ્દો ધરાવતા ગોકળબાપાને વાત કરી. ત્યારે તેમણે કહ્યું એવી રીતે સિમેન્ટ ન લઈ જવાય. ડી.એસ.પી.ની પરમીટ જોઈએ. એવામાં શંભુભાઈ પોતાની જીપ લઈને આવ્યા. મહારાજે કહ્યું : હું ડી.એસ.પી. જ છું ને ! (ડાહ્યાભાઈ શંકરભાઈ પટેલ) વાંધો નહીં આવે. પછી કહે : શંભુભાઈ આગળ સિમેન્ટની લોરી જશે ને પાછળ આપણી જીપ. આમ પ્રભુશ્રીએ સિમેન્ટ બાકરોલ પહોંચાડી દીધો. મારે માટે મારા જીવનનો આ અમૂલ્ય અને અનેરો અવસર હતો.

થોડા સમય પછી હું જે પ્લાન્ટ પર કામ કરતો હતો તે બંધ કરવામાં આવ્યો. મેં નોકરી છોડી દીધી. મહારાજશ્રીએ જાણ્યું. બોલ્યા, ઉતાવળ કેમ કરી ? તેઓએ જ તને અંદરને અંદર ક્યાંક સમાવી લીધો હોત. બરાબર યાદ રાખ. મજૂરમાંથી શેઠ થવાય જે મારી સમજ બહાર હતું. આમ હું બેકાર થયો. નોકરી માટે પ્રયત્નો કર્યા કરતો. એવામાં વલ્લભ વિધાનગર ઈજનેરી કૉલેજ

માટે લાયબ્રેરી કારકૂનની જગા માટે જાહેરાત આવી. ગામમાં ચિમનભાઈ દેસાઈ પ્રતિષ્ઠિત નાગરિક પાંચમાં પુછાય એવા. વળી તેઓ યુનિવર્સિટીમાં માનદ્ સેવા આપે. મેં મહારાજશ્રીને વાત કરી. કહ્યું તમે રૂબરૂ મળવા જાવ તો કામ થાય. પણ મહારાજશ્રીએ ના કહી. પણ તેમના બીજા એક મિત્ર શ્રી આશાભાઈ તેમને બોલાવીને મારી નોકરી અંગે રજૂઆત કરી. તેમણે કહ્યું, હું જરૂર તેઓશ્રીને સંદેશો પહોંચાડીશ. મારી વાત તેઓ સામશે પણ આપ જાતે જાઓ તો ફેર પડે. એટલું જ નહીં. તેમને સારું લાગશે. ફરી પ્રભુશ્રીએ મારા પર કૃપા કરી. એક સવારે મારી સાથે તેઓ હવેલીએ આવ્યા. ખૂબ આદરપૂર્વક તેમણે સરભરા કરી. પછી મહારાજશ્રીએ મૂળ વાત ઉચ્ચારી. ત્યારે તેઓ બોલ્યા : તમે તો ભગવાન છો. બચુભાઈ તમારા ભત્રીજા છે તેમને તો કંઈ ખોટ નથી. પણ બચુભાઈની જગાએ કોઈ ગરીબને નોકરી અપાવું તો મને પુણ્ય કમાવાનું મળે. એમ હસતા હસતાં વાતો થઈ. નોકરી મળશે કે કેમ ! એવી શંકા સાથે અમે છૂટા પડ્યા. રસ્તે ચાલતાં બોલ્યા : પુરુષ પ્રયત્ન કરતાં રહેવું ઈશ્વરેચ્છા બળવાન છે. ભગવાન તો હમેશાં ભગતના ભલામાં જ હોય માટે સદા આનંદમાં રહેવું.

બીજે દિવસે સવારે નવ વાગે ઈન્ટરવ્યૂ હતો. હું અડધો કલાક વહેલો પહોંચી ગયો. ચોવીસેક જેટલા ઉમેદવારો લાઈનમાં હતા. લગભગ બધા જ ગ્રેજ્યુએટ. મેં વિચાર્યું : મારો ગજ વાગે એમ લાગતું નથી. મને લીધો નથી એમ મહારાજશ્રીને કહી દઈશ. વિચારી હું લાઈનમાંથી નીકળી ગયો. પાછા વળતા શ્રી દેસાઈની ગાડી સામેથી આવતી હતી. ગાડી ધીરી કરી. તેમણે સામેથી હાથ જોડી વંદન કર્યાં. મેં પણ વંદન કર્યાં. મને થયું હવે ઘેર જવું મૂર્ખામી છે. હું પાછો લાઈનમાં ઊભો રહ્યો. ત્યાં મારું નામ બોલાયું. હું કેબીનમાં ગયો. સામે જ શ્રીમાન દેસાઈજી બેઠા હતા. તેમણે મને બે સવાલ પૂછ્યા. એક મારું નામ ને બીજું મારું ગામ. મેં યથાર્થ ઉત્તર આપ્યો. સીધો જ મહારાજશ્રી પાસે ગયો. વાત કરી મહારાજ કહે, આવો કેવો ઈન્ટરવ્યૂ ?

બીજે દિવસે તળાવડી કાઠે જ્યાં મંદિર થતું હતું ત્યાં તૈયાર થઈને ગયો. મહારાજશ્રી કહે, ઈંટો આવી નથી. તપાસ કરો. નહીં તો આજે કામ બંધ રહેશે. હું આજ્ઞા શિરોધાર્ય માની બસ સ્ટેન્ડે ઈંટોની રાહ જોતો ઊભો. ત્યાં દેસાઈશ્રીની ગાડી નીકળી મને જોઈને બ્રેક મારી. હું નજીક ગયો. કહે, અમે

તમને નોકરીમાં લઈ લીધો છે. પોસ્ટ ઓફિસમાંથી ઓર્ડર લઈ આવો. હું પો.ઓ.માં ગયો. મને ઓર્ડરનો કવરલેટર મળ્યો. તે લઈ હું સીધો પ્રભુશ્રી પાસે ગયો. ઓર્ડર વાંચ્યો. મને નોકરીમાં લઈ લીધો હતો. મારી પ્રભુ પ્રત્યે આસ્થાનો પાર નહોતો. ઉમંગ સમાતો નહોતો. ને હું નોકરીમાં ઠરીકામ થયો.

‘જનની જન્મભૂમિશ્ચ સ્વર્ગાદપિ ગરિયસિ. એ ન્યાયે પ્રભુશ્રી સાથે થયેલી વાતચીત અહીં પ્રસ્તુત કરું છું. એક સાંજે હું ને મહારાજશ્રી ફરવા નીકળ્યા. ઉબડ ખાબડ જમીન પર અમે ચાલતા હતા. રસ્તો એવો કે એક પગ ઉપર ને એક પગ નીચે હોય પરાણે આગળ વધાય. મેં મહારાજશ્રીને કહ્યું. અમદાવાદમાં રીલીફ રોડ છે. એવો રસ્તો થાય તો કેવું સરસ. પ્રભુશ્રી બોલ્યા : તું રોડ રસ્તાની વાત કરે છે ? અહીં તો અમદાવાદ વડોદરાની બસો દોડશે. મને હસવું આવ્યું. કારણ પછાત ગામ, વિકાસની દૃષ્ટિએ ઘણીજ ધીમી ગતિ, તેમાં પાકા રસ્તા તો ક્યાંથી જ બને ! મને બહુ સમજાતું નહોતું, પણ પ્રભુશ્રીની વાણી આજે ફળી રહી છે. તેમના શબ્દો સાર્થક થઈ રહ્યા છે. પ્રગટ પુરુષોત્તમનું આજ કર્તૃત્વ દરેક અવતારે જોવા મળે છે કે એમના વચન સત્ય થઈને જ રહે છે અને એટલે જ આજે આ ગામમાં જમીનના ભાવ ગુંડાના લાખ અને પ્લોટના દશથી વીસ વાખ સુધીના બોલાય છે. માતૃભૂમિને માતબર કરી ઋણ અદા થતા અહીંના લોકો સુખી સમૃદ્ધ અને આધ્યાત્મિક આસ્થા ધરાવનારા છે. એ જ તો પ્રભુની અસીમ કૃપા.

વળી એક સાંજે હું મહારાજશ્રી સમક્ષ બેઠો હતો. મહારાજશ્રી કહે મારી પાસે થોડા રૂપિયા છે. તેને અમદાવાદ લાવવા લઈ જવાની તકલીફ પડે, તો બેંકમાં ખાતુ ખોલાવીએ તો સુગમ પડે, તો આવતીકાલે તું આવજે આપણે વિદ્યાનગર ખાતું ખોલાવી નાખીએ. મેં કહ્યું સારું. બીજે દિવસે હું તૈયાર થઈને ગયો. ઘણો સમય વીત્યો પણ મહારાજશ્રી કંઈ જ બોલ્યા નહીં. મેં એમને યાદ દેવડાવ્યું તો તેમણે મને કહ્યું ના મેં વિચાર માંડી વાળ્યો છે. એને બદલે જો, પૂર્વ દિશામાં ત્રણ રૂમ છે. તેમાં વચલી રૂમમાં પથ્થર કાઢી નાખી ખાડો ખોદવાનો. તેમાં રૂપિયા ભરેલી થેલી સંતાડવી. જરૂર પડ્યે ઉપયોગ કરી પથ્થર જેમનો તેમ મૂકી ઉપર કોથળો મૂકી દેવાનો જેથી કોઈ જાણી શકે નહીં. આ વાત તારીને મારી વચ્ચે રાખવી કોઈને જણાવવી નહીં. મને થયું ભગવાન

થઈને આવું શું કરતાં હશે ? પણ આ તો મનુષ્ય ચરિત્ર. મારે માટે તે વખતે સમજ બહારનું હતું. રહસ્ય કહો કે પ્રગટ પ્રતીતિ કહો થોડા જ વખતમાં સેન્ટ્રલ બેંક ઓફ ઈન્ડિયાની ઓફર આવી. બેંક ખૂલી. પ્રભુશ્રીએ ઉદ્ઘાટન કર્યું. પહેલું ખાતુ મહારાજશ્રીએ ખોલાવ્યું. આજે જ્યાં બેંકની તિજોરી છે તે એ જ જગા જ્યાં પ્રભુશ્રી રૂપિયા દાટવાની વાત કરતા હતા. આજે આ બેંકના મેનેજર અને આસિસ્ટન્ટ મેનેજર બેંકની સર્વ કાર્યવાહી સંભાળે છે.

હવે મહારાજશ્રીએ બાકરોલ ગામની ભાગોળે તલાવડીને કાઠે, જગા પસંદ કરી. મંદિર બાંધવાનું કામ ચાલુ કર્યું. કડિયા, સુધાર, માલસામાન બનાવનાર મજૂરોથી મંદિર ધમધમવા લાગ્યું. મહારાજશ્રીને બેસવા પાટ તૈયાર કરવામાં આવી. આ આસન વિશાળ સભાખંડની વચમાં આજે પણ 'પ્રસાદીની ગાદી' તરીકે વિદ્યમાન છે. મહારાજશ્રી તે વખતે લાકડાની કેંચી, સિમેન્ટની કુંભી અને સિમેન્ટના પતરાથી છત તૈયાર કરાવતા હતા. કામકાજ પર પ્રભુશ્રી સતત ધ્યાન આપતા હતા. મારું મન ચચાણ્યા કરતું હતું. આખરે મેં પૂછી જ નાખ્યું. મહારાજ, અમદાવાદમાં અક્ષર ભુવનમાં સિમેન્ટ કોંક્રિટના પિલર ભરી પાકા ઘાબાવાળું મંદિર અને અહીંયાં આમ કેમ ? ત્યારે મહારાજશ્રી બોલ્યા : હાલ મારી પાસે સિમેન્ટના પૈસા નથી. વળી હાલ હરિભગતોની આવનજાવન ઘણી જ છે. બધાને સેવા કાર્ય મળી રહે છે. કામચલાઉ મંદિર ઊભું થઈ રહ્યું છે. ભવિષ્યમાં જે થાય તે ખરું આગળ ઉપર જેને વિચાર થાય તે કામ કરશે. એમ કરતાં ભગવાન સંભારાશે, સેવા મળશે ને ભજન ભક્તિ થશે. મહારાજશ્રી શેનો સંકેત કરે છે તે મારી સમજમાં તો ક્યાંથી આવે ? આમ ઘણીવખત પ્રભુશ્રી અગમ નિગમ વાણી ઉચ્ચારતા હતા. ૧૯૬૪માં થયેલી આ વાતનું રહસ્ય ૧૯૯૧માં પ્રતીત થયું. સત્સંગમાં સુપેરે ભજન ભક્તિને મહારાજશ્રીમાં અટલ શ્રદ્ધા ધરાવતા એવા અમદાવાદના રસીલાબેન (જેમને વિષે 'પરબ્રહ્મ સમીપે'માં વિગતે વાત લખી છે) ના સુપુત્ર રજનીકાંતે તેમના એવા જ ભક્તિમય પ્રભુમાં પૂર્ણ પ્રેમ ધરાવતા તેમનાં બેન કુમારી પત્તાબેનની ઈચ્છાને સાકાર કરવા કદમ ઉઠાવ્યું. મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર થાય. શક્ય તેટલી સુખ સગવડ ઉપલબ્ધ થાય અને વિશેષ તો પત્તાબેનની ઈચ્છાનુસાર વચમાં કોઈપણ થાંભલાની રૂકાવટ વગર ગાદી પર બિરાજમાન પ્રભુના દર્શન થાય

એવું થાય તો સારું તદનુસાર સભાખંડ તૈયાર કરવાનું વિચાર્યું. આ માટે બાકરોલમાં જ વિશ્વાસુ, મહેનત અને મંદિર પ્રત્યેના લગાવવાળું કોઈ હોય તો સારું. આવું વિચારતાં શ્રી રજનીકાંતભાઈની નજર મારા પર પડી પણ, આ વખતે છેલ્લાં કેટલાંક વર્ષોથી હું મંદિરથી સત્સંગથી દૂર ચાલ્યો ગયો હતો. હું મંદિરમાં ક્યારેય આવતો જ નહીં. છતાં શ્રી રજનીકાંતભાઈ એટલે કે મહેતા સાહેબે સત્સંગના અડીખમ સેવાભાવીને સૌના માનનીય એવા ‘મામી’ને મારે ત્યાં મને બોલાવવા મોકલ્યા. તેમણે કહ્યું : ‘રજનીકાંતભાઈ તમને મંદિરમાં બોલાવે છે.’ મેં કોઈ રસ દાખવ્યો નહીં પ્રતિભાવ આપ્યો નહીં. હમણાં આવું છું કહી પૂ.મામીને વિદાય કર્યા. ઘણો સમય વીત્યો હું ગયો નહીં એટલે શ્રી રજનીકાંતભાઈએ મામી સાથે કહેવડાવ્યું.

‘તમે નહીં આવો તો હું તમને જાતે તેડવા આવું છું’ આ સાંભળી હું તરત જ તૈયાર થયો. મંદિર ભણી ડગ માંડ્યા. મારાં જીવનનો અતિ મૂલ્યવાન સુવર્ણમય એ દિન. ભાઈશ્રી અમદાવાદથી અતિ કુશળ કાબેલ એવા ઈજનેર શ્રી દિનેશભાઈને લાવ્યા હતા. કારણ એક પણ થાભલા વગર સભાખંડ તૈયાર કરવાનો હતો. પાછળની ભીંત કેટલું વજન ઝીલશે ! ઝૂલતા બીંબ પર ધાબુ કેટલું ટકશે ? બધું જ જોવાનું હતું. પણ દિનેશભાઈ મક્કમ હતા. થશે, ચિંતા નહીં. ને કામ આગળ ધપાવવાનું કહ્યું. હું જોઈ રહ્યો હતો. સાંભળી રહ્યો હતો. મહેતા સાહેબે, મને કહ્યું આ કામ પર તમારી મદદની જરૂર છે. તમારે સંભાળવાનું છે મેં સહર્ષ પ્રસ્તાવ સ્વીકારી લીધો. ફરીથી એમણે મને કહ્યું : મંદિર માટે અંગત લગન અને કાર્ય માટે ઉત્સાહી વ્યક્તિની જરૂર છેને મને તમારા પર વિશ્વાસ છે. સાંભળી મને અનહદ આનંદ થયો. હવે મને પ્રભુશ્રીની પરાત્પરપણાની પ્રતીતિ થઈ. તેઓશ્રીએ મને બહુ પહેલા એક અંગત ઈન્લેન્ડ પત્ર લખ્યો હતો. (પત્રમાં કેટલીક વાત તેમના હસ્તાક્ષરમાં પાન નં. ૭૧ છપાવી છે) જેમાં નિગૂઢ રીતે સત્સંગનો મહિમા અને સત્સંગનો સંગ કરવાનું જે માહાત્મ્ય હતું તે અત્યારે સત્ય થઈ રહ્યું હતું. પત્રની સત્યતા અને મારો સત્સંગમાં પુનઃ પ્રવેશ યથાર્થ થતો જણાતો હતો. બસ, મારાં મને આ કામમાં તનમન વારી દેવાનો નિશ્ચય કર્યો. અમે પિત્રાપુત્ર આ કામમાં વ્યસ્ત બની ગયા. કામ પૂરું થયું. મંદિરની ચારેબાજુ વ્યવસ્થિત નિવાસખંડો પાછળ

વિશાળ સભાખંડ, સભાખંડમાં વચમાં પ્રભુશ્રીનું સુશોભિત આસન સાચે જ હવે પુરુષોત્તમ નિવાસ એક ભવ્ય-દિવ્ય મંદિર તરીકે શોભવા લાગ્યું. આજે આ સ્થાન પર પ્રભુશ્રી સાક્ષાત્ નિત્ય બિરાજમાન છે એવું જ લાગે.

અંતર્ધ્યાન થયા પછીના પ્રસંગો :

મહારાજશ્રી અંતર્ધ્યાન થયા છતાં તેમણે આપેલા વચનો અને મારે માટે લીધેલી જવાબદારીના એક બે પ્રસંગો અહીં વર્ણવું તે અસ્થાને નહીં લેખાય.

મારી પત્નીની તબિયત એકાએક બગડી. પેટમાં સખત દુખાવો ઉપડ્યો. મેં આણંદ ડૉ.ને બતાવ્યું. નિદાન થયું. પેટમાં ગાંઠ છે. ઓપરેશન કરવું પડશે. ખર્ચા વિશે મેં પૂછ્યું તો ડૉ. રૂપિયા ૫૦૦૦ નો ખર્ચ થશે તેમ જણાવ્યું. મારી આવક સાધારણ અને એકાએક આટલો ખર્ચ કેવી રીતે થશે ? તેના વિચારો મને સતાવવા લાગ્યા. મેં થોડાક રૂપિયા બચાવેલા અને તે રૂપિયા મેં વિક્રલ ઉદ્યોગનગર એક સદ્ગૃહસ્થને ત્યાં મૂક્યા હતા. હું લેવા ગયો. પરંતુ તેઓ મુંબઈ ગયા હતા. અઠવાડિયા સુધી આવે એમ નહોતા. હું પાછો વળ્યો. હવે શું કરવું ? મારે એવી કોઈ ઓળખાણ ત્યારે નહોતી. પૈસા ક્યાંથી લાવવાના વિચારે હું સાઈકલ જેમ તેમ હાંકી રહ્યો હતો. ત્યાં રેલ્વે કોસિંગ પાસે મેં એક રૂમાલ વીંટાળેલી વસ્તુ જોઈ. હું નીચે ઊતર્યો. રૂમાલમાં રૂપિયાની થપ્પી. પૂરા પાંચ હજાર. નવી નક્કોર નોટો. દહેશતમાં આજુબાજુ જોયું ન જોયું ને હું રૂપિયાનું પડીકું ઉપાડી ઘર ભણી આવવા નીકળ્યો. બપોરનો સમય હતો. કોઈની આવન જાવન નહોતી. ઓપરેશન થયું. મેં બીલ ચૂકવ્યું. મેં ત્યારબાદ ઘણા દિવસ રાહ જોઈ. ક્યાંયથી પણ રૂપિયા પડી ગયાની વાત આવે તો હું પરત કરવા તૈયાર હતો. કારણ હવે મારી પાસે સજ્જનને આપવા રૂપિયા હતા. મારાં મને નક્કી કર્યું. મહારાજશ્રી સિવાય બીજું કોઈ નહીં. એમણે જ મને અંતર્યામી થઈ મદદ કરી હતી.

આવો જ એક પ્રસંગ ૧૯૮૫માં બન્યો. મારું સાસુરું બાંધણી. મારાં દીકરા દીકરી માટે એવો નિયમ કે વારાફરતી વેકેશનમાં મોસાળમાં રહે. આવી જ રજાઓમાં મારી દીકરી નિમિષા બાંધણી રહેવા જવા તૈયાર થઈ. એને મૂકવા હું બાંધણી ગયો. ત્યાં મારાં સાસુમાં તરત જ બોલી ઊઠ્યા. છોકરી

મોટી થઈ છે તેના લગ્ન અંગે તો તમોએ તૈયારી કરી છે કે નહીં ? મેં કહ્યું : તમે યોગ્ય એવો છોકરો શોધી લાવો હું તૈયાર છું. મને વ્યવહારમાં સમજ ન પડે. તમે પાત્રની શોધમાં રહેજો ને મને જણાવજો. વળતા મને ઘણા વિચારો આવવા લાગ્યા. મારી આર્થિક સ્થિતિ સાધારણ છે. હું સદ્ધર હોત તો દીકરીને ધામધૂમથી વિદેશથી આવેલા છોકરા સાથે પરણાવત. તે વખતે લંડનથી આવનાર છોકરાઓનું એક ખાસ મહત્ત્વ હતું. ખરું કહું તો બાકરોલમાં કોઈ એવું ગુજરાતી ઘર નહીં હોય જેનું કોઈને કોઈ સગું વિદેશમાં ન હોય ! મને પણ એવી હોંશ અંતરે ખરી કે છોકરીનું આવી રીતે વિદેશથી આવેલા છોકરા સાથે થાય તો કેવું ? પણ મારા માટે અસંભવ હતું. મેં પ્રભુને પ્રાર્થના કરી. પ્રભુ ! તમારા વિના આજે હું વામણો પૂરવાર થયો છું. મારી મહેચ્છા પૂરી કરનાર આપ જ એક છો. તમારા સિવાય મનની મૂંઝવણ કોને કહું ? આમ અંતરમાં કલ્પાન્ત કરતો હું નિરાધાર-લાચાર બની પ્રભુને સ્મર્યા કરતો હતો.

સાથે જ પ્રભુએ મારી આજીજી સ્વીકારી. એક જ અઠવાડિયા પછી મને સંદેશો મળ્યો કે આપની મરજી હોય તો લંડનથી છોકરો આવે છે. તે લગ્ન કરી ટૂંક સમયમાં પાછો જશે. હું તો આશ્ચર્યમાં પડી ગયો. મારી પાસે કોઈ સાધન-સંપત્તિ નહોતી. શો જવાબ આપું ? ત્યાં તો બીજું આશ્ચર્ય ! છોકરા છોકરીને મેળવી દીધા છે. વાતચીત કરાવી દીધી છે. ને તે લોકો આપણી સાથે સંબંધ બાંધવા તૈયાર છે. હું બાંધણી ગયો. મેં જોયું જાણ્યું, વિચાર્યું બધું સરસ જ લાગ્યું ને હું સંમત થઈ ગયો. કારણ આવી ઉમદા તક પાછી નહીં મળે. હતું તે સર્વ એકઠું કરી મેં કમર કસી. ભગવાને સહાય કરી. નરસિંહ મહેતાને મામેરા વખતે જેવી મદદ પ્રભુશ્રીએ કરી હતી એવુંજ મારે માટે બન્યું. રંગેચંગે પ્રસંગ ઉજવાયો. પ્રભુશ્રીનો પાડ માનું એટલો ઓછો. કોટિ કોટિ વંદન કર્યા સિવાય બીજો કયો રસ્તો !

આવો જ એક પ્રસંગ જે મારા સંબંધે નથી. પરંતુ મારી હાજરીમાં બનેલો પ્રસંગ છે. ત્યારે મહારાજશ્રી હાજર હતા. વડિલ એવા શ્રી આશાભાઈ પ્રભુશ્રીના મિત્ર હતા. વારંવાર મહારાજશ્રી સાથે વાતચીત કરવા, બેસવા, મળવા આવતા. તે વખતે અક્ષર ભુવન બાકરોલમાં ઘણાં ભાઈબેનો જેમને મહારાજશ્રીમાં શ્રદ્ધા હતી તે દર્શન કરવાના ભાવથી આવતાં. ત્યારે જ્ઞાન વાર્તા

થતી. અલકમલકની ઘણી વાતો થતી. જેમાં પ્રભુ પ્રસન્નતા મુખ્ય હતાં. એવામાં આશાભાઈના મામી જે આફ્રિકા રહેતા હતાં તે પરિવાર સહિત બાકરોલમાં રહેવા આવ્યા. તેમનો ધંધો ધમધોકાર આફ્રિકામાં ચાલતો હતો. પરંતુ એકાએક તેમના પતિનું અવસાન થયું. પરદેશમાં આવકનું કોઈ સાધન રહ્યું નહીં. તે વેચી બે દીકરા ને ચાર દીકરીઓની દેખરેખ સાર સંભાળ અઘરી વાત હતી. મામી મહારાજશ્રી પાસે આવી ધોધમાર રડતાં આફ્રિકામાં વસવાટ દરમ્યાન માણેલા સુખને યાદ કરતાં તેમનું હૈયું હાથ નહોતું રહેતું. સુખ ભોગવ્યા પછી આવી પડેલી આપત્તિ એકાએક દીવો હોલવાતા પથરાઈ જતાં અંધકાર જેવી લાગે. તેમની સ્થિતિ આવી જ હતી. એક વખત ખૂબ રડતાં તેમને મહારાજશ્રીએ સાંત્વન આપ્યું. સૌ સારાવાના થશે. ધીરજ રાખો. મારામાં વિશ્વાસ રાખો. થોડા સમયની જ વાત છે. તમારે આંગણે સુખ આવી રહ્યું છે ને દુઃખ જવાની તૈયારીમાં છે. માટે રડવાનું બંધ કરી પ્રભુ સંભારવાનું ચાલુ કરો. આ સમયે હું ત્યાં હાજર હતો. મેં આ બધું સાંભળ્યું હતું. પેલા બહેન થોડીવાર પછી ઘેર ગયાં. ત્યારે મેં કહ્યું, બાપજી, આ કેવું આશ્વાસન ? તેમના પર તો દુઃખના ડુંગર પડ્યા છે. ત્યાં આ ક્યાંથી શક્ય બને ? મહારાજશ્રી બોલ્યા : ‘આ દિવાલ પાછળ શું છે તને દેખાય છે ? હું જોઈ શકું છું.’ પછી હું તો મૌન જ થઈ ગયો. અમે જમવા ઊઠ્યા. ત્યારબાદ થોડા વખતમાં પ્રભુશ્રી ધામમાં ગયા. પેલી વાત હું વારંવાર વાગોળ્યા કરું. ત્યાં તો લગભગ બે વરસ બાદ તે બેનને બ્રિટીશ સરકાર તરફથી ઈંગ્લેન્ડ આવવાનું આમંત્રણ મળ્યું. તેઓ પરિવાર સહિત ઈંગ્લેન્ડ ગયાં. ત્યાં રહેવા લાગ્યાં. અને ‘ધાર્યું ઘણીનું થાય’ તે ન્યાયે તેમના પરિવારના સર્વ સભ્યોને સુખાનંદમાં રાચવાનું સુખ મળ્યું. પ્રભુની કૃપાથી એ પરિવાર સર્વ વાતે નિશ્ચિત બની ગયો.

અંતર્યાન પછીની વાત :

મારો પુત્ર ગેરકાયદે લંડન ગયેલો. ત્યાં રહેલો. બે વરસ રહી એ પાછો આવ્યો. પછી મારી પુત્રી મને લંડન બોલાવે. પણ મને ‘વીઝા’ મળ્યા નહીં કારણ અજય ત્યાં ગેરકાયદે રહેલો. મારી પુત્રીએ ત્યાં વકીલને વાત કરીને કેસ દાખલ કરાવ્યો. ઘણો વખત વીતી ગયો પરિણામ આવતું નહોતું. છેલ્લે

કોર્ટમાં સુનાવણી હતી ત્યારે મારી પુત્રીએ વકીલને કહ્યું : 'મને લઈ જજો.' વકીલ કહે : ભલે. તે દિવસે નિમિષા કોર્ટમાં વહેલી પહોંચી. મેં જોયું તો મહારાજશ્રી જજની ખુરશી પર બેઠેલા. મને આશ્ચર્ય થયું મારાં દાદા અહીં ક્યાંથી ? થોડા પાનાં ઉથલાવ્યા. ત્યાં તો જજ સાહેબ આવીને ખુરશીમાં બેઠા. પાનાં ઉથલાવી કહ્યું : આમાં કંઈ કરવાનું નથી. દીકરાની સજા બાપને ન હોય. એ છોકરીના પપ્પા નિશંક લંડન આવી શકે છે. આવાં તો ઘણા પરચા મારી દીકરીને થયા છે. ને તે મહારાજશ્રીને પૂર્ણપણે ભગવાન માને છે.

પ્રિય ભક્તવાચક વર્ગ,

આ સાથે પ્રગટપ્રભુ સાથેના મારા સંસ્મરણોની વાત પૂરી થઈ. કાકા ભત્રીજાના સંબંધો ક્યાંય ઓગળી ગયાને આજે મારો એ વિભૂતિ સાથેનો સંબંધ ભગવાન અને ભક્તના સંબંધરૂપે પરિવર્તિત થયો છે. મારાં સહિત કુટુંબના સર્વે એટલે જ બાકરોલ મંદિરની મૂર્તિને પૂર્ણ પુરુષોત્તમ ભગવાન જ માને છે.

આશા છે જીવ-જગદીશના સંબંધને દર્શાવતું આ કથાનક સૌને નિર્મળ આનંદની અનુભૂતિ કરાવશે.

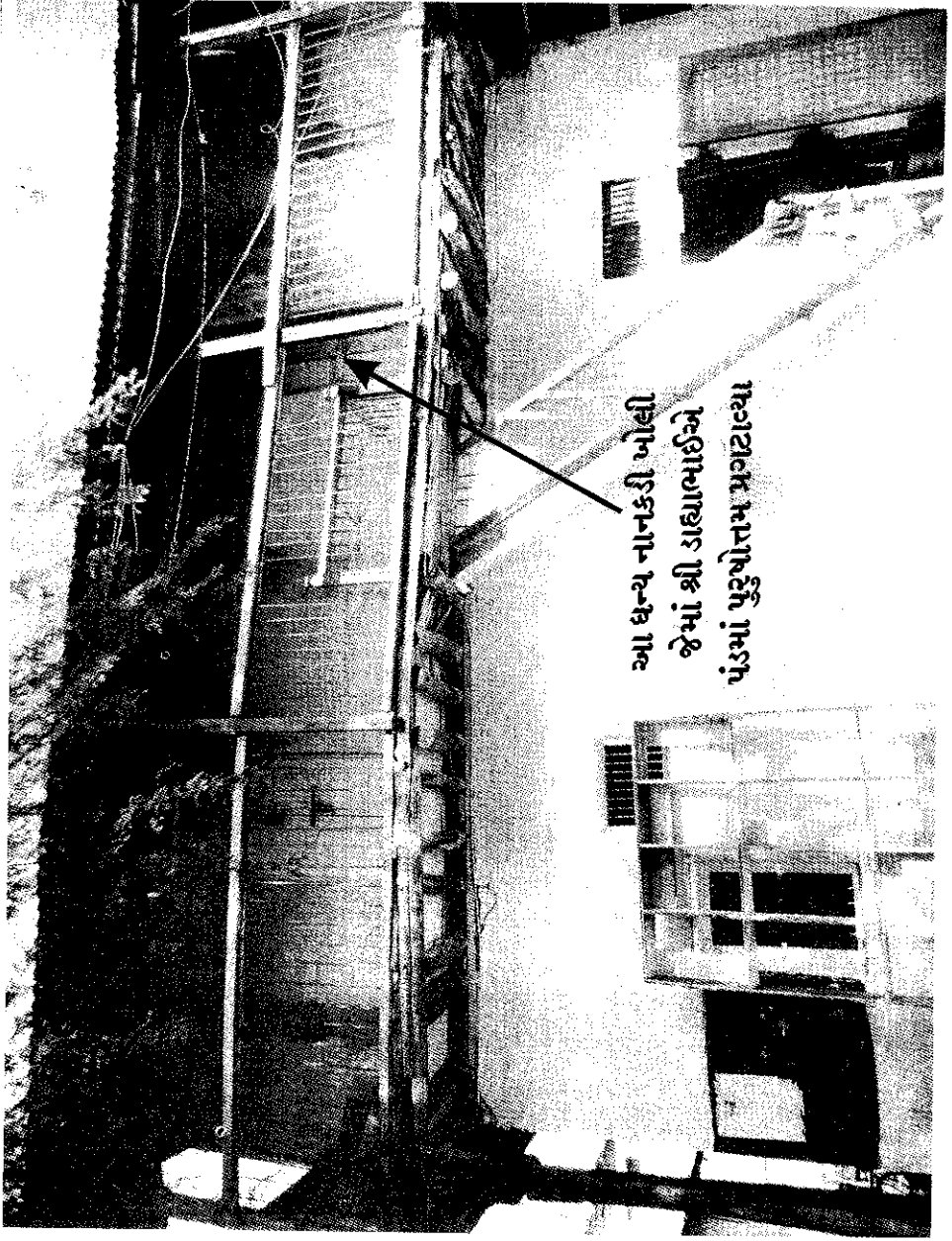
બચુભાઈ રણછોડભાઈ પટેલના
જયશ્રી પુરુષોત્તમ

Dr. G. B. ...
1111 ...
1111 ...

INDIAN LETTER

Handwritten text in a script, likely Devanagari, covering the main body of the document. The text is dense and appears to be a formal letter or report.

Administrative section containing a circular stamp, a rectangular stamp, and various handwritten notations and signatures.

આ ધન્ય નાનકડી ખોલી
જેમાં શ્રી ડાહ્યાભાઈએ
પંડમાં પુરુષોત્તમ પ્રગટાવ્યા

પ્રગટ પ્રભુની નિત્યલીલાનું માહાત્મ્ય

સ્વરૂપાનંદ સ્વામી ખૂબ મૂંઝાયેલા હતા. અંતરશાંતિ થતી નહોતી. તેમણે પોતાની વાત મુક્તાનંદસ્વામીને કરી. મુક્તાનંદસ્વામી કહે : સવારમાં પ્રભુશ્રીના દર્શને જજો. સત્સંગ સભા થાય છે તે સાંભળજો.

બીજે દિવસે તેઓ જ્યાં ભગવાન સ્વામીનારાયણ વાતો કરતાં હતાં ત્યાં જઈને બેઠા. મહારાજશ્રીએ તો બાળપણમાં પોતાને જનોઈ આપી. પિતાજી પાસે શાસ્ત્ર ભણ્યા, માતાજીના અવસાન પછી ગૃહત્યાગ કર્યો. વનવિચરણ કર્યું. એવી બધી વાતો કરવા લાગ્યા. એમ બે-ત્રણ દિવસ સભામાં ગયા. પણ મહારાજશ્રી તો એમની જ વાત કરે. ત્યારે મુક્તાનંદસ્વામી કહે : એ જ સાચું છે. પ્રભુશ્રીની લીલા સંભારવાથી તનમનના તાપ દૂર થાય છે. એટલું જ નહીં પણ અંતરમાં ટાઢા શેરડા પડે છે. હવે તમે તપાસો ! તમારું મન શાંત થયું છે ? વાત સાચી હતી. તેમનો અંતર ઉદ્દેગ દૂર થયો હતો.

પ્રગટ પ્રભુની લીલાનું આટલું માહાત્મ્ય છે એટલે અહીં મૂકેલા પ્રભુશ્રીના હસ્તાક્ષરવાળી ડાયરીના પાનામાં એમની નિત્યલીલાનું ગાન થયું છે. છે તો સાવ સામાન્ય વાત કે, સવારે છ વાગે ઊઠ્યા, ધાબેથી ઊતર્યા, જાજરૂ ગયા, કોગળા કર્યા, ચા પીધી વગેરે. પણ એ પાનાં વાંચતા વાંચતા મૂર્તિ ઈદંગ સાંભરી આવશે. મન ક્યારે અક્ષર ભુવનમાં પહોંચી ગયું તે ખબરે નહીં પડે. એટલું જ નહીં અંતરમાં પરમશાંતિનો અનુભવ થશે.

આ હેતુથી પ્રભુના સ્વ હસ્તાક્ષરવાળી ડાયરીનાં પાનાં અત્રે યથાવત્ છાપ્યાં છે.

આશા છે આપને એનું માહાત્મ્ય સમજાશે.

श्री
पूज पात्रुं

सर्व शास्त्रोक्तं शरदं सर्वत्र

सर्वत्र मान्यते ।

यथा तदा मान्यते न ह्य

यथा न तदा सर्वत्र पूज

रते ते पुत्रे मान्यते न ह्य

पूजयेत् सर्वत्र शरदं

नेत्रं मान्यते न ह्य ।

सर्वत्र मान्यते न ह्य सर्वत्र मान्यते

सर्वत्र मान्यते न ह्य सर्वत्र मान्यते ।

૬ આભવિશ્વાસ વિગતાનો છબ છે
 Wednesday 23 October 1963 તા. ૨૩-૧૦-૬૩
 સંવત ૨૦૨૦ અધિક કારતક સુદ ૫ શુક્રવાર મૂલ
 અધિક કારતક સુદ ૫ શુક્રવાર તા. ૨૩ ઓક્ટો
 અદમિલ્લ ૨૪ જમાદીઆખર ૪મી. જમાદીઆખર ૬
 ઉદય ૬-૩૮ સા. તા. ૧ કારતક અસ્ત ૬-૪

શ્રી. મેનુઃ
 આજે પણ વાગે ઉડ્યા. જાણીયોને લેવાર પણ
 ને રોટલા ના દુધ સ્વેપે ખાયા, ૧ પરખાવવા. બે મુઠ્ઠા
 લાગે હોય. બધાંએ સુવીધો. મોટા ૨ ખર્ચા પૂંજ
 ને ખર્ચા મટાચૂકીને. જ્યારણ બધાં રહીને
 આયા. જીભાલાય આયા, સાંચા રાત્રે સોડા
 માં મળા જેમી નેડે મળાને આર જુની મોડસા
 આવી જ્યારણ જીભાલાય ધર મળાને મળા
 ઉપર રાત્રે જોઈને દર વાગે વીધે ઉભા. ૧૧
 મળાને ઠા. મટેનકા વાદની સનેલીને તપાસવા
 જાગે ને લીધેલો આયા. જોવિંદ માં આયા
 ખોસેની આપડા લઈ ગયા. ઇન્કનેટુની
 યારુ આવી. ૨૪-૧૦-૬૩ તા. ૧. ૧૦૩ મળા
 કરાવે. જ્યારણ મટેનકા બધાંએ તપાસવા
 ઉ પાગે. મળા. પણ જાણીયો મળાને
 ગામી મળાને નહાને યુગમળાને
 ગમ - છેલ મળાને બધાં રહીને મળા
 ઇલામળા. મળાને આયા. ઇ
 વાગે મળાને મળાને મળાને મળાને
 મળાને મળાને મળાને મળાને

केरी आवी, नडियाड, डाकोर वल्लभपुरा भाषीनी लील

सत्यमेव जयते ७

Thursday 24 October 1963 ता. २४-१०-६३
 संवत् २०२० अधिक कास्तक सुद ६ शुक्रवार पू. पाद
 अधिक कास्तक सुद ६ गुरुवार ता. २४ वीकटो.
 अर्धभिक्षता २५ वभादीआप्पर ५ मी. वभादीआप्पर ७
 उदय ६-३६ ला. ता. २ कास्तक अस्त ६-४

शुद्धे छ पाणे अं. वन पादुसण्ड विमल
 लामावण्ड प्रदेववागे रेरेणे उपाद सांल
 जेने सायेंनामि ते. पला पुण्ड गला. लामा-
 वण्ड फेरा एवण्ड गला. वपरा तवण्ड -
 शवण्ड जवण्ड धीनि एवण्ड युण्ड
 जेपला पदेवा. एवण्डवण्ड रेरे मंगण्ड
 जे नं फेरा युण्ड तैवरा रेरे

लीलावण्ड जपारी त्रष्टुवागै भजर जपारी
 कावण्डा. उरीशावण्ड जपानी ला पडी. तेरा
 धिडो लजली रेरेराज हुपर नलीमांनया. मालारा
 मना धरना मोहरमां गयण्ड वध्या कावण्ड
 उरीशावण्ड परोव्या. जपारी वध्याव्याधेर
 तेमण्डे लजणन लीधारी रेरेणी. मावण्ड
 जापराजे लापरा रेरी एती. जयापछी
 जमवाण्ड जगण्डु जीयडी, उडी, रोला
 जयां स्वडीशाती जमवां. यलाण्डा
 यालाजेन तथा मरेरीया लजणनां कावण्डा
 योममां जे वावण्डा रेरेण्ड सुदण्ड लजण
 जयुं. नालुं नागे रेरेण्ड जया.

८ दुनियावाता विमोचनं मुया सत्यं छे
 Friday 25 October 1963 ता. २५-१०-६३
 संवत् २०२० अश्वि क्रास्तक सुद ७ शुक्रवार छे. पाद
 अश्वि क्रास्तक सुद ७ शुक्रवार ता. २५ अश्वि.
 अश्वि क्रास्तक सुद ७ शुक्रवार ता. २५ अश्वि.
 अश्वि क्रास्तक सुद ७ शुक्रवार ता. २५ अश्वि.
 अश्वि क्रास्तक सुद ७ शुक्रवार ता. २५ अश्वि.

सं. भंडर

अकारे छे पात्रे डीठ्या जालीयोर्छे
 तेंधार पया. गात्रमां त्रलुयांर छे २ पदमा
 धरं. आरवागे डालनी मा ३३ डालनी
 लेल्या. हालजाल रो रजा जलप्या शा
 जलप्या जलप्या. आरवागे मांर सिंदरी
 लया जलप्या रो रजा जलप्या ल
 जयां साधे जया. जलप्या पछी जलप्या
 पदमा मणी ~~क~~. गात्रमां पद. रस रमवा
 हाड्या अंगाप्या. जेथे गात्रमां, जया
 जलप्या अटले रात्रे गात्रमां जेरा
 लया पुरा मोथा सांर जलप्या गप्या रजा.
 आठवागे जमाने जलप्या शइ धरु. ले
 जेठ पाठ्या सुधा जलप्या साधुं पर्ये
 आरवागे सा पाणी. पछी जलप्या
 हाड्या जलप्या ले जेठे रास मणी.
 पछी जलप्या गप्या. जेमा गात्रमां छे
 जलप्या जया रमतां एतां त्रलु पात्रे
 जेठ पूरा गप्या. पछी जयां सुधे
 गप्या.

કળથી થાય તે બળથી ન થાય

૬

Saturday 26 October 1963 તા. ૨૬-૧૦-૬૩

સંવત ૨૦૨૦ અધિક કારતક સુદ ૮ શનિવાર ત્રવણ

અધિક કારતક સુદ ૮ શનિવાર તા. ૨૬ ઓક્ટો.

આઈએલસ ૨૭ જમાદીઆખર ૭ મી. જમાદીઆખર ૬

ઉદય ૬-૪૦ ભા. તા. ૪ કારતક ચસ્ત ૬-૨

દુર્ગાબી

ચં. મંદર

સવારે પાંચ વાગે બધાં બીઠવા બજાર
 ફેરવેલું. બજાર બધારે હતા. તેણે પોતા
 ખાતે જઈ ગયા. વહેલું મોટરબાઈ
 હેલું કેવળ બધાં લેવાર લઈ ગયા.
 ઘાંતણુથી આપી લીધી. કોઈ જણે
 જણાવ્યું. છ વાગે ઘેરે જાતી ગયા.
 ત્રણ વાગે રોડ ઉપર આવી ગયા. મોટર
 ચલાવે તેમાં બધાં જ રહી જાય.
 નહિયાં આજ રાત્રી વાગે પહોંચ્યા.
 જેણે ભરતજી ગમીરના મોટર મળ
 લી વાગે ગમીર આવી ગયાં. ત્યાં
 મનુષ્ય ભઈ લયા. જોડુલાઈ રાખા
 લઈયા આપ્યા હતા. બારવાગે લીપુરા
 પહોંચ્યા. પર રાત્રી મને ત્યાં ડિમારો
 મળ્યા. ખાખાતું ત્યાં બનાવ્યું હતું. આજ
 માલમા ભૂંગડા બાંધી જાય. આજ
 જે ઘેર પધરામણી વધે. તે આજ
 મૂળ મૂળાઈને ત્યાં ખાખડી રાટલા
 ખાખડાને જાય. પર રાત્રી મનુષ્ય
 આજે મનુષ્ય રાત્રી. બારવાગે રૂલા

१०

प्रेम संसारनी व्योति

Sunday 27 October 1963 ता. २७-१०-६३

संवत् २०२० अधिक कार्तिक सुद ६ रविवार धनिष्ठा

अधिक कार्तिक सुद ९ रविवार ता. २७ ओक्टो.

अर्धभिक्षा २८ जभादीआपर ८ भी. जभादीआपर १०

दिव्य ६-४१ सा. ता. ५ कार्तिक अस्त ६-१

पंचक

शं. मकर

स्यात्तु साग छ वात्रे जधो जीठवा.
 नलीघोषने लोधार पया. जयधर पपरामान
 धर. जधे डमले लज्जल जाधेया.
 ठोलि+ अन्न संसा जणे वागला एता.
 जधांने आनंद पतारलो शोचिवार
 वागे हेसाधलाधेना लार्ध मजपार्धने
 ल्या जमवाणु एतु. हापलात्तन रोडक
 जनाए एती. जय्यामजी थारली
 उधारी. जपोरे जसेना+ आराम
 मयो. थारवात्रे गाग जेठ्या. अलीसर
 पांसवात्री पयेठ्या. त्यां संधार
 पापरया पापरया एता. जीमजी
 डरी जनावी राणी एती. ते जय्या.
 शत्री शारवात्रे लज्जल शारु धधु.
 वल्ललपुराश महेण्ये साध्या एता.
 लीमणु वल्ललपुरा एतु जय्यार
 गाठवाणु+री एती. लीजुछोडुलाधेना
 अरुना वागमां पछल गाठवाणुनी एती
 ज्यां थार+धाडु लज्जल धधु जधान
 मानर थयो. थारवात्रे लधो सुधेठ्या.

१२ मुख्य प्राववाधी सुभ भजे छे
 Tuesday 29 October 1963 ता. २६-१०-६३
 सं.वा २०२० अधिक कारतक सुद ११ मंगलवार पु. सा.पद
 अधिक कारतक सुद ११ मंगलवार ता. २९ जोकटो.
 अदीमिदर ३० अभादीआपर १० भी. अभादीआपर १२
 उदय ६-४१ सा. ता. ७ कारतक अस्त ६-०

पंच: नं. मीन देव दीवाणी

अघारै पुरीमा जेडी ल'पार पय्य. सुभभजे
 पधरागणी सौगयां. अठ घेर ल'घर
 गलुघेर, सैम पधरागणी फरुपघर
 पधरागया. अगीवार, वाज्या सुभ
 ल'घां गाममा ल'घां. ठालि अगतीर
 साप घेरघेर ल'घरा पय्य. साप
 अगिआरवागी घेर पाछा ~~रिया~~
 अगजने ल'गला ल'पारी ल'घां
 अे नमी ल'घु. पछी अ'गाम अ'गो
 जेडवा पछी. अ'गुअ्या, प'डी ल'गवाग
 जी वाल्येरी. पछी गलुवागे गलु ग'डा
 भडेया ३० जेडवा ल'गला ल'घां अने
 धाडो ग'डीमां मा'रा'रा'ण सापे सारंगु
 ल'ठा ल'घां ड'गिर साप्या, स्ट्रेण पर
 उ'ल'घी ज'गिर द'रे'रण पर स'धामी ना।
 गलुठु म'रि'छे. लेगा सापुना ल'गि'अ
 अ मा'रा'रा'ण म'रि'रमां ज'घां. पा'री
 प'रा'ग'री. पछी ल'र'ण ल'घे'उ' अ'ग'ण म'रि'
 म'ल'ज'म' न'रि'वा'ल'घा ग'ग'मां ज'ग'री
 ज'ग' ल'घ'वा' साप्या म'रि'रमां.

ધન દાન માટે છે ઉદ્ધાવવા નહિ ૧૩

Wednesday 30 October 1963 તા. ૩૦-૧૦-૬૩

સંવત ૨૦૨૦ અધિક કારતક સુદ ૧૩ બુધવાર ઉ. ભા. ૫૬

અધિક કારતક સુદ ૧૩ બુધવાર તા. ૨૦ ઓક્ટો.

ખોર્દાક ૧ જમાદીઆખર ૧૧ મી. જમાદીઆખર ૧૩

ઉદય ૬-૪૨ ભા. તા. ૮ કારતક અસ્ત ૫-૫૬

પંચક

ચં. મીન

પ્રદોષ

શુભ ૭ પાને ઉઠેમ. શીલા તરી તરી ભુજી.
 દુર્ગત તથા ગામ. તેને પુને લાખા તામ્યા.
 પદ્મ ભાખરાને આ પદ્મો. ખુબે મેલો
 દાન તથા જમા. પદ્મ પોરલ મુડે લખાં લખાં
 રુપાએત, તમાએત, લેતે પોરલ તાડ
 લખાં પાંજાં. લે તમા તમા પાંજાં આપુડે.
 પદ્મ આરામ તથા. સંજનો આ પુત્રો.
 પદ્મ સંતાએત માટેન પાપાં આપ્યાં.
 તમા આપે તમા દેવાત રુપાગદ્યા
 જે હાંવા પાપાં આપ્યા તે પ્રભુમીત
 તે તમાં ગામ. તમાં હે પાપાએત તમા
 શુર આપ્યા. પાંરે પાપાં આપત
 દેવાગદ્યા. દાપ. પાએત રુપાએત
 આપ્યાં દેવેત તથા. તમા પાપો
 પેલ તમા. તમા પાપેત તમા
 સંજા દેવાગદ્યા જે પાપાં રુપાએત
 તમા પાપ આપ્યાં તથા

१४

मान रहे त्यां शब्द नाथो

Thursday 31 October 1963 ता. ३१-१०-६३

संवत् २०२० अषिठ कार्तिक सुद १४ बुधवार रेवती

अषिठ कार्तिक सुद १४ गुरुवार ता. ३१ ओक्टो.

जोर्हा २ जभादीआपर १२ मी. जभादीआपर १४

दिव्य ६-४३ सा. ता. ६ कार्तिक अस्त ५-५६

पंचक

अ. भेष

शान्त छ. वागो वरुण धरुण
 फल लक्ष्मी - जो इरवां गामा नरुण
 जगल - जल लक्ष्मी शो राने लक्ष्मी
 नरुण जो गामा - वीर लक्ष्मी
 लक्ष्मी जो लक्ष्मी, इरुण
 लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी
 लक्ष्मी - लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी
 लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी
 लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी
 लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी
 लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी
 लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी
 लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी लक्ष्मी

आप सज्जना प्रगती नथी

१७

Sunday 3 November 1963 ता. ३-११-६३

सं. २०२० अधिक कारतक वद २ रविवार इतिहा

अधिक कारतक वद २ रविवार ता. ३ सं.

भा. ५ जमादीआपर १५ भी. जमादीआपर १७

दि. १-४४ ला. ता. १२ कारतक अस्त ५-५७

सुपुल अं. सुपुल (उमा-पला -
 उमापला नथी धेया - सुपुलमा
 पलापला नथी धेया. ते नथीपला
 धेयापुं नथीपुं - पला नथीपुं पलापला
 नथी - धेया धेया नथीपुं नथी
 धेया. धेयापुं नथीपुं नथीपुं नथीपुं
 पलापलापुं नथीपुं नथीपुं नथीपुं
 नथीपुं नथीपुं नथीपुं नथीपुं
 नथीपुं नथीपुं नथीपुं नथीपुं
 नथीपुं नथीपुं नथीपुं नथीपुं
 नथीपुं नथीपुं नथीपुं नथीपुं
 नथीपुं नथीपुं नथीपुं नथीपुं
 नथीपुं नथीपुं नथीपुं नथीपुं
 नथीपुं नथीपुं नथीपुं नथीपुं

લાંબા પત્રો લખવા નહિ

૧૬

Tuesday 5 November 1963 તા. ૫-૧-૬૩

સંવત ૨૦૨૦ અધિક કારતક વદ ૫ મંગળવાર આર્દ્ર

અધિક કારતક વદ ૫ મંગલવાર તા. ૫ નવે.

ખોદાદ ૭ જમાદીઆખર ૧૭ મી. જમાદીઆખર ૧૬

ઉદય ૬-૪૫ લા. તા. ૧૪ કારતક અસ્ત ૫-૫૬

શ્રી. મિથુન

સુખી છે પણ જીવન કાલેથી જાણુએ
 પણ વચ્ચે મો. જુલા ગામ - રાણા વાસ
 આજે જામ, રૂપાણી મેળા વાલેલખાણે
 ગામ તેમ રૂપાણી યુવા ગામ, ખાદીર
 મો દાંતે ગામ, મી લાખા, રાજુલા મણ-
 મેલ દાંતે રાખા, પુખાણ રાખા-
 પદાણ લાકુ. વાલે રાખા રાખા.
 કાગળે લાખા. રાખા રૂપા ગામ
 રાખાને જામી લાકુ મો મો મો
 દાખાને લાખા. રાખાને, રાખાને
 રાખા. રાખાને, મધુને મો મો મો
 વાખા મળીને, મધુને વાખાને કાગળ
 વાખાને મો મો મો મો. રાખાને
 રાખાને રાખાને મો મો મો મો
 રાખાને લાખાને મો મો મો મો
 રાખાને મો મો મો મો. રાખાને
 રાખાને રાખાને મો મો મો મો

२४

मान सेवा भाटे छ

Sunday 10 November 1963 ता. १०-११-६३

संवत् २०२० अश्विंक कार्तिक वद १० रविवार पू. शास्त्रनी

अश्विंक कार्तिक वद १० रविवार ता. १० नवे.

आहंदि १२ जमादीआपर २२ भी. जमादीआपर २४

उदय ६-४६ सा. ता. १६ कार्तिक अस्त ५-५३

श. सिंह

२०००-२००१ वषको उदय शास्त्रनी
 पू. जमादी आपर २२ भी. २० जमादी
 आपर २४ भी. २० जमादी आपर २४
 भी. २० जमादी आपर २४ भी.
 उदय ६-४६ सा. ता. १६ कार्तिक
 अस्त ५-५३
 २०००-२००१ वषको उदय शास्त्रनी
 पू. जमादी आपर २२ भी. २० जमादी
 आपर २४ भी. २० जमादी आपर २४
 भी. २० जमादी आपर २४ भी.
 उदय ६-४६ सा. ता. १६ कार्तिक
 अस्त ५-५३
 २०००-२००१ वषको उदय शास्त्रनी
 पू. जमादी आपर २२ भी. २० जमादी
 आपर २४ भी. २० जमादी आपर २४
 भी. २० जमादी आपर २४ भी.
 उदय ६-४६ सा. ता. १६ कार्तिक
 अस्त ५-५३

मान शोभा भाटे नहीं.

रघु

Monday 11 November 1963 ता. ११-११-६३

संवत् २०२० अधिक कार्तिक वद ११ सोमवार वि. शक्यनी

अधिक कार्तिक वद ११ सोमवार ता. ११ नव.

भिर्दाह १३ असादीआपर २३ भी. असादीआपर २५

विद्व १-१५ ला. ता. २० कार्तिक संवत् ५-५३

अमला अंदाहरी

यं. अंया

अपराधन रूपको विषय हातपाया
 हुने नाशना सुभा. अंकावाकामसा
 अणुमा अंकावाकामसा अंकावा
 गुणन अंकावाकामसा अंकावा
 अंकावाकामसा अंकावाकामसा
 अंकावाकामसा अंकावाकामसा
 अंकावाकामसा अंकावाकामसा
 अंकावाकामसा अंकावाकामसा
 अंकावाकामसा अंकावाकामसा
 अंकावाकामसा अंकावाकामसा
 अंकावाकामसा अंकावाकामसा
 अंकावाकामसा अंकावाकामसा
 अंकावाकामसा अंकावाकामसा
 अंकावाकामसा अंकावाकामसा

आ देह ते कस छे -
 हुं सामोम सीतल छे
 मरे आ देहने हुं नरी. हुं मरे
 तामर नोमि सामोम यम
 अशर छुं. सीतल छुं ने सताइय
 छुं. तने म छुं.

देह छे ते पुत्र र छे ना
 सीतल युधे पधरुधे छे.
 हुं तने म सताइय सीतल
 सामोम छुं.

देह छे ते हुं नय.
 सीतलने सीतल हरवने छे.
 कसने कस हरवने छे. अशर
 हुं म सामोम यम
 मरे. सीतल सताइय तने म
 सामोम छुं. अशर सताइय.

ચીખલી - નવસારી - ભરૂચની લીલા

ગામસંઘ એ નવસારી રાજ્યલેખ. ડાહ
 Friday 22 November તા. ૨૨-૧૧-૬૩
 સંવત ૨૦૨૦ માગશર સુદ ૬ શુક્રવાર ઉ. વાલા
 માગશર સુદ ૬ શુક્રવાર તા. ૨૨ નવ.
 ખાદાંદ ૨૦ ૨૦૦૦૫ ૫ મી. ૨૦૦૦૫ ૬
 ઉદ્ય ૬-૫૮ જા. તા. ૧ માગશર સંવત ૫-૪૬

સં. મહર

એવારે જીવન લાગે પુઠ્યા દાંતકાપુરી
 કરી નાજી લાધુ લાગે સ્વાસ્થ્ય ફાલે
 રાહડા સ્વાસ્થ્ય રાહડા જામીનું. ડાંગળ
 લાખા. સીખલીની દુકાન રાહડા
 ૬ મસા જોવા ગયા. સ્વાસ્થ્ય ફાલે
 ગયા. જીવવાના ગાડામાં લેવાને
 તેમને કાંઈ ગયા. ત્યાં જામીનું
 સ્વાસ્થ્ય ફાલે. પ્રકાશક લાગ્યા
 રાહડા તથા તેમને લાભ ફાલે.
 સીખલીને ગાડામાં લેવાને
 રાહડા સ્વાસ્થ્ય રાહડા જામીનું
 જામીનું ફાલે, સ્વાસ્થ્ય
 સ્વાસ્થ્ય. ત્યાં જામીનું ફાલે

૪૦ ગરરીવાલ ઘટાણી તે ક્રમાંબી
 Monday 25 November તા. ૨૫-૧૧-૧૩
 સંવત ૨૦૨૦ માગશર સુદ ૬ સોમવાર શતતારા
 માગશર સુદ ૯ સોમવાર તા. ૨૫ નવે.
 ખાદાદ ૨૭ ૨૦૦૪ / મી. ૨૦૦૪ ૬
 ઉચ્ચ ૬-૫૯ ભા. તા. ૪ માગશર ગાર્ત ૫-૪૯
 પંચક મ. મીન

રાજા રાજા રાજા પાંચે ઉડના. દાતલ
 પાલો પુરી ગણી ભાગુ. રાજા
 કમી રૂપ ભાગલે ગમા
 ભાગુભાગ રાજા ભાગુદના
 મોજી ભાગ દરતે રાજા
 ભાગે રાજા ભાગ પુરી પુરી
 રાજા રાજા રાજા રાજા ભાગુ
 રાજા રાજા રાજા ભાગુ
 પુરી ભાગ ભાગુ. રાજા ભાગ
 ભાગ ભાગ રાજા દરતે રાજા
 રાજા ભાગ ભાગુ.
 રાજા રાજા ભાગે રાજા રાજા

नीति अ धर्मिता पाथे छे. ४१
 Tuesday 26 November ता. २६-११-६३
 संवत् २०२० भाद्रपद सुद. १० मंगलवार पु. सायंक
 भाद्रपद सुद १० मंगलवार ता. २६ नवे.
 पौर्णमासी २८ २०७४ ए मी. २०७४ १०
 उदय १-५६ सा. ता. ५ भाद्रपद अस्त ५-४६
 पंचमः थं. भोन

२२/११/२०२० मंगलवार
 सायंक १०:०० बजे
 भाद्रपद सुद १० मंगलवार
 पौर्णमासी २८ २०७४ ए
 मी. २०७४ १०
 उदय १-५६ सा. ता. ५
 भाद्रपद अस्त ५-४६
 पंचमः थं. भोन

અમદાવાદની લીલા

સત્ય મીઠાશ ભયું ભોલો ૪૩

Thursday 28 November તા. ૨૮-૧૧-૧૩

સંવત ૨૦૨૦ માગશર સુદ ૧૨ શુક્રવાર અષ્ટિની

માગશર સુદ ૨૧ ગુરુવાર તા. ૨૮ નવે.

ખોર્દાઈ ૩૦ ૨૦૦૪/૧૧ મી. ૨૦૦૪/૧૨

કેદમ ૭-૦ ભા. તા. ૭ માગશર અમ્મ ૫-૪૯

શ. મય

સામાજિક સેવા માટે ઉભા
 ફાલગુણી કુટુંબ માટે યુવકો
 ભાગ લેવા દેતો સમય સુધી
 જો સમય સમાપ્ત થઈ જાય
 સમય ગોચિત્તે માટે આજ રોજ
 મોરબી સમય પછી જમણું
 સમય ૨૫ રૂબા માટે
 સમય જો સમય સુધી ન
 દોષ માટે જમણું લાયક
 આ સમય સમય માટે
 સતેજ દેતો સમય
 સમય સુધી સુધી સમય

४४ सत्य जे परमात्मानु प्रतिगिय छे.
 Friday २९ November ता. २६-१-६३
 संवत् २०२० भाद्रपद सुद १३ शुक्रवार वारणसी
 भाद्रपद सुद १३ शुक्रवार ता. २९ नवे.
 तीर १ २०००० १२ मी. २००० १३
 छिद्य ७-१ ला. ता. ८ भाद्रपद संवत् ५-४६

सं. धूपम

१. ...
 २. ...
 ३. ...
 ४. ...
 ५. ...
 ६. ...
 ७. ...
 ८. ...
 ९. ...
 १०. ...

ગાંધીજીના વ્યાખ્યાનો

૨૭ નામ પુસ્તિકા સ્વલાભ એ બચાવે રોજ

Monday 2 December તા. ૨-૧૨-૬૩

સવાત ૨૦૨૦ માગશર વદ ૨ સોમવાર મુગશિવ

જા. માગશર વદ ૨ સોમવાર ૫૦૪ તા. ૨ ડીસે.

ગુજરાતી ૪ સંસ્કૃત ૧૫ મી. સંસ્કૃત ૨૧

ઉદય ૭-૪ ભા. તા. ૧૧ માગશર અસ્તા ૫-૪૬

ગાંધીજીના વ્યાખ્યાનો શ્રી. મિથુન

સમજાવવામાં આવેલો છે. દેશભક્ત

કેવી રીતે જાણી. દેશને મજબૂત

કેવી રીતે રાજ્યને સુસ્થાવર

આ દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

દેશને દેશભક્ત

नित्यने पड्ड, अनित्यने छोडी दे ५१

Friday 6 December ता. ६-१२-६३

संवत् २०२० भागशर वद ६ शुक्रवार आश्वेपा

भागशर वद ६ शुक्रवार ता. ६ डीसे.

तीर ६ २००७५ १६ श्री. २००७५ २०

विद्य ७-७ भा. ता. १५ भागशर अस्त ५-४६

शं. सिंह

सपत्नीपत्नी जे उठ्या. हसपत्नी
 दुतीनाही लीधु. जया हसने माया.
 सपत्नीपत्नी जे सपत्नीपत्नीपत्नी
 सपत्नी जे सपत्नीपत्नी जे सपत्नीपत्नी
 दुतीनाही लीधु. जया हसने माया.
 सपत्नीपत्नी, सपत्नीपत्नी. सपत्नीपत्नी
 सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी
 सपत्नीपत्नी, सपत्नीपत्नी, सपत्नीपत्नी
 सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी
 सपत्नीपत्नी, सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी. सपत्नीपत्नी
 सपत्नीपत्नीपत्नी, सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी
 सपत्नीपत्नी. सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी.
 सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी
 सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी
 सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी
 सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी
 सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी सपत्नीपत्नी

ઉત્સાહ એ અનુપમ શક્તિ છે. ૫૩

Sunday 8 December તા. ૮-૧૨-૧૩

સંવત ૨૦૨૦ માગશર વદ ૮ રવિવાર ઉ. શલ્યુની

માગશર વદ ૮ રવિવાર તા. ૮ ડીસે.

તીર ૧૦ ૨૦૦૪૫ ૨૧ મી. ૨૦૦૪૫ ૨૨

ઉદય ૭-૮ લા. તા. ૧૭ માગશર વસ્ત ૫-૫૦

ચં. કન્યા

સુખમાં હોવાને ઉપર દાખલા
મુજબથી આપણને આ હાલમાં
જાણવામાં આવી છે આપણને આ માટે
આપણને આ માટે આપણને આ માટે

આપણને આ માટે આપણને આ માટે
આપણને આ માટે આપણને આ માટે
આપણને આ માટે આપણને આ માટે
આપણને આ માટે આપણને આ માટે

આપણને આ માટે આપણને આ માટે
આપણને આ માટે આપણને આ માટે
આપણને આ માટે આપણને આ માટે
આપણને આ માટે આપણને આ માટે

આપણને આ માટે આપણને આ માટે
આપણને આ માટે આપણને આ માટે
આપણને આ માટે આપણને આ માટે
આપણને આ માટે આપણને આ માટે

વ્યવસ્થા એ ઘરની શોભા છે ૮૧

Saturday + January તા. ૪-૧-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ પોષ વદ ૫ શનીવાર પુ. ક્રિષ્ણની

પોષ વદ ૫ શનીવાર તા. ૪ જન્યુ.

અમરદાદ-૭ સામાન ૧૮ મી. સામાન ૧૯

ઉદય ૭-૨૧ ભા. તા. ૧૪ પોષ અસ્ત ૬-૩

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

સુખ સુખ સુખ સુખ સુખ

विकार विना रोग नथी

८७

Friday 10 January

ता. १०-१-६४

संवत् २०२० पोष १६ १९ शुक्रवार विशाखा

पौष वद ११ शुक्रवार ता. १० जन्तु.

अमरवाट १३ साप्ताह २४ भौ. साप्ताह २५

उदय ७-२२ सा. ता. २० पोष अस्त ६-१५

परतिवा ओकादशी

चं. वृश्चिक

कृष्ण चतुर्थी

शुभ रा. शुभ रा. ज्येष्ठ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

शुभ रा. शुभ रा. शुभ रा.

६६

इसो चने पुष्ट भने

Saturday 18 January

ता. १८-१-६४

संवात २०२० महा सुद ४ शनीवार शततारा

महा सुद ४ शनीवार ता. १८ जन्यु.

अमरेश्वर २१ रमणन २ श्री. रमणन ४

उदय ७-२२ ला. ता. २८ पौष अस्त १-१३

विनायकी शोध गणेश जयंती चं. कृष्ण

२२ वात ७ वात विना

पुनः फीला वा पारवर्तमान,

रा २७१. रा ५ फीला अस्मिन् गम

सुदशरवणवार वात २२ शनि गम

मयुजेत मयुजेत, पुनः पुनः गम

गामिना वात. शनि ५ फीला रा २७१

एतन् २७१ शनि ५ फीला रा २७१

शनि ५ फीला. रा २७१ शनि ५ फीला

शनि ५ फीला. रा २७१ शनि ५ फीला

शनि ५ फीला. रा २७१ शनि ५ फीला

शनि ५ फीला. रा २७१ शनि ५ फीला

शनि ५ फीला. रा २७१ शनि ५ फीला

शनि ५ फीला. रा २७१ शनि ५ फीला

शनि ५ फीला. रा २७१ शनि ५ फीला

બાકુરોજ ખટારો બુધવાર તા. ૧૬ માર્ચ

૧૨૮ પ્રભુ પર શ્રદ્ધા રાખનાર કદી દુઃખી થતો નથી સેવિલવાળો

Tuesday 20 February તા. ૧૮-૨-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ શુભાષ્ટ સુદ ૫ મંગળવાર અષ્ટિમી

ફાગણ સુદ ૫ મંગલવાર તા. ૧૮ ફેબ્રુઆરી

શહેરવાર ૨૨ સંવાલ ૩ મી. સંવાલ ૫

દિવ્ય ૭-૬ ભા. તા. ૨૬ મહા અસ્ત ૬-૨૩

દેરાની પ્રવચન ગાઈ.

રાત્રી સંપૂર્ણ થઈને ખરો ભગવાન ગાઈને
 ગરિષ્ઠ તથા શોધા ભગવાન તેને પણ
 ખોલનાર શિષ્ય, ગાઈનામાને ગાઈવા
 અધ્યાત્મના. ફવદામ યમા. સવારે ગોળ
 બધાને આપ્યો. શરૂદા બધે કંડા બધાને
 શરૂદા. બધાની શોધાના શોધે વધુ.
 મિત્રી વાવ વહીયુ. રાત્રી ગુલામી બધાને.
 દર્શન સવલ. બધાને કારા રાખનાં આજુબે.
 રા. ગણવલ વાગે જામને દાદાભાભા.
 મિત્ર ભવને પોમમી ગમ ભા પડીત
 મહા. વિદુમન મહા. પ્રજાધિર
 કીમલક. પદા ગણવલ દેરમાલા.
 અમરવા. શોધા ભગવાન ગણ ભગવાને
 મુનિગણ. શરૂદા ગણવલ મહાભાને
 અધ્યાત્મકે રાખનાં શરૂદા ભગવાન રાખ
 અધ્યાત્મકે કી-ગુણે વેળે આપવા.

કચ્છ

કુદરત કુદર્શની સળ કરે છે.

૧૩૩

Sunday 23 February 1964 તા. ૨૩-૨-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ ક્રાંત્ય સુદ ૧૧ સ્વીવાર ઉ. પાદા

કાગળ સુદ ૧૧ સ્વીવાર તા. ૨૩ ફેબ્રુઆરી

શહેરેવર ૨૭ સંવાલ ૮ મી. સંવાલ ૧૦

ઉદય ૭-૬ ભા. તા. ૪ કાશ્યુન ચરત ૬-૩૬

અમલોટ કાગળ અંદ્ર મિથુન
 તા. ૬ ફેબ્રુઆરી ૧૯૬૪ નો અમલોટ કાગળ
 નવ વાગે પંચોત્તમ તા. પંચોત્તમ અમલોટ
 ૧૧:૩૦ વાગે અમલોટ મિથુન સુદ
 સુદવાગે તરકાયા ગામુ મિથુન (કાગળ)
 સોમ સુદવા- ૨૧ ને ૫૭ પંચોત્તમ
 ૨ કાગળ, ૧૫ સોમ ફેબ્રુઆરી ૧૦
 સોમ સુદવાગે મેઝાલ્યુ' રાત્રે ભગ
 મુનુ' વાગે સુદવાગે. ૨૦:૫૫ વાગે
 ભગ ૨૧:૫૫ વાગે મેઝાલ્યુ
 વાગે- ૨૨:૫૫ વાગે વાગે સુદવા
 વાગે પંચોત્તમ પંચોત્તમ મુનુ'.
 ને ૨૩:૫૫ વાગે વાગે સુદવા (કાગળ)
 મુનુ' વાગે વાગે વાગે ૨૩:૫૫

જાણનાં બાબતી લાકડી તરફ ૧૧૫
૨૫ ફેબ્રુઆરી ૧૯૬૪

આજસ એ મહાન રક્ષિત છે. ૨૫-૨-૬૪
Tuesday 25 February 1964 તા. ૨૫-૨-૬૪
સંવત ૨૦૨૦ શકાબ્દ સુદ ૧૩ મંગળવાર પુષ્ય
ફાગણ સુદ ૧૩ મંગળવાર તા. ૨૫ ફેબ્રુઆરી
શહેરવર ૨૯ સંવાલ ૧૦ મી. સંવાલ ૧૨
કેવલ ૭-૪ લા. તા. ૬ કાલ્યુન અસ્ત ૬-૩૭

ચંદ્ર ૬૬°
સ્વામી શ્રીમદ્દેવવ્રત વજીર ઉચ્ચા દીર્ઘાવસ્થામાં
લગુ- જ્યેષ્ઠાશ્વિન સુખાચર પુના તરીકે રહિને
સાંધ્યાનાં બાદલો ૧૫ લગુ યદી રહેને આવશે
જ્યાં જા રહેને આવશે. જો ત્રિવાલમાં આવશે
સોરભેશ્વરી જી પ્રભાતે ૨૨મીએ. જો રહ્યા
જો પ્રભાતે આવશે. સાંજે ૨૨મીએ
સોરભેશ્વરી આવશે. સાંજે ૨૨મીએ
જ્યેષ્ઠાશ્વિન આવશે. ૨૨મીએ જ્યાં આવશે
જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે
જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે
જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે
જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે
જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે
જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે
જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે
જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે
જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે. જ્યાં આવશે

૧૩૬

આડા બોદે તે પડે

Wednesday, 26 February 1964 તા. ૨૬-૨-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ ફાગણ સુદ ૧૪ બુધવાર અધિત

ફાગણ સુદ ૧૪ બુધવાર તા. ૨૬ કેવરહારી

શહેરેવર ૩૦ સંવાલ ૧૧ મી. સંવાલ ૧૩

ઉદય ૭-૩ ભા. તા. ૭ કાશ્યપ અન્ત ૬-૩૦

ચોમાસી ૧૪

ચંદ્ર સિંહ

મુલે. આ તમારો ઉદય કાશ્યપ

બાલે ભદ્રે પદાદર્શને ગામ. ફુલ

સેલને ગામ. અવરે ફા. કોઈના

મુખે ભુગણે વરદાને ફા. રામ

મેં ફરે પાસા. શાકાલમ વાત ફુલ

જામ ઉ. રામવા. ગામવા

દર્શને આ. ગા. ગામે મુલાકાત

ચોમાસા મામલોડે પાસા બે મુલાકાત

ફા. પા. લખા. આ કાશ્યપવાલે ગામવા

કાશ્યપવાલે ભાલે દર્શને આ. ગામવા

ભુગણવા પાસા. ભાલે ભાલે

ગામવા મામલો લખા. કાશ્યપવાલે ગામવા

દર્શને આ. ગા. ગામવા પાસા

મુલાકાત વાલે ગામવા ગામવા

કાશ્યપવાલે ગામવા ગામવા

દર્શને આ. ગા. ગામવા ગામવા

મુલાકાત વાલે ગામવા ગામવા

દર્શને આ. ગા. ગામવા ગામવા

दुनियांना धर्मेति मूण सत्य छे १३७

Thursday 27 February 1964 ता. २७-२-६४

सवत २०२० शमशु सुद्ध १५ गुरुवार मधा

फागण सुद्ध १५ गुरुवार ता. २७ फेब्रुआरी

महेर १ सण्वाळ १२ भी. सण्वाळ १४

उदय ७-२ ला. ता ८ इत्युन अस्त ६-३८

हुताशली

बद्र सिंह

देवा रे . छ पागे छेवा. जागी छेवा
 दध लावरी मधा . जेवां धांवे अचवां .
 देवांपुरीमा . शंवाळ मधा मेवाळा अचवां .
 शंवाळवेर अचवां . मेवाळीमा . शंवाळ
 कुपकुमाप देवा . मधुलाला अचवा . हु
 लावरी . मधुला . अचवा रधा . शंवा हु
 र देवां पुरी . जागी . अचवा . मधु
 मधां शंवा मधुला मधु . मेवाळीमा जेवां
 शंवा अचवां मधुला मधा . शंवा मधा
 मधा मधुला मधुला मधा शंवा मधा
 मधा मधुला मधा . शंवा . मधुला .
 मधा मधुला मधा मधा मधुला मधा
 मधा . मधा मधुला मधा मधा मधा

पैसे पैसे मेगवे

१३६

Saturday 29 February 1964 ता. २६-२-६४

संवत् २०२० श्रावण वद २ शनीवार ७. शाल्युनी

फागण वद २ शनीवार ता. २९ फेब्रुवारी

मंडेर ३ सन्वाळ १४ मी. सन्वाळ १६

उदय ७-१ भा. ता. १० शाल्युन अस्त ६-३८

रुपय रुपय पावित्त तुला रुपा रो. शत (१) म
नादी लघु. शा पापा म्मां. रुपां रुपां गुणां
राय्ये लघुया वेदीमा. शुभेता शुभेता राय्ये
शुभेता राय्ये गुणा. लघुया लघुया लघुया
लघुया लघुया गुणा. लघुया लघुया लघुया
२ २२२ गुणा गुणा गुणा गुणा गुणा गुणा गुणा
लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया
लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया
लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया
लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया
लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया
लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया
लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया
लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया
लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया लघुया

૧૪૦ ભયનું પરિણામ નિષ્ફળતા છે.

Sunday 1 March 1964 તા. ૧-૩-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ ફાગણ વદ ૩ સ્વીવાર હસ્ત

ફાગણ વદ ૩ સ્વીવાર તા. ૧ માર્ચ

મહેર ૪ સંવાલ ૧૫ સી. સંવાલ ૧૭

ઉદય ૭-૧ ભા. તા. ૧૧ શશ્યુન અસ્ત ૬-૩૯

સંકષ્ટ શોધ

ચંદ્ર તુલા

જન્મકાંડે હાલ પણ તરૂં પા. કામ જામ
 ભુવલિય સમયા. પાલ નામના કામના.
 દેવ પાદ્યુ પાલ ભંડુ પાદ્યુ પા
 ઉપા પાલનામને વાગને કામના
 માતે સમયા. ભદ્રે પાલે સમયા
 કામનામ પાલનામને દેવ પાલ.
 ભાગનામ પાલ સમયા. કામનામ
 મંગલદાસ માતે. ચુલનામ કામનામ
 સમયા પાલ ભે સમયા. પાલનામ.
 પાલનામને કામનામને કામનામ
 સમયા પાલનામને કામનામને કામનામ
 પાલનામને કામનામને કામનામને કામનામ
 કામનામને કામનામને કામનામને કામનામ
 કામનામને કામનામને કામનામને કામનામ
 કામનામને કામનામને કામનામને કામનામ
 કામનામને કામનામને કામનામને કામનામ
 કામનામને કામનામને કામનામને કામનામ

छोटा छिंदेपुरनी लीला

पितामा आमानु पालन करे १४३

Wednesday 4 March 1964 ता. ४-३-६४

संवत् २०२० श्रावण वद ६ बुधवार विशाखा

फागण वद ६ बुधवार ता. ४ मार्च

भद्रे ७ सन्वा १८ श्री. सन्वा २०

उदय ६-५७ सा. ता. १४ श्रावण अस्त १-४०

विंशुटा

शंभु वृद्धि

अमहाबाहू स्टेसन आलपानी ले भोरो
 लथने छोटावीपुर न्यानीडया. स्टेसन
 पुड्याभारे हुन्ना लया लान हुदिल्लुने
 आया हुना ले हुकमा लडा. भद्रेमाबाह
 अमहाबाहू ल्यां ठिमिला, समानजेल सनेपेन
 लालजेल स्टेसन आया. धनवन्नी जेल
 अमहाबाहू आया. लड्या स्टेसन हुन्
 जेल लेमनी हीडाको आया लया लथने
 आया. अमहाबाहू प्रसादना भरीमा आया
 हुना. हुन्जेन शाला न्याना लयाभा
 अमहाबाहू आया आया स्टेसन
 आया लार्थ जालपुरना लेमन मल्लीजेल
 भोगीया शाला जेल, अमहाबाहू छोटावीपुर
 जया आया. लालजेल अमहाबाहू
 आया आया. लयाभा वडिला स्टेसन
 अमहाबाहू आया आया. सोजगना हुन्
 लयाभा लथने अमहाबाहू आया. अमहाबाहू
 ले लार पटेरा लया अमहाबाहू लया
 लया आया. लयाभा अमहाबाहू
 लया आया छोटा छिंदेपुरनी लीला

१४४

प्रेम ओ रम्यर लेवो छे

Thursday 5 March 1964

ता. ५-३-६४

संपत २०२० शनिषु वद ७ गुरुवार अनुराधा

फागण वद ७ गुरुवार

ता. ५ मार्च

महरे ८

संवाव १६

भा. संवाव २१

ॐ १-५६

आ. ता. १५ शक्युन

अस्त ६-४९

विंशुओ

वद वृश्चिक

मज्जजाता आनंदाया जदीं जदीं
 प्रेम करला आडाकारि एध्यांजे लव्यु
 पु. माहाशकतीस किडापुं सजे जवेदी
 जावला उद्यो उलोठि कडवणे पाणीपीपु
 हुये रधी रेशने रेशने एध. एदी
 तरणूस जरीने जदीं जगतो जदि
 स्यापया लाव्या प्रेम करला सुमझान
 रेशने आनना सजपांजे उतयां ते
 आभा जिया माहे हरिलजगतो इंडी पांठीनी
 आरलाया जरीने स्यापया एजां तरमग
 जगतने येर मथां ज्यां जलून गारयांजने
 रपुंर मंथ पांठीने तेजां छि. एरायमपु
 आरली पुन कर्ष. सजे आरली पुन पद
 जया लोमर. पु. माहाशकती जमला जदीं
 रातना आडाकारि पापयाया जमन शरुपु
 ज्यां वांसीजे, सदीर, सदासीया, लुपडी, मोर
 जारे गामोना हरिलजगतो हरिजे स्यापया
 शराना जमजने पु. लुपडी जे पोशाक परेपे
 लुप लमन पु. गामोना मांजारे जमन
 स्यापया. स्यापया आरली पुन पाप एत
 जगतने मथां. जेवहे जरे स्याप नीया

५११ दान माटे छे उडाववा नदि १४५
 Friday 6 March 1964 ता. ६-३-६४
 संवल २०२० श्रावण वद ८ शुक्रवार व्यंथा
 फागण वद ८ शुक्रवार ता. ६ मार्च
 मांडर ६ सव्वाल २० भी. सव्वाल २२
 दिव ६-५५ भा. ता. १६ शंभुन अरत ६-४२

उलावमी

बंद वृत्ति

आभासुन लमन मनु मधु भुजमान
 प्रलुकी र्दधनया सवार जिन लका
 गामा पापान प्रलुकी मी पाते कुवा
 इया जात्र लमन सपरी ले प्रोत्राम
 नती इराव्या सवार चार जाहीयोपे
 पधराभापुी के गया. अनिचार भाग
 गुह्या. सार वागे गाडीया जेकीन
 पारीरुई जेदां हरिभमती माटे सारवा
 त्यां जवा धरनां पधराभापुी इरावी त्यां
 आभापुी इयां निरापना जोहरनि भाव
 हरिभमती जाव्या. लमन लोपाव्या
 हिमललमन चरिरे के लुल लमन पु
 सारवागे गाडीयां जेकी, सारली पुन
 छी. त्यां प्रलुकी जाव्या अने पधी धोरजे
 गाकता वावा पधराभापुी इरी. सारवा चरवा
 जाही वाव सारवा. पु. प्रलुकी त्यां सपलानी
 जोरी, रोत र्दया. हरिभमतीने जाव्या. (१)
 सारवागे लमन सारवागे र्दधना सारवागे
 सारवापुन नरी प्रवाह मीर्या. प्रलुकाभापुी
 जोरीया लमन मनु. लुलन हरिभमती
 जेभापवा ह्यां. सारवा मां जव पागे जाहीयोपे निवा

૧૪૬ પુણ્ય મેળવવાથી સુખ મળે છે
 Saturday 7 March 1964 તા. ૭-૩-૬૪
 સંવત ૨૦૨૦ ફાલ્ગુ વદ ૯ શનીવાર વ્યંજી
 ફાલ્ગુ વદ ૯ શનીવાર તા. ૭ માર્ચ
 મહંદર ૧૦ સંવાલ ૨૧ મી. સંવાલ ૨૩
 ઉંચ ૬-૫૪ ભા. તા. ૧૭ શક્યુન અસ્ત ૬-૪૨

વિંછુટો સમાજ

ચંદ્ર ચંદ્ર

ગણી કરી, યુ. પ્રભુકીને માણી જોડે વ્યા. ન મંદો
 મુખી સાથા ને કાપુલજાને જે કાપડ લખા
 કરી માણ કરે. હાલ કો દલી દલી રીડવા
 જાતે એકી જે પર પદમાલી કરી મુખલા
 ક્યું. હાલનાં દોષનાં ભાગે તોડવા
 રસનાં વિનંદાલાને ભાઈને જે પર પદમાલી
 કરી. યુ. પ્રભુકી સાથે હાલ મુખડાલ સંદેશ
 પાંડોલ વ્યા માં રાખવા કોઈને માણીએ
 તે પર દોષની પ્રભુકી મોડવા જે લખાંડ
 ગ્યાં રાને ઉડીને લખાને વ્યા રાખાંડ
 પ્રમાદ વાંદી. વ્યા રાખાંડ સંદેશ માં
 રાખવા વ્યાં લખા ક્યું પણ મુખીને
 તેમજ ઉભા. વ્યા રાખાંડ તોડવા માં
 સાથે રાખાંડને માંડવા જે લખાંડ
 માં જોઈ હાલ રાખાંડ રાખાંડ
 વ્યાં વ્યા રાખાંડ માંડવા જે લખાંડ
 વ્યાં વ્યા રાખાંડ માંડવા જે લખાંડ

१४८ नीति ओ धर्मनि पाये छे

Monday 9 March 1964 ता. ६-३-६४

संनत २०२० शंशु वद १० सोमवार पू. पादा

क्रामण वद १० सोमवार ता. ९ मार्च

मंछेर १२ सन्वाल २३ भी. सन्वाल २५

६६५ ६-५३ ला. ता. १६ इत्युन अस्त ६-४३

कुटी मन्सुम लमने यर मंछेर १२ पादा प्रामुजी
 इकर आवा नमा सुगीसु इरीमननी वरि आने
 लमन करला करला ये वागे सुगारा प्रामुजी प्रामुजी
 देवला मा रतनपुर पादा वरिने लमनी प्रामुजी पावे
 ले पादा प्रामुजी पावे सुगारा प्रामुजी मन्सुम प्रामुजी
 मन्सुम लमने आरना इरी सुगारा प्रामुजी प्रामुजी
 इरीमननी लाव्या. वा पादा प्रामुजी इरीमननी लमन
 इरना इरना परिशमनी के गुया राने गावा म
 ले राने प्रामुजी लमने नाम देवमीरी ले मुने ल्या
 गवा ल्या आरना प्रामुजी प्रामुजी इरीमननी लमन
 लमन छे इरी परिशमनी प्रामुजी राने रावना ल
 वागे इरी सुगारा प्रामुजी लाव्या ल्या वागुवागुना
 प्रामुजी इरीमननी इरीमननी इरने आरनी गवा इना
 ले राग इरी राड प्रामुजी मन्सुम लमने प्रामुजी
 लमन राड प्रामुजी इरीमननी प्रामुजी इरीमननी
 इरीमननी वरि प्रामुजी वागुवागुना लमना इरीमननी
 इरने लाव्या लमन राड प्रामुजी इरीमननी आर
 लमने रावना लमने लमने लमन प्रामुजी
 लमन लमने रागे आरवागे राना वरिने प्रामुजी
 मन्सुम लमने इरीमननी प्रामुजी प्रामुजी इरीमननी
 लमनी लमनी इरीमननी इरीमननी लाव्या लमना प्रामुजी
 लमन लमन इरीमननी इरीमननी इरीमननी लमन
 लमना लमनी लमन लमने लमने लमने प्रामुजी
 इरीमननी लमने लमने लमने इरीमननी इरीमननी
 ले वा प्रामुजी प्रामुजी लमन प्रामुजी लमने
 लमनानी इरी इरी परिशमनी के गवा लमने

१५०

टीपे टीपे सरोवर लाराय

Wednesday 11 March 1964 ता. ११-३-६४

संवत् २०२० दशमि वद १२ बुधवार श्रवण

फागण वद १२ बुधवार ता. ११ मार्च

महूर १४ सप्ताह २५ मी. सप्ताह २७

दिन ६-५१ भा. ता. २१ दृश्युत अस्त ६-४४

पंचम

श्रम कुल

मिना देवु वतां एतां ननुपाने अन्वेषी अदीपवत
 भूजयवयुं वार वाने उद्युते अन्वेषी
 मी वरु वानता सुधी लज्जा दुपुं पदीवत
 इति लेना उद्युती अन्वेषी मोदुते उद्युते इति
 अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी
 लज्जा दुपुं अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी
 इति अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी
 अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी
 अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी
 अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी
 अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी
 अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी
 अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी
 अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी
 अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी अन्वेषी

૧૫૨ સંગ્રહભારી એક પ્રકારની ચોરી છે
 Friday 13 March 1964 તા. ૧૩-૩-૬૪
 સુવત ૨૦૨૦ શકાબદ વદ ૧૪ શુક્રવાર સતતારા
 ફાગણ વદ ૧૪ શુક્રવાર તા. ૧૩ માર્ચ
 મહાર ૧૬ સન્વાલ ૨૭ શ્રી. સન્વાલ ૨૬
 ઊંચા ૬-૪૮ લા. તા. ૨૩ ક્રાંત્યુત અસ્ત ૬-૪૪

પ્રથમ

ચંદ્ર કુલ

મુદા મુખજીભાજી કુંડા મંડાભાજી
 રામજી ભુવજીભાજી હામજી રામજીભાજી
 ગામ. રામજી ભાજી પ્રજાભાજી
 ભાજીભાજી રામજીભાજી કી ગામ. ભાજી
 કીભાજી ભાજીભાજી રામજીભાજી
 પ્રજાભાજી ભાજીભાજી રામજીભાજી
 ભાજીભાજી ગામ. ભાજીભાજી
 ભાજીભાજી ભાજીભાજી ભાજીભાજી
 ભાજીભાજી ભાજીભાજી ભાજીભાજી
 ભાજીભાજી ભાજીભાજી ભાજીભાજી
 ભાજીભાજી ભાજીભાજી ભાજીભાજી
 ભાજીભાજી ભાજીભાજી ભાજીભાજી
 ભાજીભાજી ભાજીભાજી ભાજીભાજી
 ભાજીભાજી ભાજીભાજી ભાજીભાજી
 ભાજીભાજી ભાજીભાજી ભાજીભાજી

दुधना दुधमा पाणीना पाणीमा १५३

Saturday 14 March 1964 ता. १४-३-६४

संवत् २०२० श्रावण वद ०)) शनीवार पू. लाइपद

फागण वद ०)) शनीवार ता. १४ मार्च

महूर १७ सप्ताह २४ मां. सप्ताह ३७

दिश्य ६-४६ ला. ता. २४ इक्षुयुत अस्त ६-४६

पंचद

चंद्र मीन

मीन मनु शिवान् उग्रान् तेषु नृपुत्रे
 तेषु मातुलु लवण लवालो मलु मापुत्रे
 लवालो मातुलु लवालो मापुत्रे लवालो
 लवालो लवालो लवालो लवालो लवालो
 लवालो लवालो लवालो लवालो लवालो
 लवालो लवालो लवालो लवालो लवालो
 लवालो लवालो लवालो लवालो लवालो
 लवालो लवालो लवालो लवालो लवालो
 लवालो लवालो लवालो लवालो लवालो
 लवालो लवालो लवालो लवालो लवालो
 लवालो लवालो लवालो लवालो लवालो
 लवालो लवालो लवालो लवालो लवालो
 लवालो लवालो लवालो लवालो लवालो

सत्य मेव जयते

१५५

Sunday 15 March 1964

ता. १५-३-६४

संवत् २.२० अधिक चैत्र सुद २ रविवार @. लाप्रपद

अधिक चैत्र सुद २ रविवार ता. १५ मार्च

भद्रे १८ संवाह २६ मी. छलहाड १

७६५ ६-४८ ला. ता. २५ इन्द्रियुन अस्त ६-४५

पंचदः

चंद्र मीन

दुलादुपूज लभन इरी लींभीयुएला. ले
 रस्तामां धनगु लगतने एपां पुण्यक. २ मां
 पदवापली इरी. २०१२ली पुण्यकरी. पुकार
 पड़ेसुने. पूजन लभन २०१२ली नदीं अने
 सडका इराडे हडपा. रस्तामां सडकादी
 सडकादी इरीलकीडे लभन कोलदुसावे
 अणु गपला गींलीं सडकादी एला. कोडे
 गपलाको इरीमुना मापुलीमुपनीं सडका
 गपुलीको लपा इरीमुनाको मापुलीमुपु
 अने विपरा एपां सडका एकी लगे सडी
 गपनां पडिंया एपां गजन पडेलां पीत
 मां इरीली र सडकोमे लपनी सुंदर एपां
 लपनी. लीपार सडके लीं पडार एपां
 रोड सडको सुंदर लपनीले अने सडका
 लपु को पीला पपुएर एपुए लपनी
 धनको मोडीने सुंदर सडको मंडपकुली
 लीपार इरील लेनकीं पुण्यक पडार एपां
 मंडपनां एपुए मापुली लेने सडको

१५६ शीर्ष विना सङ्गता नहि
 Monday 16 March 1964 ता. १६-३-६४
 संवत् २०२० अश्विन चैत्र सुद ७ सोमवार रेवती
 अधिक चैत्र सुद ३ सोमवार ता. १६ मार्च
 मंडेर १६ छाया १ भौ. छाया २
 विद्य ६-४७ ला. ता. २६ दायित्व अस्त ६-४५

मंत्रिक समाप्त चंद्र मेघ

तीव्र इरेन लेखं प्राचलते प्राचलते प्रवृत्ति
 प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति
 प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति
 प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति
 प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति
 प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति
 प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति
 प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति
 प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति
 प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति
 प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति
 प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति प्रवृत्ति

સત્ય મીઠાશબ્દો મોલો ૧૫૭

Tuesday 17 March 1964 તા. ૧૭-૩-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ અધિક ચૈત્ર સુદ ૪ મંગળવાર આશિની

અધિક ચૈત્ર સુદ ૪ મંગલવાર તા. ૧૭ માર્ચ

મહિ ૨૦ જી. ૨૦ મી. જી. ૩

કેવ ૬-૪૬ ભા. તા. ૨૭ કાલ્યુત અશ્વ ૬-૪૬

વિનાયકી ચોથ

ચંદ્ર મેષ

આજના ઉતારા અને પ્રસાદ વગેરેને પુણી
 પુણી મંગળવારની પુણી ભાગ્ય મંગળ અને
 આજના પ્રસાદને પ્રભુની સુખી પ્રસાદ મંગળ
 કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણ મંગળી કલ્યાણને કલ્યાણ
 તે પુણી મંગળી મંગળમંગળી કલ્યાણ
 કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણ
 કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણ
 કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણ
 કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણ
 કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણ
 કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણ
 કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણ
 કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણ
 કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણને કલ્યાણ

સત્ય એ પરમાત્માનું પ્રતિબિંબ છે. ૧૫૯
 Thursday 19 March 1964 તા. ૧૯-૩-૬૪
 સંવત ૨૦૨૦ અધિક ચૈત્ર સુદ ૬ ગુરુવાર રાહીણી
 અધિક ચૈત્ર સુદ ૬ ગુરુવાર તા. ૧૯ માર્ચ
 મહેર ૨૨ ૭૯૩૬ ૪ મી. ૭૯૩૬ ૫
 ઉચ્ચ ૬-૪૪ ભા. તા. ૨૯ શકયુગ અસ્ત ૬-૪૬

ચંદ્ર વૃત્તભ

સત્યની પુણ્ય પ્રકાશને જે રીતે, જે રીતે પુણ્ય
 સત્યની પ્રકાશને જે રીતે, જે રીતે પુણ્ય
 છે તે સ્વિચ્છાતાં જ્યાં હતા તેમજ તે સત્યની
 દર્શન કરી લીધા. ત્યાં સુધી કે જે સત્યને
 કે જે સત્યને જ્યાં જ્યાં સત્યને જ્યાં જ્યાં
 પ્રકાશ પ્રકાશને પ્રકાશને પ્રકાશને
 સાચી જોઈ પ્રકાશને પ્રકાશને પ્રકાશને
 પરબોડો જ્યાં જ્યાં પ્રકાશને પ્રકાશને
 ત્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં
 પ્રકાશને પ્રકાશને પ્રકાશને પ્રકાશને
 જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં
 પ્રકાશને પ્રકાશને પ્રકાશને પ્રકાશને
 જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં
 પ્રકાશને પ્રકાશને પ્રકાશને પ્રકાશને
 જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં
 પ્રકાશને પ્રકાશને પ્રકાશને પ્રકાશને

६ पाखी वलोकने भाषण न नीकणे १३१
 Saturday 21 March 1964 ता. २१-३-६४
 संवत २०२० अधिक चैत्र सुद ८ शनिवार आद्रा
 अधिक चैत्र सुद ८ शनिवार ता. २१ मार्च
 मंडेर २४ ७६६६ ६ भी. ७६६६ ७
 उदय ६-४२ सा. ता. १ चैत्र अस्त ६-४७

७४शे६७ नवरोज अंद्र मिथुन

ही सा लालने त्यांच्याच्या अन्वती पतां पुढे
 पुढे ६ दुपों. तेमही पहा मंडल रंगी श्री
 तेमही सासो पातवतीं हरवाजवापुं जनावले
 तेमही प्रलुमीने जेवना पु. अने त्यांची अन्व
 सावता प्रलुमीशी जीव घेर पधरावणी
 अं नवपुं मांडी वापुं अने मजान परोको
 घेर सावता. सावतीने प्रलुमीने पाप
 नवपुंको तेमही अजेल पहा लुपन होमा
 ती २२ पंगपा. अने दुशील दुतीको नवीहीपुं
 जेवना ३ सावता म दुपों. उरीने लालन सापुं
 नपुं. वन. हीम दुपुलात कोरे सावता
 पू. प्रलुमीने सा रे ही शक नवपुं लालन
 गावासावता. सावता दुशीची जेवना घेर
 पधरावणी नपुं जेवना ही सावती लालन
 प्रलुमीने सावती लपा शिवती पुढे
 पुढे पधरावणी पुढे लालन दुपुं
 पज्ज सावती सावता घेर सावता. उ.

मे हाथ वगर ताणी न पडे १६३

Monday 23 March 1964 ता. २३-३-६४

संवत् २०२० अधिक चैत्र सुद १० सोमवार पुष्य
अधिक चैत्र सुद १० सोमवार ता. २३ मार्च
अंक २६ अक्षर ८ भा. अक्षर ६
दि. १-४० सा. ता. ३ चैत्र अस्त ६-४६

वद कर्क

व्यारकाइ प्रमुआ गरुमः कुरा.
आथा मंडपनां ले जोल कुटी
गरुम उभा पला अडयो जोना
अनाउ शरुमां कुटीने लहर पला
पथराका रुडी अथा. उभा लोकोने
जवानुं शोकायां गडानी मेवाती
इला. रुडं प्रमुआ सुदी अथा
शोका वनां लोकोकोने अरु
वागु अरुको रुडिया अरुको लो
रारु रु. अरुकोने ले अनाउ
लोकोने इरुको लोकोने ले
अनाउकोने ले. व्यारकाइ रु.
लागा प्रमुआ अरुकोने अथा सुदी
अथा. अरुकोने उ वगे उभा
काइ हागा अथा लोकोने
व्यारकाइ अरुकोने ले अरु पथराका
ले जवानुं शोकायां अरुकोने ले
अथा. रु. प्रमुआ अरुकोने
अथा कुटी. अरुकोने ले

१६४

भाण्डो प्रभुना पयगभ्यर छे

Tuesday 24 March 1964 ता. २४-३-६४

संवत् २०२० अधिक चैत्र सुद १९ मंगलवार अश्विन

अधिक चैत्र सुद ११ मंगलवार ता. २४ मार्च

महोर २७ शुद्ध ६ मी. शुद्ध १०

दिना ६-३६ सा. ता. ४ नत्र अस्त ६-४६

चंद्र सिंह

धेर पाठा आच्छा, इत वने
 लाजी लेख ज्वाल् शिवाजी राजा
 लेख लक्ष्मी प्रभुशाल लेखी
 पाठान लूल ज्वाल् गाना गाता
 आवता र्ना, रमाणी वरिष्ठा
 लेख लक्ष्मी धेर पदिका
 गाना तां वरिष्ठा पुन लक्ष्मी
 प्रभुशाल लेखी साधना
 लक्ष्मी पुनवार ज्वा गाना
 लेख रमाणी प्रभुशाल लेखी
 लक्ष्मी इत प्रभुशाल ज्वा
 पाठा लेख लेखनी र्ना
 प्रभुशाल पुन वरिष्ठा ज्वा
 लेख रमाणी इत लेख तां
 लेख तां वरिष्ठा ज्वा
 वरिष्ठा पुन प्रभुशाल लेखी
 लक्ष्मी लेखनी र्ना
 लक्ष्मी लेखनी र्ना

गृहस्थाश्रमनी शैला सदस्येषु १६५

Wednesday 25 March 1964 ता. २५-३-६४

संवत् २०२० अश्विन् वैश्व सुद १२ बुधवार मघा

अधिक चैत्र सुद १२ बुधवार ता. २५ मार्च

महोर २८ लृक्ष १० मी. लृक्ष ११

६६५ ६-३८ सा. ता. ५ वैश्व अस्त ६-४६

अर्द्ध सिंह

वृषभ उदय इतिहासस्य सांख्यिकान्तर
सांख्यिकान्तर एते नवमस्य शैलाश्री
ने सांख्यिके एते सांख्यिके, नैमित्तिके
पुरुषस्य वृषभ एते इतिहासस्य
इतिहासे एते एते एते एते एते
एते एते एते एते एते एते एते
एते एते एते एते एते एते एते
एते एते एते एते एते एते एते
एते एते एते एते एते एते एते
एते एते एते एते एते एते एते
एते एते एते एते एते एते एते
एते एते एते एते एते एते एते
एते एते एते एते एते एते एते
एते एते एते एते एते एते एते
एते एते एते एते एते एते एते

૧૬૬ દયા હવનનું અધુમેલ રત્ન છે.
 Thursday 26 March 1964 તા. ૨૬-૩-૬૪
 સંવત ૨૦૨૦ આધિક ચૈત્ર સુદ ૧૩ ગુરુવાર પૂ. શકચંદ્ર
 અધિક ચૈત્ર સુદ ૧૩ ગુરુવાર તા. ૨૬ માર્ચ
 મહેર ૨૯ છલકાઠ ૧૧ મી. છલકાઠ ૧૨
 દિવ્ય ૬-૩૭ ધા. તા. ૬ ચૈત્ર અસ્ત ૬-૫૦

ચંદ્ર કન્યા

દયા. દયા પ્રસાદ વડોદરા જિલ્લા
 દયા. મુખ્ય વાસ્તવ શિક્ષકોદયમકા
 યાં રજી ગામને રોવાઈને ને
 રોવાઈને આપનાં વાસ્તવ રત્નને
 ગામને લેવા જવા. ચાલ વાગે
 જેવપુર રોવાઈને ઉભા. ગામ જેવ
 વાગે સાથે ગામ નજીક આપના
 રોવા. જેવપુરમાં રોવાઈને પર
 મસ્તકને દર રોવાઈને લેવાને
 દર પધરામણી ફરવા. ચાલના
 પુત્ર જે વાગે રૂપા. રોવા
 વાસ્તવ વાસ્તવને પ્રસાદ રૂપા.
 વાસ્તવ વાસ્તવ રોવાઈને રોવાઈને
 ફરવા. પ્રસાદ પાંચ વાસ્તવ મુખ
 સુદ ગામ. પ્રસાદ ગામ જેવ રૂપા
 ગામ જેવ. પ્રોવાઈને વાગે
 ગામ જેવ વાસ્તવ. રોવાઈને
 ફરવાઈને રોવાઈને ગામ
 જે વાસ્તવ રોવાઈને લેવાને

આપ વડાઈમાં પ્રગતિ નથી ૧૬૭

Friday 27 March 1964 તા. ૨૭-૩-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ અધિક ચૈત્ર સુદ ૧૪ શુક્રવાર ઉ. ફાલ્ગુન

અધિક ચૈત્ર સુદ ૧૪ શુક્રવાર તા. ૨૭ માર્ચ

મહેર ૩૦ જીલ્લા ૧૨ મી. જીલ્લા ૧૩

ઉદય ૬-૩૬ ભા. તા. ૭ ચૈત્ર અસ્ત ૬-૫૦

સંગાથે શ્રીમદ કન્યા
 ત્યાંના શ્રીમદ કન્યા પ્રભુજીની શર
 જોડને ઉભા થયા રતા. પ્રભુજીને
 દરવાજે પાસના ઉપર ઉભા રાખ
 આરતી પુજા કરી પૂજે વધારવા
 ત્યારબાદ પ્રભુજી નાથના પ્રભુજીને
 વાતુ શોભાવું પહેલાવું ત્યાં આરતી
 પુજા કરી. ત્યાં શ્રીમદ કન્યાને
 પ્રભુજીને સાંભળે કૌ. ત્યારબાદ
 જોવાનું વા. પ્રભુજીને આર
 તીને ખીચી વધારવા કૌશ
 વર. ભજવે, મનુ. ત્યાં
 ભાદ ભજવે વધુ ને ભાદ
 ભજવે મુઠી પૂજા ભજવે
 વધુ. પ્રભુજીના મુજા મનના
 શ્રીમદ કન્યા મંડળાને. આર
 દરને આરતી. આર રાત્રી
 ભાદ વાને પ્રભુજીની શર

१६८

क्षमा विरैद्युं सुपद्युं छे

Saturday 28 March 1964 ता. २८-३-६४

संवत् २०२० अधिक चैत्र सुद १५ शनिवार इस्त

अधिक चैत्र सुद १५ शनिवार ता. २८ मार्च

आवां १ छलकाः १३ मी. छलकाः १४

६६५ १-३५ गा. ता. ८ चैत्र अस्त ६-५०

विशय चंद्र कन्या
 लक्ष्मी देवी शोचनी, जो लक्ष्मी
 लक्ष्मीको कर्मको प्रसन्न हुने,
 प्रसन्न हुने हुने पाउने हुने लक्ष्मी
 हरिलक्ष्मीको मरे हुने लक्ष्मीको
 ने पाउने, लक्ष्मीको लक्ष्मीको
 लक्ष्मीको लक्ष्मीको लक्ष्मीको
 पक्षी प्रसन्न हुने लक्ष्मीको
 लक्ष्मी हरिलक्ष्मीको लक्ष्मीको
 आलु साधु, सवाली प्रसन्न
 हुने हुने हुने हुने हुने हुने हुने
 हुने हुने हुने हुने हुने हुने हुने
 लक्ष्मी लक्ष्मीको लक्ष्मीको
 लक्ष्मी लक्ष्मीको लक्ष्मीको
 लक्ष्मी लक्ष्मीको लक्ष्मीको
 लक्ष्मी लक्ष्मीको लक्ष्मीको
 लक्ष्मी लक्ष्मीको लक्ष्मीको
 लक्ष्मी लक्ष्मीको लक्ष्मीको

१७० आठो जेदि ते पडे.

Monday 30 March 1964 ता. ३०-३-६४

संवत् २०२० अधिक चैत्र वद २ सोमवार स्वाति

अधिक चैत्र वद २ सोमवार ता. २० मार्च

आर्वां ३ अडकाड १५ भी. अडकाड १६

दिव ६-३३ ला. ता. १० चैत्र अस्त ६-५१

सुंदर रीते बापुबाबांचे इतरे,
 प्रभुबाबा बाबांना लक्षात घ्या
 कशी, त्यांच्यात सांगतां ~~...~~
 धूम लक्ष्मी देवता देवाचा लक्षा
 बापुबाबा, बापुबाबा देवाचा
 प्रभुबाबा लक्षा लक्षा लक्षा
 बाबा, प्रभुबाबा लक्षा लक्षा
 प्रभुबाबा, त्यांच्यात प्रभुबाबा
 बाबा बाबा, सुधी बाबा लक्षा
 बाबा लक्षा प्रभुबाबा लक्षा
 बाबा, बाबा लक्षा लक्षा
 बाबा लक्षा लक्षा लक्षा
 बाबा लक्षा लक्षा लक्षा
 बाबा लक्षा लक्षा लक्षा
 बाबा लक्षा लक्षा लक्षा
 बाबा लक्षा लक्षा लक्षा
 बाबा लक्षा लक्षा लक्षा

સત્યજીનને શાન અને મૂર્ખને ડહાણા ૧૭૧

Tuesday 31 March 1964 તા. ૩૧-૩-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ અધિક ચૈત્ર વદ ૩ મંગળવાર વિશાખા

અધિક ચૈત્ર વદ ૩ મંગળવાર તા. ૩૧ માર્ચ

આવાં ૪ ૭૯૩૬ ૧૬ મી. ૭૯૩૬ ૧૭

ઉદય ૫-૩૨ સા. તા. ૧૧ ચૈત્ર અસ્ત ૬-૫૧

ચંદ્ર પુસ્તિક

દિવસ લાંબાને મળાને પ્રભુજીન
 આરતી ઉગાળી તેમજ રેત
 વરણ્ય સાકર વગેરેને પુષ્પ
 પ્રભુ કુર્ષી, વારલાક રૂંધી
 ભજન શરૂ થયું. પ્રભુજીને
 રૂંધી ~~ભજન~~ લાકરે જમા.
 પોતાવાર વાગ્યું રૂંધી ભજન
 રૂંધી. પછી લાકરે રૂંધી
 રૂંધી. રૂંધીને ૭ ભજ. ઉગા.
 દાગળા પાણી રૂંધી પ્રભુજીને
 જવરાણ્યા, વારલાક રૂંધી
 લાકરે ભજનને ઉગાળ્યું
 રૂંધીને ભજન રૂંધી, ભજી
 સાળ વાગે પુષ્પાલબને
 જવ ભજણ્યા. રૂંધી ઉર પ્રભુજી
 ના આરતી પુષ્પ રૂંધી ભજ
 પ્રભુજી પરાણ્યા, વારલાક રૂંધી
 પાણી સાવળા. મંડળાં પ્રભુજી
 ભજીને રૂંધી ગયા. ભજા લાકરે
 ભજનને ભજીને ભજા

૧૭૨ આત્મવિશ્વાસ વિસ્તારનો હવ છે
Wednesday 1 April 1964 તા. ૧-૪-૬૪
સંવત ૨૧૨૦ અધિક ચૈત્ર વદ ૪ બુધવાર વિશાખા
અધિક ચૈત્ર વદ ૪ બુધવાર તા. ૧ એપ્રિલ
આવાં ૫ જી. ૭૯૬૬ ૧૭ મી. ૭૯૬૬ ૧૮
ઉદય ૬-૩૧ લા. તા. ૧૨ ચૈત્ર અસ્ત ૬-૫૧

ચંદ્ર પુશ્ચિક

અકાંચ ગુણો ભીષ્ટા ભીષ્ટા ગણિત
અનંત ગુણો પાપકાંચ ગુણો
ગુણો ગુણો ગુણો ગુણો
૬૨૧ ગુણો ગુણો ગુણો
૨૨૨ ગુણો ગુણો ગુણો
૭૨૧ ગુણો ગુણો ગુણો
અકાંચ ગુણો ગુણો ગુણો
અકાંચ ગુણો ગુણો ગુણો
૭૨૧ ગુણો ગુણો ગુણો
અકાંચ ગુણો ગુણો ગુણો
૨૨૨ ગુણો ગુણો ગુણો
અકાંચ ગુણો ગુણો ગુણો
અકાંચ ગુણો ગુણો ગુણો
૨૨૨ ગુણો ગુણો ગુણો
અકાંચ ગુણો ગુણો ગુણો
૭૨૧ ગુણો ગુણો ગુણો
અકાંચ ગુણો ગુણો ગુણો
૨૨૨ ગુણો ગુણો ગુણો
અકાંચ ગુણો ગુણો ગુણો

सत्यमेव जयते

१०३

Thursday 2 April 1964

ता. २-४-६४

सप्त २०२० अधिक क्षेत्र वद ५ गुरुवार अनुराधा

अधिक क्षेत्र वद ५ गुरुवार

ता. २ एप्रिल

आवां ६ छलकाए १८

भी. छलकाए १६

उदय ६-३०

ला. ता. १३

क्षेत्र

अस्त ६-५२

विद्युत्

वद पृथिवी

कलकत्ता, भारत का प्रमुख शहर है।
 यह एक बड़ा शहर है, जो भारत का
 एक प्रमुख शहर है। यह एक बड़ा
 शहर है, जो भारत का एक प्रमुख
 शहर है। यह एक बड़ा शहर है, जो
 भारत का एक प्रमुख शहर है। यह
 एक बड़ा शहर है, जो भारत का एक
 प्रमुख शहर है। यह एक बड़ा शहर
 है, जो भारत का एक प्रमुख शहर है।
 यह एक बड़ा शहर है, जो भारत का
 एक प्रमुख शहर है। यह एक बड़ा
 शहर है, जो भारत का एक प्रमुख
 शहर है। यह एक बड़ा शहर है, जो
 भारत का एक प्रमुख शहर है। यह
 एक बड़ा शहर है, जो भारत का एक
 प्रमुख शहर है। यह एक बड़ा शहर
 है, जो भारत का एक प्रमुख शहर है।

૧૭૪ દુનિયાના ધર્મોનું મુળ સત્ય છે
 Friday 3 April 1964 તા. ૩-૪-૬૪
 સપ્ત ર૦૨૦ અધિક ચૈત્ર વદ ૬ શુક્રવાર વ્યેષા
 અધિક ચૈત્ર વદ ૬ શુક્રવાર તા. ૩ એપ્રિલ
 આવાં ૭ જલકાદ ૧૯ મી. જલકાદ ૨૦
 ઉત્તમ ૬-૨૯ લા. તા. ૧૪ ચૈત્ર અસ્ત ૬-૫૨

વિષુવ અંદ ધન

ગેરવ્યાજ વાંચના રૂના લાજીવી
 ગણપતિ આવી લાજીવી આજીવી
 મુકુ. પ્રભુજી હારી વચન
 હારી ગણપતિ મુકુ વધી
 હારી ગણપતિ ગણપતિ
 વાજી રાજી ગણપતિ હારી
 હારી ગણપતિ હારી ગણપતિ
 ગણપતિ ગણપતિ ગણપતિ
 ગણપતિ ગણપતિ ગણપતિ
 ગણપતિ ગણપતિ ગણપતિ
 ગણપતિ ગણપતિ ગણપતિ
 ગણપતિ ગણપતિ ગણપતિ
 ગણપતિ ગણપતિ ગણપતિ
 ગણપતિ ગણપતિ ગણપતિ
 ગણપતિ ગણપતિ ગણપતિ
 ગણપતિ ગણપતિ ગણપતિ
 ગણપતિ ગણપતિ ગણપતિ

કળથી થાય તે બાળથી ન થાય ૧૭૫
 Saturday 4 April 1964 તા. ૪-૪-૬૪
 સંવત ૨૦૨૦ અધિક ચૈત્ર વદ ૭ શનિવાર મુળ
 અધિક ચૈત્ર વદ ૭ શનિવાર તા. ૪ એપ્રિલ
 આવાં ૮ ૭૯૬૬ ૨૦ મી. ૭૯૬૬ ૨૧
 ઉદય ૬-૨૮ લા. તા. ૧૫ ચૈત્ર અસ્ત ૬-૫૭

ચંદ્ર ધન

આરતી પૂજા થઈ રહ્યા પછી
 લઈ જાવોને કોઈ કોઈ
 વહેરવું. જ્યાં પહોંચી રહ્યા
 પાંચુઆલ પાંચ જાણી
 આ જાણી, જાણી, ફરી જાણી
 શુક્ર, જે આ જાણી રહ્યા
 રહ્યા. જાણી વાગે રહ્યા રહ્યા
 જાણી. પહેલું જાણી રહ્યા
 રહ્યા રહ્યા રહ્યા રહ્યા
 જાણી રહ્યા રહ્યા રહ્યા
 પાંચુઆ જાણી. રહ્યા રહ્યા
 આર વાગે રહ્યા રહ્યા રહ્યા
 પાંચ વાગે રહ્યા રહ્યા રહ્યા
 આવા. રહ્યા રહ્યા રહ્યા
 આવા રહ્યા રહ્યા રહ્યા
 રહ્યા. રહ્યા રહ્યા રહ્યા
 રહ્યા રહ્યા રહ્યા રહ્યા
 રહ્યા રહ્યા રહ્યા રહ્યા

१७६ प्रेम संसारनी कथेति

Sunday 5 April 1964 ता. ५-४-६४

संवत् २०२० अधिक चैत्र वद ८ रविवार पू. पादा

अधिक चैत्र वद ८ रविवार ता. ५ एप्रिल

आर्वां ६ ७६६६ २१ मी. ७६६६ २२

उदय ६-२७ ला. ता. १६ चैत्र अस्त ६-५३

कालाष्टमी

बंद मकर

मंगल गुरु शनि कुम्भ विहंगु उ पात्र
मंगल शनिगन नमः केली गप।
प्रमथ्यानी कलम नमः
बर्षी कलमि ने दशन कुर्वा।
लाहलाह गणत उदय कथनी
गणनीं सान नने कथनी
रुं। इकोर सैरने कथनी
मंगलना कथनी कथनी
पुं प्रमथ्यानी दशन कुर्वा
रुं कथनी कथनी कथनी
मात प्रमथ्यानी कथनी सुकर
आप। कोने कथनी कथनी
गणत कथनी कथनी विहंगु
सैरने कथनी कथनी कथनी
शिवर कथनी कथनी कथनी
पुं गणत कथनी कथनी
कथनी कथनी कथनी कथनी
पुं कथनी कथनी कथनी
कथनी कथनी कथनी कथनी
गणत कथनी कथनी कथनी

૧૭૮ પુણ્ય વાવવાથી સુખ મળે છે
 Tuesday 7 April 1964 તા. ૭-૪-૬૪
 સંવત ૨૦૨૦ અધિક ચૈત્ર વદ ૧૦ મંગળવાર શ્રાવણ
 અધિક ચૈત્ર વદ ૧૦ મંગલવાર તા. ૭ એપ્રિલ
 આવાં ૧૧ જી. ૨૩ મી. ૨૪
 હિ. ૬-૨૫ લા. તા. ૧૮ ચૈત્ર અસ્ત ૬-૫૪

ચંદ્ર મંદર

યજ્ઞાદિ કરી કરાવવા દુર્ગા દર્શન ૨૧/૩
 જગન્નાથની પાસેથી મુક્તિ મળે છે
 જાતિને વાવવા રાજીવું જે
 જેના રાઈ વધે લખાઈ
 જગન્નાથ ભય અને વાવવા
 ૨૧ મું પ્રભુએ જણાવે
 પાસે મુક્તિ તથા મુક્ત
 વાવવા મું વાવ વાવ
 વડા તથા મુંની રાઈને
 વાવ પ્રભુએ પાસે જગન્નાથ
 વાવ વાવ ફરીથી મુક્ત વાવ
 મું ને રાઈ તથા મુંને
 વાવ સાથે સાથે વાવ વાવ
 પ્રભુએ લખા જાગનીય વાવ
 વાવ મું. વાવ જાગનીય
 મું મુક્ત મું મુંને વાવ
 મું. વાવ. ૧ ૨૧ ૨૩ મું
 ને વાવ મું પ્રભુએ મુક્ત

मंगुरी अमार वधारे लुवे छे १८२

Friday 10 April 1964 ता. १०-४-६४

संमत २०२० अधिक चेत्र वद १३ शुक्रवार पू. ला२५६

अधिक चेत्र वद १३ शुक्रवार ता. १० एप्रिल

आवां १४ लडका६ २६ भी. लडका६ २७

उदय ६-२२ सा. ता. २१ चेत्र अस्त ६-५५

पथः लुवे छे मीन

३० एम लुवे चेत्र वद २५५ लुवे
 नैल गुणाचो पुसा६ मापुओ. रेवने रणनी
 दिन लोपनी २५०६५ चोपनी. नम न गुणाचो
 चोपनी तेषु की कुवु मांडी. चो गुणाचो
 पुसा६ लुवे चेत्र वद २५५ लुवे
 पुसा६ गुरी. गुणाचो लोपनी. रेवने चोपनी
 लुवे एरीने मापुओ. लुवे चोपनी
 लुवे चोपनी लुवे. गुणाचो लोपनी.
 रेवने मापुओ लुवे लुवे लुवे लुवे.
 रेवने लुवे एरीने मापुओ. संपा लुवे.
 संपा लुवे, लुवे लुवे लुवे लुवे लुवे लुवे
 लुवे लुवे लुवे लुवे. रेवने लुवे लुवे
 पुसा६ मापुओ. लुवे लुवे लुवे लुवे लुवे
 लुवे लुवे लुवे. लुवे लुवे लुवे लुवे लुवे
 रेवने लुवे लुवे लुवे लुवे लुवे लुवे

પ્રભુશ્રીની હાજરીમાં કથાનો આનંદ

ચિંતા રોગદું મુળ છે ૧૮૩

Sunday 12 April 1964 તા. ૧૨-૪-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ અધિક ચૈત્ર વદ ૦)) રવિવાર રેવતી

અધિક ચૈત્ર વદ ૦)) રવિવાર તા. ૧૨ એપ્રિલ

આવાં ૧૬ જી. ૭૬૬૬ ૨૮ મી. ૭૬૬૬ ૨૯

ઉદય ૬-૨૧ બા. તા. ૨૩ ચૈત્ર અસ્ત ૬-૫૬

પંચક

ચંદ્ર મેષ

બુધવાર સાંજે સંપાલજીની લેખાંતમાં

મહાબા માટેના નેધી તા. ૧૦-૩-૬૪ ને

ગુરુવારના પ્રભુશ્રીએ કથા રાંધેલાવી

શહેરના હરિભગતોને ખબર આપી કથા

સવારે ૮ થી ૯ વાગે સાંજે ૮ થી ૯ થી

૨ થી ૩ થી પ્રમાણે કથા

વંચાળા પ્રભુશ્રી વચનામૃત સમયવાળા

બપોલે.

રૂઠકવારે બપોલે પ્રમાણે કથા પહેલાં પ્રભુશ્રી

ગાણી ઘાંઠીને રૂંચી આપીને આપાણી પાઠ્યા

બાદ કથા રાંધે વધુ બપોરે ૧ થી ૨ થી

રાંધેલા.

રાજીવારે સવારે પ્રભુશ્રીએ સરખે શહેરના

પણે સરખાને દરજી દીધાં અને તેજ પ્રમાણે

સાંજે કથા કરી દરજી દીધાં. એટલા મનોમન

ગયાં.

रजापारै प्रभुजी राजगार परेरी हरेरा न हीधं
 उपा शरै पधं व्यापारै पाप पुन शारग
 पधं उर पररापा प्रसाद परेखी सांके
 उपा पधं.

सोपारै रजापारै परेरा उठी प्रभुजी नारी परे
 हरी साव्या लधा लका लेगा यथा
 हररा न हीधं सांके उपा पधं लधा साप
 पाप जाती परसाद परेखी.

मंगलपारै सरपे राजगार परेरी प्रभुजी
 के हररा न हीधं उपा उरी इयनजननी
 साप हां लेगा जापाने सांके सांके
 उपा उपा पाद लोखी सरपगे प्रसाद
 परेखी. राजगार पररापा इयनजन
 लधा हररुजन डीनाजेन सरपके शारग
 उतारी सांके ले पाग्या रुधा मन्ग उरु
 पापे रुधं गया.

जुनपारै प्रभुजी नार्या. हरवाग्या उपा
 शरै पधं लयनापूनां शारग पाडी अनाडि
 ज्ञान प्रभुसाधं. सांके उपा पधं लधा
 साव्या असांके पापपुरवापा रापगुला
 हररा ले साव्या. सांके पापकेती धेव
 सुपा क्वाली तैपारी उर उ. सावनाप
 ना-२६-४-४४ ने गुरेपारै जाअरान प्रभुजी
 ररी सांके पापनापरी उपा पधं लधा

सांथा पत्रा वषर्वा नदि १८५

Monday 13 April 1964 ता. १३-४-६४

संवत् २०२० चैत्र सुद १ सोमवार अश्विनी

चैत्र सुद १ सोमवार ता. १३ एप्रिल

आवां १७ ७७६६६ २६ मी. ७७६६७ १

विद्य ६-२० सा. ता. २४ चैत्र अस्त ६-५६

शालीवाहन शक १८८६ शुद्धी पडवो अंश भेष

शुद्धी पडवो अंश भेष. १. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०. ३१. ३२. ३३. ३४. ३५. ३६. ३७. ३८. ३९. ४०. ४१. ४२. ४३. ४४. ४५. ४६. ४७. ४८. ४९. ५०. ५१. ५२. ५३. ५४. ५५. ५६. ५७. ५८. ५९. ६०. ६१. ६२. ६३. ६४. ६५. ६६. ६७. ६८. ६९. ७०. ७१. ७२. ७३. ७४. ७५. ७६. ७७. ७८. ७९. ८०. ८१. ८२. ८३. ८४. ८५. ८६. ८७. ८८. ८९. ९०. ९१. ९२. ९३. ९४. ९५. ९६. ९७. ९८. ९९. १००.

३२ भागात पाठाने १२ वर पाठाने

१८६ पाणी वनेवे माभल न नीकणे
Tuesday 14 April 1964 ता. १४-४-६४
संवत् २०२० चैत्र सुद २ मंगलवार लारणी
चैत्र सुद २ मंगळवार ता. १४ एप्रिल
आषाढ १८ शुद्ध १ भा. शुद्ध २
उद्य ६-१६ भा. ता. २५ चैत्र अस्त ६-५७

थंद्र वृषल

मसामे पूज लक्षण दुर्गुः तेवी जा तेका
तेनाई हरनाते थ पुजेर मानें वयोः त्यांप
साडिळको भडुला जा वला पार को लामे
सुद कुंज आला तेवी लाने सापां थपु.
जा लया रोप पुजेर दुलाड लक्षण दुर्गु.
पांडुन साडि दुर्गु साडि थपु पुजेर पुजे
जा लया मड सुजा मड जा लया ते जाई
जा लया ते साडि साडि साडि साडि पुजेर
जा लया पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर
पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर
पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर
पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर
पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर
पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर
पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर
पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर
पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर
पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर
पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर
पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर पुजेर

Wednesday 15 April 1964 ता. १५-४-६४

संवत २०२० चैत्र सुद ३ बुधवार कृतिका

चैत्र सुद ३ बुधवार ता. १५ एप्रिल

आवां १८ ७८६७४ २ बी. ७८६७४ ३

किस्य ६-२८ भा. ता. २६ चैत्र असत ६-५७

गणु गोरी श्री अंद्र बुधभा

Handwritten text in Devanagari script, mostly illegible due to blurriness and bleed-through. Visible fragments include:
... ३-१४, ...
... युवा ...
... सुद ...
... २७ ...
... २१ ...
... २२ ...
... २३ ...
... २४ ...
... २५ ...
... २६ ...
... २७ ...
... २८ ...
... २९ ...
... ३० ...
... ३१ ...

ज्ञान सेवा मारे छे १८८

Friday 17 April 1964 ता. १७-४-६४

संवत् २०२० चैत्र सुद ६ शुक्रवार भृंगशीर्ष

चैत्र सुद ६ शुक्रवार ता. १७ एप्रिल

आवां २१ छंदछन्द ४ भो. छंदछन्द ४

छन्द ६-१६ ला. ता. २८ चैत्र अस्त ६-५८

अथ भीषुन

विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...
विश्व... अर्थ...

महानत त्यां इतेह १९१

Sunday 19 April 1964 ता. १९-४-६४

संवत् २०२० चैत्र सुद ८ रविवार पुष्य

चैत्र सुद ८ रविवार ता. १९ एप्रिल

भावां २३ उद्वल्ल ६ श्री. उद्वल्ल ३

विद्य ६-१५ 'भा.' ता. ३० चैत्र' अस्त ६-५८

दुर्गाष्टमी

शुद्ध सिंह

॥ १२ ॥ *(Handwritten text, partially illegible)*

॥ १३ ॥ *(Handwritten text, partially illegible)*

॥ १४ ॥ *(Handwritten text, partially illegible)*

॥ १५ ॥ *(Handwritten text, partially illegible)*

१६२ पितानी आशानुं मालन धरो

Monday 20 April 1964 ता. २०-४-६४

संवत् २०२० चैत्र सुद ६ सोमवार अश्लेषा

चैत्र सुद ९ सोमवार ता. २० एप्रिल

आवां २४ ७६६०४ ७ भी. ७६६०४, ९

७६४ ६-१४ ला. ता. १ वेशाभ अस्त ६-५६

शुभ सिंह

Handwritten text in Devanagari script, appearing to be a collection of notes or a letter. The text is dense and somewhat difficult to decipher due to the handwriting and the grainy quality of the image. It starts with "शुभ सिंह" and continues with several lines of text. Some words like "सिंह", "सुद", "सोमवार", "अश्लेषा", "एप्रिल", "आवां", "भी.", "ला.", "वेशाभ", "अस्त" are visible, which correspond to the typed text above. The handwriting is in a cursive style, and the ink is dark on a light background. The text is arranged in approximately 15-20 lines, filling most of the page below the header.

ખોટી દોશ્ત મેળવવી નહિ

૨૦૧

Wednesday 29 April 1964 તા. ૨૯-૪-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ ચૈત્ર વદ ૩ બુધવાર અનુરાધા

ચૈત્ર વદ ૩ બુધવાર તા. ૨૯ એપ્રિલ

આદર ૩ ૭૯૬૭ ૧૬ મી. ૭૯૬૭ ૧૭

ઉંચ ૬-૭ ભા. તા. ૧૦ વૈશાખ અસ્તા ૭-૩

ચંદ્ર વૃત્તિક

સરવે દેવતાને ઉપાસીને હૃદય સુખી કરવું
 ન હોય તે સુખી ગણવું નહીં. તમારા સુખી
 કરવા માટે હું તમારું હૃદય સુખી કરવા માટે
 કોઈક સમયે કોઈક સમયે કોઈક સમયે
 તમારા સુખી કરવા માટે હું તમારું હૃદય
 સુખી કરવા માટે હું તમારું હૃદય સુખી
 કરવા માટે હું તમારું હૃદય સુખી કરવા
 માટે હું તમારું હૃદય સુખી કરવા માટે
 હું તમારું હૃદય સુખી કરવા માટે હું
 તમારું હૃદય સુખી કરવા માટે હું તમારું
 હૃદય સુખી કરવા માટે હું તમારું હૃદય
 સુખી કરવા માટે હું તમારું હૃદય સુખી
 કરવા માટે હું તમારું હૃદય સુખી કરવા
 માટે હું તમારું હૃદય સુખી કરવા માટે
 હું તમારું હૃદય સુખી કરવા માટે હું

२०२ चतुर्थी वाने शैनि ७
 Thursdry 30 April 1964 ता. ३०-४-६४
 संवत् २०२० चैत्र वद ४ गुडवार कथेडी
 चैत्र वद ४ गुडवार ता. ३० एप्रिल
 आहर ४ ७६६४ १७ मी. ७६६४ १८
 छेव १-७ ल. ता. ११ वेसाभ अस्त ७-४

विशुद्धी सभास

चंद्र धन

शिवपुत्रां छत्रको विद्या. राजपुत्रा माती मुपरी
 का उभर शैनि ही दुपरे आभत लानी. राजपुत्रा
 लानी छत्रको बावळ पडो लानी छे. लपरे
 उभर ल छे. दुपरी लानी उभर मुपरी शैनि
 जो शैनि छे लानी शैनि ही छे लानी छे
 विद्यामा छे लानी - लानी लानी लानी
 उभर लानी - लानी छे लानी. लानी लानी
 छे लानी लानी लानी लानी लानी लानी
 लानी लानी. लानी लानी लानी लानी लानी
 लानी लानी लानी लानी लानी लानी
 लानी लानी लानी लानी लानी लानी
 लानी लानी लानी लानी लानी लानी
 लानी लानी लानी लानी लानी लानी
 लानी लानी लानी लानी लानी लानी

વિચાર જ માનસિક મોંઘ છે ૨૦૩
 Friday 1 May 1964 તા. ૧-૫-૬૪
 સંવત ૨૦૨૦ ચૈત્ર વદ ૪ શુક્રવાર મુળ
 ચૈત્ર વદ ૪ શુક્રવાર તા. ૧ મે
 આંક ૫ ૭૬૬૪ ૧૮ મી. ૭૬૬૪ ૧૬
 ઉદય ૬-૫ બા. તા. ૧૨ વૈશાખ અસ્ત ૭-૪

ચંદ્ર ધન

રાજાનાં ઉપાંગે હુલા. દલકા પાણી પુરી
 વાણી લીધું જામલલાલ. મુલવણાનુકૂળ
 ગણા. સમજાવે તે મા ભારતી ગણા. જુલાનો
 લાગુજી, ગોપીદ ભાઈ, ઉપજી, ભણુભાઈ
 ભાગે સમજા. ઉપજી સામે લાગુ ભાઈ
 પાત પુરી. જામ. દરને સમજા પુજાના
 લીધું. બજારે સમજાનુકૂળે. જુલાનો ભણા.
 સમજાનાં ઉપાંગે માસોનાં પાસાનાં
 સમજા. ભાગી, સેરીનાં જસાલાલ.
 રાજાનાં સુર્યા ગામ સીધુ ભાગી
 જામ. સમજાનાં, સમજાનાં, ભણુજી
 ભિજરે માલુ. ભાગુભાઈને સમજા
 રાજાનાં સમજા સમજા સુમલને માલુ
 રાજાનાં જસા, ભાગી પ્રસાદ માસોનાં
 રાજાનાં દરને સમજા ભાગુભાઈ
 ભાગી, ભાગીને સમજાનાં માલુને મા
 સુમલને માલુ, રાજાનાં સમજાનાં માલુ

२२० उत्साह से अनुपम शक्ति से

Sunday 17 May 1964 ता. १७-५-६४

संवन २०२० वैशाख सुद ६ रविवार पुष्य

वैशाख सुद ६ रविवार ता. १७ मे

आदर २१ मोहरम ४ भी मोहरम ५

६६५ ५-५५ वा. ता २८ वैशाख अस्त १७-१५

आमातुलनायाय न्यता अद्र ६६०
 २५-५-६४ ता. १७-५-६४
 माह्या २०२० वैशाख सुद ६ रविवार पुष्य
 वैशाख सुद ६ रविवार ता. १७ मे
 आदर २१ मोहरम ४ भी मोहरम ५
 ६६५ ५-५५ वा. ता २८ वैशाख अस्त १७-१५

आमातुलनायाय न्यता अद्र ६६०
 २५-५-६४ ता. १७-५-६४
 माह्या २०२० वैशाख सुद ६ रविवार पुष्य
 वैशाख सुद ६ रविवार ता. १७ मे
 आदर २१ मोहरम ४ भी मोहरम ५
 ६६५ ५-५५ वा. ता २८ वैशाख अस्त १७-१५

आमातुलनायाय न्यता अद्र ६६०
 २५-५-६४ ता. १७-५-६४
 माह्या २०२० वैशाख सुद ६ रविवार पुष्य
 वैशाख सुद ६ रविवार ता. १७ मे
 आदर २१ मोहरम ४ भी मोहरम ५
 ६६५ ५-५५ वा. ता २८ वैशाख अस्त १७-१५

महानगरपालिका प्रमुख

२३४ तितीजे धर्मना पाये छे
Sunday 31 May 1964 ता. ३१-५-६४
संवत् २०२० वैशाख ५ रविवार छे, भाद्रपद
वैशाख वद ५ रविवार ता. ३१ मे
६६६ ५ मोहरम १८ मी. मोहरम १६
छिन्म ५-५१ भा. ता. ११ ज्येष्ठ अख्त ७-१८

बंद महर

सपारे छ पाजे छमा धामा जहरमा.
ज्याे थापा हावा + र मङ्गु रामा पठा
पुन पापु रूपा रामा तेने पुन रूपा
वे के थापा हावा जरापा जामा रामा
पापु जे रामा थापा जामा पिठामा
रामा रामा थापा रामा जामा पुन.
थापा रामा जामा रामा जामा.
जामा रामा थापा रामा जामा रामा
जामा रामा रामा जामा जामा जामा
जामा रामा रामा जामा जामा रामा
जामा रामा रामा जामा जामा रामा
जामा रामा रामा जामा जामा रामा
जामा रामा रामा जामा जामा रामा
जामा रामा रामा जामा जामा रामा
जामा रामा रामा जामा जामा रामा
जामा रामा रामा जामा जामा रामा

श्रीमन्महादेव हिरण्यकशिपु
 श्रीमन्महादेव हिरण्यकशिपु
 आत्मभया उपर विधास रामो २३५
 २३५

Monday 1 June 1964 त. १-६-६४

संवत् २०२० वैशाख वद ६ सोमवार श्रवण

वैशाख वद ६ सोमवार ता. १ जून

देहे ६ मोहरम १६ मा. मोहरम २०

उदय ५-५१ ला. ता. १२ अक्षय अस्त ६-१८

चंद्र कुंभ

रूपोरे शांतिपोंरे पको वठना- शांतिपु
 फुल गळु गमा - पका गळु गमा . शांतिपु
 शांतिपु पताळ नाही तिपु . तिपुपुन
 अथाला - पका . कुरी भाषणे लक्ष्मी पाळ
 फुडामे आधुपाता ते गमा . पळुवा
 शांतिपु पळु शांतिपु आधुपाता . शांति
 आधुपा . शांतिपु लक्ष्मी पळुपा
 शांतिपु शांतिपु लक्ष्मी लक्ष्मी
 शांतिपु शांतिपु लक्ष्मी लक्ष्मी
 शांतिपु शांतिपु लक्ष्मी लक्ष्मी
 शांतिपु शांतिपु लक्ष्मी लक्ष्मी
 शांतिपु शांतिपु लक्ष्मी लक्ष्मी
 शांतिपु शांतिपु लक्ष्मी लक्ष्मी
 शांतिपु शांतिपु लक्ष्मी लक्ष्मी
 शांतिपु शांतिपु लक्ष्मी लक्ष्मी
 शांतिपु शांतिपु लक्ष्मी लक्ष्मी
 शांतिपु शांतिपु लक्ष्मी लक्ष्मी

२४० आप तेवा भेटा वड तेवा ठेटा
 Saturday 6 June 1964 ता. ६-६-६४
 संवत २०२० वैशाख पक्ष ११ शनीवार रेवती
 वैशाख वद ११ शनिवार ता. ६ जुन
 हेडे ११ मोहरम २४ भी. मोहरम २५
 उदय ५-५१ ला. ता. १७ नयेष्ट अस्त ७-२०

पंचक समाप्त

चंद्र मेष

शुभ व सुखी वडी शुभ शुभ
 कायने लक्षण फेरी शुभ
 अनेक जेव पदेदीना शुभ
 नव पाजे काहे पाजे शुभ
 नारायण शुभ शुभ शुभ
 शुभ शुभ शुभ शुभ शुभ
 पदेदीना शुभ शुभ शुभ
 हीन शुभ शुभ
 शुभ शुभ शुभ शुभ शुभ
 शुभ शुभ शुभ शुभ शुभ
 शुभ शुभ शुभ शुभ शुभ
 शुभ शुभ शुभ शुभ शुभ
 शुभ शुभ शुभ शुभ शुभ
 शुभ शुभ शुभ शुभ शुभ
 शुभ शुभ शुभ शुभ शुभ

लींगडनी लीला

कन्या. राजी वार पाठ्या खुदी लज्जा ६२
पद्या खुदी गद्या.

दशैंशां सत्यनी नय थाय ले २४१

Sunday 7 June 1964 ता. ७-६-६४

सर्वत २०२० वैशाख वद १२ रविवार अश्विनी

वैशाख वद १२ रविवार ता. ७ जून

दृष्टे १२ मोहरम २५ श्री. मोहरम २६

उदय ५-५१ आ. ता. १८ अश्विनी अस्त ७-२१

चंद्र मेष

सुखे सुखे पाठ्या खुदी लज्जा

उठ्या. गद्ये गद्ये लज्जा लज्जा

नदी लज्जा सुखे लज्जा सुखे.

निगड सुखे लज्जा सुखे. लज्जा सुखे.

लज्जा सुखे लज्जा सुखे. लज्जा सुखे लज्जा सुखे

गद्या. लज्जा सुखे लज्जा सुखे लज्जा सुखे

संजोली लज्जा सुखे लज्जा सुखे लज्जा सुखे

ली लज्जा सुखे लज्जा सुखे लज्जा सुखे

गद्या. लज्जा सुखे लज्जा सुखे लज्जा सुखे

गद्या. लज्जा सुखे लज्जा सुखे लज्जा सुखे

ली लज्जा सुखे लज्जा सुखे लज्जा सुखे

गद्या. लज्जा सुखे लज्जा सुखे लज्जा सुखे

गद्या. लज्जा सुखे लज्जा सुखे लज्जा सुखे

गद्या. लज्जा सुखे लज्जा सुखे लज्जा सुखे

गद्या. लज्जा सुखे लज्जा सुखे लज्जा सुखे

२४२

प्रभु उपर विश्वास रामो

Monday 8 June 1964

ता. ८-६-६४

संवत् २०२० वैशाख वद १३ सोमवार अशुभ

वैशाख वद १३ सोमवार ता. ८ जून

दृष्टि १३ मोहरम २६ भा. मोहरम २७

७६५ ५-५१ भा. ता. १६ ज्येष्ठ अस्त ७-२१

श्यामोद्देश्य पायु पात्रे विद्युत् श्यामोद्देश्य पायु पात्रे विद्युत्
 सुखमा प्राप्ति पृथी कुमुदीन तथा जीम लघा
 नामशारीयुजा प्राधा गया पृथी दश पात्रे
 प्राप्तिजेनेन धर पदिरामसी चर्प तथा पुरजुने
 त्यां पदिरामसी चर्प पृथी लघुनुजाहेने त्यां
 जमपानु हेनु त्या रसु पुरी जमया धर कापी
 खेरने हे दुर्लमलाधने धर कापी आराम
 पृथी फल लघुपृथी रानुना लज्जन पृथु
 परलुने त्यां पदिरामसीको गया त्यां
 जमपानु हेनु जमया पृथी पादासां पुरानी
 प्राप्ति सुधे गया सुधे फल पृथी
 दुर्लमलाधने त्यां प्राधा आराम पृथी मुखा
 लोभा यथा खेरने लज्जन रात्रे पृथु राम
 धर पात्रया सुधी लज्जन पृथु पृथी
 पादासां पृथारीयो पृथी सुधे गया

आराम हराम है

रमर

Tuesday 16 June 1964

ता. १६-६-६४

संवत् २०२० चैत्र सुद ७ मंगलवार पू. शक्युत्त

जेष्ठ सुद ७ मंगलवार ता. १६ जुन

देहे २१ सहर ५ भी. सहर ३

उष्य ५-५१ भा. ता. २७ चैत्र अस्त ७-१४

चंद्र इत्या

अहोरे पांडव वाने उष्णैः पौष्णिकैः
 इतिहासे लघु इतिहासोक्तं यथा
 इतिहासे अहोरे लघु इतिहासे अहोरे
 भा. इतिहासे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे
 अ. न. अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे
 अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे
 अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे
 अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे
 अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे
 अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे
 अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे
 अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे
 अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे अहोरे

२५४

द्वितीयं पुस्तकं वाच्ये

Friday 19 June 1964

ता. १६-६-६४

संवत् २०२० कृष्ण सुद १० शुक्रवार चित्रा

ज्येष्ठ सुद १० शुक्रवार ता. १९ जुन

दृष्टे २४ सहर ८ भी. सहर ८

उदय ५-५२ सा. ता. ३० कृष्ण अस्त ७-२५

अंगा दशरा सभाया

चंद्र तुला

आपल्या उपांगी उड्या, जल दामाणी इत्यादी
महीलाय. उमान जगाणी दामाणी इत्यादी
दिसायाच्ये आया. कौण्टी, डी, सिलेप मी
दामाणी नामा दामाणी दौ सगळीय र पाणी
दी सगळीय मी र आय. दामाणी र गाम
र सगळीय मी र दामाणी र मी. दामाणी र मी
असुला र मी र मी र मी र मी र मी र मी
दामाणी र मी र मी र मी र मी र मी र मी
दामाणी र मी र मी र मी र मी र मी र मी
दामाणी र मी र मी र मी र मी र मी र मी
दामाणी र मी र मी र मी र मी र मी र मी
दामाणी र मी र मी र मी र मी र मी र मी
दामाणी र मी र मी र मी र मी र मी र मी
दामाणी र मी र मी र मी र मी र मी र मी

रपः दीये दीये सरोवर बराम
 Sunday 21 June 1964 ता. २२-१-६४
 संवत् २०२० ज्येष्ठ सुद १२ रविवार विशाखा
 ज्येष्ठ सुद १३ रविवार ता. २२ जुन
 दृढे २६ संकर १० मी. संकर ११
 उदय ५-५२ भा. ता. १ आषाढ अस्त ७-२५

विंधुडो अंश वृश्चिक

स्वामीं च यज्ञे उडि पा. चतस्रसुमा पु उपति
 नमुपा. इमानतजावी स्वामीं यथा चरति
 मीपु. कोडपयंत्र रज्याने सुवेवाप
 श्रेयं तु माप माया शोके कुला कु सुकुल
 च नरी त सुकुल मा मापु मी
 भापु सुकुल, कोडोना सुकुल मापु मापु
 शोतन माप नर वंसाप शायु. ता शोते
 पापु र, तथा सु मापु ते लको पापु.
 शोतनां वमी (मीपु) र जे सुकुल मापु
 शोपते नमुपा, शोतन मापु मापु
 मा. २२ सुकुल मापु र शोते सुकुल मापु
 र ते लको चरते मापु मापु
 मापु. सुकुल मापु मापु मापु.
 मापु मापु, मापु कोडोना मापु
 र ते लको चरते मापु मापु

સત્યનો હંમેશાં જય થાય છે

૨૬૩

Sunday 28 June 1964

તા. ૨૮-૬-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ વૈશાક વદ ૩ રવિવાર

શ્રવણ

જેષ્ઠ વદ ૩ રવિવાર

તા. ૨૮ જુન

પાલમન ૩

સફર ૧૭

તા. સફર ૧૮

ઉદય ૫-૫૪

ભા. તા. ૮ અષાઢ

અસ્ત ૭-૨૬

ચંદ્ર મંદિર

સુભગાનાં હાથોને જુદા દાનપાપાની કુટુંબ
 નાની નાની જાતના પાપા. સુભગાની કુટુંબ
 સુભગાનાં હાથો દરોને સુભગા. સુભગાના
 કુટુંબો નાની નાની. હાથોને સુભગા કુટુંબ
 કુટુંબ, માં સુભગાનાં કુટુંબ. કુટુંબો નાના
 માના, માના સુભગા. સુભગાનાં, નાના
 માના સુભગા. સુભગાનાં કુટુંબ, માના
 કુટુંબ કુટુંબ. સુભગાનાં કુટુંબ. નાના
 કુટુંબ. કુટુંબો નાના નાના. સુભગાના
 સુભગાનાં કુટુંબ, નાના કુટુંબો કુટુંબ
 કુટુંબો કુટુંબ. કુટુંબો નાના કુટુંબ
 કુટુંબ કુટુંબ. સુભગાનાં કુટુંબ
 કુટુંબ કુટુંબ. સુભગાનાં કુટુંબ
 કુટુંબ કુટુંબ

Saturday 11 July 1964 ता. ११-७-६४

संवन २०२० अषाढ शुद्ध २ शनीवार अष्टमिनी

अषाढ शुद्ध २ शनीवार ता. ११ जुलाई

अहमदनगर १६ रविअवकाश १ मी. रविअवकाश २

दिनांक ५-५८ आ. ता. २१ अषाढ अरत ७-२६

स्थायित्व यंके सिंह

मला रे शांडा पांडे मला ठेवता. मला रे युवा
 १३१ ल मला. पत्र ता दी मला. काशा मला
 धर्म मला. शा मला. धर्म मला.
 २२२ मला मला मला मला. मला मला.
 २३३ मला मला मला मला मला मला.
 मला मला मला मला मला मला.
 मला मला मला मला मला मला.
 मला मला मला मला मला मला.
 मला मला मला मला मला मला.
 मला मला मला मला मला मला.
 मला मला मला मला मला मला.
 मला मला मला मला मला मला.
 मला मला मला मला मला मला.
 मला मला मला मला मला मला.
 मला मला मला मला मला मला.
 मला मला मला मला मला मला.
 मला मला मला मला मला मला.

२७८

दीपे दीपे सुशेकर लराव

Sunday 12 July 1964

ता. १२-७-६४

संवन २०२० अषाढ सुद ३ रविवार

मघा

अषाढ सुद ३ रविवार

ता. १२ जुलाह

अहमदन १७ रविडिवअवल २ श्री. रविडिवअवल ३

दिव्य ५-५८ ला. ता. २२ अषाढ अस्त ७-२६

वंद सिंध

अपने, सुपना उरी सुभा अपा.

अपने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

अर्धने अर्धने आला. अर्धने अर्धने

भाऊरोलनी लीला

अंशगतो विश्वास न राषो

२७२

Monday 13 July 1964

ता. १३-७-६४

संवत् २०२० अषाढ सुद ५ सोमवार

पू. दक्षिणी

अषाढ सुद ५ सोमवार

ता. १३ जुलै

पहमन १८ रविदिलअवल ३

मी. रविदिलअवल ४

उदय ५-५२

भा. ता. २३ अषाढ अस्त ७-२६

चंद्र सिंह

सोमवार सवार ६० वागे रुठ्या रातुज
 स्या. वाही रोडला लया २३ जुलै
 सवार सार वागे लेंपार थाया ल
 मोठो लेसया मो लेपार की गोविंदभा
 जया कुलभा मोठे लय थाया ल
 जयावा आठ मुठा लेंपार स्या. ~~ले~~
 मोठे लय लेपार जया ललाभा
 लेपार आठ वागे रोडला सार
 रोड ले आठवा वापर जया
 जया सायबावा सार पोटे पार
 जयावा जय गागीं मुठ्या
 वतां ले सायबा रोडले अंलाभा
 कुलभावा जय अंलाभा लेपार
 लय लय सार लया लया
 लयावा जय लय जयन रोडला
 रोडले लय लय लया ल
 मयभावा रोडला लया लया
 लयावा लया लय रोडले रोडला
 लयावा लय लय सार लया लया
 लयावा लय लय लया लया
 लयावा लय लय लया लया
 लयावा लय लय लया लया

सायुं काम करनारने सिता नथी

२२१

Wednesday 15 July

ता. १५-७-६४

संवत् २०२० अषाढ सुद ७ बुधवार

हरत

अषाढ सुद ७ बुधवार

ता. १५ जुलाई

अक्षमन २० रविउल्लिखवत्त प भी. रविउल्लिखवत्त ६

उदय १-० सा. ता. २५ अषाढ अस्त ७-२६

चंद्र कन्या

बुधवार सवार ७ चंद्र उदय।

आरी घण्टे लेवार चला. राम नया

गो लेवार श्री. सुखना. तमन

आर्या राम सायना सवारना

वधविल लपन नया साय नया

एक सायत गुड मेगापुं. सोरने गाजना

लेख नया: १२ चाने गाजना लेख साय

सोरने गुड साय साय. सायसायना

विशपुनने चाने साय चो साय. नयापुं

२३ चो सायना लपनपुं नयाने

सायना साय लेख लपनपुं चो साय

नया. लपने २३ चो साय सोने साय

चाने नयापुं नया. पलनने

लेख लेख नया साय सायना चो

नया साय. सुखना. लप

चो साय लपनने सायना. साय

नया सायने. पलनने. चो साय

२२२

आराम हराम है

Thursday 16 July 1964 ता. १६-७-६४

संवत् २०२० अषाढ सुद ८ गुरुवार विना

अषाढ सुद ८ गुरुवार ता. १६ जुलाई

पहलान २१ रविउत्तमवस ६ भो. रविउत्तमवस ७

उत्थ ६-१ ला. ता. २६ अषाढ अस्त ७-२५

यंत्र तुला

गुरुवार अर्थात् सोमवार वृषा
 आराम हराम है. २५ पापान्ता सुद. २३ १/२
 सुद रोहणु नृपण. ५३
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्
 अर्थात् अर्थात् अर्थात् अर्थात्

Friday 17 July 1964 ता. १७-७-६४

संवत् २०२० अषाढ सुद ६ शुक्रवार स्वाति

अषाढ सुद ९ शुक्रवार ता. १७ जुलाई

पहमन २२ रविदिलखवल ७ भी. रविदिलखवल ८

दिव्य ६-८ भा. ता. २७ अषाढ अस्त ७-२५

शं. तुला

मे. विलोका. सा. र्शा. द्या. र्शा. र्शा. र्शा.
पु. ले. र्शा. र्शा. र्शा. र्शा. र्शा. र्शा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.
१७. सा. सा. सा. सा. सा. सा. सा.

આશા અમર છે

૨૮૫

Sunday 19 July 1964

તા. ૧૯-૭-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ અષાઢ સુદ ૧૦ રવિવાર

વિશાખા

અષાઢ સુદ ૧૦ રવિવાર

તા. ૧૯ જુલાઈ

અહમન ૨૪ રવિઉલઅવલ ૬ મી. રવિઉલઅવલ ૧૦

ઉદય ૬-૨

ભા. તા. ૨૬ અષાઢ

અસ્ત ૬-૨૪

વિંધુલો

ચંદ્ર વૃથ્ચિક

૨૩૧૬ પાલન ગામ.

સવારે ૨૫૫૫ ૫૭ વાગે.

ઉઠ્યા દાલણ પાલન સુધી જઈ બાધુ

વ્યાપાર સુધી. ભાવલ જ્યાં હું

જા પાધુ પછી જઈ. ૨૩૧૬ આવી

૨૫૬ વાગે રાજદાવાઈ જા

ગોળાભાઈને આવી. મોરબી

આવવાને વિદાય જ શા. ૫૨૭

મોર આવી દેવાઈ મોરબી. ૨૩૧૬

આવવાને વિદાય સુધી. જાણે શા

ભાઈ ૨૫૬ સુધી જામ બાધુ શિવો

જોતજોતે થાઈ ભજન ભાઈ.

સાંજના વિદાયગાઈ ૨૩૧૬ ગામ.

દાંધણભાઈને જોગલે પાલન બાધુ

ભાઈ આજ વાગે પાલન દેર આવી

જાઈ બાધુ. ૨૩૧૬ મોરબી ૨૫૫૫

મોરબી જાઈ. ભજન ભાઈ પાલન

મુજા સુધી પછી ૨૫૬ સુધી. પછી

જાઈ જાઈ જાઈ. ભાઈ વાગે

પાલન આવી પદ સુધી જાઈ.

२८६ जिज्ञासा विना ज्ञान नथी

Monday 20 July 1964

ता. २०-७-६४

संवत् २०२० अषाढ सुद ११ सोमवार अतुसंधा

अषाढ सुद ११ सोमवार ता. २० जुलाइ

महमन २५ रविदिलअवस १० मी. रविदिलअवस ११

दिव्य १-२ भा. ता. ३० अषाढ अस्त ७-२४

चातुर्मास प्रारंभ विंशुदो चंद्र वृश्चिक
सवारो ७ पाठये उड्या फारपोडे

आपे आणवपुजा मोरर आणवपुजा

एव तेथी वरेणु तेथीर यवतुं

इतु. धापी कुला मोरर वरेणु आण

अवा आठ बाण २०. पाण इतनेवां

पड्यामणुत जाकी रती पाण उतावा

कुती मर्यामणुत नय मर्यामणुत ते

मो गमा. इत २४ कुती. इतु इतु इतु

इतानयन गालेणु मयु. इतानयन

इतानयन पाणवो राधेन नय इतु

जावतुं आधिवा इतुं मोती

वालेणु. अने नय वागे इतानयन नय

अ अने प्राण वरुण इत २४२४

अपुनोपुजा मोररानां उरुती विदुवागोडे

अतुं अणवपुजा आणव. सवारो मोररानां

अणवपुजा नय लेणु नय बाणा इतानयन

कुती मोरर नय नय नय नय. अणवपुजा

वागे अणवपुजा मोरर आण अतु. पाण

मोरावपुजा नय इतानयन इतानयन

नो मर्यामणुत. मोरर आण आणवो ते

अणवपुजा. प्रियुषी मुराठ आपे नयान

इतानयन मर्यामणुत ते इत २४ कुती नय

इत नयानयनो मर्यामणुत इतुं नयान. अतुं

नीति ओ धर्मना पाया छे २८७

Tuesday 21 July 1964 ता. २१-७-६४

सवत २०२० अषाढ सुद १२ मंगलवार ज्येष्ठा

अषाढ सुद १२ मंगलवार ता. २१ जुलाई

पटमन २१ रविदिलअवध ११ मी. रविदिलअवध १२

दिन १-३ का. ता. ३१ अषाढ अस्त ७-२३

विंशुडी समाप्त बंधन

पुत्रो लघु। एषा ईति स्यात्। सां १२५।
 नो साधनगमा। अपाने ना जी लघु। पञ्च लघु साधन
 ननु साध नानि साध या। मध्यम स्यात् साधन-
 एत लघुने लघु। अपेयता अत्र। इति र्ति
 स्यात्। मिमंसात्। पुंषु लघु। नो साधन
 नो लघु र्ति। एषा र्ति साधन। पुंषु लघु साध-
 ना र्ति साधना साधन। नान्यु। ११ अर्षे
 लघु साधना। साधने। नो साधने साधने साधने
 एते पुत्र लघु साधना। अपाने ना जी लघु।
 साधनागमा। एषा ईति साधना। इति र्ति लघु
 स्यात्। पुत्रो लघु। साधने। साधने साधना साधना
 साधना। पुत्रो लघु। साधने। साधने साधना साधना
 ईति साधना। साधने साधना साधना। नो साध-
 ना साधने साधना। साधने साधना साधने साधना
 साधना। साधने साधने साधना। साधने साधने साधना
 साधने साधने साधने साधना। साधने साधने साधना
 साधने साधने साधने साधना। साधने साधने साधना
 साधने साधने साधने साधना। साधने साधने साधना

२८८

मङ्गलत त्वां इति

Wednesday 22 July 1964 ता. २२-७-६४

संवत् २०२० अषाढ सुद १३ बुधवार मंग.

अषाढ सुद १३ बुधवार ता. २२ जुलै

अहमदनगर २७ रविदिवस १२ मी. रविदिवस १३

दि. १-३ ला ता. १ भाव्य अस्त ७-२३

हृदिमिलाह न्यायावतिप्रत प्रारंभ अंश धन

सवसां च वाने उडुपा. दानडापाणी उरीने
 नालीलायु. हृत्प्रत नाली. अषाढी उपर.
 जय. दशने अषा. अशीपारमज्जनी
 लोडु. लोडु रे अषाढी उपर. पना. जेन,
 लोडु. दशने अषा. उडु नाली लोडु
 उरीने जरा रे अषा. अंशनी शेतं
 जेना. लोडु. लोडु. लोडु. लोडु
 शो सरीने जय. लोडु लोडु लोडु लोडु
 लोडु दशने अषा. लोडु उडु लोडु
 लोडु लोडु लोडु लोडु. लोडु लोडु लोडु
 लोडु, लोडु, लोडु लोडु लोडु लोडु
 लोडु लोडु. लोडु लोडु लोडु लोडु लोडु
 लोडु लोडु. लोडु लोडु लोडु लोडु लोडु
 लोडु लोडु. लोडु लोडु लोडु लोडु लोडु

વેળાં પા. ન મંગલ

શોહ મેલો અને વધુ સમગ્રવે ૩૦૧

Tuesday 4 August 1964 તા. ૪-૮-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ આષાઢ વદ ૧૧ મંગળવાર મુગ્ધી

અષાઢ વદ ૧૧ મંગલવાર તા. ૪ ઓગસ્ટ

અરબસદ ૧૦ સ્વિડિશઅવલ ૨૫ મી. સ્વિડિશઅવલ ૨૬

ઉદ્ય ૬-૬ ભા. તા. ૧૪ શ્રાવણ અસ્ત ૭-૧૭

સવારે છ વાગે ^{ચંદ્ર મોથુન} ઠીકા. ઠીકે જાત (પાપુ) ઠીકા
 વ્યારના દુરવા ગયા. અલ્લાહના નાગેલ્યે
 દરબને સંભાળના તબક્કાલ સમયાત
 ભુખાની જમ્યા. ખાલ નાહલ સીમા કમ માલુ
 ફરમાનું હુને તે જીવે પાઠખોરનાં દેખાતના
 ખેડાના. પાંચમપુર આવા. ને તેમ પાપુના
 સારુપુ વ્યાપુન કિલ આપા પુતી. બધુ
 આપલ લાકું. ત્રણ શરે આપ ને માટે જીવેના
 યામન ખાલનાં કામ સારુ પુ. ભુખાર
 ઘાણુખાર પુરુ પુ. શોડ ખાસ વેલુ સીંગુ
 ફું. ખખોરે દુરગાન જાણના તેમારાતી.
 જારનાં ખામુ, ખાણીરાજી છાટાખાયા સંકળના
 બાંધા ભાખને વેલુ જામે ભાં જમા બેલે
 ખેડાનામાતા. સીલુ હુ. જમારે નવપાલ
 ખાલખાલ મુખ સમુલ. ખાખોતી. ૨૧ વાકે
 દેાખે હુલ ગયા. ખાલુ વેલુ જામે

सर्वमानकान् अथैवा नवीयं कान् सारो उभे ३००
 Sunday 9 August 1964 ता. ६-८-६४
 संवत् २०२० श्रावण सुद २ रविवार मघा
 श्रावण सुद २ रविवार ता. ९ ओगष्ट
 अरुपंदाद १५ रविउल्लवपल ३० मी. रविउल्लव्यापर १
 उदय ६-११ ला. ता. १६ श्रावण अस्त ७-१४

मीमांसा उवाच कश्चिन्नमस्यैव लरी नानु कर्तव्यम्
 उरी नाली लोभुं. माने लोभुं नम्य. नाली मो
 परवा लीने फिा शिइ धला परुमा
 होलरंभुको पापरी ~~उवाच~~ उवाच लोभुं
 एरने गजरा लोभुं नम्य. लोभुं नम्य. लोभुं
 अरुपंदाद १५ मोगरी मोपरा लोभुं नम्य.
 नदियाद १५ ज लोभुं नम्य. लोभुं नम्य.
 लोभुं नम्य. लोभुं नम्य. लोभुं नम्य.
 लोभुं नम्य. लोभुं नम्य. लोभुं नम्य.
 लोभुं नम्य. लोभुं नम्य. लोभुं नम्य.
 लोभुं नम्य. लोभुं नम्य. लोभुं नम्य.
 लोभुं नम्य. लोभुं नम्य. लोभुं नम्य.
 लोभुं नम्य. लोभुं नम्य. लोभुं नम्य.
 लोभुं नम्य. लोभुं नम्य. लोभुं नम्य.
 लोभुं नम्य. लोभुं नम्य. लोभुं नम्य.
 लोभुं नम्य. लोभुं नम्य. लोभुं नम्य.
 लोभुं नम्य. लोभुं नम्य. लोभुं नम्य.

307 आवे धोडा वेगे-जय झडी वेगे

Monday 10 August 1964 ता. १०-८-६४

संवत् २०२० आषाढ सुद ३ सोमवार पू. क्षत्रुती

आषाढ सुद ३ सोमवार ता. १० ओगष्ट

अक्षरघाट १६ रविडिलवाभर १ मी. रविडिलवाभर २

उद्य ५-११ ला. ता. २० आषाढ अस्त ७-१३

संद्र कथ

आपने ङ मानेढी. दानपु...
पयाडपुप...
असुस पामे...
पयापुप...
पयापुप...
आपने ङ १००...
पयापुप...
आपने ङ...
पयापुप...
आपने ङ...
पयापुप...
आपने ङ...
पयापुप...

મહેનતુ માણસ હંમેસાં વખણાય છે. ૩૦૬
 Tuesday 11 August 1964 તા. ૧૧-૮-૬૪
 સંવત ૨૦૨૦ શ્રાવણ સુદ ૪ મંગળવાર - ઉ. શક્યની
 શ્રાવણ સુદ ૭ મંગલવાર તા. ૧૧ ઓગષ્ટ
 અરપંદાદ ૧૭ રવિલિલઆખર ૨ મી. રવિલિલઆખર ૩
 ઉદય ૬-૧૧ સા. તા. ૨૧ શ્રાવણ અસ્ત ૭-૧૩

ગણેશ શોધ રાખે. જુવાને ચંદ્ર કન્યા
 ઠિલક ભાગ્ય વાળા. દાઠા લાલમુખી વળા માણસ
 સીંકાકટી. જઈને રાત્રે ચાલે છે. ચા રમ્યા
 રોડને પાલો. ચા રૂપાનો ફાળા પાવ. કીજ
 જુલાલખતો મરુખાવતો રાખ્યો. રાત્રે વળા
 મો પડ્યાં ૬ વધો તેમાં સંતોડાવ્યાં તે
 પડ્યાં ૬ વધો. રાત્રે રૂપાના દુતિનો પડ્યાં
 તે જાણા રાખ્યા. તિને રાત્રે વધો
 રાત્રે રૂપાને ૭ વળા સેવડોગરેકો
 તરે. રોડ - રૂપાને ૨ વળા. ૨૨૫૨ માણસ
 પાનાના વેડા - ૨૫ રૂપાના રાખ્યા. ૭૫
 રૂપાનાં દાઠાના. રાત્રેનાં લાખા.
 પુનમી રાત્રેનાં રૂપા. પડ્યાં વળા વળા
 રાખ્યા. પડ્યાં રૂપા. લાખા ૫૫ વળાનાં
 રાખા રાત્રેનાં રૂપા ૭ વળા લાખા તિને
 ૭ વળા રૂપાનાં રૂપા. ૨૨૫૨ માણસ લાખા. ૫
 રાત્રેનાં રૂપાનાં રૂપા માણસ તેમાં રાખ્યા
 રૂપાનાં રૂપાનાં ૨૦૦ રૂપાનાં રૂપા. રાખ્યા
 રૂપાનાં રૂપાનાં રૂપાનાં ૨૨૫૨
 રૂપાનાં રૂપાનાં રૂપાનાં રૂપાનાં રૂપાનાં

आत्ममण उपर विधात राधो ३१९

Thursday 13 August 1964 ता. १३-८-६४

संवत् २०२० आषाढ शुद्ध ६ बुधवार मित्रा

आषाढ शुद्ध ६ गुरुवार ता. १३ जोगष्ट

अरुणोदय १६ रविउदयापर ४ मी. रविउदयापर ५

उदय ६-१२ सा. ता. २३ आषाढ अस्त ७-११

संधिषु छठ उपार छठो ठीक अंश तुला

१. ११॥ श्री नारायणजी - २१. ११. ११॥
 २. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 ३. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 ४. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 ५. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 ६. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 ७. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 ८. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 ९. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 १०. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 १२. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 १३. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 १४. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 १५. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 १६. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 १७. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 १८. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 १९. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 २०. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 २१. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 २२. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 २३. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 २४. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 २५. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 २६. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 २७. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 २८. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 २९. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 ३०. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.
 ३१. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११. ११.

३१२ प्राणी वसोवे दुध न नीकणे

Friday 14 August 1964 ता. १४-८-६४

संवत् २०२० श्रावण सुद ७ शुक्रवार स्वाती

श्रावण सुद ७ शुक्रवार ता. १४ ओगष्ट

अस्पताल २० रविडिलआपर प भी. रविडिलआपर ६

डिप ६-१३ ला. ता. २४ श्रावण अस्त ७-१०

शीतला सातम श्रावण सुद ७ शुक्रवार

७१ १२ मा १३ मा १४ मा १५ मा १६ मा १७ मा १८ मा १९ मा २० मा २१ मा २२ मा २३ मा २४ मा २५ मा २६ मा २७ मा २८ मा २९ मा ३० मा ३१ मा ३२ मा ३३ मा ३४ मा ३५ मा ३६ मा ३७ मा ३८ मा ३९ मा ४० मा ४१ मा ४२ मा ४३ मा ४४ मा ४५ मा ४६ मा ४७ मा ४८ मा ४९ मा ५० मा ५१ मा ५२ मा ५३ मा ५४ मा ५५ मा ५६ मा ५७ मा ५८ मा ५९ मा ६० मा ६१ मा ६२ मा ६३ मा ६४ मा ६५ मा ६६ मा ६७ मा ६८ मा ६९ मा ७० मा ७१ मा ७२ मा ७३ मा ७४ मा ७५ मा ७६ मा ७७ मा ७८ मा ७९ मा ८० मा ८१ मा ८२ मा ८३ मा ८४ मा ८५ मा ८६ मा ८७ मा ८८ मा ८९ मा ९० मा ९१ मा ९२ मा ९३ मा ९४ मा ९५ मा ९६ मा ९७ मा ९८ मा ९९ मा १०० मा

भरम स्वसाध से भवेरा ३१३

Saturday 15 August 1964 ता. १५-८-६४

संवत २०२० श्रावण सुद ८ शनीवार विशाखा

श्रावण सुद ८ शनीवार ता. १५ जौमष्ट

अस्पंदार २५ स्वीडिशआभर ६ मी. रविडिखआभर ७

डिख ६-१४ ला. ता. १२५ श्रावण अस्त ७-६

आआह हीन विंछुडो प्रारंभ अंद वृथिड

सप्तमाधिनार शार आआह ।
 लोभोना सप्तमा ३॥ अंपरे आआह ।
 संप्रदाय आआह ।
 लाल-कृष्ण. आआह आआह ।
 क्रावणसप्तमा आआह अरुना ।
 शारते लीला. प्रेमण आआह ।
 शारते प्रेमण आआह आआह ।
 फुलोने परलाल आआह आआह ।
 शारते लीला. प्रेमण आआह आआह ।
 शारते लीला. प्रेमण आआह आआह ।
 शारते लीला. प्रेमण आआह आआह ।

३१४

शुभ श्रम सुधी न

Sunday 16 August 1964 ता. १६-८-६४

संवत् २०२० आषाढ सुद ६ रवीवार अनुराधा

आषाढ सुद ९ रवीवार ता. १६ ओगष्ट

अरुंधत २२ रवीकितआम्बर ७ भी. रवीकितआम्बर ८

दिव्य १-१४ ला. ता. २९ आषाढ अस्त ७-८

विशुद्धी सप्तमि त्रयोदशी उज्ज्वल सुशुद्धि

आत्म तुम्हें प्रार्थना करता हूँ कि, सारी दिनगी,
 धन, पुत्र, मानसौभाग्य, सखी आदि सबके लक्षण-
 अनुसार मैंने तुम्हारे चरणों में अर्पण कर लिया,
 महाराजों, सरसयुक्त, संजामय, मणि आदि।
 और लक्ष्मी - महाराजों, संसृति, मांसेय, और गजरा,
 महाराजों के, आशीर्वाद, तुम्हारे चरणों में अर्पण करता
 हूँ। लक्ष्मीपुत्र, मंगल, मानसौभाग्य, और लक्ष्मीपुत्र
 का अर्पण करे। हाथ धो कर, अर्पण करता हूँ -
 और सारी दुःखों को दूर करे। लक्ष्मी से यशसु प्राप्त,
 सौभाग्य, पूजा, लक्ष्मी - सखी, सखी, और नखी
 नाशुद्धि दूर करे लक्ष्मी - नखी, सखी, और नखी
 महाराजों, मानसौभाग्य, लक्ष्मी, और लक्ष्मी
 लक्ष्मी, लक्ष्मी, लक्ष्मी, और लक्ष्मी, लक्ष्मी
 लक्ष्मी, लक्ष्मी, लक्ष्मी, और लक्ष्मी, लक्ष्मी
 लक्ष्मी, लक्ष्मी, लक्ष्मी, और लक्ष्मी, लक्ष्मी
 लक्ष्मी, लक्ष्मी, लक्ष्मी, और लक्ष्मी, लक्ष्मी
 लक्ष्मी, लक्ष्मी, लक्ष्मी, और लक्ष्मी, लक्ष्मी
 लक्ष्मी, लक्ष्मी, लक्ष्मी, और लक्ष्मी, लक्ष्मी

इमेशा समजने आनंदमां रोजे. ३१४

Monday 17 August 1964 ता. १७-८-६४

संवत् २०२० श्रावण सुद १० सोमवार

श्रावण सुद १० सोमवार ता. १७ औगष्ट

अस्पताल २३ स्वीडिआपर ८ मी. स्वीडिआपर ६

विद्य. ६-१४ ला. ता. २७ श्रावण अस्त ७-८

विंशुडो समाप्त जवार च पातो यंत्र वन

उडमा. धानपु स्या नदी लोडुं आरि लोडुं

१२५५५५ लोडुं रडुं. परमार रडुं पातो ७

२५५५५५ पातो आरि ७. लोडुं

२५५५५५ लोडुं स्या वन. लोडुं पातो युडी.

२५५५५५ लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं युडी

२५५५५५ लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं

२५५५५५ लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं

२५५५५५ लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं

२५५५५५ लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं

२५५५५५ लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं

२५५५५५ लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं

२५५५५५ लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं

२५५५५५ लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं

२५५५५५ लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं

२५५५५५ लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं

२५५५५५ लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं लोडुं

Tuesday 18 August 1964 ता. १८-८-६४

संवत् २०२० श्रावण शुद्ध ११ मंगलवार शुभ

श्रावण शुद्ध ११ मंगलवार ता. १८ बोगष्ट

अरुणोदय २४ रवीशिवआभर ६ सो. रवीशिवआभर १०

दिन ६-१५ ला. ता. २८ श्रावण अस्त ७-७

बंद धन

१. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 २. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 ३. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 ४. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 ५. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 ६. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 ७. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 ८. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 ९. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 १०. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 ११. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 १२. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 १३. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 १४. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 १५. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 १६. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 १७. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 १८. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 १९. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज
 २०. १००० रु. कागज १००० - १००० रु. कागज

31.8 ... ज्ञान शाला भुटे नधी
 Thursday 20 August 1964 ता. २०-८-६४
 संवत्. २०२० श्रावण सुद १२ शुक्रवार ... वि. पात्र
 श्रावण सुद १२ गुरुवार ... ता. २० अशुभ
 अरुप दाह २३. रवीपल्लवापर ११ मी. रव. वि. आ. पर १३
 ७:५ ७-५ ... ता. ३० श्रावण ... अरुप ७-६

अहं भद्र

शिवारे ह मने रडना. सिद्धा रडना हूमा.
 मरणा नमने विना. ही ही मरणा ना ही.
 लक्ष्मी. शिवारा मना. शिवारा मना
 शिवारा मना पर मना मना. पक्षा पक्षा
 शिवारा मना शिवारा. शिवारा मना
 शिवारा मना. पक्षा मना मना मना
 शिवारा मना - शिवारा - ३ मना मना मना
 शिवारा मना. पक्षा मना मना. शिवारा मना
 शिवारा मना. शिवारा मना. शिवारा मना
 शिवारा मना शिवारा. शिवारा मना
 शिवारा मना. पक्षा मना मना. शिवारा मना
 शिवारा मना. शिवारा मना. शिवारा मना
 शिवारा मना. शिवारा मना. शिवारा मना

Friday 21 August 1964 ता. २१-८-६४

संवत् २०२० आषष्ण सुद १३ शुक्रवार उ. पाठ

आवग सुद १३ शुक्रवार ता. २१ ओमाष्ट

अस्त १२ २७ स्मीडिलआभर १२ भी. रविडिलआभर १३

उदय ७-५ भा. ता. ३१ आषष्ण अस्त ७-५

बंदे मकर

अथाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -
 शालाने लोमाने उदये. दालीने उदये सुद -

११

सत्य भीडासलकुं भोजो

३२१

Sunday 23 August 1964 ता. २३-८-६४

संवत् २०२० श्रावण सुद १५ रविवार धनिष्ठा

श्रावण सुद १५ रविवार ता. २३ ओगष्ट

अस्पर्शाद २४२ रविउलआपर १४ भी. रविउलआपर १५

उदय ६-१६ लां ता. २ लाद्रपद अस्त ७-३

यंत्रकं सुधरे तु पाते सुधरेय यंत्र कुंभ

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय सुधरेय

३२४ सत्य मेव जयते
 Wednesday 26 August 1964 ता. २६-८-६४
 संवत् २०२० श्रावण वद ३ बुधवार वि. सां० ५६
 श्रावण वद ३ बुधवार ता. २६ अंगुष्ठ
 सां० २ रविउल्लासपर १७ मी. रविउल्लासपर १८
 उ० १-१८ ता. ता. ५ सां० ५६ अंश ७-०

गौर गौर पंचक चंद्र मंत्र

१. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 २. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ३. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ४. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ५. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ६. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ७. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ८. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ९. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 १०. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥
 ११. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ११ ॥
 १२. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १२ ॥
 १३. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३ ॥
 १४. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १४ ॥
 १५. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५ ॥
 १६. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १६ ॥
 १७. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १७ ॥
 १८. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १८ ॥
 १९. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १९ ॥
 २०. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २० ॥

હેવાની ખીડા હરે તે હરો ૩૨૫

Thursday 27 August 1964 તા. ૨૭-૮-૬૪

સંવત ૨૦૨૦ શ્રાવણ વદ ૪ ગુરુવાર રેવતી

શ્રાવણ વદ ૪ ગુરુવાર તા. ૨૭ ઓગષ્ટ

ગાથા ૩ રવિલિલ્યાખર ૧૯ સી. રવિલિલ્યાખર ૧૯

હેવા ૬-૧૮ ભા. તાં. ૬ જાત્રપદ અસ્ત ૬-૫૯

પંચક સમાપ્ત સ્થિતિ ઇવાગ ચંદ્ર મેષ

જામે ઉત્તરે. મગ્ધુ ગામે વધા વગલાઈ પુકું પહા દીઠી
 લગણ વધા નવનું વચનં બાલકે લા મહાજી
 મહાજી ઉ મહાજી મહાજી વધા મહાજી મહાજી
 રાજવજા મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 હીં મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 વધા મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી મહાજી
 ઇત્યાદિ

३२६

पारसी आरत सदा निराश

Friday 28 August 1964

ता. २८-८-६४

सेवत २०२० श्रावण वद ५ शुक्रवार

अभिना

श्रावण वद ५ शुक्रवार

ता. २८ आंगद

आधा ४ रविदिव्यापर १९ भा. रविदिव्यापर २०

दिवा १-१८. ला. ता. उ लादपद अरत ६-४८

नागपंथमी

रांशुछठ

बंद मेपु

सुभते ७ पाव वासुदेव वासुदेव नामे वासुदेव
 रत्नावासेन पाव वासुदेव वासुदेव नामे वासुदेव
 श्री. वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 रत्नावासेन वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव
 वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव नामे वासुदेव

असम स्वभाव ओ लवङ्ग रोग ३२७

Saturday 29 August 1964 ता. २६-८-६४

संवत् २०२० श्रावण वद ७ शनिवार सरस्वी

श्रावण वद ७ शनिवार ता. २९ अंगष्ठ

माथा प रविदिव्यापर २० मी. रविदिव्यापर २१

दिव्य २-१८ ला. ता. ८ सादप्रफ अरुत ६-५७

शीतला सातम ललाटे लपपे वंदे वृषभ
दियापुता नारोत्तमा। ननुरुषु रापुता नापुता।
ननुरुषु वंदेवता। ननुरुषु वंदेवता।
२१ - वृषभ नभ्या। सातमोत्तमा शनिसु वदवापु
मांसां। परासां परासां नारासां।
श्रावणे दीर्घाकालानामपु वृद्धवापुगु। सात मी ललाटे
न नभ्या। वदोत्तमा वदोत्तमा वदोत्तमा।
न नभ्यां नभ्यां नभ्यां। वदोत्तमा वदोत्तमा वदोत्तमा।
पुत्रा वदोत्तमा वदोत्तमा। वदोत्तमा। सुमित्ता
प्रापलनाया। ननुरुषु वदोत्तमा वदोत्तमा वदोत्तमा
गलापुता वदोत्तमा। ननुरुषु वदोत्तमा वदोत्तमा
नभ्या वदोत्तमा। ननुरुषु वदोत्तमा वदोत्तमा वदोत्तमा
वदोत्तमा वदोत्तमा। वदोत्तमा वदोत्तमा वदोत्तमा
वदोत्तमा। वदोत्तमा वदोत्तमा वदोत्तमा वदोत्तमा
ननुरुषु वदोत्तमा वदोत्तमा वदोत्तमा वदोत्तमा
ननुरुषु वदोत्तमा वदोत्तमा वदोत्तमा वदोत्तमा

श्री २०८३७११ २०-८-१९६४
 शुक्रवार २०-८-१९६४

२० Sunday 30 August 1964 ता. ३०-८-६४

२० संवत् २०२० आषाढ वद ८ रविवार शुक्रवार

३० आश्विन वद ८ रविवार ता. ३० आश्विन

श्री २०८३७११ २०-८-१९६४
 २०-८-६४ सा. ता. ६-८-६४ अत ६-४६

अ.भा.पु.मी पतेली अं. वृ.पु.ल

आमि अन्तः सुखम् परं शुभं च मनोभवा
 शुभं च मनोभवा सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम्
 मनोभवा सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम्
 सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम्
 सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम्
 सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम्
 सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम्
 सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम्
 सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम्
 सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम्
 सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम् अन्तः मनोभवा सुखम्

श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः
श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः

Monday 31 August 1964 ता. ३१-८-६४

संवन २०२० श्रावण वद ६ सोमवार शिबिणी

श्रावण वद ९ सोमवार ता. ३१ अशुभ

हरहरदीन २ रविदिवआपर २२ मी. रविदिवआपर २३

दिव्य ६-१६ ला. ता. १० आशुभ अस्त ६-५५

नंदमंडितासव चंद्र मीन

श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः
श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः
श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः
श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः
श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः
श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः
श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः
श्री गणेशाय नमः, श्री गणेशाय नमः

Tuesday 1 September 1964 ता. १-९-६४

संवत् २०२० श्रावण वद १० मंगलवार आशु

श्रावण वद १० मंगलवार ता. १ सप्टे.

हरवरहीन उ रविदिवआभर २३ भी. रविदिवआभर २४

दिह्य १-१६ भा. ता. ११ लादपद अस्त ६-५४

सचार छे पागे ह्युपयुं मिथुन ला र्या. रसना
 नारती प्रभु श्री छे क्यो. र्याह पागे क्यो २/३
 थो. र्याह पागे क्यो रमीने रसना लाली
 ग्या. र्याह र्याह र्या. पादल मरु
 नो पायो क्यो. प्रभु श्री रसना तया
 डोदरीनी पीरडी पधारली रम्या. पधव्य
 पधव्य पधव्य र र्या उरलुगुतो के नवसमा
 डिमललेन, लल पा लल पा म. छ म रयो डे

~~र्याह~~ डोदरीनी क्यो. र्याह र्याह डोदरीनी
 लल पा. लल पा र्याह र्याह. पधार
 न डोदरीनी डोदरीनी पाधव्य छोर छे र्याह र्याह
 के धालु र्याह क्यो. पधार र्याह र्याह र्याह
 लल पा के र्याह लल पा लाली र्याह र्याह र्याह
 र्याह र्याह. लल पा र्याह र्याह र्याह र्याह
 न र्याह र्याह र्याह र्याह र्याह. पधार र्याह
 र्याह. लल पा लाली र्याह र्याह र्याह र्याह
 र्याह र्याह र्याह र्याह र्याह. र्याह र्याह र्याह र्याह र्याह

2nd August 1964

333 सुभेश समष्टि आनंदमां रहे.

Thursday 3 September 1964 ता. 3-9-64

संवत् २०२० आषाढा पक्ष १२ गुरुवार पुष्य

आषाढा पक्ष १२ गुरुवार ता. ३ सप्टे.

हरिवरदीन व रविद्विआभर २५ भी. रविद्विआभर २५

दिव्य १-२० सा. ता. १३ भाद्रपक्ष अस्त १-५२

शुभ ६ पाते पापेना नष्ट अल्ल्या. जाणू
 मय. ६११११ शुभ मळा हा ठी जतापा ते नारा
 जयु. २१ जयुनी जाया. पहा अल्ल्या
 फा २२ मय जयुपापा ने रोम लायला शुभ
 २०० शुभ जयुलाय. ३००० जयु एनार
 जेरी लायला. ५ जयु २००० जयुलाय ते
 भाया ५ २५११ २ जयुलाय लायला. पहा
 जयुलाय जयुलाय जयुलाय जयुलाय
 जयुलाय जयुलाय जयुलाय जयुलाय
 जयुलाय जयुलाय जयुलाय जयुलाय
 जयुलाय जयुलाय जयुलाय जयुलाय
 जयुलाय जयुलाय जयुलाय जयुलाय
 जयुलाय जयुलाय जयुलाय जयुलाय
 जयुलाय जयुलाय जयुलाय जयुलाय
 जयुलाय जयुलाय जयुलाय जयुलाय

शान शोला भाटे नथी

333

Friday 4 September 1964 ता. ४-९-६४

संनत २०२० श्रावण वद १३ शुक्रवार अश्विनी

श्रावण वद १३ शुक्रवार ता ४ सटे.

हरवरदान ६ रविउलआपर २१ मा. रविउलआपर २७

उदय ६-२१: ला. ता. १४ लादपद अमन ६-५१

सुभार ७ पत्रद सिंह वारो गीम
 नाथ ठगर. हाण पत्रद मजु गमा पत्र
 ना राण, या लरमा गमा-दवाग
 दया राउ धध. पयतामहत वारु.
 प्रसाद गद भतना चया. रमारगपुरथा
 संयल रसामो प्रसाद लाव्या. मीर
 सुपदीया लावी. वैलानो प्रसाद चया
 सादानवे जया वैराया. पाछल फीयासम
 राउ धध. रैली वीडी लाव्या. सुधार
 नामे याव्या. साध्यामाधे लीपांडना पी
 गदर तथा सलीया खुने पादा सुपाठ
 ने लाव्या. धै गलीये तथा वीरडा
 पाप सुभना वनाव्या. सुधार रामा
 आपो दीवरा रेह्या. साम खधुडे
 तथा आध्या रावेन रेह्यामाधे राने
 जे सुधार ने गमाइया। मरायार माडीम
 गुडया. पायु धैली रामेवडी लाव्या
 दुमे याव्यागे दया राउ धध. सुधार
 दया सा ललवा याव्यामाधे

338 ज्ञान सेवा मठे छे
Saturday 5 September 1964 ता. ५-९-६४
संवत २०२० श्रावण वद १४ शनीवार भवा
श्रावण वद १४ शनिवार ता. ५ सप्टे.
इस्वरदीन ७ रविउल्लआप्पर २७ भी. रविउल्लआप्पर २८
उत्थ ६-२१ आ. ता. १५ लाद्रपद अरत ६-५०

अंद सिंध हाउस
सोकारण जमान जोड्या, २५०० ती
जाही लक्ष्मी, ८ वागे कमा कर्ष, ला
कादा वेराया, पाठम के इडिया, आर
नपुरी, सप्त ५२५५ आरया, जीवितान
इम रेड्द रवाये पूरु इरी, के सुधार
आरया हागं, लमणे के कारणा जमाना
मोय कारणावा इमाड गीमे जमाना,
इडियाके लामे मोय कारणाके बाडेहुं
जेरुइडुं, शा. वाड्या सुधि इडिया
इम पाठ्युं, लखर इरी इडिया इ म
५८५ राठ्युं, लखर सोने जदी, लजाले
जाएया, ५६५ जमा लोड्युं, सांजेवका
आर लालागे राजे आरया, हि वरत
त्रिभुजलवायने रसोय मार जलरामेया
शुभ वाया, अरुधोगण लयडी १० राके
रींगला वा भल जालागे लक्ष आरया
१० वागे राजे जदी वरेडुं गरुपुं,
जलवा न राजे धाये इरुपुं मदी।

पुस्तक मालिका प्रकाशक मंडळ, पुणे, महाराष्ट्र
प्रकाशक मंडळ, पुणे.

सत्य मेव जयते

३३४

Sunday 6 September 1964 ता. ६-९-६४

संवत् २०२० श्रावण वद ०) रविवार पु. श्रावण

श्रावण वद ०) रविवार ता. ६ सप्टे.

प्रवरदान ८ रविउल्लास २८ मी. रविउल्लास २८

दिव्य ६-२१ सा. ता. १६ आद्रपद अस्त ६-२४

शिवयुक्त सुभाष

वंद कथा

सुभाष चार भाग उड्या. हातडा पु. सुभाष
ज्याने उड्या. महाराष्ट्र मधील जगाची
पुढी घेण्याची जगाची संपत्ती आहे प्रजुमी
सुभाषांना त्यांच्या नावा मध्ये त्यांच्या
मा याच लागली ह्या 'सव सभा सुभाष'
सुभाष जाला गाता गेला त्यांच्याने प्रजुमी
जाय सुभाषांना जगाच्या इतिहासातील
महा सुभाषा घटनांमध्ये नव्याच्या पुढी
नव्या सुभाषांच्या मध्ये प्रजुमी
पुढीच्या भाग उड्या त्यांच्याने सुभाषा
त्यांच्या सुभाषांच्या मध्ये सुभाषा
सुभाषांच्या पुढीच्या सुभाषांच्या
महा सुभाषांच्या सुभाषांच्या सुभाषांच्या
सुभाषांच्या सुभाषांच्या सुभाषांच्या सुभाषांच्या
सुभाषांच्या सुभाषांच्या सुभाषांच्या सुभाषांच्या
सुभाषांच्या सुभाषांच्या सुभाषांच्या सुभाषांच्या
सुभाषांच्या सुभाषांच्या सुभाषांच्या सुभाषांच्या

Wednesday 9 September 1964 ता. ६-६-६४

भाद्रपद २०२० सादरवा सुद ३ बुधवार चित्रा

भाद्रपद सुद ३ बुधवार ता. ९ सप्टे.

शरवरीत ११ वभादीअव्यय २ मी. वभादीअव्यय ३

उद्य १-२२ ला. ता. १६ सादरपद अस्त १-४६

श्री पराहजयंती चंद्र गुला धार
 लक्ष्मी च लागे विद्या धारा पर धार
 शुभा पक्षी जीय करी हाता पर हात
 भागा नारी लक्ष्मी पाठ पालनाया
 सा शोक शोका पादम. २-४ ताज
 रक्षा रक्षा ४री आजीअवारुं
 अक्षय अक्षय गाय. शिवारा
 श्रीगुला रानेअव्यय मळ्या
 ह्रीमि श्री था छी गाय. १००' रीत
 भाग्य. व विद्या रतीअवारुं
 अक्षयणा भा'रु उद्ये. भाग हीय
 लपारे नदपरे लाल भाय्या. लमेन
 भाग्य लामांजा विशाल क्रिये. ६ रण
 (एकपरे) लामांजा इथाना अथरान
 लामांजा सुपरीपर मला लु' कोपरुं
 पुष्पराणा लाम ११ २ वा लु नम लामुं
 ल लामांजा लामे मया पक्षी. सुपरेरक्षा
 पारलु लामेअव्यय. पुष्पराणा रानेअव्यय
 लामांजा. शिवाराणे.

शुक्रवातुं मुनि दासी रागतुं मुनि आसी ३४६
Saturday 19 September 1964 ता. १९-९-६४
संवत् २०२० कार्तिका सुद १३ शनिवार धनिष्ठा
भाद्रपदा सुद १३ शनिवार ता. १९ सप्टे.
हरिश्चंद्र २१ जमादीअखवल १२ मी जमादीअखवल १३
दिना १-२६ भा. ता. २६ कार्तिक १-३५ अस्त

पंचक सप्तक चंद्र कुंभ पंचमला विधा.
मार्गशीर्ष. (मार्गशीर्ष) मार्गशीर्ष (मार्गशीर्ष).
७ पंचक कार्तिक विधा. धनिष्ठा + धा
मार्गशीर्ष. चंद्रा मोक्षार्थे ज्ञाना. सप्तक म -
पंचक शनिष्ठा मार्गशीर्ष विधा. राशिकुंभ
पंचक मार्गशीर्ष शनिष्ठा शनिष्ठा - ७
शनिष्ठा कुंभ (मार्गशीर्ष) ३४६
वा शनिष्ठा-शनिष्ठा शनिष्ठा-५ मार्गशीर्ष
मार्गशीर्ष शनिष्ठा शनिष्ठा. ५ पंचक
मार्गशीर्ष शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा
मार्गशीर्ष. ३०० शनिष्ठा शनिष्ठा. धनिष्ठा-शनिष्ठा
शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा
शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा
शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा
शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा शनिष्ठा

३५० पाप धाय तेषु काम हरयो नदि
 Sunday 20 September 1964 ता. २०-९-६४
 संवत् २०२० भाद्रपदा सुद १४ रविवार शततारा
 भाद्रपदा सुद १४ रविवार ता. २० सुजे.
 इस्वरहीन २३ कमाहीअण्वल १३ मी. कमाहीअण्वल १३
 उदय ६-२६ ला. ता ३० आप्रपद अस्त ६-३५

पंचद अद्र कुंभ

शुभ १० शर मला पलायी १० शुभ
 के नरना- पला नमलापलायाना गिर
 मला मला गोल नमला १४ शर कोपु
 शुभ १० गिर गिर शर मला मला मला
 शुभ १० मला मला मला मला मला
 मला मला मला मला मला मला
 मला मला मला मला मला मला
 मला मला मला मला मला मला
 मला मला मला मला मला मला
 मला मला मला मला मला मला
 मला मला मला मला मला मला
 मला मला मला मला मला मला
 मला मला मला मला मला मला

नीति औ धर्मना पायो छे ३५१

Monday 21 September 1964 ता. २१-९-६४

सप्त २०२० भाद्रवा सुद १५ सोमवार पू. भाद्रपद
भाद्रवा सुद १५ सोमवार ता. २१ सप्टे.

इश्वरदीन २३ जन्मादीअन्वख १४ भा. जन्मादीअन्वख १५
उरुध १-२९ भा. व. ३१ भाद्रपद अक्षत १-३४

पुंअक

चंद्र मीन

१५ १५ १५, ३१ १५ १५ १५. २ १५ १५
१५ १५ १५ ० १५ १५ १५ १५ १५ १५
१५ १५ १५ १५ १५ १५ १५ १५
१५ १५ १५ १५ १५ १५ १५ १५
१५ १५ १५ १५ १५ १५ १५ १५
१५ १५ १५ १५ १५ १५ १५ १५
१५ १५ १५ १५ १५ १५ १५ १५
१५ १५ १५ १५ १५ १५ १५ १५
१५ १५ १५ १५ १५ १५ १५ १५

उत्तर सो वर्ष छववा सधन्यारी रही
 Saturday 26 September 1964 ता. २६-९-६४
 सवत २०२० भाद्रवा वद ५ शनिवार इतिहा
 भाद्रवा वद ५ शनिवार ता. २६ सप्टे.
 इरवरीत २६ नभादीभाद्रव १६ भा. नभादीभाद्रव २०
 उद्य १-२२ ल. ता. ५ आधिन अस्त १-२६

यं प्र सुपल

ओवारी ओहीने जाही घाईने व्यापली इरीने
 मन्वाधी. ओवारी व्यानंही हुई वावरीने
 मारासजनाओ जीधु-बेवारी, हापवा
 हाउ रोववा कथा. पव वागे वापवात
 वाप वाचने सुववा. त हावमात
 सुववां शाइ, शेवत, गहरी, वाववा. त
 मारासजना कथा. वापवात वावने
 पव कथा. वाप वावने वाव. वावने
 वाववातने मारासजनाओ कथा. कथा
 वावने वापवात वेववा. वावने वाव
 वावने. पची मारासजा वाव वाववा. वाव
 वाव. वाववातने वाव वावने. वावने वाववा
 वावने वाववा पची वाव वावने.
 वाववातने वाव वाववा वाव
 वाववातने वाव वाववा. वावने
 वाववातने वाव वावने. वावने वाववा
 वाववातने वाव वावने. वावने वाववा

रसोला जिनो शोध लो साध

सायुं शम झनारने चिंता नथी ३५७

Sunday 27 September 1964 ता. २७-९-६४

संवत २०२० आशरवा वद ६ रविवार शैबिणी

भादरवा वद ६ रविवार ता. २७ सप्टे.

अवरोहीन २६ अभादीअव्वल २० मी. अभादीअव्वल २१

केवु अन्ने ८ आ. ता. ६ आग्निव अस्त ६-२८

मेवले उपराने बंद मिथुन वेल्ले वा सुनने
या नना तोरि लो वेल्ले सुनने
रसोला जिनो लो वेल्ले हे शोध लो साध
श्री ६ जे अन्ने शोभा वेल्ले वा सुनने

साकारां नव पागे रामगुजाने दरीयापु
श्रीवा गद्या, परवानाचे अने मंगुजी
रीझानां गद्या अने रीझानां साध्या.
एवाभाने रामगुजाने जणरपूठवा नवाव
नारगुजाने लथा जीरु शंकर हना. एवा
वली एर साध्या. रडगीया लथा चारमडो
हना. सायाही एवय शोभा साध्या; मंडा ७५२
पडली, जापडम लथा जीकेभाज जापडम
जासाव्यु; सात पागे इरीयाअन वंद
पद्यु. पडी नागुने मंगुया सागाज नमी लीदु
सा मरगवत ना गांया पासे. शोभा वर

सावधान हे. ते फले (नवले).
पद्यु जेवने पाडिअन वेल्ले वा

मंगुयु; नवा. वरगु उं पाडिअन वेल्ले
जे शोभा वेल्ले वा मंगु हे साध्या
शोध लो साध लो साध -

372 इमा अने पुष्ट पाना
 Wednesday / October 1964 ता. ७-१०-६४
 सप्तम २०२० आसा सुद २ बुधवार स्थिति
 आसा सुद २ बुधवार ता. ७ ओक्टोबर
 अर्धभोदस्त ६ कर्मादीअवध ३० मी. कर्मादीआ पर ३
 विद्य १-३१ आ. ता. ११ आव्हिन अस्त १-१६

अपार उपा... अन्वय देवुसा लामे वामने.
 एतल्लला. दाढ पनापा मारमा. फुआ रोमले
 कर्मा. हलुने जालामा मोकळो, अरज
 अर्ध गोठया. ईशोना आसना जेशा एव
 द्रवामा अल्ल. अरामापा. अचेन मळो.
 सांन मंच दाजे अचेन मळ. अचारे
 सांजोत लामा. सवाम सानना मार |
 विमा मारो आसा ईशान करवा -
 न हो पामा युल जेगं. पछो माराम
 होवा गमा. गोहो पावनारा पातो
 गामा. अने जाम पुठो पळो अर
 आसा. मारमा मळा. अमा अर्ध
 एते अमा सांजो जाले आसा
 राईप इरापार. पळो जेन आसा
 फोरोप इरापार. पंडो जाम
 पावोना. होवा पहे. सार रथ -
 ईशान पळे पळे जामा.

392

संपत्ती नं०

Sunday 11 October 1964 ता. ११-१०-६४

संवत् २०२० आसो सुद ६ रविवार

आसो सुद ६ रविवार ता. ११ ओक्टोबर

अर्धीभेडस्त १३ जभादीआपर भी. जभादीआपर ६

डेय ६-३३ सा. ता. २० आश्विन अस्त ६-२५

अंश घन

मयात घ पयत लललला ठुमा
 मयुगमा लललललु ११६१ मयात
 मयुगमा गमा. मयुगने मयालला ११५,
 मयुगने. मयुगने मयुगने मयुगने
 मयुगने. मयुगने मयुगने मयुगने
 मयुगने मयुगने मयुगने मयुगने
 मयुगने मयुगने मयुगने मयुगने
 मयुगने मयुगने मयुगने मयुगने
 मयुगने मयुगने मयुगने मयुगने
 मयुगने मयुगने मयुगने मयुगने
 मयुगने मयुगने मयुगने मयुगने
 मयुगने मयुगने मयुगने मयुगने
 मयुगने मयुगने मयुगने मयुगने
 मयुगने मयुगने मयुगने मयुगने

आज के दिन 'आज' सुकल्लो मर्यादा
अनुभव 'आज', अर्थक 'आज' मर्यादा
यह जो 'आज' दिने ते कुतो विषे ॥ मर्यादा ॥

Thursday 15 October 1964 ता. १५-१०-६४
२० अक्टूबर १९६४ आशुवि सुद ६ अश्विनी

आज के दिन 'आज' सुकल्लो मर्यादा
अनुभव 'आज', अर्थक 'आज' मर्यादा
यह जो 'आज' दिने ते कुतो विषे ॥ मर्यादा ॥
नवरात्री समाप्त

सवा ९ पावे. वि. मा. सा. १५/१०/६४.

हृदय गंगा अथ. अने दरार पे. गोपी
मधु. यमि गतिमाना. अथ यमि
यमिमानुषाते नरक मातुं विष्णु
उतुं तेपुत्रायु गमा जाले नु यमि.

अथ यमि सुवारे यमि पदुं यमि
तेनो यमि अथ यमि यमि यमि
यमि यमि यमि यमि यमि यमि
यमि यमि यमि यमि यमि यमि

यमि यमि यमि यमि यमि यमि
यमि यमि यमि यमि यमि यमि
यमि यमि यमि यमि यमि यमि
यमि यमि यमि यमि यमि यमि

यमि यमि यमि यमि यमि यमि
यमि यमि यमि यमि यमि यमि
यमि यमि यमि यमि यमि यमि
यमि यमि यमि यमि यमि यमि

यमि यमि यमि यमि यमि यमि
यमि यमि यमि यमि यमि यमि
यमि यमि यमि यमि यमि यमि
यमि यमि यमि यमि यमि यमि

३८० गुरुजी आजातुं पालन करे।
 Monday 19 October 1964 ता. १६-१०-६४
 संवत २०२० आसो बुध सोमवार ७. वादपद
 आसो बुध १३ सोमवार ता. १९ ओक्टोबर
 अर्द्धमिहस्ता २१ जमादीआपर १२ मी. जमादीआपर १४
 उदय ३-३७ वा. ता. २८ आधिन अस्त ६-८

पंचकं सुखात्तु यथा तुलना अत्र मीन

अथे विद्या साधनम् । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।
 अथ पुत्रा गमा । अथ पुत्रा गमा ।

378 विद्या धन वाचस्पती सुखं यथा
 Friday 23 October 1964 ता. २३-१०-६४
 संवत् २०२० आसो वद ३ शुक्रवार वृतीडा
 आसो वद ३ शुक्रवार ता. २३ आकटोवर
 अर्धभिद्वस्त २५ जमादीआपर १६ मी. जमादीआपर १८
 विषय ६-३८ ला. ता. २ अतिथि अवन १-५

अंश वृषभ

अपार हाडा उपाय कोण तसे असावा.
 यथा वाचस्पती हातातली. यथा वृषभ
 मया. काजा सावता आवा हाडा उपाय
 ने काजी लपु. गुणाना व सात्ती लाला.
 गुणाना उपाय उपाय हातातली.
 जेव्हा मया वाचस्पती मया. उपाय हातातली.
 उपाय. कात्ती मया. वया मया वाचस्पती मया
 उपाय. वाचस्पती मया. यथा वाचस्पती मया
 उपाय. हातातली मया. उपाय हातातली. मया
 हातातली मया. उपाय हातातली. मया
 मया हातातली मया. उपाय हातातली. मया
 उपाय हातातली मया. उपाय हातातली. मया
 उपाय हातातली मया. उपाय हातातली. मया
 उपाय हातातली मया. उपाय हातातली. मया
 उपाय हातातली मया. उपाय हातातली. मया
 उपाय हातातली मया. उपाय हातातली. मया
 उपाय हातातली मया. उपाय हातातली. मया
 उपाय हातातली मया. उपाय हातातली. मया

322 चिंता कल्याणी अतुराध घरे छे
 Tuesday 27 October 1964 ता. २७-१०-६४
 सप्त २०२० आसो वद ७ मंगलवार पुनर्वसु
 आसो वद ७ मंगलवार ता. २७ ओक्टोबर
 अर्धविहस्त २६ जमाहीआ भर २० मी. जमाहीआ भर २२
 उदय ६-४३ सा. ता. ६ अस्तिक अस्त ६-२२

चंद्र कुंड

असुते उ पाते उरुमा. नये उरुमा.
 अरु उरुमा. हा न उरुमा. नये उरुमा -
 दुहे रीरुमा नये. नये उरुमा.
 उरुमा नये उरुमा. उरुमा उरुमा.
 उरुमा. उरुमा नये उरुमा. उरुमा उरुमा.
 उरुमा उरुमा उरुमा उरुमा. नये उरुमा
 उरुमा उरुमा उरुमा उरुमा. उरुमा उरुमा
 उरुमा उरुमा उरुमा उरुमा. उरुमा उरुमा
 उरुमा उरुमा उरुमा उरुमा. उरुमा उरुमा
 उरुमा उरुमा उरुमा उरुमा. उरुमा उरुमा
 उरुमा उरुमा उरुमा उरुमा. उरुमा उरुमा
 उरुमा उरुमा उरुमा उरुमा. उरुमा उरुमा
 उरुमा उरुमा उरुमा उरुमा. उरुमा उरुमा
 उरुमा उरुमा उरुमा उरुमा. उरुमा उरुमा

360

मनुष्य मात्र भूलने पात्र

Thursday 29 October 1964 ता. २९-१०-६४

संवत् २०२० आश्वी वद ८ गुरुवार

अश्विन

आश्वी वद ९ गुरुवार ता. २९ ओक्टोबर

श्रीरक्षा १ जन्मादीव्यापर २२ भा. जन्मादीव्यापर २४

उदय १-४२ ला. ता. ८ अर्धिक अस्त ६-०

चंद्र सिंह

सप्तमं च मासं ज्ञानं तपसा च
 दुष्टं शोचते जन्मा. पुत्रो लक्ष्मी तेषाम्
 गेजा तपसा. दुष्टं लक्ष्मी. तं मनु-ज्ञानं
 दुष्टं लक्ष्मी तं मनु. शोचते शोचिता मनु
 लक्ष्मी तं मनु पुत्रु. तं पुत्रा मनु च पुत्र.
 पत्नी च पुत्रो पुत्रो सप्त रशोच परेण
 जन्माच मोरु आपयानपुत्रा. तं ज्ञानं मास
 मोरु आपय शोचते ज्ञानं तं आपय
 शोचते पुत्रो पुत्रो ज्ञानपुत्रा. तं-शोचते
 पुत्रो ज्ञाना. शोचते पुत्रो ज्ञान परेण
 पुत्र आपय शोचते ज्ञान. शोचते आपय
 पुत्र शोचते शोचते ज्ञान. पुत्र आपय
 आपय तं शोचते आपयपुत्र. पुत्र आपय
 पुत्र. शोचते ज्ञान तं शोचते आपय दुष्ट
 मनु तं आपय मास परेण. मास
 ज्ञानपुत्रो मास ज्ञान. पुत्र. शोचते
 शोचते ज्ञान.

ગાંધીજીના જન્મ સ્મારણ સંસ્મરણ કાર્યક્રમ
 પંચમી તિથીના દરિયા પાંચા રૂઢી જાજન
 સુરભી પંચમી તિથી ૨૫ નવેમ્બર ૧૯૬૪
 Sunday 1 November 1964 તા. ૧-૧૧-૬૪
 સંખ્યા ૨૦૨૦ આસો વદ ૧૨ સુવિવાર ૭. શાળાની
 આસો વદ ૧૨ સુવિવાર તા. ૧ નવે.
 ખાંડવાદ ૪ જમાદીઆખર ૨૫ મી. જમાદીઆખર ૨૭
 ઉંચા ૧-૪૩ ભા. તા. ૧૧ ધર્મિષ્ઠ અસ્ત ૫-૫૮

ધનતેરસ માર્ગ ચંદ્ર કંચા

અમારે જુલા વાવો જીવ્યાં પછી દુલગી જીવી
 દાહો લાખી વળી લાકેજી લખા દરને લાખ્યા
 મોસાવટીની અંચાળા દરને જુવ્યા લાખ્યા
 તેમને મર્યાબી પુત્રે વાવો દાહી વાવો દોર
 ગાંધી જીવ વાવો જીવ્યા લાખ્યા મહારા
 પાલના ગામ મહારા દામને જુલા વાવો જીવ્યા
 મહારા દામ વાવો મહારા પુત્રને લાખ્યા
 તો પી લેવા ગામ રોપી વાવો વાવો જીવ્યા
 જે વાવો જીવ્યા મહારા લાખ્યા વાવો
 લાખ્યા જે વાવો દરને લાખ્યા તેમને મહારા
 મહારા જે જમ્યા અને વહી વાવો વાવો
 જમ્યા જે વાવો વાવો લાખ્યા તેમને મહારા દરને
 આ વાવો મહારા જે મહારાને લખ્યા જમ્યાને
 પછી મહારા અંચાળા જીવ્યા. પાંચમી ને ૬
 ઉપર જુલોના પાસે રહેલો જાવો. અને
 વાવો વાવો લાખ્યા વાવો જીવ્યા કરી. સાડા
 છ વાગે રજવાળાના યાજન એવું જમ્યા
 અને વાવો જીવ્યા, આરંભ કરી અને
 જમ્યા. તેમને મહારાને જે કડી પદેરાવા
 વાવો જીવ્યા કરી પુત્રને જે વાવો

३६४ दितकारी पुस्तका वयो
Monday 2 November 1964 ता. २-११-६४
संवत् २०२० अश्ले वद १३ सोमवार वस्त
आसा वद १३ सोमवार ता. २ नवे,
भारदाद प जमादीआपर २६ मी. जमादीआपर २८
विम १-४४ ला. ता. १२ कार्तिक अस्त प-४८

अणीबोहरा थंड तुला

शुद्धे गुण पावो म्हणजे धातूचा नये
जोम्या पहा मज्जे गुण चार पहा धातू
हृदि पहा धातू जोम्या पहा गुण जोम्या
हृदि गुण गुण गुण गुण गुण गुण गुण
जोम्या चार पहा मज्जे जोम्या गुण गुण गुण
जोम्या चार पहा गुण गुण गुण गुण गुण गुण
जोम्या गुण गुण गुण गुण गुण गुण गुण
जोम्या गुण गुण गुण गुण गुण गुण गुण
जोम्या गुण गुण गुण गुण गुण गुण गुण
जोम्या गुण गुण गुण गुण गुण गुण गुण
जोम्या गुण गुण गुण गुण गुण गुण गुण
जोम्या गुण गुण गुण गुण गुण गुण गुण
जोम्या गुण गुण गुण गुण गुण गुण गुण
जोम्या गुण गुण गुण गुण गुण गुण गुण
जोम्या गुण गुण गुण गुण गुण गुण गुण

રાજીવ ગાંધી આંદોલન દરમિયાન ૨૩ નવેમ્બર
૧ ૧૯૬૪ ના રોજ લખાઈ ગયેલું પત્ર

ઉંચર ભીખ માગવા બરાબર છે ૩૨૫

Tuesday 3 November 1964 તા. ૩-૧૧-૬૪

સંવત ૨૦૨૨ આસો વદ ૧૪ મંગળવાર ચિત્રા

આસો વદ ૧૪ મંગળવાર તા. ૩ નવે.

બેરબાદ : જમાદીઆખર ૨૭ મી. જમાદીઆખર ૨૯

ઉદય ૧-૪૪ જા. તા. ૧૩ ક્રિષ્ટ અસ્ત ૫-૫૭

વિધાવસી લક્ષ્મી પુત્રન ચંદ્ર તુલા

શાવરે બંધારો દુનિયા ઠીક છે તે શાવરે ફલ
પુલ આપુ છે પણ ગામ. ભાવન ઇશી બે ભાવન નામ
ભાઈ પણ દુકા ઠીક છે પણ પાછા પુત્રો મળે
મોજા પણ મીઠા. પહે પણ મળે, ગર
ફળો પણ મળે મળે મળે, મળે મળે મળે
જેવવા જેવે ઠીક છે. મળે મળે મળે મળે
મળે મળે મળે મળે મળે મળે મળે
મળે મળે મળે મળે મળે મળે મળે
મળે મળે મળે મળે મળે મળે મળે
મળે મળે મળે મળે મળે મળે મળે
મળે મળે મળે મળે મળે મળે મળે
મળે મળે મળે મળે મળે મળે મળે
મળે મળે મળે મળે મળે મળે મળે
મળે મળે મળે મળે મળે મળે મળે
મળે મળે મળે મળે મળે મળે મળે

શાસ્ત્ર કહે છે કે જ્યાં પ્રગટ પૂર્ણપુરુષોત્તમ ભગવાન વિચરતા હોય ત્યાં ધ્યાન, ધારણાને સમાધિ અવશ્ય હોય.

પ્રસ્તુત સમાધિસ્થ ભાઈબેનોના નામ આ વાતની પ્રતીતિ કરાવે છે. હાલમાં પણ થાય છે.

પ્રગટ પુરુષોત્તમ શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજ પ્રગટ થયાં અને ચૌદ વરસ અક્ષરભુવનમાં લીલા કરી. તે દરમ્યાન સમાધિ થતી હતી તેવાં ભાઈબેનોનાં નામ.

૧. હરિબેન : અલબેલો આંગણિએ આવ્યા રે... એ ભજન બુલંદ કંઠે ગાય તે એમને સમાધિ થતી જ્યાં સુધી ભજનની ઝડી વરસે ત્યાં સુધી સમાધિ રહે.
૨. પુષ્પાબેન : કોલેજના છેલ્લા વર્ષનો અભ્યાસ એમના ઘેર ઉપલે માળે કરતાં ને જ્યાં ભજનની લીટી કાને પડે તે ચોપડી મૂકી દાદર ઊતરી મહારાજશ્રી પાસે આવી જતાં. જરાક એકાગ્રતા થાય તો એમને સમાધિ થતી.
૩. સુમિત્રાબેન : પરણીને વરઘોડિયાં આવ્યા કે તરત એમને સમાધિ થઈ હતી. વળી સમૈયામાં કે અન્ય કોઈ ભજન બોલે તો સમાધિ થાયને ભગવાનને વળગે. વહાલ કરે. પાવડર માગે. મહારાજશ્રીને છાટિ. વચમાં કોઈ વિક્ષેપ પાડે તો ગુસ્સો કરે.
૪. સરોજબેન : ભજન કાને પડે કે તરત સમાધિ થાય. એકવાર પાંચ મહિનાનો ગર્ભ હતો. બધાને ડર લાગે કે સમાધિમાં આટલાં કૂદે છે તો કંઈ હાનિ તો નહીં થાય ને ! કશું થતું નહીં. ગોદડાનો ઊંચો ઢગલો હતો તે પર થઈને એ સમાધિમાં ગબડિયા ખાય.
૫. કનુભાઈ : ભજનના વેગમાં સમાધિ થતી. છેક પાછળ બેઠા હોય તો દોડીને પાટ પાસે જાય.
૬. કમળાકાકી : ભજન સંભળાયને સ્હેજ સમાધિ થાય.
૭. લીલાબેન : સમાધિ થાય. કથા વખતે ધ્યાન થાય તો સમાધિ થાય.

સમાધિમાં મૂર્તિ ખોળે તે ન દેખાય તો ચીસો પાડે.

૮. ઈન્દુબેન : ભજનની રમઝટમાં સમાધિ થાય. વળી પ્રભુશ્રી પ્રગટથાને અક્ષરભુવનનું ચણતર શરૂ થયું ત્યારે બારેજામાં બેઠા સમાધિ થાય તે કોઈ પૂછે તો ઉત્તર આપે જેમ કે આજે કેટલા કડિયા આવ્યાં'તા ? પ્રભુશ્રી આજે શું જમ્યા ? શાહપુરની લીલા બારેજામાં બેઠાં જોતાં. ને પૂછે તો અદૃલ જણાવી દેતાં. પછી અમદાવાદમાં વાત થાય તો બરાબર એમ જ હોય.

૯. તારાબેન : ધ્યાન થયું નથી કે સમાધિ થઈ નથી. રાસ રમતાં થાકીને બેસે. આપણને થાય ઊંઘે છે. પણ થોડીવારમાં દોડીને મહારાજ પાસે જતાં રહે. રાસમાં સમાધિમાં જ ફરે. તેમનામાં શ્રી પુરુષોત્તમ ભગવાનનો પ્રવેશ પણ થતો હતો. એ પ્રવેશની આવનજાવન તેમના દેહમાં ૨૨ વર્ષ રહી. અમને તેનો ખૂબ લાભ મળ્યો છે. તે દિવસોમાં યુદ્ધના કારણે અમદાવાદમાં અંધારપટ જાહેર થયો હતો. મહારાજશ્રી વગર બેટરી કે કોઈની મદદ વગર અમારે ઘેર આવી જતાં. પાછા જતાં મેં કહ્યું : ચાલો, તમને મૂકવા આવું. તો કહે : લેવા આવી'તી ? તેમના થકી વિજ્ઞાનામૃત બરાબર સમજાયું. આ સર્વમાં તેમના પતિનો પણ ખૂબ સહકાર હતો. રાસ રમાય તો દાંડિયા લઈને વચમાં ગોળ ફરતાં ફરે. ન પડે ન વાગે. તાલ બરાબર જળવાય.

૧૦. ચંદ્રિકાબેન : ભજન, કથા, વાર્તા વખતે સમાધિ થાય. એક વખત સતત તેર દિવસ સમાધિ રહી હતી.

૧૧. મધુબેન : બેબીબેનની જેમ જ એકવખત એમની સાથે જ તેર દિવસ સમાધિ રહી. બંને જણાએ એ દિવસોમાં દૈહિક કોઈ ક્રિયા કરી નહીં. કાષ્ઠવત્ પડી રહ્યા'તા. મધુબેનને નિશાળમાં પણ પ્રાર્થના કરતાં સમાધિ થઈ જતી.

૧૨. રૂપાળી બા : પ્રારંભે મહારાજને માનતા નહોતાં. પણ જ્યારથી માનવા માણ્યા ત્યારથી ભજન કથા પ્રસંગે સમાધિ થતી.
૧૩. દિવાળી બા : પ્રૌઢા પ્રેમલક્ષણાભક્તિનું ઉત્તમ ઉદાહરણ એટલે દિવાળી બા. ત્રણેય ભગવાનના પ્રત્યક્ષ દર્શન કરેલા. પ્રભુશ્રીને ઠપકો પણ આપી શકે એટલી આત્મીયતા. તેમને સમાધિ થતી. તેજમાં મહારાજ દેખાતા.
૧૪. ઈચ્છાબેન : ભજનની સ્મરણમાં તેમને પણ સમાધિ થતી.
૧૫. ચંપાબેન : ખૂબ ભજન થતું હોય તો તેમને અચૂક સમાધિ થાય. ને તેજમાં મહારાજ ન દેખાય તો રડી પડતાં.
૧૬. સૂર્યાબા : મીરોલીના સૂર્યાબાને સમાધિ તો થાય પણ પ્રવેશ પણ થાય. પ્રભુશ્રી પાટે બેઠા હોય ત્યારે સમાધિમાં જ નારિયેળ છોલી કાઢે. કાયલી કાઢે. પ્રસાદ કરે. એકવાર સમૈયામાં મહારાજશ્રીએ ઝાંઝર નહોતા પહેર્યા તો સમાધિસ્થ દશામાં જ કબાટ ખોલી ઝાંઝર લાવી ફેર ખોલી નાખી મહારાજશ્રીને પહેરાવ્યાં હતાં. તેમને દર સમૈયે સમાધિ થતી. આજે પણ સમાધિ થાય છે ને ભક્તોનો ભાવ હોય તો પ્રવેશ પણ થાય છે.
૧૭. મામી : મામીને સમાધિ થાય. ઘણો સમય તે જ સ્થિતિમાં રહે (મણિમામી) સમાધિમાં જ સાલ્લાનો છેડો હલાવી કહે મહારાજને તાપ બહુ લાગે છે. પંખો નાખે. સમાધિમાં પ્રભુશ્રી તેજમાં દિવ્યદર્શન પણ દેતાં.
૧૮. મગન પટેલ : લીંગડના મંછાબાના પુત્રને જબરજસ્ત સમાધિ થતી. મંદિરમાં પગ મૂકે ત્યાંથી જાય ત્યાં સુધી અખંડ સમાધિ રહેતી. ખાવાપીવાનું કે અન્ય ક્રિયા ચારચાર દિવસ થતી નહોતી. ઘેર જવાનું થાય ત્યારે સમાધિ ઊતરતી.
૧૯. ઊર્મિલાબેન : સમૈયામાં તડામાર ભજન થાય. મહારાજશ્રીની દેદીચ્યમાન મૂર્તિ સોળે શણગારે સહિત શોભતી હોય. એકધારું, એકતાલમાં ભજન ઉપડે ત્યારે ઊર્મિલાબેનને

સમાધિ થાય. સભામાં બેઠેલા બધાંને વીંધીને છેક પાટ ઉપર બિરાજમાન પ્રભુ પાસે દોડી જાય. કલાકો સુધી સમાધિ રહે. તેમની એક ખાસિયત જન્માષ્ટમી પર રાતે બરાબર બાર વાગે મણિબાનો હાથ પકડીને મહારાજશ્રી સાથે હીંચકા પર બેસાડે. પછી બંનેને પ્રેમથી ઝુલાવે.

૨૦. શાન્તાબેન : દૂધવાળા શાન્તાબેન તરીકે જાણીતા થયેલા એમને સમાધિ થતી. સમાધિમાં નર્ચો ગોપીભાવ નીતરતો.

૨૧. કમુબેન : નવસારીના કમુબેનને શાંત સમાધિ થતી. મહારાજશ્રીનું સ્મરણ-દર્શન કે ભજન કશા પર પણ ધ્યાન કેન્દ્રિત થાય ત્યારે અચૂક સમાધિ થતી.

અમે અને પરબ્રહ્મનું સાન્નિધ્ય જયશ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ

ભૂષણ ઉર્ફે ભૂપેન્દ્રભાઈ અંબાલાલ પટેલ.

એક વખત મહારાજશ્રી ખાનપુર ડાહ્યાભાઈને ત્યાં આવેલા. મારાં મમ્મી માસીને અને મંજુલાબેનને ખાનપુર જવું હતું. ત્યારે વીરસદ્ ઊતરી બેત્રણ કિ.મિ. ચાલીને ખાનપુર જવું પડતું. ત્રણે જણાં તથા બાળકો ટ્રેનમાં બેઠાં. મમ્મી માસી મંજુલાબેન વગેરેએ સોનાનાં દાગીના પહેરેલાં. બેત્રણ ગુંડા જેવા જણાતા માણસો તેમની આસપાસ બેઠા. તેમને ડર લાગવા માંડ્યો. વીરસદ્ ઊતર્યા પછી પણ પેલા ફાળિયાવાળા ગુંડા જોડે જ હતા. ડર લાગતો હતો. ગભરાતાં ગભરાતાં ચાલતા હતાં. ત્યાં એક વળાંક આવ્યો તો સામેથી એક હરિભગત મહારાજશ્રી સાથે દેખાયા. મહારાજશ્રી બોલ્યા : ડર લાગતો હતો ને એટલે જ હું સામેથી આવ્યો છું. બધાં ખુશ થઈ ગયાં. આમ પ્રભુશ્રીએ રક્ષા કરી સાથે કહ્યું પણ ખરું. આમ ભજનમાં કે બહાર જઈએ ત્યારે બહુ ઘરેણાં પહેરવા નહીં.

એકવાર મારા બાપુજી છો. ઉદ્દેપુર ગયેલા. પ્રભુશ્રીતો વ્હેલા પહોંચેલા. બાપુજીને બીજા ભગતો કોઈ સામેથી તેડવા આવે તેની રાહ જોતાં ઊભા હતા. બાપુજીને થયું લાવને, હજુ તો વાર છે. ચડા પી લઉં. બાપુજી તો ગલ્લે ચડા પીવા ગયા. બીજા બધાએ તો ચાલવાં માંડ્યું. બાપુજી પાછા આવ્યા ત્યારે કોઈ નહીં. મૂંઝાયા. તે વખતે ચાંલલાવાળાને તો કોઈ છોડે જ નહીં. લૂંટારુઓ ય ખરા જે લૂંટી લે. પછી હિમ્મત કરીને એમણે ચાલવા માંડ્યું. થોડેક ગયા ને બે હરિભગતો સામે દેખાયા તેમની સાથે તેઓ ઘેર આવ્યા ત્યારે મહારાજશ્રી બોલ્યા : ચડાની બહુ તલપ લાગી હતી ?

મારા કાકા મણિકાકાને કચ્છમાં નોકરી હતી. સવારે ૫ કિ.મિ. ચાલીને નદીએ ન્હાવા જાય. એક પગે ઊભા રહી સ્તુતિ કરે. માતા-મહાદેવને ખૂબ માને. મારા પિતાશ્રી તથા દાજી (તુલસીદાદા) તેમને કહે : એકવાર તો ભાદરણ બાકરોલ આવો પણ માને નહીં કહે, તમે તમારું કરો હું મારું કરીશ. એક વખતે અતિઆગ્રહને વશ થઈ તેઓ બાકરોલ મંદિરમાં આવ્યા. હાલ જે

બાથરૂમ સંડાસ છે ત્યાં ઊભા રહી મહારાજશ્રી અને કાકા વાત કરતા હતાં. ઘણો સમય વાત થઈ. બસ એ વાતો પરથી કાકાને તો એવી ચટકી લાગી કે આજ પરબ્રહ્મ છે. આ જ પુરુષોત્તમ છે. ઘેર આવી તેમણે ગોખલામાંથી માતા મહાદેવ બધાં દેવ-દેવીઓના ફોટા ઉતારી લીધા અને જઈને તળાવમાં નાખી આવ્યા. પછી તેમણે કદિ પણ અન્ય દેવ-દેવીનો આશરો કર્યો નથી. એટલું જ નહીં. એ હયાત હતા ત્યાં સુધી કોઈથી માતા-મહાદેવનું નામ પણ ઘરમાં ન લેવાય.

ત્યારે હું ૨૮ વર્ષનો હતો. મને નોકરી મળી નહોતી. ખેતરે જતો ખેતીમાં મદદ કરતો. એક વખતે ચાલીને ભાદરણ જવાનો વિચાર કર્યો. મેં કાકાને વાત કરી. કાકા કહે : ભાદરણ નહીં બાકરોલ જા. ક્યાં ૫-૭ કિ.મિ. દૂર ભાદરણને ક્યાં ૨૫ કિ.મિ. બાકરોલ. છતાં આજ્ઞા પાળી. મારા એક મિત્ર નામે રાયસિંગભાઈ જે મને ખેતીમાં પણ મદદ કરતાં. તેમને લઈ હું બાકરોલ પૂનમ પર જવા નીકળ્યો. ત્યારે મને બીડીનું સખત બંધાણ. ભણેલો ગણેલો, છતાં બીડીનું વ્યસન કેમેય છૂટે એમ નહોતું. ઊંઘ ન આવે, ઉઘરસ આવે. ભૂખ ઓછી લાગે છતાં વ્યસન ન છૂટે. રસ્તે ચાલતા મેં સંકલ્પ કર્યો આજે ભગવાન આગળ પ્રાર્થના કરવી છે ને બીડીમાંથી મુક્ત થવું છે. પહેલા પાવાગઢ ગયેલો માતા પાસે બાધા રાખી પણ છૂટી શકાયું નહીં. લગભગ બાકરોલ પાસે આવી જતાં મને થયું : લાવને છેલ્લે ઘરાઈને બીડી પી લઉં. મેં આખે રસ્તે બીડીના ધૂમાડા કાઢ્યા. અંતે મંદિરમાં આવી નાહી-ઘોઈ પ્રભુશ્રીને પ્રાર્થના કરી : ‘પ્રભુ મને બીડીના બંધાણમાંથી મુક્ત કરો. બસ આજની ઘડીને કાલનો દિવસ. તે જ ક્ષણે થયું મેં કદિ બીડી પીધી જ નથી. એટલું જ નહીં નથી પીતો’ તો કોઈ આડઅસર પણ નથી. શાસ્ત્રમાં પંચવર્તમાનની વાત આવે છે તે પાળવા ઘણા કઠણ છે. પણ આ વાત પરથી લાગે છે કે પ્રભુ કૃપા હોય ને તમારો પુરુષોર્થ હોય તો જરૂર, તે સિદ્ધ થાય છે. ‘ગરજ તમારી કૃપા ભગવાનની’ ચાર વર્ષ હું ચાલતો બાકરોલ ગયો. રસ્તે વિચારું. આજે ભગવાને ક્યા વાધા પહેર્યા હશે ? જે વિચાર્યું હોય એવા જ વાધા પ્રભુએ પહેર્યા હોય. આમ પ્રભુ સંકલ્પ પકડે ને મારો વિશ્વાસ દૃઢ થાય. એક વખત સૂર્યાબામાં મહારાજશ્રી પધારેલા. મહારાજશ્રી બધાને નામ દઈને બોલાવે. બધા પ્રભુશ્રીને

જમાડે. સુધામામી દૂર કબાટ પાસે બેઠેલા. મને થયું અમારી રવિ સભાના નિત્ય સભ્ય. વળી મહારાજશ્રીને મળેલા. તો મહારાજશ્રી તેમને કેમ નથી બોલાવતા ! ત્યાં તો મહારાજશ્રી કહે : સુધાને બોલાવો. ક્યાં ગઈ ! મારો સંકલ્પ તત્કાલ સિદ્ધ થયો.

હવે મારાં લગ્નની વાત ચાલે પણ ઠેકાણું પડે નહીં. 'હા' 'ના' ચાલ્યા કરે. એક વખત હું મંદિરમાં બેઠો હતો. મારી આગળ જ મનીષા આવીને બેઠી. મને થયું આવી સીધી સાદી છોકરી હોય તો સારું. હજુ તો વિચાર કરું છું ત્યાં તો ફતુભાઈએ ઈશારો કર્યો. કહે, મારી રૂમમાં આવો. મને થયું જ. આ વાત માટે જ બોલાવે છે. મને મનીષા તરફ આંગળી ચિંધી કહ્યું : મધુબેનની ભાણી છે. કરવું છે ? બસ વાત આગળ ચાલીને અમારાં લગ્ન થયાં.

હું B.Sc., B.Ed. થયેલો પણ નોકરીનું ઠેકાણું પડતું નહોતું. મારા ટકા ઓછા પડતા હતા. D.E.O. ની ઓફિસના એક અધિકારીએ તો કહ્યું પણ ખરું. ટ્યુશન કરો અથવા બીજો ધંધો કરો, પછી તો થોડું ડોનેશન અને થોડા દિવસ ઓછા પગારની નોકરી માટે મારું નક્કી થયું. છેવટે મને પૂર્ણ પગાર અને ફાજલ શિક્ષકને રક્ષણવાળી નોકરી મળી ગઈ. આમ હું ઠેકાણો પડ્યો.

વળી એક પરચો વધારે. મારા નાનાભાઈ મુકેશને દાઢમાં ગુમડું થયું હતું. રૂઝાતું નહોતું. ડૉ.ને બતાવ્યું કહે : બાયપ્સી કરાવવી પડશે. ઘરના બધાં ચિંતિત. હું નિશાળમાં બેઠો હતો ને છાપામાં બાયપ્સીની જ વાત આવી હતી. ત્યાં મારાં પડોશી મિત્રનો ફોન આવ્યો. જેમાં બાયપ્સીની જ વાત હતી. હું ઘેર ગયો. મેં કહ્યું : ચિંતા ન કરો. ભગવાન સંભારો. હજુ ક્યાં નિદાન આવ્યું છે ? અમે ઘરના બધાં પ્રભુને સંભારતા હતા. બાયપ્સી કરાવી. ટેસ્ટ નેગેટીવ આવ્યો. ખુદ ડૉ. ને પણ આશ્ચર્ય થયું. આમ પ્રભુશ્રીએ મારાં ઘણાં કામો કર્યાં છે. મેં પ્રભુને પ્રગટ વિચરતાં જોયા નથી. સત્સંગી પાસેથી સાંભળેલું તેને જ પ્રમાણ માની ચાલું. પ્રમાણ પામવા પ્રયત્નો પણ કરું છતાં મેં મારાં મનને પ્રભુશ્રી સિવાય કશું જવા દીધું નથી. આનું પ્રમાણ મને 'શ્રી પુરુષોત્તમ નારાયણના જ્ઞાનપત્રો'માંથી મળ્યું. તેમાં મુનિ મહારાજે તથા શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજે પત્રોમાં શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજ વિશે પાન નં. ૨૮, ૩૩, ૩૫, ૧૫૩, ૨૭૮ના પત્રમાં જણાવ્યું છે તેમાં મહારાજશ્રીની પાત્રતા, પ્રગટપણું,

સ્પષ્ટ દર્શાવેલું છે. મારે માટે તો મારા જીવનમાં આજ મોટો પરચો હતો. મારી મૂંઝવણ દૂર થઈ મને સાચું સમજાયું.

સુધા મામી કહે કે, ભગવાન રાજી થાય તો શું આપે ? તો સાચી સમજ આપે ને સાચી બુદ્ધિ આપે. અમારા મોટા ભાગ્ય કે અમને પ્રગટને મળેલા સત્સંગી અને સાચી રીતે સમજેલા એવા હરિભગતો સાથે રહી ભક્તિ કરવાનો મોકો મળ્યો છે. પ્રભુ પાસે એ જ પ્રાર્થના કે પ્રગટનો પરિચય જન્મ જન્માંતર રહે.

શ્રીમતી કલ્પનાબેન પંકજભાઈ શાહ

ત્વમેવ માતા ચ પિતા ત્વમેવ આ શ્લોક મારી રોજની પ્રાર્થના. નાનપણથી આવડે. પાછળથી અર્થ સમજાયો. મને અક્ષરભુવનમાં પ્રગટ ભગવાનનો ભેટો થયો. ત્યારથી હું મહારાજશ્રીને માતાપિતા બંધુ સર્વસ્વ માનું છું. આજે તેમનો પરચો ગણો તો પરચો અને કૃપા ગણો તો કૃપા. મારાં જેઠાણી પોળમાં રહે. હું તેમને મળવા ગઈ. ત્યાં કેટલાક સભ્યો તેમને પૂછવા આવ્યા હતા. ચંપારેણુંની ટૂર ઉપડતી હતી. તેમણે ના પાડી. મને કહ્યું : તારે જવું છે ? બધી બેનો જ છે. મને જોવું જાણવું ફરવું બહુ ગમે. હું ટૂરમાં જોડાઈ ચંપારેણુંમાં અમને આઠ બેનો વચ્ચે એક ફ્લેટ આપ્યો હતો. સવારે નિત્યકર્મથી પરવારી હું મંદિરે ગઈ. દર્શન કર્યા. તે દિવસ ૧૫ મી ઓગષ્ટ હતી. આદિવાસીઓનો કાર્યક્રમ હતો. મને થયું ફોટા પાડી લઉં. પણ કેમેરા ફ્લેટ પર હતો. હું એક બેન પાસે ચાવી લઈ ફ્લેટ પર ગઈ. ત્યાં ધૂનમાં ને ધૂનમાં ચાવી પડી ગઈ. મને ફાળ પડી. કારણ બધાનો સામાન ફ્લેટમાં હતો. વરસાદ ખૂબ હતો. કાદવમાં ખૂંપી તો મળવી જ મુશ્કેલ. જે રસ્તે ગઈ હતી ત્યાં ફાંફાં મારતી ચાવી શોધવા લાગી. મેં આર્દ્ર સ્વરે મહારાજશ્રીને યાદ કર્યા. ‘હે પ્રભુ, હું તમારા સિવાય કોઈને પણ માનતી નથી. આ તો માત્ર ફરવા જ આવી હતી. મારી ચાવી શોધી આપો. દરમ્યાન એક બેન જે મારાં ગ્રુપમાં પણ નહોતા તેમણે કહ્યું : શું શોધો છો ? મેં કહ્યું : ‘ચાવી તેમણે કહ્યું. મને જડી છે. ઓફિસમાં આપી છે. મને આશા બંધાઈ દોડતી ઓફિસે ગઈ. ચાવી માગી. એ મારી જ હતી.

મારા જીવમાં જીવ આવ્યો. પ્રગટ પ્રભુમાં નિશ્ચયે તો હતો જ વધુ દ્રઢ થયો છે જાણે પ્રભુએ કહ્યું : મને મળવા દૂર જવાની જરૂર નથી. હું સર્વત્ર છું. સાચા દિલથી સંભારે એની સાથે જ હું સદાય રહું છું.

શ્રી પરસોત્તમભાઈ

મારું ગામ મીરોલી. અમદાવાદ પાસે. મારા પિતાશ્રી અંબાલાલભાઈ અને માતુશ્રી સાકરબા. બંને પ્રગટપુરખોત્તમના પરમ ભક્ત. અમે ચાર ભાઈ અને બે બેન. હું ધોરણ સાતમાં આવ્યો ત્યારે મારા મોટાભાઈ ચીમનભાઈ, શંભુભાઈ, પિતાશ્રી વગેરેએ મને જગન્નાથ મંદિરમાં રાખી અમદાવાદમાં મને ભણાવવો એવો વિચાર કર્યો. પ્રભુશ્રીએ આ વાત જાણી. નારાયણ મુનિના ખંડમાં વચમાં ખાટલામાં મહારાજશ્રી અને આજુબાજુ પૂ. વલ્લભકાકા, બાપુજી, પૂજાકાકા, પસાકાકા વગેરે બેઠા હતા. ત્યારે મહારાજશ્રીએ આ પ્રસ્તાવનો વાંધો ઉઠાવ્યો. કહે એમ નહીં આ પાસે નાનો બાથરૂમ છે. તેમાં પરસોત્તમ તેના કપડાં ચોપડાં, ગોદડા, ભાથુ મુકશે ને ઓસરીમાં સૂઈ રહેશે. અઠવાડિયે મિરોલી જઈ ભાથુ લઈ આવવાનું તે બીજા રવિવાર સુધી ચલાવવાનું. એક દિવસ પસાકાકા બોલ્યા. ચોમાસામાં તો ભાથુ ઉબાઈ જાય. ગંધાય. તે જમીને આ છોકરો શું ભણશે ? બસ ભણવાનો ઈશક તો, મને હતો જ. આશીર્વાદ પણ મળી ગયા અને હું બી.કોમ પાસ થયો. હવે નોકરી શોધવાની રહી. શરૂઆતમાં ગોવિંદભાઈએ મને મુંબઈ મોકલ્યો. ફાલ્ગુનું નહીં. હું પાછો આવ્યો. બાપુજીએ વસતી ગણતરીમાં મૂક્યો પણ હું ટક્યો નહીં. પછી પીપ્લસ બેંકમાં મૂક્યો. જ્યાં પગાર રૂ. ૧૬૦ હતો. મને ગમતું નહોતું. કચવાટ રહ્યા કરતો. એક દિવસ બાપુજીએ પૂછ્યું. પરસોત્તમ તને શું છે ? તે બબડાટ કર્યા કરે છે ? મેં મારી કેફિયત રજૂ કરી. બાપુજી પ્રભુશ્રીની હાજરીમાં બોલ્યા : તારા માથા પર પૈસાનો વરસાદ વરસશે. હું હરખાયો. કારણ હું મોટાની નજરમાં આવ્યો. શબ્દો સાચા પડ્યા. લગભગ ૨૨ દિવસ પછી મને બરોડા બેંકમાં (ગાંધી રોડની શાખા) રૂ. ૨૮૦ ની નોકરી મળી. બસ ભાગ્ય ખૂલી ગયા. પોસ્ટ પગાર વધતા ગયા હું પૈસે ટકે સુખી થયો. બે દીકરીને પરણાવી. દીકરાને એન્જિનિયર ભણાવી કેનેડા મોકલ્યો. ખાસ્સું પેન્શન આવે છે. ને આનંદ છે.

આ થઈ મારી આર્થિક સ્થિતિની વાત. પણ ખરેખર વાત તો એ છે કે જેમ ભીખાકાકાને, જેકાભગતને મહારાજશ્રી સાથેનું અહર્નીશ સાન્નિધ્ય

સાંપડ્યું. તેવું મને નારાયણ કુંજમાં રહી સાંપડ્યું. મુનિ મહારાજ ધામમાં ગયા. પછી શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજે અક્ષરભુવન બંધાવ્યું. હવે મને અક્ષરભુવનને રસોડે જમવાનું મળ્યું. મણિબા મને માની જેમ જમાડતા. મધુબેન પણ આગ્રહ કરી જમાડતા. પણ સામાન્ય રીતે મંદિર હોઈ જમવાનું સાદું, મોળું, ફિક્કું એવું જ હોય. જેથી મને ભાવે નહીં. હું મિષ્ટાન્ન, ફરસાણ ખાવા લાલાયિત થઈ જઉં. કોઈનો થાળ આવે તેની રાહ જોઉં. થાળ આવે ત્યારે મારું મન, ઈન્દ્રિયો પ્રકૃલિત થઈ ઉઠે. ક્યારેક તો પ્રભુશ્રી પૂરતો જ થાળ હોય પણ પ્રભુશ્રી બધાને વહેંચી આપે. પછી જ જમે. મધુબેન વધારમાં મરચું મૂકે તે મરચું મારામાં આવે ત્યારે હું તેને નીચોવીને દાળ કે કઢી જમું. સીલસીલો ચારપાંચ દિવસ ચાલ્યો. પ્રભુશ્રીના નજરમાં હતું પછી મહારાજશ્રીએ મધુબેનને કહ્યું : પરસોત્તમ થાળી મૂકે ત્યારે તેમાંથી મરચું કાઢી, ઘોઈને પછી બીજે દિવસે એમના ભાણામાં જ પીરસવું. રોજ નીચવીને ખાવાની ટેવ પણ હવે તેમાં રસકસ ક્યાંથી હોય ! છેવટે મેં મરચું પડતું મૂક્યું. આ વાત સાંજની સભામાં બધાની વચ્ચે મારી હાજરીમાં કરી. ખૂબ ક્ષોભ થયો. પણ શું થાય ? મારા મોટાભાઈ ચીમનભાઈએ મને બહાર બોલાવ્યો. ને જાળી આગળ એટલો માર્યો કે બેવડ વળી ગયો. કહે : મંદિરમાં રહી સ્વાદ કરવો છે ? આ વાત યાદ આવે છે ને મૂર્તિ ઈદંગ સાંભરી આવે છે.

એક ઉત્તરાયન ઉપર હું રમેશભાઈ, કૌશિક, બાબુભાઈ વગેરેએ મોડી રાત સુધી કિન્ના બાંધી. સવારે ૬.૩૦ વાગે તૈયાર થઈ ધાબે ચઢી ગયા. ખૂબ મજા આવી. દોઢ વાગે નીચે ઊતર્યો. મણિબાએ જમવાનું આપ્યું. જમ્યો રાતે આ વાત ચર્ચાઈ. મહારાજ કહે પરસોત્તમ સવારનો ધાબે ચઢ્યો તો તે દોઢ વાગે ઊતર્યો. મારા મોટાભાઈ ત્યાં જ હતા. ફરીથી એ જ ઢોર માર માર્યો. કહે : મંદિરમાં પતંગ ચગાવવા રહ્યો છે ? સેવા નથી કરવાની ? મને થયું. આ બધા જ છોકરા ધાબે ચઢ્યા'તા શું તેમના માબાપે તેમને આવો માર માર્યો હશે ? મને ત્યારે, ઘર, માબાપ બહુ જ યાદ આવ્યા.

વળી એકવાર અમે કુંજના છોકરાઓ રાત્રે ૯ થી ૧૨ માં સિનેમા જોવા ગયા. રાત્રે બાર પછી કુંજમા આવી સૂઈ ગયો. સવારે ઈન્કવાયરી શરૂ થઈ. હરિબેને મહારાજશ્રીને વાત કરી. મહારાજ કહે : કયું પીકચર જોયું ?

પણ મેં જવાબ ન આપ્યો. બપોરે બાર વાગે મહારાજશ્રી સામે બાપુજી બેઠા હતા. તેમને ખબર પડેલી. તેમણે કહ્યું : ક્યું પીકચર જોયું ? મેં કહ્યું : ‘ગુલીડ ઑફ ધ પેટીકોટ’ પછી કહે : તેનો અર્થ શો ? મેં કહ્યું : ‘ઘાઘરા પલટન’ જેણે જેણે સાંભળ્યું તેમને ન ગમ્યું. પણ ચીમનભાઈને ખબર પડતાં મને ત્રીજીવાર બરાબરનો ઘોઈ નાખ્યો. ત્યારપછી હું કદિ પીકચર જોવા ગયો નથી. લગ્ન પછી પત્ની સાથે એક જ વાર ગયેલો. પછી મેં કદિ પીકચર જોયું નથી.

આમ મંદિરમાં રહેવું સહેલું નહોતું. પણ હું દસબાર વરસ રહ્યો. મને પ્રભુ કૃપાથી ફાવી ગયું તું. હા એક જ સુખ વિશેષ હતું કે પ્રભુશ્રીનું સાન્નિધ્ય મને વિશેષ સાંપડતું. મહારાજશ્રી મોટી પોળે દિવાળીબાને ત્યાં કાન્તાબેન જૈન શેઠાણીને ત્યાં કે પછી નવાવાસ હરિભાઈને ત્યાં જાય. માણેકચોક જાય, સોનીને ત્યાં જાય. માર્કેટમાં જાય. ત્યાં તો પ્રભુશ્રી વારંવાર જતાં અને ત્યારે મને સાથે જ લઈ જાય. શ્રીજી નિવાસ સામે બગીચામાં ફરવા જાય ત્યારે શેતરંજી, તકિયો, પાણીની માટલી વગેરે રજનીકાંતભાઈને ઘેરથી બગીચામાં લાવી દેવાય. ક્યારેક તો મંદિરમાં આવેલા હરિભક્તોને મણિબા, રસીલાબેનને ઘેર મહારાજ ગયા છે એમ કહે એટલે ભક્તો ત્યાં જ આવે. આમ મને મહારાજશ્રીનો સતત સંપર્ક રહેતો. એક વખત બાકરોલથી લગ્નની કંકોત્રી આવી. મહારાજશ્રી કહે : પરસોત્તમ તૈયાર થઈ જા. અને અમે બંને સવારે સ્ટેશને ગયા. હું ટિકિટની લાઈનમાં ઊભો રહ્યો. ટિકિટ મળી. અમે ગાડીમાં બેઠા ટ્રેન ઉપડી એક સ્ટેશને સર્વિસ ટી વાળો આવ્યો. પ્રભુશ્રી જાણે કે મને ચહાની તલપ ખરી. મહારાજશ્રીએ ઓર્ડર આપવાનું કહ્યું. સર્વિસ ટી આવી. મારે માટે નવું હતું. મહારાજશ્રી કહે : ચહા બનાવ. મેં શરૂઆત કરી ત્યાં તો બધું જ દૂધ ટ્રેમાં ઢોળાયું. હું તો સ્તબ્ધ થઈ ગયો. હવે શું ? મહારાજ કહે : કંઈ નહીં ટ્રે કપમાં નાખી દે ને બધું ભેગું કરી દે. એમ મેં ચહા બનાવી. V.I.P. લોક પીએ, એવી ચહા અમે ગામડિયા બનીને પીધી. ચહા પીતી વખતે મહારાજશ્રી અચૂક યાદ આવે છે. લગ્નમાં હું પ્રભુશ્રી સાથે જ રહેતો. જમવાની લહેર પડી ગયેલી. પ્રભુશ્રીની સામાન્ય માંદગી દરમ્યાન તેઓ ચકલામાં કાન્તિભાઈની દવા કરતાં ત્યારે પણ મને સાથે રાખે. હું લાઈનમાં ઊભો રહી કેસ કઢાવું. પછી નંબર આવે ત્યારે પ્રભુશ્રીને ડાં. તપાસેને દવા

આપે. ક્યારેક તો ડૉ.ને ઘેર પણ દવા લેવા જતો. આ સર્વે વાતે ભગવાન મને જ જોડે રાખતાને ખાનગી વાત પણ મને કહેતા તે મારું અહોભાગ્ય.

ત્યારપછી અમે પહેલા વડવાળી પોળને પછી વનમાળી વાંકાની પોળમાં રહેવા ગયેલા. ત્યાં પણ પ્રભુ વારંવાર આવતાં. જમતાં ભજન કરતાં. શંભુભાઈએ મણિનગરમાં મકાન લીધું ત્યારે નીચેના માળે અમે રહેતા હતાં. ત્યાં પણ મહારાજશ્રીએ પગલાં પાડેલાંને ભજન તથા ભોજન કરેલું.

અમારું વતન મિરોલી. ત્યાં પણ વરસમાં એક વખત જરૂર પધરામણી કરતાં. બે દિવસ રહેતાં. પાંચ સાત ભગતો સાથે લાવતા. અમારે ત્યાં ભજન, રાસ થતાં. ભોજન મિષ્ટાન્ન, પકવાન, સારેવડાં સેવો જમતા. પ્રભુ સૂર્યાબા વગેરેને ત્યાં પણ પધરામણી કરતાં ભજન થતું. જેટલા દિવસ પ્રભુ રહે તેટલા દિવસ હું બેંકમાંથી રજા લેતો. પ્રભુશ્રીની ટેવો વગેરેથી હું પરિચિત. એમને જોઈતું કરતું હાજર કરતો. આમ જો સાન્નિધ્યની જ વાત થતી હોય તો મને મહારાજશ્રીનું અખંડ સાન્નિધ્ય સાંપડ્યું છે એમ કહું તો ખોટું નથી. અત્યારે હું બંગલામાં રહું છું. મારાં બંગલામાં પપૈયા, જાંબુ, ગોરસ આમલી અને મધમીઠાં ચીકુ મબલક થાય છે. હાજર હોય તે સૌને આપીને ખાઉં છું. મંદિરમાં જવાનું હોય ત્યારે અચૂક લઈ જાઉં. આ વિતરણથી મને આનંદ થાય છે. બબે પત્નીઓ વારાફરતી ગુજરી ગઈ. પ્રભુશ્રીની મરજી. માળાઓ કરું છું. ભગવદ્ સ્મરણ કરી સૂઈ જાઉં છું. જન્મોજન્મ એમની ઓળખાણ આપી ભક્તિ કરાવી આગળ લઈ જાય એવી પ્રાર્થના સાથે, જયશ્રી પુરુષોત્તમ.

અંબુભાઈ કાગુભાઈ રાઠવા

૧૯૬૬માં મહારાજશ્રી છો.ઉદેપુર આવ્યા ત્યારે મારે ત્યાં તેમની પધરામણીનો કાર્યક્રમ રાખેલો. આ પહેલા પણ મારા પિતાશ્રીને મહારાજશ્રીનો ભેટો થયેલો. પધરામણીએ મારે ત્યાં આવ્યા ત્યારે તેમને દૂધનો ગ્લાસ ધર્ચો હતો. પ્રભુશ્રીએ દૂધ પીધું હતું. તે ગ્લાસ અને બેઠા હતા તે પ્રસાદીનો ખાટલો આજે પણ મારે ત્યાં છે. ત્યારે હું બે વર્ષનો હતો. મને ખોળામાં લઈ મહારાજશ્રી બોલ્યા હતા. છોકરાને ભણાવજો. મને માત્ર ઝાંખી જ યાદ છે. બીજી વાતો મારા પિતાશ્રીએ કરેલી.

૮૩'ની સાલમાં મને કેવડિયા કોલોનીમાં નર્મદા યોજના અંતર્ગત નોકરી મળી. ત્યાં અમે અઠવાડિક સભા કરતાં. પ્રભુની વાતો થતી ને મને ત્યારે પ્રભુશ્રીનાં વારંવાર દર્શન થતાં.

વર્ષ સને ૮૬'માં મારી બદલી અમદાવાદ સિવિલ હોસ્પિટલમાં થઈ. મારાં પિતાશ્રીએ બાકરોલ સમૈયામાં મારી વાત હરિભગતોને કરી. પૂ. ભીખાકાકાએ બચુકાકા સામે જોયું. બચુકાકા બોલ્યા : ફોટા લૂછશે, દીવો કરશેને પૂજા આરતી થશે તો ઘણું તેમની કૃપાદષ્ટિથી મને 'અક્ષરભુવન' અમદાવાદમાં ઉપરના મેડે રહેવાનું મળ્યું. નીચે પૂજ્ય મધુબેન તથા ભાણાભાણી રહેતાં હતાં. મારાં પણ બે બાળકો હતાં. અમે એકમેક એવા ભળી ગયાં હતાં. કે અમને પરાયું લાગતું નહોતું. ઘણી જ આત્મીયતા બંધાઈ હતી.

દર રવિવારે સત્સંગ સભા થાય. પૂ. ચીમનકાકા આવે ટપાલ વાંચે વંચાવે. યોગ્ય ઉત્તર આપે. કથા-વાર્તા થાય આનંદ આવે. પૂ. ચીમનકાકા ઉપરાંત નારાયણ કુંજના ભક્તો તથા પૂજ્ય રસીલાબેન, રજનીકાંતભાઈ, પન્નાબેન, સુધાબેન તથા શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજના વખતના પરમજ્ઞાની કાન્તિકાકા અચૂક આ સભામાં હોય. પૂ. કાન્તિકાકા એમના અનુભવોની વાત કરે. વિજ્ઞાનામૃતમાં ન સમજાય તે વાત સમજાવે. પાછળથી તો તેઓશ્રી અક્ષરભુવનમાં જ રહ્યાં. બને તેટલી સેવા કરી અને અંતે અમારી સૌની નિશ્રા અને પરબ્રહ્મની સમીપમાં જ તેમણે દેહ મૂક્યો. આ દિવસો ભુલાતા નથી. મારું ધન્ય ભાગ્ય કે એવા મહામુક્તની સેવાનો મને મોકો મળ્યો.

અક્ષરભુવનમાં અમે અઢાર વર્ષ રહ્યાં. દિવસો ક્યાં વ્યતીત થયાં ખબર પણ ન પડી. મંદિરમાં રહી 'શ્રી પુરુષોત્તમ' મહામંત્રનો આગ્રહ અને ફોટો મૂકીને ભજન કરશો તો મનોસ્થ પૂરા થશે. આ વાત જાણી તેનો જ અનુગ્રહ સેવ્યો. વિજ્ઞાનામૃતમાંથી પણ તેની સાબિતી મળી. શ્રીજી મહારાજના વખતમાં આ કપરું હતું પણ હાલના સમયમાં તો સુગમ છે. મહારાજશ્રી આગળ જ આ બે વાતનો પ્રચાર અને પ્રસાર કરવાનો મનોમન નિશ્ચય કર્યો. મને ખુમારી ચડી. પ્રભુ મને સહાય કરજો. એમ પણ કહ્યું. ખૂબ રહ્યો. હૈયું ભારે થઈ ગયું. ભારે હૈયે હું સૂતો ને મને દર્શન થયાં એ જ પાટે બેઠેલા પુરુષોત્તમના શણગાર. હું ઢીંચણિએ પડી પગે લાગ્યો. મહારાજે મારે માથે હાથ મૂક્યો. બોલ્યા : તું એક ડગલું ભરીશ તો હું દશ ડગલાં ભરીશ. આ વાણી બે વાર સંભળાઈ. આનંદ થયો. જાગી ગયો. આજે પણ આ દર્શન ઈદંગ સાંભરી આવે છે. મેં ધૂન બનાવી-

પુરુષોત્તમ પુરુષોત્તમ પુરુષોત્તમ પુરુષોત્તમ

રામ જેવા જાણે તે તો વૈકુંઠ લોકમાં જાય છે.

કૃષ્ણ જેવા જાણે તે તો ગોલોકમાં જાય છે.

(ટૂંકાવીને લખી છે) પણ પુરુષોત્તમ જાણે તે તો અક્ષરધામમાં જાય છે.

૧૯૯૦માં મહારાજશ્રીની પ્રતિમા (ફોટો) ઉપરથી નેગેટીવ કઢાવી ફોટા પડાવી હરિભક્તોની જરૂરિયાત પ્રમાણે પૂરા પાડ્યા. આજે બાકરોલ બુક સ્ટોલ પરથી આ ફોટા ઉપલબ્ધ છે.

૧૯-૧-૨૦૦૩ ના રોજ મારા પૂજ્ય પિતાશ્રીની ઈચ્છાનુસાર હરિમંદિર કરવા પૂ. ચીમનકાકાના વરદ હસ્તે ખાતમુહૂર્ત કર્યું. ટાંચા સાધનો છતાં ૨૦૦૪માં મંદિરનું નિર્માણ કર્યું. પ્રભુશ્રીના ૫૦માં પ્રાગટ્યોત્સવના મંગલપર્વ નિમિત્તે પ્રભુશ્રીની પ્રતિમા પધરાવી. શોભાયાત્રા કાઢી. સમગ્ર કાર્ય નિર્વિઘ્ને પાર પડ્યું. એટલું જ નહીં. આ પ્રસંગ નિમિત્તે પચાસ લાખ જાપ લેખનનો અનુરોધ સર્વ સત્સંગીને કર્યો હતો. મોટા ભાગના હરિભગતોએ આ લેખનમાં ભાગ લીધો. પોતાની નોટબુકો મંદિરમાં પધરાવી. સર્વત્ર પુરુષોત્તમ, પુરુષોત્તમ થઈ રહ્યું. એક જ સ્વરૂપ નિષ્ઠા 'જયશ્રી પુરુષોત્તમ' એકજ મંત્રની ઉપાસનાએ અત્રે સર્વત્ર શાંતિ છે. છો. ઉદેપુર વિસ્તારના શ્રી પુરુષોત્તમને જ પ્રગટ ભગવાન માને

છે. બાધા આખડી આ ભગવાન સિવાય કોઈની નહીં. તેમના મનોરથો સિદ્ધ થાય છે. સર્વત્ર પુરુષોત્તમનું ભજન રટણ, સેવા-પૂજા, સત્સંગ, ભાઈચારો, પ્રેમભાવથી કાર્યક્રમો થાય છે. બધા જ ઘન-ધાન્યથી ભરપૂર છે. આજે કોઈ કહે નહીં કે આ વિસ્તાર અભણ અને આદિવાસીનો છે.

અક્ષરભુવનના ૧૮ વર્ષે મને એક સંનિષ્ઠ હરિભગત બનાવી દીધો છે. પૂ. રસીલાબા, પન્નાબેન પૂ. મહેતા સાહેબ તથા સુધાબેન નિત્ય મંદિરમાં આવતાં. તેમના વાણી વર્તન વિચાર પરથી અમને ઘણું જ શીખવા મળ્યું છે. મંદિરમાં કથા-વાર્તા સમૈયા થાય ત્યારે આપણી શી ફરજ છે ? કઈ સેવા કરવાની છે. બધું જ જાણવા મળ્યું. આજે પણ અક્ષરભુવન અમારી સાથે જોડાઈ ગયું છે. વાતે વાતે અક્ષરભુવન સાંભરે છે. ને જાણે અજાણે ભગવાન સાંભરે છે ને ભક્તિ વધે છે.

અંતે મારી પત્નીનાં દર્શનની વાત : એક સમય એવો ઉપસ્થિત થયો કે મંદિરમાં કોઈ નહીં. કાન્તિકાકા, મધુબેન, ભાણી, ભાણા તથા હું પણ નહીં. મારાં બાળકો સાથે અરૂણાને એકલાં રહેવાનો વારો આવ્યો. તેને ગભરામણ થતી હતી. બીક લાગતી હતી. રાત્રે દસ વાગે થયું પ્રભુને પોઢાડી દઉં. પણ ડર લાગે. નીચે આવી બારણું ખોલ્યું. ત્યાં તો મહારાજશ્રી સાક્ષાત સદેહે ઊભા હતા. દિવ્યદર્શન હતા. બોલ્યા : 'ગભરાઈશ નહીં' હું તારી સાથે જ છું આમ પ્રભુશ્રીએ હિમ્મત બંધાવી.

આજે અમે ઘોડાસર રહીએ છીએ. વાર તહેવારે થાળ મોકલવાનો વિચાર થાય. પણ દૂર પડે. અક્ષરભુવનનો વિયોગ સાલે. નિત્ય મુક્તોને મળવાનો આનંદ કંઈ ઓર જ હતો. જેવી પ્રભુશ્રીની મરજી. પ્રભુશ્રી તેમના પ્રતિ પ્રીતિ, ભક્તિ, જ્ઞાન, સેવા, સત્સંગી પ્રત્યેની આત્મીયતા વગેરેનો વધારો કરી મને તથા મારાં પરિવારને અક્ષરધામ પ્રતિ ગતિ કરાવે એજ અંતઃકરણની પ્રાર્થના.

ઈશ્વરભાઈ મજમુદાર

અમે સુસ્ત રહેતાં હતાં. મને L.I.C. માં જોબ મળીને અમે અમદાવાદ આવીયાં. શરૂઆતમાં હું સુધાબેનને ઘેર રહેતો હતો. સુધાબેનની સાથે, રસીલાબેન, પન્નાબેન તેમના પિતાશ્રી શાંતિલાલ તથા રજનીકાંત હતાં. ઘરના બધા જ શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજને ભગવાન માનતા નિત્ય મંદિર જવાનો નિયમ હતો. ઘરમાં ભક્તિનું વાતાવરણ. સુધાબેનને લીધે હું મંદિરમાં જવા લાગ્યો. મને ગમ્યું. મહારાજશ્રીની ગતિવિધિ જોતો એમની વાતો વર્તન ભજન વગેરે મને ગમવા માડ્યું. પછી તો મારા બા બાપુજી અમદાવાદ શાહીબાગમાં રહેવા આવીયાં. સમય મળ્યે હું શાહપુર જતો અને ખાસ કરીને સમૈયા ભરતો.

અક્ષર ભુવનનો ઉપલો માળ બંધાતો હતો. અક્ષર ભુવન એવું નામાભિધાન, કરવાનું હતું. મહારાજે કહ્યું : ઈશ્વરભાઈ તમને ફાવે ? મેં હા પાડી. પૂંકા પર મોટા અક્ષરે લખી આપ્યું. પછી તે પ્રમાણે કડિયાએ નામ કોતર્યું. આમ 'અક્ષરભુવન'ના નામકરણમાં પ્રભુશ્રીએ મને યોગ્ય ગણ્યો તે મારું અહોભાગ્ય.

હવે મહારાજશ્રી અમારે ઘેર શાહીબાગ આવતાં. મારાં લગ્નમાં તેઓ ખાસ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. એક વખત સાંજને સમે મહારાજશ્રી ફરવા જવા તૈયાર થયાં. મહારાજ કહે : આવવું છે ? મેં હા પાડી. પૂ. પૂજાકાકાની એમ્બેસેડરમાં હું પૂજાકાકા અને મહારાજશ્રી ફરવા ગયા હતા. ત્યારે મહારાજશ્રી અટીરામાં ચાલવા જતા હતા. ને પ્રભુશ્રી સાથે જવાનો લાભ મને મળ્યો. એકવાર બાકરોલ ગોદડાં લઈ જવાના હતાં ત્યારે પણ હું ખટારામાં એક બે હરિભગત સાથે ગયો હતો. એ રીતે મંદિરની સેવાનો લાભ મને મળ્યો હતો.

મારો નાનોભાઈ સખત બિમાર હતો. સિવિલમાં દાખલ કરેલો. મહારાજશ્રી આવેલા. આવતાની સાથે જ 'કેમ દિલીપ ભણવું છે ને ?' બોલીને હાથ મિલાવ્યો. મને આનંદ થયો. મહારાજશ્રી આવું બોલે છે તે જરૂર સારું થઈ જશે. કિડની Failure થયેલી ક્યાંથી સારું થાય ? પણ દિલીપ ઘેર આવ્યો. ભણ્યો, બેન્કમાં સર્વિસ મળી અને લગભગ ૪૯ વર્ષનું આયુષ્ય ભોગવ્યું. પ્રગટ ભગવાન વગર આ ક્યાંથી શક્ય બને ? ભગવાનમાં મારો નિશ્ચય વધુ દૃઢ થયો.

L.I.C.માંથી હું રીઝર્વ બેંકમાં ગયો. રીઝર્વ બેંકની પરીક્ષામાં હું પાસ થયો. ધીમે ધીમે મારી પ્રગતિ થઈ. અમે નવરંગપુરામાં પોતાનું ઘર બંધાવ્યું. આમ પ્રગટ પ્રભુશ્રીની કૃપાથી સર્વ વાતે શાંતિ થઈ. ભક્તિનો એક સ્પષ્ટ માર્ગ મળી ગયો. દિલીપની માંદગી વખતે રોજ એક વચનામૃત વાંચવાનું મેં પ્રણ લીધેલું. એથી દિલીપને તો સારું થયું. પણ આ પુસ્તકે મને ધર્મ, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય, ભક્તિનો યથાર્થ અર્થ સમજાવ્યો. આજે 'અક્ષરભુવન' અમદાવાદ અને બાકરોલ મંદિરમાં સમૈયામાં બને ત્યાં સુધી જઈ જ છું. પ્રભુશ્રીને હું સંભારું. એમના હૃદયમાં ભીડ હોવા છતાં મને પણ સ્થાન આપે એવી પ્રાર્થના.

દેવ દિવાળીના પુનિત પર્વે મારી વર્ષગાંઠ આવે છે. બાકરોલમાં પ્રભુશ્રીના સાન્નિધ્યમાં મને આપોઆપ દર્શન અને પ્રસન્નતાનો લાભ મળે છે સમૈયામાં અનેક હરિભક્તોના દર્શનથી જાણે અજાણે મને આશીર્વાદ મળે છે હું કૃતકૃત્યતા અનુભવુ છું.

રજનીકાંતભાઈ શાંતિલાલ મહેતા

અમે ત્યારે ખાડિયા અમદાવાદમાં રહેતાં હતાં. મારાં પૂજ્ય પિતાશ્રી શાંતિલાલ મહેતા દરિયાપુર દરવાજા બહાર આવેલી હરિવલ્લભ મૂલચંદ મિલમાં વિવિંગ ખાતામાં નોકરી કરતા હતા. બારેજાવાળા ફકીરભાઈ ઉર્ફે બબુભાઈ પણ એમની સાથે નોકરી કરતા હતાં. એક વખત બબુભાઈ વાતવાતમાં બોલ્યા કે, પ્રગટ ભગવાન વગર પૃથ્વી ટકી શકે નહીં. મારા પિતાશ્રીએ શબ્દ પકડી લીધો. કહ્યું : એવું હોય તો મને બતાવો. કેટલાક દિવસ મારા પિતાશ્રીએ સતત પૂછ્યાં કર્યું. અંતે એક દિવસ બબુભાઈએ કહ્યું. ભગવાન ભાદરણમાં છે ને મુનિ મહારાજ તરીકે ઓળખાય છે. મારા પિતાશ્રીએ જીદ પકડી કે મને લઈ જાઓ. પછી અમે તેમની સાથે ગયાં. રહ્યાં. થોડાક સંપર્કે જ મનાઈ ગયું કે આ જ ભગવાન છે ત્યારે હું કૉલેજમાં ભણતો હતો. એક દિવસ તોફાન કરેલું તે કૉલેજમાંથી કાઢી મૂક્યો. હું તો સીધો ભાદરણ ગયો. બબુભાઈની શિખામણ પ્રમાણે હું મંદિરમાં સેવા કરતો. એમની એક શિખામણ બહુજ સરસ. કહે : આ ડાહ્યાભાઈ કરે છે. એમજ કરો. તેમની જોડે જ રહો. હું તેમની પાછળ જ ફર્યા કરું. તે કરે તેમ કરવા લાગું. આ વખતે હું અઠવાડિયું મંદિરમાં રહ્યો. નાહવા ધોવાનું તો ઠીક પણ મેં અઠવાડિયું દાતણ પણ ન હોતું કર્યું. એવો વેગ લાગી ગયેલો. એક દિવસ અજવાળાં થઈ ગયેલાં પણ પેટ્રોમેક્ષની બત્તીઓ હોલવેલી નહીં. મેં નકામું બળે એ હિસાબે બધી બત્તીઓ બુઝાવી દીધી. નારાયણ મુનિ ખુશ થયા. કહે : જો મંદિરનું કેવું લાગે છે ? આમ પ્રભુશ્રીનો રાજીપો મારા પર ઉતરેલો. ભક્તોની સેવા, પ્રભુશ્રીની સેવા રાત દિવસ જોયા વગર કર્યા કરું. આમ પ્રભુશ્રી રાજી રહેતા અને મને વારંવાર દર્શન દેતાં.

પ્રભુશ્રી જ્યારે ધામમાં જવાના હતા ત્યારે મને વસિયત નામું કરતાં હોય એવા દર્શન થયેલાં. મેં બેનને વાત કરી. ડ્રાસકો પડ્યો. પછી અમે ભાદરણ ગયાં. ત્યાં મહારાજશ્રીની તબિયત વધારે બગડેલી. અમે બીજા હરિભગતો સાથે ખાટલા પાસે ઊભા રહ્યાં. મહારાજશ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજ સામે એકતાર દષ્ટિથી જોઈ રહ્યા. ડાહ્યાભાઈ મહારાજ પણ અપલક દષ્ટિથી જોઈ રહ્યા. ને પ્રભુશ્રીએ દેહ છોડ્યો. અગ્નિસંસ્કાર વખતે મને દર્શન થયા : ‘એક તેજ લિસોટો સીધો જોયો. મેં કહ્યું : મહારાજશ્રી તમારામાં આવ્યા. એ મેં જોયું

મહારાજશ્રી હસી પડ્યા. પછી તો મુનિ મહારાજે ઘેર ઘેર દર્શન દીધાં. એ વિશેની વાતો તથા ભજન પણ લખાયાં છે. શ્રી વલ્લભકાકાને ઉઘાડી આંખે દર્શન થયાં હતાં. કે બંને પ્રભુ છત્તર ધરીને ઊભા હતા. વચમાં શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજ હતા. મને ત્યાર પછી એવા દર્શન થયાં કે મહારાજશ્રી અને મણિબા સોનાની મોટરમાં આવ્યાં. બંને લક્ષ્મીનારાયણો અતિમૂલ્યવાન. સોનાના શણગાર સજ્યા હતા. આમ સર્વત્ર ડાહ્યાભાઈ મહારાજનું પ્રાગટ્ય જણાવા લાગ્યું. મને તો દૃઢ જ થઈ ગયું કે આ જ ભગવાન છે.

એક વખત નારાયણ કુંજમાં શ્રી ઈશ્વર બાપા ખૂબ બિમાર પડ્યા. તબિયત વધારે લથડી. સૌને તેમનું દુઃખ જોવાનું નહોતું. તેવામાં હરિબેન બોલ્યા : રજનીભાઈ બાપાજીને ભગવાન લેવા આવ્યા છે. એવાં દર્શન તમને થવા જોઈએ. તે જ રીતે મને દર્શન થયાં. મેં કુંજમાં આવી, વાત કરી કે હવે બહુ સમય નહીં રહે. ને તે જ રવિવારે તેઓશ્રી ગયા. નાના ખોડાભાઈએ મને કહ્યું : રજનીભાઈ તમને લીલા જરિયાની વાઘામાં દર્શન થાય તો હું માનું કે ડાહ્યાભાઈમાં ભગવાન રહ્યા છે. સાચે જ પછી મને લીલા મખમલી વાઘામાં મહારાજશ્રીના દર્શન થયાં મેં વાત કરી. મને તો દર્શન થયાં. પણ તેમની દ્વિધા દૂર થઈ નહીં. આજે પણ તેમને મહારાજશ્રી મનાયા નથી. પૂર્વનું બીજબળ સંસ્કાર કે નિર્મળ હૃદય વગર ભગવાન ઓછા તેમનું સ્વરૂપ ઓળખાવે ?

હવે ડાહ્યાભાઈ મહારાજશ્રી છત્રાયા થયા. તેમને ઉદેશીને ભજનો થવા લાગ્યા. પછી પ્રભુશ્રીએ 'અક્ષરભુવન' બંધાવ્યું. મણિબા મધુબેન સાથે તેઓ મંદિરમાં રહેવા લાગ્યાં. પ્રભુશ્રીની દયાથી અમે પણ ખાડિયાથી શાહપુરમાં જ શ્રીજી નિવાસમાં રહેવા આવ્યાં. મંદિર પાસે હોવાથી નિત્ય, દર્શન, સેવા, થાળ પૂજાનો લાભ મળ્યો. પ્રભુશ્રી ચૌદ વર્ષ મંદિરે રહ્યા. ખૂબ સુખ આપ્યું. મારી સ્વતંત્ર પ્રેકટીસ ગોઠવી આપી. ઘનઘાન્યને ભક્તિથી ભરપૂર કરી પ્રભુ ૬૮ની સાલમાં અંતર્ધ્યાન થયા. બાકરોલમાં તેમની ઈચ્છાને માન આપી શીખરબંધ મંદિર તૈયાર થયું. મૂર્તિ પધરાવી. પ્રગટના મંદિરોમાં આ એક સર્વમાન્ય, સર્વોપરિ મંદિર છે. જ્યાં સમૈયા ઉત્સવો, પર્વો, ભજનકીર્તન, કથા વગેરે નિયમિત થાય છે. આજે પ્રભુનું પ્રાગટ્ય ક્યાંય પણ હોય તો તે બાકરોલ તથા અમદાવાદ અક્ષરભુવનમાં છે.

વિકૃલભાઈ મંગલભાઈ પટેલ

મારી ઉંમર ત્યારે ૧૬ વર્ષની મેં S.S.C.ની Exam આપેલી. પરિણામ આવ્યું નહોતું. મારાં દાદીશ્રી સંતોકબેન તેમણે એકવાર કહ્યું : શાહપુરમાં મહારાજ છે તે કનૈયા જેવાં છે. હું જઉં છું. તમે પણ જજો. પછી અમે પરિવાર સહિત શાહપુર અમદાવાદ મંદિરમાં ગયાં પ્રભુશ્રી રંગીન ઝભ્ભો અને રંગીન ઘોતી પહેરીને બેઠા હતા. દસે આંગળીએ વીંટી વેઢ હતાં, ગળામાં ગામહેથી બનાવીને લાવેલો પીળા પુષ્પનો હાર હતો. બધાં મહારાજશ્રીને મળવા લાઈનમાં ઊભા હતા. સોએક જેટલા કેળાં હશે. જે ભગતો લાવેલા હતાં. ભગતો મહારાજશ્રીને કેળુ ઘરે મહારાજશ્રી અડધું કેળુ ખાઈને ભગતને આપે. આમ મહારાજે ઘણાં બધાં કેળા ખાધાં પછી પ્રભુશ્રી પાટ પરથી ઊઠ્યા. પેટ ખુલ્લું ફરી બધાંને ભેટતાં હતા. મને નવાઈ લાગી. આવું ક્યાંય કદિયે જોયું નહોતું. એવામાં થાળ આવ્યો. પ્રભુશ્રી તો ત્યાંજ બેસી રહ્યા હતા. બધા ભગતોએ થાળ જમાડ્યો. ફરી નવાઈ લાગી. મનુષ્ય આવું કરી શકે નહીં. નક્કી મહારાજશ્રી માણસ જેવા દેખાય છે. પણ માણસ નથી. જરૂર કંઈક વિશેષ છે. મેં પણ બે કોળિયા જમાડ્યા હતા. પછી ઘેર ગયા. મનમાં થયા કરે જુવાન હોય તોય શેર-દોઢશેર ખાઈ શકે. જરૂર કોઈ દિવ્ય વ્યક્તિત્વ છે. ભગવાન પોતે તો બોલે નહીં. પણ જરૂર આમાં ચમત્કાર જેવું કંઈક છે. પણ સમજાય નહીં.

મંદિરમાં વાર તહેવારે કે રવિવારે ભજન હોય તો મહારાજશ્રી કહેવડાવતા. અમે જતાં પણ ખરા. પ્રભુશ્રીની ગતિવિધિ જોઈ મને એમનામાં દિવ્યતા લાગે. જુનિયર B.A.ની પરીક્ષા વ્હેલી પતી ગઈ એટલે હું અવારનવાર મંદિરે જતો. કાંલેજમાં રજા હતી. હોળીના તહેવાર પછી મહારાજશ્રી છો.ઉદેપુર જવાની તૈયારી કરતા હતા. મને કહે : તારે આવવું છે ? મેં કહ્યું તમારા ખર્ચે અને જોખમે આવું. મારી પાસે નાણાં નથી. ઈચ્છા થાય તો લઈ જજો. એમ કહીને હું ઘેર ગયેલો. બીજે દિવસે ફરીથી મંદિરમાં ગયો ત્યાં જઈને જોયું તો બોર્ડ લગાવેલું. છો. ઉદેપુર જનારાના નામ હતાં. તેમાં મારું પણ હતું. પ્રભુશ્રીની મરજી મને લઈ જવાની હતી એ વાત સ્પષ્ટ હતી. જવાને

દિવસે સવારે ૮ના ફાસ્ટમાં વડોદરા અને વડોદરાથી સુસકાલ સાંજે ૭ વાગે
 પહોંચ્યા. નાના નાના દીવા કરેલાં. મહારાજશ્રી પાટ પર બેઠા. ત્યાં પેટ્રોમેક્ષનું
 અજવાળું હતું. રાત દિવસ અખંડ ભજન થતું. ઊંઘ, આળસ, થાકનું
 નામનિશાન નહીં. એજ પ્રગટનું સાન્નિધ્ય. એક ગામથી બીજે ગામ જવા
 હરિભગતો ગાડા તૈયાર કરતાં. મહારાજશ્રી તથા અમદાવાદના ભગતો ગાડામાં
 બેસતાં ભગતો ગાડા સાથે ચાલતાં. જે ઘેર કૂવો હોય ત્યાં પ્રભુશ્રી રોકાતા. ને
 કૂવા પર નાહીં લેતાં. ઘેરોઘેર પધરામણી થતી. ચાલતા ચાલતા જ જવાનું.
 સાકર, તડબૂચ, ટેટી, પપૈયાનો પ્રસાદ અચૂક હોય. પ્રભુશ્રીની પૂજા કરે,
 ચાંદ્લો કરે પીળા ફૂલનો હાર પહેરાવે ને પ્રસાદ ધરાવે. એ પ્રસાદ પછી અમને
 પણ મળે. મહારાજશ્રી આ દિવસોમાં રેશમી રંગીન ઝભ્ભો, પીતાંબર કંઠમાં
 એક બે માળા પહેરતાં મહારાજશ્રીમાં નરી દિવ્યતા દેખાતી. મને આશ્ચર્ય તો
 થતું પણ માહાત્મ્ય પણ વધતું. ભગવાન વગર આ બધું શક્ય નથી. ૧૩
 દિવસના પ્રવાસમાં મને ભગવાનનું દિવ્યપણું તથા ઐશ્વર્ય જણાયું. તે આજે
 પણ અકબંધ છે. તેમની જ કૃપાથી મને તેમનામાં પૂર્ણ પુરુષોત્તમપણું દેખાયું.
 જ્યારથી તેમને ભગવાન માનેલા છે ત્યારથી આજે પણ મારે માટે તેઓશ્રી
 અખંડ મોજુદ છે. મને દર્શન થાય. વાત થાય. વગેરે અનુભૂતિ થયા કરે છે.
 અંતે એજ કહેવાનું કે શ્રી ડાહ્યાભાઈ ભગવાન છે.

કનુભાઈ એસ. વકીલ

સને ૧૯૯૦માં મારી પત્નીની તબિયત બગડી. અમે ચંપારેણુ ગયાં હતાં. પાછા આવ્યાને મારાં સંસરાનું અવસાન થયું. મારી પત્નીને સખત આઘાત લાગેલો. બે જણ પકડીને ઉઠાડે, બેસાડે, નવડાવે ત્યારે કામ થાય. ખાટલામાં પડી રહે. તેને બીક બહુ લાગતી હતી. મારી ચિંતાનો પાર નહીં. હું દેવદેવીઓ, મંદિર બધે ફરી વળ્યો. કોઈ ઉગરવાનો આરો દેખાતો નહોતો. ત્યાં સત્સંગમાં આવતાં મારા મિત્ર કનૈયાલાલે મને ભાદરણની વાત કરી. ભાદરણમાં ભગવાન છે એવી વાત કરી. હું ગયો. મને શ્રદ્ધા બેઠી. બે વરસ પૂનમ તથા સમૈયે હું અચૂક જતો. નોકરીના સમય બાદ હું માળા કરતો.

બે વર્ષ પછી એક દિવસ રાત્રે ૨-૩૦ વાગે શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજની મૂર્તિમાંથી એકદમ તેજ નીકળ્યું. આખો રૂમ પ્રકાશમય થઈ ઊઠ્યો ને પછી તેજ જતું રહ્યું. મને બરાબર યાદ છે બીજે દિવસે સવારથી જ જાણે ચમત્કાર થયો. મારી પત્નીની તબિયત સુધરી ગઈ. બીક જતી રહી. પોતાની બધીજ ક્રિયા તથા રસોઈ પણ બનાવવા લાગી. મારી શ્રદ્ધા વધી ગઈ. હવે હું પ્રત્યેક સમૈયે, ઉત્સવમાં બાકરોલ ભાદરણ કે અક્ષરભુવન અમદાવાદમાં જઈ છું. મને ખૂબ શાંતિ થાય છે. અક્ષરભુવન આવતાં જ મારાં સંકલ્પ વિકલ્પ બંધ થઈ જાય છે. એટલું જ નહીં હું ચોક્કસ કહીશ કે પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાનની ભક્તિ કરવાથી આ લોકના નાના મોટા બધાં કામમાં પ્રભુ સહાય કરે છે. એવો મારો અનુભવ છે.

સુધાબેન

પલ'માં મારાં લગ્ન થયાં. ને રજનીકાંતે મહારાજશ્રીની ઓળખાણ આપી. સદેહે વિચરતા ભગવાન વિષેનું જ્ઞાન ક્યારેય નહીં. તેથી મહારાજશ્રીમાં ભગવાન ધરાર મનાયા નહીં. રજનીકાંત મને લઈને કુંજમાં બધાને પગે લગાડવા લઈ ગયા. ત્યારે અક્ષરભુવનમાં હરિબેન મહારાજશ્રીને જમાડતા હતાં. જ્યોતીન્દ્ર ઉર્ફે બાબુભાઈના લગ્ન નિમિત્તે થાળ કર્યો હતો. રજનીકાંતે પગે લાગવા કહ્યું. ભાવ વગર ચરણસ્પર્શ કર્યા. બહાર નીકળી મેં રજનીકાંતને કહ્યું : આ કેવી અંધ શ્રદ્ધા ? આવડા મોટાથી જાતે ખવાતું નથી ? રજનીકાંતે ચોખ્ખું પરખાવ્યું. આ અમારા ભગવાન છે. થોડા દિવસ પછી મંદિરમાં ગઈ. પગે લાગી. બેઠી ત્યાં પ્રભુશ્રી બોલ્યા : તમને ભજન આવડે છે મેં કહ્યું : 'હા' તો કહે બોલો. 'એક મને તારો આધાર શામળા.... એ ભજન બહાર સાંભળેલું તેમાં ફેરફાર કરીને ગાયું. એવો સીલસીલો પાંચ દિવસ ચાલુ રહ્યો. મંદિરમાં જઈ કે તર્જની (પહેલી આંગળી) ઊંચી કરીને મારી સામે જોઈને બોલે, એક મને તારો આધાર.... રોજ આવી રીતે ભજન બોલવાનું. મને તો શસ્ત્ર આવે કારણ રોજ આજુબાજુના ભક્તો દર્શન કરવા આવ્યા હોય. બધાના દેખતાં મને નાનમ લાગે. એકવાર મનમાં સંકલ્પ કર્યો. આજે ભજન ન બોલાવે તો સારું. દર્શન કર્યા. બેઠી પણ ભગવાને ભજન બોલવાનું ન કહ્યું. થયું, ભગવાન જેવું કંઈ છે ખરું ! શ્રદ્ધાની શરૂઆત થઈ. પછી તો મન મળતું ગયું. ભક્તિમાં ભળતું ગયું. અને મંદિરમાં પ્ર.પૂ.ના સત્સંગી તરીકે સ્થાન મળી ગયું.

એક વખત નવરાત્રીમાં મંદિરમાં ગરબા રાખેલા મેં, હાં રે વહાલા સરસ્વત સ્વામીને વિનવું... મોરલી વાગી છે શ્રી કૃષ્ણની. એ ગરબો ખૂબ જ તાલબદ્ધ ને બે તાળીએ ઉપાડેલો. સરસ ઝીલાયો. પૂરો થતાં મહારાજશ્રી સામેથી આવી મારો હાથ ઝાલી કહે : સરસ, ક્યાંથી લાવી ગરબો. મેં કહ્યું : રેડિયો પરથી. પ્રભુશ્રી ખુશ થયા. કપિલાબેન કહે : એ તો રેડિયો સાંભળે ને ? મહારાજશ્રીને ન ગમ્યું કારણ બધાં જ રેડિયો સાંભળતા હતાં.

હું બે ચોટલા વાળી મંદિરમાં આવું તે ઘણાને નહોતું ગમતું. એક

દિવસ મહારાજશ્રી પન્નાબેનને કહે : સુધાના ચોટલા છોડી એક વાળી નાખ. મને અપમાન લાગ્યું. પન્નાબેનને મેં કહ્યું : રહેવા દો હું છોડી નાંખું છું. મેં એક ચોટલો વાળ્યો પાસે બેઠેલા દિવાળીબા બોલ્યા : હાશ, કેટલા વખતથી સંકલ્પ હતો. મહારાજશ્રી કહે : ઢગલે બળ્યું. પ્રસંગમાં રહેલું તથ્ય વાચકને સમજાશે જ.

મારા નાનાભાઈ દિલીપની તબિયત એકાએક બગડી. મારાં ફાધર ગભરાયેલા. મંદિરમાં આવ્યા. ત્યાં હું જાળી પાસે જ મળી. તેમણે દિલીપની વાત કરી. મારી વિહવળતાનો પાર નહીં. મેં કહ્યું તમે જાવ હું આવું છું. મેં મહારાજને વાત કરી. કીડની Fail થઈ હતી. ઝેર પ્રસર્યું હતું. મગજનો કંટ્રોલ ગુમાવ્યો હતો. ને જાજરમાંથી નીકળતો નહોતો. મેં બધી વાત ગદ્ગદ કંઠે પ્રભુશ્રીને કહી રવિવાર હતો. ઘરમાં કામ ઘણું હતું. એટલે 'મારે જવું છે' એવી હિમ્મત ચાલી નહીં. બપોરે હું ને પન્નાબેન દર્શને ગયાં. રજા હોઈ સભા હકેકેક હતી.

મહારાજે શરૂ કર્યું. આજે એક છોકરીનું મોઢું જોયું. દુઃખના ડુંગર, દુઃખના ઝાડ, દુખના દરિયા મહારાજ તો લહેકા કરી કરી લંબાવીને બોલતા જાય. બધાં સાંભળે વિચારે કે કોણ હશે ? સવાલ જ નહોતો મેં જ કહ્યું. મહારાજ મારે માટે બોલે છે. મારી સ્થિતિ તો કાપો તો લોહી ના નીકળે. સૌએ પોતપોતાની રીતે પ્રતિભાવ આપ્યો. કોઈ ખડખડાટ હસ્યું. કોઈ બોલ્યું. એમ, તમે છો ? કોઈ બોલ્યું, હજુ નવું નવું છે ને એટલે ભગવાનને અરજી કરી.

ખેર, વાત પૂરી થઈ. સમય થયો પગે લાગી. ઘેર આવવા નીકળી પ્રભુ માર્મિક હસ્યા. જે હોય તે મને તો ખૂબ જ ખોટું લાગ્યું હતું. ઘરમાં બધાએ અપાય એ રીતે ઠપકો આપ્યો.

બીજે દિવસે દર્શને ગઈ. ખાતરી હતી કે કાલનું પુનરાવર્તન થશે. પણ એવું ન બન્યું. મારાં સસરાએ જરીની ટોપી બનાવડાવી હતી. એટલે બેન પન્નાબેન બધાજ થાળ, ટોપી, હાર વગેરે લઈ મંદિરે આવ્યાં. પ્રભુશ્રીની દયાકરીને આસ્તી ઉતારી. થાળ કર્યો. એક જણ બોલ્યા વગર ન રહ્યું. કહે, કેમ આજે સુખના સિંધુ ઉમટ્યા ? પરાણે હસીને હા પાડી. પ્રસંગ પૂરો થયો.

બેચાર ચોવટિયાના સાંભળતા પ્રભુ બોલ્યા, બધાની વચ્ચે દુઃખની વાત કરીએ તો ભગતના દિલમાં દયા થાય. પ્રાર્થના કરે. ને દુઃખ ઓછું થાય. મને ગમ્યું. અંતરમાં શાંતિ થઈ.

૬૬ 'માં મહારાજશ્રી મણિબા સાથે ઘનતેરશે અમારે ત્યાં પધાર્યા. ચોપડા પૂજન થયું. પછી લક્ષ્મીનારાયણને સોફામાં બેસાડ્યાં. આરતી ચાલુ કરી ત્યાં મારે પિયરથી એક ભાઈ કહેવા આવ્યા : કહે, દિલીપભાઈ સિરિયસ છે તમને બોલાવ્યા છે. મારાં તો પગ ઢીલા થઈ ગયાં. આરતીયે છોડી દીધી, બસ મારે તો જવું છે એમ ગભરાતા ગભરાતા બોલી. ત્યાં રજનીકાંત તાડૂક્યા શું છે ? લેનાર તો અહીં બેઠા છે શેનું જવાનું ? પેલા છોકરાને કહે, જા, કહે, જે આવે છે ? નરી પરવશતા ! હજુ એટલું સગાંનું હેત છૂટ્યું નહોતું તેમ એવું આરંપાર માહાત્મ્ય થયું નહોતું. આરતી પૂરી થઈ. પ્રભુશ્રીને મણિબાને દાળભાત શાક કંસારનો થાળ કર્યો. બધું પતી ગયું. મહારાજશ્રી કંઈ બોલ્યા નહીં. પછી બેન કહે, તમે જમી લો. જ્યાં ત્યાં કોળિયા ભર્યા. પણ બેનની સમજ દૂરદેશીપણું ખૂબ. કહે. પન્ના, તું સુધા સાથે જા. આ મહારાજશ્રીની પ્રસાદીનું પાણી છે. દિલીપને પાજે. અમે રીક્ષામાં ગયાં. પણ મોડું થયું હતું. દિલીપને આંચકી બંધ થઈ હતી. બધાં થાકીને સૂતાં હતાં. મેં કહ્યું, બા, આ પાણી દિલીપને પાઈ દે. દિલીપને જગાડ્યો. પાણી પાયું. પન્નાબેનને જોઈ દિલીપ ખુશ થયો. અડધી રાત થઈ ત્યાં દિલીપને વંક આવવા માંડ્યા. તે બોલ્યો : સુધા મને રાત જેવું થાય છે એક જ રૂમ બધાં ભેગા સૂતાં હતાં. લાઈટ કરી બધાં જાગી ગયાં. આખું શરીર ખેંચાતું હતું. મોંમાંથી ફીણ નીકળતા હતા. તાત્કાલિક કંઈ જ થઈ શકે એમ નહોતું. અમે બધાંએ ભગવાન સંભાર્યા. પુરુષોત્તમ પુરુષોત્તમ ચાલુ કર્યું. સવાર થતાં કળ વળી. પન્નાબેન અને ઈન્દુ (મારી નાનીબેન) ઘેર જવા નીકળ્યા. ઈન્દુએ અક્ષરભુવનમાં સર્વ વાત કરી. મહારાજશ્રી બોલ્યા : દવાખાનામાં દાખલ કરી દો. નહીં તો ગાંડો થઈ જશે. મંદિરેથી ઊંડી ઈન્દુ મારે ઘેર આવી. ત્યાં મારે ઘેર પન્નાબેને સઘળી વાત કરી. કેસ કેટલો ગંભીર છે તે જણાવ્યું. રજનીકાંત સમજી ગયા. મહારાજશ્રીના બોલ ઉપાડી લીધાં. એમ્બ્યુલન્સ બોલાવી કાળી ચૌદશની ધીકતી બપોરે દિલીપને સિવિલમાં દાખલ કર્યો. સારવાર શરૂ થઈ. પણ

કામચલાઉ રાહત હતી. એની બંને કીડની ફેઈલ થઈ ગઈ હતી. ચૌદશ, અમાસ (દિવાળી) બેસતું વર્ષ દવાખાનામાં પસાર થયાં. તબિયતમાં સુધારો થતો નહોતો. મારી બાએ પૂ.બેનને કહ્યું : રસીલાબેન તમે મહારાજશ્રીને લઈને દવાખાનામાં ન આવો ? દિલીપને હાથે દાન કરાવી દઉં. એનું કલ્યાણ થાય. બેને મંદિરમાં પ્રભુશ્રીને વાત કરી. તેવામાં બપોરે શંભુભાઈ જીપ લઈને આવ્યા. મહારાજશ્રીએ વાત કરી. હા, બાપજી, એમ બોલીને પ્રતિપણ સદાય આજ્ઞામાં રહેનાર શંભુભાઈ મહારાજ સાથે આવવા તૈયાર થયા.

પૂ. મહારાજશ્રી, પૂ.બેન તથા શંભુભાઈ જીપ લઈને આવ્યાં. પ્રભુશ્રી ત્રણ માળ ચડીને ઉપર આવ્યા. મેં ઉપરથી જ જીપ આવેલી જોઈ એટલે શોધવું ન પડે માટે સામે ગઈ. અમે પાછળ આવ્યા. મહારાજશ્રી આગળ થયા. દરવાજા પાસે પહેલો જ ખાટલો હતો. દિલીપ ખાટલામાં બેઠેલો પાસે મારી બા હતી. ઈશ્વરભાઈ ઊભો હતો. જાણે જીવ માટે મક્કમ નિર્ધાર કર્યો હોય એમ વધુ ઝડપતી ખાટલા પાસે આવી દિલીપનો હાથ પકડી મહારાજશ્રી બોલ્યા : કેમ, દિલીપ ભણવું છે ને ? ઈશ્વરભાઈના મોઢા પર હર્ષની એક ઝલક ઊછળી પડી. ખુશ થઈ ગયો. દિલીપે માથું નમાવી હા પાડી. પ્રભુશ્રી દિલીપ પાસે ખાટલામાં બેઠા. પૂ.બેન શંભુભાઈ સર્વે આસપાસ ઊભા રહ્યા. પ્રગટ ભગવાનનું ત્રિવિધ તાપમાં ગળાબૂડ ડૂબેલાને તારવા માટેનું સાચું જ આ દિવ્યચરિત્ર હતું. મહારાજશ્રીએ ખાટલામાં જ બેસી સત્સંગમાં પેલી ખૂબ જાણીતી વાત કરી.

કહે : મિરોલીમાં પુરુષોત્તમ મહારાજકોઈક હરિભગતને ઘેર પધારેલા. તે વખતે સત્સંગમાં જાણીતા ચિમનભાઈના પિતાશ્રી અંબાલાલભાઈ માતાજીના ભક્ત હતા. તે પગે ઘૂઘરા બાંધી ગરબામાં ફરતા હતા. તેમનામાં માતાજીનો પ્રવેશ થતો હતો. એવામાં કોઈકે પૂછ્યું : આ આદરકાકાને ત્યાં પુરુષોત્તમ પધાર્યા છે તે કોણ ? અને આપ પણ માતાજી એટલે શું સાચું ? ત્યારે તે પ્રવેશ પામેલા માતાજી બોલ્યા : 'તારો ઘણીને મારો ઘણી' એક જ છે. વાત પૂરી થઈ. તાગ મળી ગયો. મારી બાને માતા મહાદેવ - કહો કે બધાં દેવદેવીઓમાં શ્રદ્ધા. તેને આ વાત તદ્દન સ્પષ્ટ સમજાઈ ગઈ. એણે દિલીપ પાસે રૂા. ૧૧ પ્રભુશ્રીને અપાવ્યાં. થયું, કલ્યાણ તો થાય. મહારાજશ્રી જવા

તૈયાર થયા. બાએ કહ્યું. મહારાજ દવાખાનામાં ગમતું નથી. મહારાજ કહે, બગીચામાં ફરતાં હોઈએ એમ સમજવું. એમ બોલી મહારાજશ્રી શંભુભાઈ પૂ.બેન વગેરે ઘેર ગયાં. એ જ દિવસે મહારાજશ્રી દેવ દિવાળીના સમૈયા નિમિત્તે બાકરોલ જવાના હતા. હું ને મારી બા એકલા પડયાં મેં વાત દોહરાવી. બા, સમજણ પડીને ! માતા મહાદેવ સર્વથી ઉપરી આ પ્રગટ ભગવાન છે ને તે આપણને મળ્યા છે. એને ખૂબ ગમ્યું. ખૂબ શાંતિ થઈ. વળી પ્રભુશ્રી બોલ્યા હતા એવું જ થયું. સગાંહલાલાં મળવા આવે તે બગીચા જેવું જ લાગે. ખરેખર તો અંતરમાં અપૂર્વ ટાઢક થઈ હતી. મેં બા પાસે પત્ર લખાવ્યો. એવા મતલબનો કે તું ભગવાનને કહે કે તમારું ગમતું કરજો. રિબાવશો નહીં. લઈ લો તો પણ અમને માબાપને વાંધો નથી. આ પત્ર બાકરોલને સરનામે મહારાજશ્રીને મળ્યો. વાંચીને મહારાજશ્રીએ પાસે ઊભેલા વલ્લભકાકાને વંચાવ્યો. ને મહારાજ બોલ્યા : ‘ભાનુમતીબેન દિલીપને લઈ લેવાનું કહે છે. પરમદયાળુ એવા વલ્લભકાકા બોલ્યા : ‘કોઈ મા દીકરાને લઈ લેવાનું કહે ? બસ આજની ઘડીને કાલનો દિવસ. દિલીપની તબિયતે વળાંક લીધો.’ પાસેના ખાટલાવાળા ભાઈ બોલ્યા : બેન, પેલા તમારા મહારાજ આવ્યા હતા ને ! એમનો આ પરચો. હવે ભાઈને સારું છે મને થયું એવું હોય તો સારું.

પછીતો દિલીપને લગભગ સન્તિપાત જેવું થઈ ગયું. મેં જોયું કે તેને ખૂબ શ્રમ પડ્યો છે. ઊંઘની ગોળી, નર્સની ના છતાં છાનામાના આપી દીધી થયું. જે થવાનું હોય તે થાય પણ એને આરામ તો થાય. ગોળીનું ઘેન ચડ્યું. ઠંડી હતી. મેં દિલીપને કામળો ઓઢાડ્યો. એણે કહ્યું માથે ના ઓઢાડ. મને ગભરામણ થાય છે. પછી ટ્યલી આંગળી વાંકી રાખે મેં કહ્યું, કેમ આ આંગળી આવી રાખે છે ? તો કહે : ‘મહારાજની આંગળી આવી છે મને હસવું આવ્યું. પછી જાતે જ બોલ્યો, ‘દયા કરીને દર્શન દો છો !... પણ શ્વાસ ચડ્યો મેં કહ્યું, તું ના બોલ તારા વતી હું બોલું છું. હું આસ્તી બોલી ને એ સૂઈ ગયો. મને શાંતિ થઈ. બા પણ સૂતી. અડધી રાતે થયું. લાવ જોઉં, શી હાલત છે ? જોયું તો ખાટલામાં યુરિન (પિશાબ) થયેલો ખામણું ભરાઈ જાય એટલો. દિલીપના કપડાં પણ પલળી ગયેલાં. ઠંડીના દિવસો. દોડીને નર્સ

પાસે ગઈ. કહ્યું બેન, જુઓને દિલીપને પિશાબ થયો છે એને ખાટલો બદલાવો. નર્સ તો દોડીને આવી. કહે બને જ નહીં એને તો યુરિન થાય જ ક્યાંથી ? આવીને એણે જોયું. અરે, સરસ. બધાંએ મળી તેને ખાટલો બદલાવ્યો. કપડાં બદલાવ્યાં. ફરીથી ઘસઘસાટ ઊંઘી ગયો. હું ને બા બેસી રહ્યાં. મેં કહ્યું, બા, હવે ભગવાન લઈ લેશે. જો આ એને છેલ્લો યુરિન થયો. બિચારી શું બોલે ? મેં કહ્યું, એનામાંથી મન કાઢી લે.

સવાર થતાં દિલીપ ખાટલામાં બેઠો. ખૂબ સ્વસ્થ. ત્યાં પૂ.બેન સફરજન લઈને આવ્યાં. ગભરાયેલા હતાં. એમને એમ કે કેવું હશે ? ત્યાં બેને જયશ્રી પુરુષોત્તમ કહ્યાં. દિલીપે પણ સામેથી જયશ્રી પુરુષોત્તમ કહ્યાં. પછી કહે : 'બેન કેટલી ભૂખ લાગી છે. કોઈ ખાવાનું નથી આપતું.' બેન કહે, કંઈ નહીં જો, હું સફરજન લાવી છું. એણે ઊંશે ઊંશે ખાધું. બસ વળતા પાણી થયાં. પ્રભુશ્રીએ પરચો પૂરો પાડ્યો. દિલીપ મોતના મુખમાંથી પાછો આવ્યો. દિવાળી પર લાવેલા ફટાકડાં ઘેર આવી દિલીપ સાથે સર્વેએ દેવ દિવાળી પર ફોડ્યા. ભગવાન, કર્તુ, અકર્તુ તથા અન્યથા કર્તુ તે આનું નામ.

પછી તો દિલીપ ભણ્યો. આ વખતે એસ.એસ.સી. પરીક્ષા હતી. એચ.બી.કે.માં હાજરી ખૂટતી હતી તે ફોર્મ ભરવાની ના પાડી. ડૉ.નું સર્ટી. આપી ફોર્મ ભરાવ્યું. દિલીપ એસ.એસ.સી.ની પરીક્ષામાં પાસ થઈ ગયો. પ્રભુશ્રી અક્ષરભુવનમાં બેઠાં હતાં. એક બાજુથી હરિબેન, સુકેશાનું પાસ થયાનું પરિણામ લઈને આવ્યાં. બીજી બાજુ માસી રાગિણીનું પરિણામ લઈને આવ્યાં. ને ત્રીજી ઈન્દુ દિલીપને લઈને આવ્યાં. બધાં જ પેંડા લઈને આવ્યાં હતાં. મહારાજશ્રી બોલ્યા : 'આતો મારો પોપટ છે. વગર ટ્યુશને પાસ થઈ ગયો.' ઈન્દુનો હરખ માતો નહોતો. બોલી તમારી કૃપા પ્રભુ કૃપાથી દિલીપ એમ.કોમ થયો. યુ.બી.આઈ.માં નોકરી મળી. પત્ર લખે તો હંમેશાં મથાળે 'જયશ્રી પુરુષોત્તમ'જ લખે. લગભગ ૪૯ વર્ષની આયુ ભોગવી તેનું અવસાન થયું. (પ્રભુશ્રીના અન્યથા કર્તુનું પ્રકરણ અહીં પૂરું થયું.)

એકવાર મહારાજશ્રી બાકરોલ ઘણો સમય રહીને આવ્યા હતા. પૂ.બેને મહારાજશ્રીને જમવાનું કહ્યું. મહારાજશ્રી ભીખાકાકા તથા મણિબા મધુબેન જમવા બેઠાં. છૂટી લાપશી દાળભાત બનાવ્યાં હતાં. પ્રભુશ્રીને લાપશી

પીરસી. પછી પન્નાબેન બૂરું ખાંડ લાપશી પર મૂકવા લાગ્યા. મહારાજશ્રીએ ખાંડનું છાલુ હાથમાંથી ખેંચી લઈ સીધો ઘા કર્યો. છાલુ તો ચક્કર ચક્કર ફરતું દૂર સુધી ફંગોળાયું. ખાંડ જરા પણ બહાર વેરાઈ નહીં. પન્નાબેન તો ડઘાઈ જ ગયાં. રડવા માંડ્યાં. બાજુ પર ઊભા રહી ગયાં. શું થયું ? કંઈ સમજ પડી નહીં. પછી ઘીમે રહીને મણિબા બોલ્યા : ખાંડ નથી ખાતા. ડાયાબિટીશ છે. ત્યારે ખબર પડી. બધાં પગે લાગ્યાં. ભૂલ થઈ ગઈ. માફી માગી. બેન કહે, સારું મહારાજ હવે ખાંડવાળું કંઈ નહીં બનાવીએ. મહારાજ કહે લાવ, પન્ના, ખાંડ. ખાંડ નાખી પ્રભુશ્રીએ લાપશી ખાધી. તે દિવસથી ડાયાબિટીશ ડીકલેર થયો. અમે ગળી વાનગી બનાવવાનું ઓછું કર્યું. પ્રસાદમાં પણ ગળ્યા સિવાયની વાનગી જ ધરાવતા. ડાયાબિટીશ જાહેર થયા પછી પૂ.બેન બાફેલાં, ચણા, ચણાની દાળ, મગ, એવી વસ્તુ મસાલો લીંબુ નાખી મંદિરમાં લાવે. પ્રભુ પ્રેમથી આરોગતા.

પૂ.બેન હીરાના કાપ પહેરતા હતાં. એકવાર બેને કહ્યું, મહારાજ આ કાપ તમે પહેરો. મહારાજશ્રીએ પ્રયત્ન કર્યો પણ કાણું પુરાઈ ગયું હતું. એટલે પહેરી શકાયા નહીં. પછી મહારાજ કહે : રસીલાબેન લીમડાની પાતળી સળી લઈ આવો. કાનમાં નાખીએ એટલે કાણાં ખૂલે. બેન તો સળી શોધવા ગયાં. પાતળામાં પાતળી એવી ઘણી બધી સળીઓ લઈ આવ્યાં. પછી કાનમાં નાખવા માંડી દુઃખ્યું. પણ પૂ. બેને તો જબરજસ્તીથી ખોસી જ દીધી. પછી ઘણા દિવસ સળી ખોસી રાખી. પછી કાણાં ખૂલ્યા એટલે પૂ.બેને કાપ પહેરાવ્યાં. ઘણા ભાવને પ્રેમથી પહેર્યાં. જે દર્શને આવે તે જોયા કરે. જાણે મારવાડી શેઠ ! કાનમાં પહેરેલા કાપ જોઈને બાપુજીએ (ગોકળબાપા) ચંદ્રકાન્તા બેનને કહ્યું. મહારાજશ્રીના સોનાના કુંડળ કરાવો. કુંડળ તૈયાર થયાં પ્રભુશ્રી પહેરે ! પ્રસંગે અચૂક પહેરતાં ક્યારેક તો સમૈયામાં કુંડળ સોતા જ સૂઈ જતા. આજે પણ એ મૂર્તિ તદ્દાકાર થાય છે. આમ હીરાના નાના કાપ પ્રભુશ્રીના કુંડળનું નિમિત્ત બન્યાં.

રક્ષાબંધન પર શહેરથી માંડી આસપાસ બધેથી જ હરિભક્તો મંદિરમાં આવતાં. શ્રાવણી પૂનમ એક તહેવાર બની જતો. બેનો આવે. પ્રભુશ્રીને રાખડી બાંધે. રાખડી બાંધનારા એટલા બધા હોય કે મહારાજશ્રીના બંને હાથ કાંડાથી

લઈને ખભા સુધી ખીચો ખીચ ભરાઈ જાય. બીજે દિવસે છોડાવે. સ્નાન કર્યા પછી ફરીથી બંધાવે. પ્રેમથી બાંધેલી રાખડી પ્રભુશ્રી ઘણા હેતથી ઘણા દિવસ બાંધી રાખે. ભક્તોના લાડકોડ પૂરા કરે.

એક દિવસ હું ને પન્નાબેન વહેલા ગયાં. પન્નાબેનને મહારાજશ્રીએ રાખડીઓ છોડવાનું કહ્યું. એટલી ધીરજને શાંતિથી શટક્રિયા છોડી રાખડી ડેમેજ (તૂટી જાય) ન થાય તેવું ધ્યાન રાખી રાખડીઓ છોડી. આમ ઢગલો રાખડી ભેગી થઈ. ખોબો ભરીને મહારાજશ્રીએ પન્નાબેન તરફ ફેંકી. બોલ્યા, લે તારે, જે બનાવવું હોય તે બનાવ. પન્નાબેને રાખડીઓ લઈ લીધી.

એકવાર પન્નાબેને કળીઓનો હાર, બાજુબંધ અને જૂઈના ઝીણા ફૂલની વીંટી બનાવી હતી. જન્માષ્ટમીનું ભજન હતું. પન્નાબેને મોડી સાંજે તૈયાર કળીના અલંકારો પ્રભુશ્રીને બતાવ્યાં. મહારાજ કહે : રાતે પહેરીશું. મૂકી દે. મોડી રાતે ભજન પૂરા થતાં મહારાજશ્રી ભક્તોના આગ્રહથી ગેરેજ ભણી રાસ રમવા ગયા. બધા ભગતો ગયાં. પસીનો ખૂબ થયેલો તે મહારાજશ્રીએ ઝભ્ભો કાઢી નાખ્યો. પછી પન્નાબેનને કહ્યું લાવ, તારો હાર પહેરાવ. કળીના જ પેન્ડન્ટ, કળીના જ બાજુબંધના ચક્રતા. તે પન્નાબેને ખૂબ કાળજીથી પહેરાવ્યા. જૂઈની વીંટી તો વારંવાર સૂંઘ્યા કરે. પ્રભુ ખૂબજ પ્રસન્ન દેખાતા હતા. મૂર્તિ સુંદર શોભતી હતી. જેમ પ્રાગજી મહારાજે બનાવેલી ચંદની જોઈ ગુણાતીતાનંદ સ્વામી રાજી થઈ ગયા હતા. એમ જ પ્રભુશ્રી પન્નાબેન પર રાજીના રેડ થઈ ગયા હતા. હરિભગતો નજીક આવીને અલંકારો જુએ ખુશ થઈ જાય. ત્યાં બચુકાકા, હરિભગતનું નાનું કામ જોઈને રાજી થનારા, ગુણ લેનારા, કહે, મહારાજ કોણે બનાવ્યા ? મહારાજશ્રી કહે, પન્નાબેને, બસ પૂછવું જ શું ? બચુકાકાએ તો પન્નાબેનને એટલા અભિનંદન આપ્યાં કે પન્નાબેન કહે ભગવાન રાજી થાય એટલે બસ. બચુકાકા કહે આટલા બધા હરિભક્તો આનંદમાં છે તેનું પુણ્ય તમને જ મળે. (શ્રી બચુકાકાએ જોયેલાં આ દર્શન એમને એટલાં સ્મરણમાં આવતા કે, અમેરિકાથી લખેલા પત્રમાં પણ આ ઉલ્લેખ એમણે કર્યો છે.)

આવાં અલંકાર જોઈ પ્રભુશ્રીએ પન્નાબેનને તે દિવસે પેલી રાખડીઓ આપી. ઘેર આવી પન્નાબેને જરૂરી રાખડીઓમાંથી એટલા સરસ પોંચા સાંકળા

બનાવ્યાં કે જાણે કદિ પહેર્યા જ ન હોય. મોતીનો કાંડા પરનો પટ્ટો, વીંટીઓ મોતીની વચ્ચે આફ્રિકાનો રંગબેરંગી મણકો અને પંજા પર મોટું ચકતું. બસ, પ્રભુતો રાજી થઈ ગયા. સાંજે સભા ભરાય. બધાં આવે મહારાજશ્રી પહોંચ્યા સાંકળા કઢાવે, પન્નાબેનને પહેરાવવાનું કહે. લટકાં કરીને તાળી પાડે તે આફ્રિકાના મણકાના રંગો પ્રકાશિત થઈ ઊઠે. સુંદર દર્શન હતું. આજે પણ યાદ આવે છે. આવો સીલસીલો ઘણા દિવસ ચાલ્યો. રોજ મહારાજ પહેરે તે ઘણાને ન ગમે. કોઈક તો બોલ્યું પણ ખરું કે, શું નવીવહુની જેમ રોજ પહોંચ્યા પહેરવાના ? આ તો ભગવાન, પુરુષોત્તમ મહારાજને ગોપીઓએ સાડી પણ પહેરાવેલી અને શ્રીજી મહારાજ સ્ત્રીનો સ્વાંગ સજી બેનોના ઓરેડે પધારતા હતાં ક્યાં નવું છે ? જેવી જેની સોય. આ નકલી પહોંચ્યા રોજે રોજ પહેરતા જોઈ બાપુજીએ ચંદ્રકાન્તાબેનને સોનાના પહોંચ્યા બનાવવાનું કહ્યું. ચંદ્રકાન્તાબેન આજ્ઞા પ્રમાણે બનાવી લાવ્યાં. અને એમ પ્રગટ પુરુષોત્તમ અક્ષરધામના રાજાધિરાજ અક્ષરભુવનમાં નિત્ય દર્શન આપનારા પરબ્રહ્મ હવે વાર તહેવાર, સમૈયામાં સોનાના શણગાર સજતાં. એવી સુંદર મૂર્તિ, માથે સોનેરી પાઘ, નંગની કલગી, કાને સોનાના કુંડળ, ગળામાં કાન્તાબેને બનાવડાવેલું ભારેબમ તનમનિયું, હીરાની વીંટી, સોનાના પહોંચ્યા કેડે કંદોરા, ઝૂડા, પાયે જરીભરી મોજડી. નજર ખસેડવાનું મન ન થાય એવી મૂર્તિ આજે પણ યાદ આવે છે. આવાં પોંચ્યા સાંકળાંનું નિમિત્ત પણ પેલા રાખડીમાંથી બનાવેલા નકલી પોંચ્યા હતાં.

મારી બા મંદિર આવતી થઈ. તેનું પ્રભુશ્રી માટે પ્રેમ ભાવ માહાત્મ્ય વધવા લાગ્યું. એકવાર મહારાજશ્રીને કહે મહારાજ, મારે ત્યાં જમવા પધારો. મણિબા મધુબેન વગેરેને લઈને. મહારાજશ્રી કહે : જમવામાં શું બનાવશો ? બા કહે : 'વેડમી' મહારાજશ્રી કહે, ના ખીચડી બનાવો તો આવું. બા કહે, ના એતો સારું નહીં. મહારાજશ્રી એ ધરાર ના પાડી. બાએ, પૂ.બેનને વાત કરી. બેન કહે, એમાં શું ? કહેજો ને સારું, ખીચડી કરીશ. પછી કહે, વેડમી કઢી જે બનાવવું હોય તે બનાવવાનું થોડી ખીચડી કરવાની. મહારાજ પૂછે તો કહેવાનું હા ખીચડી કરી છે. વાત પાકી થઈ ગઈ. બાએ કહ્યા પ્રમાણે કર્યું. મહારાજશ્રી ભીખાકાકા, મણિબાને ત્યારે શાન્તાબેન ભરૂચવાળા મંદિરમાં રહ્યાં

હતાં. એટલા ભકતો ઘોડાગાડીમા બાને ત્યાં આવ્યાં. મધુબેન મંદિરમાં જ રહ્યાં હતાં. બાએ થાળીઓ પીરસી. વેડમી ગરમાગરમ ઘીથી ભરપૂર મૂકી. મહારાજશ્રી કહે મેં ના પાડી'તીને બાએ, કહ્યું, હા મહારાજ ખીચડી પણ બનાવી છે. ભગવાન તો ભાવના ભૂખ્યા છે. નવા નવા ભગત થયેલાને ના પાડે તો ઠીક નહીં મર્મમાં શાન્તાબેન, મણિબા હસ્યાં. પ્રભુશ્રી પણ મલકાતાં મલકાતાં, બોલ્યા ચાલ્યા વગર વેડમી જમ્યા. મજા આવી ગઈ. પૂ.બેન ભગવાનને આજ્ઞા લોખ્યા વિના રાજી કરવાની રીત સરસ જાણતાં હતાં.

અશોક :- અમારે ત્યાં ચાલીસ વર્ષથી કામ કરે છે.

એક વખત પૂ.બેને મૂળાનું રાયતું બનાવ્યું. અમે કોઈ ઘેર નહોતા. બેને અશોકને રાયતુ લઈ મોકલ્યો. મહારાજ કહે : 'શું લાવ્યો ? અશોકે રાયતુ બતાવ્યું. મહારાજ કહે, મણિબાને આપી દે. અશોક આપી આવ્યો. આ વખતે મહારાજશ્રી પાંચશેરી લઈ જાળી આગળ કોલામાં કોલસા ભાંગતા હતા. અશોક બેસી ગયો. કહે, લાવો હું ભાંગું. મહારાજ કહે, ઘેર જા. રસીલાબેન રાહ જુએ. પણ કેળવાયેલો એટલે અશોકે રૂમાલ લઈ મહારાજને કોલસાનો કાળો છેરંટો ઊડેલો તે લૂછવા માડ્યો. પસીનો વળ્યો તે પણ લૂછ્યો. મહારાજ કહે, બસ. ઘેર જા આજે પણ મહારાજશ્રીની આ વાત અશોક ઊલટથી કહે છે.

મહારાજશ્રી અમારા ઘરની સામે આવેલા બગીચામાં બેસવા વિચારે. ત્યારે અશોક જ, શેતરંજી પાણીની માટલી, ગ્લાસ પંખો વગેરે લઈ જાય. મંદિરમાં આવેલા ભગતો અમારે ઘેર આવે. બેન એમને બગીચો બતાવે ત્યાં પણ બે ચાર ભગતો આસપાસ બેસી જાય. અશોક બની આવે તેવી સેવા કરે. આજે આવી બધી વાતો અશોક વારંવાર કરી મૂર્તિ યાદ કરે છે.

સત્સંગમાં સાંખ્યયોગી બેનોમાં કપિલાબેન બહુ હોંશીલા. મારા આવ્યા પછી બીજી કે ત્રીજી નવરાત્રીએ કહે : બહાર બધાં ગરબા રમે છે આપણે પણ મંદિરમાં રાસ-ગરબા રાખીએ. બધાને વાત ગમી ગઈ. નક્કી થઈ ગયું. સમય રાત્રે ૮.૩૦ થી ૧૦.૩૦ આસપાસના બધાં સમયસર હાજર થઈ જાય. હોંશને હરખનો પાર નહીં. વળી આ તો પ્રગટ ભગવાનની હાજરીમાં રમવાનું.

પહેલે જ દિવસે પૂ.બેને દાંડિયા લાવી આપ્યાં. પ્રભુશ્રી માટે સંખેડાના દાંડિયા લીધાં. બધાને દાંડિયા આપ્યાં. લીલી ટોપીને ઉપર મોર છે રે, (૨) હુણાં લળીને આઈ હેઠી નંદના લાલજી રે.... (૩) વનમાં બોલે ઝીણાં મોર... વગેરે ગવાય પીળું પીતાંબર, પીળો ઝભ્ભો, લીલી બંડી, લીલી ટોપી, તોરા કલગી સાથે એવી કામણગારી મૂર્તિ લાગતી. થતું. અહીં જ મથુરા વૃંદાવનને અક્ષરધામ છે. લહાણી તો નિત્ય નવી થતી. પ્રસાદની વાનગીઓ નિત્ય નવી જ હોય. શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે ને કે અહીં આપે તો બધેથી આવીને મળે. ને અહીં દેવું થાય તો ચારે બાજુથી થાય. એ ન્યાયે બધાને એમ થતું કે આવો રૂડો અવસર છે તે કઈ લહાણી કરીએ તે ભગવાનને ભક્તોની કૃપાદષ્ટિ થાય. દિવસો થોડાને ભગતો ઝાઝા તે રોજ એક સાથે ચાર-પાંચ લહાણી, ચાર-પાંચ પ્રકારનો પ્રસાદ થાય. જેમ દિવસો જાય તેમ ૧૦-૩૦ તો શું સવાર સુધી બધાં રાસ રમતાં. તેમાં પણ હરિકાઈ થતી. કોણ છેક સુધી રાસમાં ટકી રહે છે ? બધા છેક સુધી રહેવા પ્રયત્ન કરતાં. આખરે પ્રભુશ્રી બેસી જાય. પસીનો થયો હોય. બધાં પસીનો લૂછે. થોડીક વાર વિરામ બાદ ફરી રાસ રમવાનું શરૂ થાય.

એકવાર કપિલાબેને જોડીમાં રમવાની વાત કરી. બધાંને એક-બે એક બે નંબર આપ્યા. એક નંબર જમણી બાજુને બે નંબર ડાબી બાજુ જાય. સામ સામી દાંડિયા રમવાની પ્રથા ચાલુ થઈ. બે એક દિવસ રમ્યાં. પછી એક દિવસ રાસ રમતા જ મારો હાથ પકડીને મહારાજશ્રી બહાર નીકળી ગયાં. મને થયું ? શું થયું ? કંઈ રમવામાં વાંધો પડ્યો ? આજુબાજુ બધાં હરિભગતો બેઠા હોય તે એટલી ડઘાઈ ગઈ કે ત્યાંથી બસાયું જ નહીં. પછી મહારાજ કહે : જો તારે આમ જવાનું મારે આમ જવાનું. મને સમજ પડે એ પહેલા તો એમણે દાંડિયુ મારી, પોતાથી વિરુદ્ધ દિશામાં ધક્કો માર્યો. સામે આવ્યું તેની સાથે દાંડિયુ લગાવી આગળ વધવા માંડ્યું. ચાલુ રાસમાં મહારાજશ્રીની એન્ટ્રી થઈ તે બધાં તો રંગમાં આવી ગયાં. વધુ ઉમંગને ઉત્સાહથી બધાં રમવા માંડ્યા. એવામાં પાંચ સાત આંટા ફર્યા હઈશું ત્યાં મહારાજે ધીરેથી કહ્યું : 'ફરી જજે' વળી આશ્ચર્ય ? ત્યાં મહારાજશ્રી સામે આવ્યા એટલે પોતે જ જે બાજુથી આવ્યા હતા તે ભણી ફરી ગયા. મને કહે : તારી બાજુ જા. આમ

મહારાજશ્રી ફરી ગયા. એટલે સામે આવતા તે ભગતોને દર્શન થતાં. આમ ચાલુ રાસમાં બહાર નીકળવાનું, ફરી જતાં, બીજાને પણ પોતે દર્શન આપી શકતા. પછી તો બધાને ફાવી ગયું. ને વારંવાર કોઈને કોઈને ફરી જવાનું કહી સામે આવી દર્શન આપવાનું બને. કોઈ ચાલુ રાસે પ્રવેશવું હોય તો તેનો હાથ ઝાલી પોતે તેને ઝડપથી ચાલુ રાસે ચાલુ કરી દેતા.

આજે જે જોડીમાં રાસ રમાય છે. તે પ્રભુશ્રીની આ લીલાને આભારી છે. બીજે દિવસે મેં કહ્યું : આ નવી લીલાનો અખતરો તમે મારા પર કર્યો તે મને તો ડર લાગતો હતો. વખત છે ને રંગમાં ભંગ પડશે તો ! મહારાજશ્રી બોલ્યા : લીલાનું પાત્ર તો જોઈએને !

રજનીકાંતની આંખ નિમિત્તે છેક સીતાપુર જવાનું થયું. પૂ.બેને આંખના ઓપરેશન માટે છેક સીતાપુર જવું પડશે. કારણ પડદો તૂટી ગયો હતો. અને ત્યાં સિવાય ઓપરેશન બીજે થતું નથી. એવી વાત મહારાજશ્રીને કરી. મહારાજશ્રીએ તો રડવા જ માંડ્યું. કહે : મને મૂર્તિ આપી છે સત્તા નથી આપી. નહીં તો આ છોકરાને આટલે દૂર જવું પડે ? સમગ્ર અક્ષરભુવન અને નારાયણકુંજમાં સોપો પડી ગયો. બધાને થયું રસીલાબેને અરજી કરી તે ભગવાનને રડવું પડ્યું. આખો દિવસ કોઈ બોલે કે ચાલે ? ગમગીનીમાં ગયો. અમને એવું થાય કે અમારે લીધે પ્રભુશ્રીને રડવું પડ્યું ? વાત કર્યા વગર સીતાપુર ગયા હોત તો સારું. બીજે દિવસે હું ને પન્નાબેન દર્શને જવા તૈયાર થયાં. બેન કહે : કશું બોલશો નહીં. નહીં તો મહારાજ રડશે. મહારાજશ્રી પાટ આગળ આરામ ખુરશીમાં બેઠા હતા. સાવ સૂનમૂન. પાસે ચંદ્રિકાબેન બેઠા હતાં. અમે પગે લાગ્યાં. બેઠાં. જાણે ગુનેગાર હોઈએ તેમ કોઈ પ્રતિભાવ નહીં. મેં તો ઉપાડ્યું : “મારી સાથે કેમ નથી બોલતો કનેયા તારે મારે પ્રીત પુરાણી છે.” બસ. પ્રભુશ્રીતો હસી પડ્યા. ખૂબ હસ્યા. મણિબા રસોડામાંથી આવ્યાં. ચંદ્રિકાબેને ઘેર જઈ વાત કરી. બધાં હરખાતાં હરખાતાં મંદિરમાં આવ્યાં. ગમગીનીના વાદળ વિખરાઈ ગયાં. બધાંને ગમ્યું. હરિબેન બોલ્યા : સુધાબેને મહારાજશ્રીને હસાવ્યાં. એ સર્વ ભક્તોને પ્રભુશ્રીની લેશ પણ ઉદાસી મંજૂર નહોતી. પ્રભુનો આનંદ એ જ એ સૌનો આનંદ હતો. આજે પણ ‘મારી સાથે....’ પંક્તિ ઉચ્ચારું ને એ જ મૂર્તિ ઈદંગ સાંભરી આવે છે.

મહારાજશ્રી હીંચકા પર બેઠા હતા. હું ને કપિલાબેન સામે દર્શન કરવા નીચે બેઠા હતા. એવામાં ત્રણ ફોટા પ્રભુશ્રીના તૈયાર થઈને આવ્યા. (૧) ખુરશીમાં બેઠેલો (૨) બસ્ટ (૩) ઊભી મૂર્તિ. પ્રભુશ્રી કપિલાબેનને ફોટા બતાવી બોલ્યા. તમને ગમે તે રાખો. મારી સામે જોઈ બોલ્યા : તને ગમે તે રાખ. મેં બસ્ટ પસંદ કરી કહ્યું. આ જાણે હમણા બોલશે ? કપિલાબેન કહે : આ સારો. નખશિખ મૂર્તિના દર્શન. તેમણે એ ફોટો રાખ્યો. મેં બસ્ટ પસંદ કરી કહ્યું. મહારાજ, હું બેનને બતાવીને, પૂછીને આવું. ઘેર આવી બેનને ત્રણ ફોટાની વાત કરી. તે બોલ્યા : તને ગમે તે રાખ. મેં મારી પસંદગી જણાવી. કહે : બરાબર છે. મુખારવિંદ બહુ જ આબેહૂબ લાગે છે. અમે એ ફોટો પસંદ કર્યો ખુરશીવાળો પડ્યો રહ્યો. આજે ઘેરોઘેર આ ફોટો નિજમંદિરમાં શોભાયમાન છે. એ ફોટા પરથી જ શાંતાબેન દૂધવાળાએ ENLARGE કરાવી પાટે પધરાવ્યો છે.

પરમ મુક્તરાજ મોટીપોળવાળા દિવાળીબાએ જૈન કાન્તાબેનની આર્થિક મદદ લઈ ચાંદીની પાવડીઓ બનાવડાવી. સમૈયામાં લાવ્યા. ભગવાનને ધરાવી. ભારેખમ પાવડીઓ, પકડ માટે માત્ર અંગૂઠો. પ્રભુશ્રીએ પહેરી તો ખરી પણ મહાવરો નહીં તે ચલાય નહીં. કારણ, માત્ર અંગૂઠાથી જ પાવડી ઊંચકી ચાલવાનું. ગેરેજમાં ભગતોની પંગત પડેલી. પ્રભુશ્રીએ પાવડીઓ મંગાવી. પછી પન્નાબેન ઊભા'તા કહે : મારો હાથ પકડ. પન્નાબેને હાથ પકડ્યો પણ ચલાયું નહીં. પછી મહારાજશ્રીએ પન્નાબેનના ગળે ફરતો હાથ મૂક્યો અને પન્નાબેને એમનો ડાબો હાથ પ્રભુશ્રીના ગળે ફરતો મૂકી ચાલવા લાગ્યાં. એમ ધીમે ધીમે પંગતમાં મહારાજશ્રીએ ચાર આંટા માર્યા. પંગતમાં તથા અન્ય ત્યાં સૌ હાજર રહેલાને આમ મહારાજશ્રીએ દર્શન આપ્યાં એટલું જ નહીં અતિ ભાવથી તૈયાર કરીને લાવેલા, તે પાવડીઓને પહેરી ભગવાને ભક્તના ભાવ પૂરા કર્યા. આ પ્રસંગ આજે પણ ઈદંગ યાદ આવી જાય છે. આ પાવડીઓ હાલ બાકરોલ મંદિરમાં દર્શનાર્થે રાખી છે. સાથે સાથે પન્નાબેને પ્રભુશ્રી સાથે ચાર મંગળકેરા ફર્યા. એમ કહું તો ખોટું નથી.

મહારાજશ્રી અંતરધ્યાન થયા પછીના પ્રસંગો... જન્માષ્ટમીના રોજ હરિભગતો જન્માષ્ટમી નિમિત્તે બાકરોલમાં ભેગા થયાં હતાં. ભજનકીર્તન

ચાલતાં હતાં ત્યાં પન્નાબેને વિચાર્યું. બધે જ જન્માષ્ટમીનું પારણું ઝુલાવે છે. આપણે પણ મંદિરમાં ઉત્સવ કરીએ. એમણે પોતાનો વિચાર ફતુભાઈ તથા દિનેશભાઈને કર્યો. બધાં ખૂબજ ઉત્સાહમાં આવી ગયાં. તાત્કાલિક પારણું ક્યાંથી બનાવવું ? એટલે ફતુભાઈ ચંદાનું ખોખું લઈ આવ્યાં. પન્નાબેને તેને પવિત્રા, હાર અને રાખડીઓથી શણગાર્યું. નાના મોટા રેશમી રૂમાલોની ગાદી બનાવી, દોરીઓ બાંધીને હાલ જ્યાં બાકરોલ મંદિરમાં મૂર્તિનું પ્રવેશદ્વાર છે ત્યાં એમણે તો પારણું તૈયાર કરી ટીંગાડી દીધું. દિનેશભાઈ તાત્કાલિક પ્રભુશ્રીનો નાનો ફોટો હતો તે વિદ્યાનગર મઢાવવા લઈ ગયા. ત્યારે અત્યારે પ્રભુશ્રીના નાના મોટા ઘણા ફોટાઓ ઉપલબ્ધ છે તેવા નહોતા. એટલે એકાદ તસ્વીર માંડ જડી તેને મઢાવી લઈ પારણાંમાં મૂકવાનું નક્કી કર્યું. આમ પન્નાબેન ઈન્દુબેન દિનેશભાઈ અને ફતુભાઈના સહકારથી પારણું તૈયાર થઈ ગયું. દરવાજે બાંધ્યું અને પ્રભુશ્રીને ઝુલાવ્યા. અચાનક પ્રસંગ બની ગયો એટલે બધાનો ઉત્સાહ માતો નહોતો. માસીબાએ (અતિલક્ષ્મી) સંકલ્પ કર્યો : આવતે વર્ષે રાગિણી (એમનાં મોટા દીકરી)ને ત્યાં પારણું બંધાય તો હું સંખેડાનું પારણું પ્રભુ માટે બાંધીશ. હજુ તો જન્માષ્ટમી આવે તે પહેલા ગુંજનનો જન્મ થયો. બીજે વર્ષે માસીબાએ પ્રભુશ્રીને બાલ સ્વરૂપ માની ઘૂઘરો, ચકરડી ભમરડી પ્રસાદ વગેરે ઘરાવ્યાં. આમ બે કામ થયાં. જન્માષ્ટમીના ‘પલના ઝૂલણ’નો કાર્યક્રમને માસીબાની બાધા ફળી. પછી તો એ ક્રમ પ્રતિવર્ષ ચાલ્યો ને તેમાં ભાઈ મહેન્દ્રએ ‘મટૂકી’ માખણચોરનો કાર્યક્રમ મૂક્યો. જન્માષ્ટમીની ધામધૂમ વધી ગઈ. પછી પંદરેક વર્ષ પછી પૂજ્ય વિમળાબેનની દીકરી ઉષાબેને પ્રભુનું ચાંદીનું ભવ્ય પારણું બનાવડાવ્યું. આજે બાકરોલધામમાં ઊજવાતું જન્માષ્ટમીનું પર્વ ભજનની સમઝટ ભોજનની રંગત અને કનૈયાની બાળલીલાને જોડી દઈ સમગ્ર પર્વ એક અનોખા ધાર્મિક કાર્યક્રમનું રૂપ ધારણ કરી રહ્યું છે. ‘જયશ્રી કૃષ્ણ’ જયશ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ.

પ્રભુશ્રી અંતર્ધ્યાન થયા પછી એકવાર મુક્તશ્રી ચમેલીબેને પન્નાબેનને શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનનો પહેલાં પ્રચલિત હતો તે ફોટો બતાવી કહ્યું : પન્નાબેન મહારાજશ્રીના આવા વાધા ન બને ? પન્નાબેને કહ્યું, આપણે તો મહારાજશ્રીને પીતાંબર ઝભ્ભામાં જોયેલા એટલે એજ પહેરાવીએ છીએ. ત્યારે

તે ચમેલીબેને કહ્યું : આવા કપડાંનું ફીટીંગ બરાબર લાગતું નથી. વાત તો સાચી હતી. પછી પન્નાબેને ટ્રાયલ રૂપે પહેલાં ભાદરણની બંને મૂર્તિના વાઘા તૈયાર કર્યા. કહો કે મોટેભાગે જાતે જ કર્યા. હજુ પાઘ બનાવનાર મળ્યા નહોતા. એટલે સાફો બાંધ્યો. શોભામાં થોડાક સોનેરી બુટ્ટા ટાંગ્યા. પછી તો પન્નાબેને કાલુપુર મંદિરના વાઘા કરનાર લલ્લુકાકાને શોધી કાઢ્યા. તેઓ માત્ર વાઘા જ સીવતા હતા. આમ લલ્લુકાકા વાઘા બનાવે અને પાઘ મંદિરમાં ઘનશ્યામ ચરણ સ્વરૂપ દાસજી જે ત્યાંના કથાકાર પણ હતા. તેઓ બાંધતા. આમ પાઘ બાંધવામાં મોડું થાય અથવા લલ્લુકાકાને ત્યાં પહોંચે ત્યાં સુધી રાહ જોવી પડે. લલ્લુકાકા ધામમાં ગયા પછી રજનીકાંત મંદિરમાં વાઘા કરાવવા જતાં કેમકે તે સ્વામી સ્ત્રીનું મોંઢું જોતા નહોતાં. એવું ઘણા વખત ચાલ્યું. પછી તો હું પણ રજનીકાંત સાથે જઈ તો મારી સાથે દૂરથી વાતો કરે ને જરૂરી સૂચના આપું. પછી એમની તબિયત કથળી. હવે ત્યાં રહેતા એક બે સાંખ્ય યોગી બેનોને વાત કરી. તેમની સાથે પૂછપરછ કરતાં તેમણે મોઢવાડાની પોળમાં રહેતા સુનીલભાઈ સોનીનું સરનામું આપ્યું. સ્વામી પાસે વાઘા કરાવતાં તે કોણ જાણે તેમણે મને શરૂઆતમાં તો ના પાડી. પછી મેં કહ્યું : તમારું નામ સરનામું નહીં આપું તમે જ પાઘ બનાવો. એ દરમ્યાન સ્વામી ધામમાં ગયા. આજે શ્રી ચમેલીબેનની ઈચ્છા ફળી છે. ત્રણેય ભગવાનના વાઘા તથા વૈવિધ્યપૂર્ણ પાઘ પહેરીને પ્રભુ મંદિરમાં દર્શન આપે છે. તેનો પ્રથમ ચશ ચમેલીબેનને ફાળે જાય છે. જો કે પન્નાબેનની મદદને દાદ દેવી પડે. કેમકે મૂર્તિને હાથ, ખભા અને સૂરવાલને અમૂક રીતે જ વેતરવા પડે. તે સૌ પ્રથમ પન્નાબેને માપ-કાપ કરી તૈયાર કરી બતાવ્યું અને આજના ભવ્ય શણગારે યોગ્ય રૂપ ધારણ કર્યું.

છેલ્લે કાપડ પર શણગાર કરવાનું કઠિન તથા મોંઢું થતું. હું એકવાર જરી ભરેલી સાડી લઈ આવી. પન્નાબેનને સાથે લીધાં. લલ્લુકાકા કહે : આમાં તો સોયો તૂટી જાય. મેં કહ્યું : તમે કરો. હું વધી કો ખર્ચો આપી દઈશ. સાડીમાંથી વાઘા સીવડાવવાનો આ પહેલો પ્રયોગ. વાઘા ખૂબજ વ્યવસ્થિત અને સુંદર લાગતા હતાં. આજે પણ એજ સિલસિલો ચાલુ છે.

રાગિણી સુરેશભાઈ દલવાડી

અક્ષરભુવન શાહપુરમાં વિદ્યમાન એવા શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાનના દર્શનનો લાભ મને અમારાં પૂજ્ય માસી યાને કે રસીલાબેન દ્વારા મળ્યો. તેમને ઘેર અમે રજાઓમાં રહેવા જતાં કે આડે દિવસે મળવા જતાં ત્યાંથી મળ્યો. માસીના બંગલામાં ઝાંપા પર જૂઈની વેલો લટકતી. અમે બંને બેનો આ ફૂલ ચૂંટવા મંડી પડતાં. પન્નાબેન મોટી થાળી આપે અમે ફૂલો ચૂંટીએ પછી અમને સોય દોરો આપે અમે હાર બનાવીએ અને પછી એમની સાથે હાર લઈ દર્શને જતાં. વેકેશનમાં લગભગ રોજ દર્શને જવાનું મળતું. પ્રભુશ્રી હાર પહેરતા પાટે બિરાજતા. ક્યારેક ભજનો ગવાતા તો ક્યારેક જ્ઞાન વાર્તા થતી. પછી એ વાતો અમે અમારે ઘેર આવી મારી મમ્મીને કહેતા એવામાં મારાં પૂજ્ય માસા શાંતિલાલ મહેતા તેમનું અવસાન થયું ત્યારે એમને ઘેર અમે ઘણો લાંબો સમય રહેલાં. માસાનું અવસાન થયું તે ફાગણ વદ છઠ્ઠ પછી ચૈત્ર અધિક માસ બેસતો હતો. માસાના તેરમાં નિમિત્તે બધાને મંદિરમાં જમવાનું હતું. મહારાજશ્રીએ મારી મમ્મી જેને અમે બેન કહેતાં તેને પ્રસાદ બનતા સુધી બારમાનો લાડુ આપ્યો. બેને કહ્યું. મારે તો અધિકનો ઉપવાસ છે. મહારાજ કહે જમીલો. તમારો અધિકમાસ થઈ ગયો. આમ પ્રભુશ્રીના સ્વ હસ્તે મળેલો પ્રસાદ બેને વિના આનાકાનીએ લીધો અને ખાધો ત્યારથી મારા ઘરના સર્વનો પ્રભુ પ્રત્યે ભગવાન હોવાનો નિશ્ચય વધુ દૃઢ થયો. પછી તો અમે વારંવાર મંદિરે જતાં. ખાસ તો સમૈયા ભરવાની શરૂઆત થઈ ગઈ.

મારા પિતાશ્રીને એકાએક લકવો થયો. તેઓ અપંગ થઈ ગયા. પૂજ્ય માસીબાએ મહારાજશ્રીને અરજી કરી એટલું જ કહ્યું : મહારાજ છોકરીઓ નાની છે. એમને માથેથી છત્ર ના ઉઠાવશો. ત્યાં વલ્લભકાકા ઊભેલા તેઓ બોલ્યા : ‘આપણાં કુંડાળામાં આવ્યો તેનું રૂડું જ થાય.’ જાણે ભગવાને સાંભળ્યું હોય તેમ મારાં પિતાશ્રીને સારું થયું. પોતાની ક્રિયા સર્વ જાતે કરતાં થયાં. ઘરના કામકાજમાં મદદ કરતાં એટલું જ નહીં. સમૈયે દર્શને પણ જતાં. એકવાર પન્નાબેન મહારાજશ્રીને લઈને મારે ઘેર આવ્યા. પ્રભુશ્રીની આગતા સ્વાગત કરી તેમને દૂધ અને મોનાકાનો બિસ્કિટ જે પૂજાકાકા એમને ખાસ

મંદિરમા જમાડતા. તે હું લઈ આવી. મહારાજશ્રીએ પ્રેમથી આરોગ્યા. આજે પણ બાકરોલ જાઉં ત્યારે અચૂક આ બિસ્કિટ લઈ જાઉં ને તે વખતની મૂર્તિ દર્શન મને સાંભરી આવે.

અમારી આર્થિક સ્થિતિ સાધારણ. પૂ. પન્નાબેને મને કામચલાઉ નકલ કરવાની નોકરી એમની ઓફિસમાં અપાવેલી. એકવાર પન્નાબેનની હાજરીમાં હું મંદિરે ગઈ. મહારાજ કહે : ‘છોડી નોકરી કેવી ચાલે છે ? હું શું બોલું ? પણ પન્નાબેને જ કહ્યું : હમણાં સરકારી નોકરીમાં ભરતી નથી થતી. મળી જાય તો સારું જેથી માસીને ટેકો થાય. વળી નોકરીમાં ટકા પણ વધારે માગે છે. ભગવાને અરજી સાંભળી લીધી. થોડાક વખતમાં ફોર્મ બહાર પડ્યા. જેમાં ધોરણ અગિયાર માટે પણ અવકાશ હતો. પ્રભુ કૃપાથી હું ઈન્ટર્વ્યૂમાં પાસ થઈ નોકરી મળી એટલું જ નહીં ખાતાકીય તમામ પરીક્ષાઓ પસાર કરી હું ગ્રેજીટેડ ઓફિસર સુધી પહોંચી. મહારાજશ્રીની અમી નજર વગર આ શક્ય નહોતું.

મારા પિતાશ્રી માંદગીના બિછાને હતા. બધા કહે : તેમનો જીવ રાગિણીમાં છે હું સાંભળ્યા કરું પછી બેને મને મહારાજશ્રીના ફોટા પાસે લઈ જઈ ઊભી કરી કહ્યું : તેં કોઈ બાધા રાખી હોય તો છોડી નાખ જો તારા ભાઈ (પિતાજી) કેટલા રિભાય છે ? મેં પ્રભુશ્રીને કહ્યું ‘તમારું ગમતું કરજો. ને પછી ભઈ ધામમા ગયા. મનોમન મને એ આજેપણ ચમત્કાર લાગે છે.

મને હાઉસીંગ બોર્ડમાં ફ્લેટનો ડ્રો લાગેલો. એવામાં પન્નાબેનને હર્પીસની વેદનાજનક બિમારી થયેલી. હું ખબર કાઢવા ગઈ. મારી આર્થિક સ્થિતિથી ફ્લેટ લેવાની પહોંચ નહોતી. પન્નાબેને કહ્યું : કાઢી ન નાખીશ. હું ભાઈને વાત કરીશ. હુપ્તાનું થઈ પડશે. એવી જ રીતે મારાં પુત્રએ કરિયાણાની દુકાન કરી જે મેં ભાડે રાખેલી. ત્યારે ભાઈશ્રી રજનીકાંતે કહ્યું : ના, ખરીદી લેવાની. પૈસાની જોગવાઈ થઈ જશે. બંને વખત બંને ભાઈબેને (પન્નાબેન અને રજનીકાંતભાઈ) મને હૈયાધારણ આપી. યોગ્ય સલાહ સૂચન આપ્યાં. પરિણામે ફ્લેટને દુકાન બંને સચવાયા. પ્રગટ ભગવાનના સંતોની શુભેચ્છા વગર આ શક્ય જ નથી.

અંતે મારે ઘેર બે માંગલિક પ્રસંગ આવ્યાં. દરેક વખતે બાકરોલ મંદિરમાં માથુ ટેકવી મેં પ્રભુને પ્રાર્થના કરેલી. પ્રભુ ‘મારી લાજ રાખજો. મારી

લાજ તમને સોંપું છું.’ અંતરના ઊંડાણમાંથી નીકળેલી આ અરજી એવી તો બુલંદ બની કે બંને લગ્નપ્રસંગો ધામધૂમથી ઊજવાયા. મારાં ભાઈ ભાભીનો આ પ્રસંગમાં બહુ મોટો ફાળો છે. તેમના તરફથી આવેલું મોસાળું અને વ્યવહાર એટલો સરસ હતો કે ખુદ મારાં સાસુ બોલેલા કે ભાઈ તો બધાને હોય છે પણ આમની વાત જુદી. કુંવરબાઈનું મામેરું કરતાં શેઠ શામળશાને શેઠાણીશ્રી જેવાં લાગતાં બંને જણાએ કોઈ કમી રાખી નહોતી. આ શબ્દો ત્યાં આવેલાં લોકોના હતાં. ભગવાનને ભગવાનના ભગતો વગર આ શક્ય ન બને. આ પ્રસંગની કેસેટ મૂકતાં

‘યે તો સચ હૈ કી ભગવાન હૈ, ઘરતી પે માબાપ હૈ’ આ ગીત વાગેને મને ભાઈ ભાભી યાદ આવી જાય છે.

સાચું કહું તો મારાં નાના મોટાં ઘણા સંકલ્પો ભગવાને સિદ્ધ કર્યા છે. હું પ્રાર્થના કરું, સંભારું અરજી કરું ને ભગવાન મને સહાય કરે. આજે પણ મારાં પર એમની કૃપાદષ્ટિ એવી જ છે.

છેલ્લે એ જ માગું છું કે આ દેહમાં જીવ હોય ત્યાં સુધી હે પ્રગટપ્રભુ તમારી ભક્તિ કરાવજો એટલું જ નહીં મારી આગ્રહભરી વિનંતી છે કે પ્રેમે કરીને મને અક્ષરધામમાં સ્વીકારી લેશો.

પીનાબેન વિજયભાઈ ચોકસી

મારી ઉંમર ત્યારે આઠ વર્ષની. એવામાં અમે અમારાં માસી એટલે કે રસીલાબેનને બંગલે રહેવા આવેલાં. તે વખતમાં પોળોમાંથી સોસાયટીમાં રહેવા આવવું એટલે બંગલે રહીએ છીએ એમ કહેવાય. રાગિણી મારી મોટીબેન અનેમારાં મમ્મી પપ્પા ઘેર ગયાં પણ તે દિવસોમાં હું માસીને બંગલે રહી ગઈ. પછી તો પન્નાબેન, માસી કે ભાભી કોઈપણ મંદિરે જાય તેમની સાથે હું જઉં. એવામાં સમૈયો હતો અને મંદિરમાં ખૂબ ભજન થતું હતું. મહારાજશ્રી સીળે શણગાર સહિત બિરાજમાન હતા. ઘણા બધાને સમાધિ થાય તે હું જોયા કરું. પછી તો ઘેર ગઈ ને હું મારાં મમ્મી પપ્પાને કહું કે શાહપુરમાં તો સાચુકલા ભગવાન છે હરે ફરે ખાય રાસ રમે. એ લોકોને આશ્ચર્ય થાય કે પીના શું બોલે છે ?

એ પછી જન્માષ્ટમીનું પર્વ આવ્યું. શહેરમાં તો ખૂબ ધામધૂમથી ઊજવાય. અમને નાના બાળકોને કુગ્ગા, સાચકલ વગેરે અપાવે. દૂધપાક પૂરીનું જમણા થાય. એવો આનંદ થાય પણ કોણ જાણે મને ગમે નહીં. એમ થાય કે શાહપુર મંદિરમાં તો કેવી ધૂમધામ થતી હશે ? પછી તો જ્યારે પણ શાળામાં બેઠી વધારે રજા હોય ત્યારે હું માસીને બંગલે રહેવા આવી જઉં. એવામાં મારાં સુધાભાભી પ્રેસ્ટીજ કૂકર લાવેલા. તે પૂ.માસીએ તેમાં પહેલવહેલાં ચણા બાફ્યા. મસાલો નાખ્યો. પછી મને કહે : જા જેજેને જઈને આપી આવ. હવે હું એકલી પણ મંદિરે જતી થયેલી. પ્રભુશ્રી તો જાળી સામે ખાટલામાં બેઠેલા. મને કહે : છોડી શું લાવી ? મેં ચણા ઘર્યા. પ્રભુશ્રીએ ખાધાં. પછી થોડાક હતા તે કહે, જા કુંજમાં બધાને પ્રસાદ આપી આવ. હું તો લઈને કુંજમાં બધાને પ્રસાદ આપી આવી. તે વખતે ગોવિંદકાકાએ મને કાજુ આપ્યાં. હું ખુશ થઈ ગઈ. મહારાજશ્રીને પણ મેં સ્વહસ્તે ચણા ખવડાવેલાં તે મને યાદ છે. મહારાજશ્રી સાથેનો આ મારો પહેલો પ્રત્યક્ષ સંપર્ક. હું ઘેર આવી પૂ.માસી, પન્નાબેન તો ખુશ થઈ ગયાં. હવે હું વારંવાર માસીને બંગલે મહારાજશ્રીના દર્શનની લાલચે રહી પડું.

એકવાર મેં, શમાણાની વાટે ભજન ગાયું. અધૂરું હતું. મહારાજ કહે :

આખું ભજન લઈ આવ. હું તો મંદિરેથી સીધી સાંકડી શેરી ગઈ. મારાં કાકી પાસે એ ભજન આખું હતું. મહારાજશ્રીને સંભળાવ્યું. મહારાજશ્રીતો રાજી થઈ ગયાં. પછી તો મને કહે : તને આવડે તે ભજન બોલ. ત્યારે હું (૧) કાનજી તારી મા કહેશે પણ અમે કાનુડો કહીશું રે (૨) શમણાંની વાટે... (૩) મારું મનહું મન મોહનમાં.... (૪) તારે ને મારે એવો નાતો જાદવજી.... વગેરે ભજનો ગાતી. તે વખતે છોટા ઉદેપુરના ભક્તો તાળીઓ પાડે ને મોટેથી ગાય. ત્યારે મહારાજ કહે : ઓ ભાઈ રાયસીંગ, આમ ઘાંટા પાડીને નહીં ગાવાનું. જો આ છોકરીનો અવાજ સંભળાતો નથી. ત્યારે મારો હરખ તો માય નહીં કેમ કે ભગવાને મારાં વખાણ કર્યાં. પછી મહારાજશ્રી મારાં માસીને કહે : આ છોડીને આપણે રાખી લઈએ. એના કપડાં આપણે અહીં સીવડાવીએ. બેન કંઈ બોલ્યાં નહીં. પછી કહે : એને ઘેર તો મોકલવી પડે ને ! સાચે જ આજે હું સત્સંગમાં રહી જ પડી છું.

મારાં માસા એટલે કે શાંતિલાલ કલ્યાણદાસ મહેતા, જ્યારે ધામમાં ગયા ત્યારે અમે મારાં માસીને ઘેર ઘણું રહ્યાં. દરમ્યાન નારાયણકુંજમાંથી ભગતો આવે. ભજન થાય અને શોક દૂર થાય. મારાં માસાના તેર દિવસ પૂરા થતાં ચૈત્ર અધિક બેસતો હતો. હવે મારી મમ્મી (માસીબા) ને પપ્પાને પ્રભુશ્રીનું માહાત્મ્ય વધ્યું હતું. બંને જણાએ અધિક માસ એકટાણાં કરવાનો નિર્ધાર કર્યો. થોડા દિવસ એમ ગયા પછી એક દિવસ પૂજ્ય હરિબેન લાડુનો પ્રસાદ લાવ્યા. ત્યારે મમ્મી ત્યાં હાજર હતાં. પપ્પા પણ હતા. મહારાજશ્રીએ મમ્મીને લાડવાનો પ્રસાદ આપવા માડ્યો. મમ્મીએ કહ્યું : મારે તો અધિક માસ છે તો મહારાજ કહે : ‘ખાઈ જાવ, અધિક મહિનો થઈ ગયો’ સહેજ પણ સંકોચ વગર બંનેએ પ્રસાદ લઈ લીધો. પછી ક્યારેય વ્રત, ઉપવાસનું માહાત્મ્ય રાખ્યું નહોતું. ને તે નિશ્ચય છેક સુધી ટક્યો.

અંતર્ધ્યાન થયા પછીની વાતો.

મારાં લગ્ન થયાં. સ્થિતિ સામાન્ય. વિજય (મારા પતિ) રોહિત મિલમાં નોકરી કરે. અમે મણિનગર ભાડાના ઘરમાં રહીએ. ભાડુ રૂ. ૮૦ એકવાર વિમળાબેન મને મળ્યા. મારી ઓળખાણ પડી. પછી કહે : મારી એક રૂમ ખાલી છે. શંભુભાઈએ રૂ. ૧૦૦ ભાડુ અને ઈલે. બિલ જુદું એવી વાત

કરી. સત્સંગીને ત્યાં રહેવાનું મળે એ સારું લાગતું હતું. પણ ભાડુ પોષાય નહીં મને મૂંઝવણ થાય. રાતે સૂતી ત્યાં અક્ષરભૂવનમાં સમૈયો ભરાયો હોય ને ભજન થતું હોય એવાં દર્શન થયાં. હું મહારાજને પગે લાગી. સીધું જ મહારાજશ્રીએ મને કહ્યું : કેમ શંભુભાઈને ત્યાં રહેવા જવું છે ને ! મેં મારી તકલીફ રજૂ કરી કહે : બધું થઈ પડશે. બીજે દિવસે સવારે શંભુભાઈ કહે : તારે ઈલે. બિલ નહીં ભરવાનું. આમ મને એક અદના સત્સંગી પાસે રહેવાનું મળ્યું. જેનો અપૂર્વ લાભ મને પાછળથી સમજાયો. કારણ બપોરે હું ને વિમળાબેન એકલાં પડીએ તો ભગવાનની વાતો કરીએ. તેઓ સારેવડાં બનાવે તેમાં હું તેમને પૂરતી મદદ કરું જે પ્રભુએ લક્ષમાં લીધું જ ! પછી તો વિજય ચાલતા મિલમાં જતાં તે જોઈને શંભુભાઈએ તેમના ઘરમાં પડેલી સાયકલ આપી કહ્યું, જાવ સાયકલ લઈ જાવ.

વિજય તમાકુ ખૂબ ખાય પરિણામરૂપ તેમને 'ફાઈબ્રેસિયમ' ગળામાં ફૂંગસની તકલીફ થઈ. ખવાય પીવાય નહીં. સિવિલમાં બતાવ્યું. ડૉ. કહે, વ્હેલી તકે તમાકું છોડો નહીં તો કેન્સર થશે. બે નાનાં બાળકો મૂંઝવણનો પાર નહીં. પ્રભુ સ્મરણ કર્યા કરીએ, કહો કે 'પુરુષોત્તમ'ની સ્ટણા લગાવી. એક વખત કોઈ કામ અંગે વિજયને પન્નાબેનની ઓફિસે જવાનું થયું. તેમણે પન્નાબેનને વાત કરી. તેઓ દયાળુ અને પરગજુ. મારાં ભવિષ્ય વિષે તેમને ખૂબ ચિંતા થઈ કહે : જુઓ, વિજયભાઈ તમે તમાકુ છોડી દો. અને બાકરોલ મંદિર, ભગવાન પાસે માફી માગો. ફરી કદિ તમાકુ નહીં ખાવાનું. એમ તમારી રીતે તમે અરજી કરો. ભગવાન ચોક્કસ સાંભળશે. ખરે જ ! ભગવાને સાંભળ્યું. તમાકુના બંધાણીએ તમાકુ છોડી દીધી એટલું જ નહીં. ખિસ્સામાં તમાકુના પડીકાને બદલે મહારાજશ્રીનો ફોટો રહેવા લાગ્યો. ક્યાંય પણ જાયતો મુખમાં 'પુરુષોત્તમ, આંખમાં મૂર્તિને સાથમાં પ્રભુશ્રીનો ફોટો.' આજે આ કમ ચાલુ જ છે. આ લખતાં મનેતો આનંદ તો થાય છે જ પણ આપ સૌ સત્સંગીઓને કહ્યા વગર રહેવાતું નથી. અમારાં Inter National Cargo માં સતત ૧૧ મો એવોર્ડ એમને એનાયત થયો છે. એ કૃપા વિના શક્ય નથી. હવે પ્રભુશ્રીનું વિજયને માહાત્મ્ય ઘણું, સ્ટણા ખરું પણ તેમને દર્શન કદિ ન થાય. તે મનમાં એમ થાય કે પીનાને દર્શન થાય છે. મને નથી થતાં તે

પણ ઈચ્છા ફળી. કારણ મારી મમ્મીની પાંચ મહિનાની ખાટલાવશ માંદગીમાં તેમણે ખૂબ જ હસતાં હસતાં, પૂરા ભાવથી ચાકરી કરી, જેના ફલસ્વરૂપ મહારાજશ્રીએ દર્શન દીધા. મહારાજશ્રી બગીમાં બેઠા હતા. વિજય ચાલતા હતા. ત્યાં સ્થળ આવતાં મહારાજશ્રીએ રજનીકાંતભાઈને કહ્યું : રજનીકાંત મારો હાથ પકડો. આવાં દર્શન થયાં. તેમના આનંદનો પાર નહીં. કારણ પહેલીવાર દર્શન થયાં. એમ પણ લાગ્યું કે પ્રભુશ્રી સોળે શણગાર પહેરી બેનને (મમ્મીને) લઈ જવા આવ્યાં છે.

હવે મમ્મીની માંદગીએ જોર પકડ્યું. ક્યારેક તો ઉઘાડી આંખે બોલે, જો ખાટલા નીચે ભાખરી શાક છે. હમણાં ભગતો આવશે. એમને જમાડવાના છે. ક્યારેક ભગતો સાથે, પન્નાબેન સાથે વાત કરતાં હોય એવું સંભળાય. મને વારંવાર કહે, પીના તને દર્શન થાય છે મને નથી થતાં. ત્યાં એક રાતે, ભાઈ, ભાભી, રાગિણી, સુરેશભાઈ વગેરેએ ભજન કર્યું. બધાં સૂઈ ગયાં ત્યાં સવારે તો મમ્મી ખુશખુશાલ. મેં કહ્યું કેમ બેન, આટલી બધી ખુશ ! તો કહે મને ત્રણેય ભગવાન, પુરુષોત્તમ મહારાજ, મુનિ મહારાજ અને ડાહ્યાભાઈ મહારાજના દિવ્ય દર્શનથયાં. ત્રણેય ભગવાન દિવ્ય તેજે ઊભરાતાં હતાં. હાથમાં સુદર્શન ચક્ર અને તેમાંથી રંગીન તેજના કુવારા ઊડે. મેં કહ્યું : જો તને આખી ટીમે દર્શન દીધાં તો કહે : આ વાત સુધા ભાભીને કહેજે. તેનું શેર લોહી ચડશે. ભાભી સાંભળી રાજ થઈ ગયાં. છેલ્લી રાતે તે મહારાજશ્રીના ફોટા સામે જોઈ ખૂબ હસતી હતી. અમે બધાં દોડી આવ્યાં. બેનને જરૂર પ્રભુશ્રી દેખાય છે. એવું થોડી મિનિટ ચાલ્યું ને પૂ.બેને સદાને માટે આંખો મીંચી. તેનું મુખ ખુલ્લું થઈ ગયું. જાણે ધીમે ધીમે ત્રણે ચક્ર બેનના હૃદયમાં વિલીન થઈ ગયા. સમગ્ર સત્સંગના હરિભક્ત જાણતા હતા કે પૂ.બેન મંદિરની મૂર્તિ સામે જાળીએ ઊભી રહી નામ રટણ કરતી. તેણે માનેલી માળાઓ સૂતાં પહેલાં તે અચૂક પૂરી કરતી.

ટૂંકમાં આજે અમે ઘનઘાન્યથી સંપન્ન, પુત્ર-પુત્રવધૂ, દીકરી-જમાઈ, તેમનાં બાળોક સર્વે પ્રગટ પુરુષોત્તમમાં અનન્ય શ્રદ્ધા ધરાવે છે. તેનો સર્વ યશ, માસીબા (રસીલાબા) પરમ ભગવદીય પન્નાબેન તથા મારી મમ્મી, જેને પણ સર્વ સત્સંગ માસીબાને નામે ઓળખતો હતો તેને આભારી છે.

પૂ.બેન એટલે કે મારી મમ્મી જેમનું નામ અતિલક્ષ્મીબેન. તે સૂતાં પહેલાં પ્રાર્થના કરતાં તે પણ લખવાનું મન થાય છે. પ્રભુ પ્રત્યેની કૃતકૃત્યતા તેમાં વ્યક્ત થાય છે.

‘રામે દીઘો ઢોલિયો, કૃષ્ણો દીઘું વા’ણ (કાથી)

ગોપાલે દીઘી ગોદડી, પોઢો આતમરામ.

હરિ મારે હૈયે રહેજો પ્રભુ મારી પાસે રહેજો,

આડો દેજો હાથ, લીલીવાડી મારીને રક્ષા કરજો આપ’

જયશ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ

આમ નામસ્મરણ કરતાં અંતે પણ તેનું મુખ ખુલ્લું રહી ગયું હોઠ બિડાયાં

નહીં.

ઈન્દુબેન નયનભાઈ દેસાઈ

અમે ત્યારે સુસ્તમાં રહેતા હતાં. મારી મોટીબેનના દિયરના લગ્નમાં વલસાડ જવાનું થયું. લગ્ન કરી જાન પાછી મુંબઈ આવી ત્યારે મહારાજશ્રી લીંગડથી પાછા ફર્યા હતા. સ્ટેશન પર એક પાથરણાં પર મહારાજશ્રી બેઠા હતા. મેં તેમની સામે જોયું. સુધા વાત કરતી હતી તે જ તો આ મહારાજ નહીં? મેં કીકીબેનની રજા લીધીને હું મારે ઘેર આવી. સુધાએ મને તરત જ

ઈન્દુબેન નયનભાઈ દેસાઈ
મુંબઈમાં લગ્નપ્રસંગે મહારાજશ્રી

કહ્યું : હું તારી રાહ જોતી હતી. મહારાજશ્રી હમણા જ સ્ટેશને ગયા. અમે બંનેએ તરત જ રીક્ષા કરીને સ્ટેશને ગયા. સુધાએ મને મહારાજશ્રી બતાવ્યા. તે પગે લાગી. હું પણ પગે લાગી. પછી મહારાજ કહે આ છોકરી હમણાં જ અહીંથી ગઈ. મેં તેને જોઈ હતી. મેં પણ કહ્યું : મેં પણ તમને જોયા હતા. રેશમી ઝભ્ભો, સફેદ ધોતિયું ને કાશ્મીરી ટોપી. મારી અને પ્રભુશ્રીની આંખ મળી. કપાળમાં મોટો ચાંલો. હું તો જોતી જ રહી. અમારી આ પ્રથમ મુલાકાત. મહારાજશ્રીની ઓળખ થઈ.

અમારે અમદાવાદ આવવાનું થયું. કારણ ઈશ્વરભાઈને એલ.આઈ.સી.માં નોકરી મળી હતી. અમે શાહીબાગ ભાડે રહેવા માંડ્યા. બા સાથે શાહપુર આવું. દર્શન કરું. શાંતિ થાય. એક સવારે પ્રભુશ્રી નાહીને ટુવાલ વીંટાળી ખુશીમાં બેઠા હતા. મને થયું બધા ચાંલો કરે છે. મારે પણ કરવો છે ત્યાં જ અંતર્યામી બોલ્યા : ઈન્દુબેન, ચાંલો કરો. મને આશ્ચર્ય થયું. સંકલ્પ કર્યો. ત્યાં તો સિદ્ધ થયું મને મુંબઈ બહુ ગમે. મોટી બેન ત્યાં રહે. હું જાઉં તો મને ખૂબ ગમે. પ્રભુશ્રી મનની વાત કળી ગયા : કહે : આ છોડીના લગ્નમાં હું મુંબઈ જવાનો છું. મારાં લગ્ન મુંબઈમાં જ થયાં ને ત્યારે પ્રભુશ્રીને લઈને ગોવિંદ ભાઈ મુંબઈ આવેલા. મારી સાથે જ ચોરીમાં બેઠા હતા. લગ્ન પછી અમે બંને મહારાજશ્રીને પગે લાગ્યા. મારાં સાસુ બોલ્યા પણ ખરા કે પહેલાં

અમારા સગાને પગે લાગવાનું. પણ મેં તો લાગી જ લીધેલું મારી ઈચ્છા પૂરી થઈ.

એક વખત સાંજના સમયે હું સાઈકલ પર શાહપુર જવા તૈયાર થઈ. વચ્ચે નાના રસ્તેથી આવતાં એક ડોસી હડકેટમાં આવી ગયાં. તેણે તો રાડારાડ કરી મૂકી. સાઈકલ પર ઝાલા સાહેબનું નામ હતું. પોલિસ ઝાલા સાહેબને ઓળખે. મને જવા દીધી. હું મંદિરમાં ગઈ પ્રભુશ્રી હીંચકે ઝૂલે. મને કહે કેવી રીતે આવી. મેં કહ્યું. સાઈકલ પર. પછી કહે : ક્યે રસ્તે આવી મેં કહ્યું : ટૂંકા રસ્તેથી, ત્યારે મહારાજ કહે : એ રસ્તેથી નહીં આવવાનું લાઈટવાળા મોટા રસ્તેથી આવવાનું. મેં મારી વીતક કંઈ જ કહી નહોતી પણ અંતર્યામી જાણી ગયા હતા. ફિરોઝ. મારા મોટા પુત્રનો જન્મ થવાનો હતો. ત્યારે મારો નાનોભાઈ ખૂબજ બિમાર હતો. બધાને ચિંતા થતી હતી કે બંને કામ કેમ સચવાશે. હું મહારાજશ્રીને વખતોવખત મળવા આવું એકવાર મારી અંતરની ઊંડી ચિંતાને જાણી ગયેલા પ્રભુશ્રી બોલ્યા : દિલીપ ઊકશે ને તમે સૂજો. એમ જ થયું દિલીપને સારું થયું ઘેર આવ્યો પછી ફિરોઝનો જન્મ થયો. ફિરોઝને લઈને મંદિરમાં આવી ત્યારે મહારાજ કહે : આ તો મારો 'શંકરિયો' કરીને ખોળામાં લઈ ખૂબ રમાડ્યો. વચમાં થોડો સમય બહુ જ માઠો આવ્યો. પારાવાર ચિંતા થાય. તે વખતે પ્રભુ સ્મરણ ભજન ખૂબ કરતી. ખૂબજ ચિંતવન ભગવાનનું થતું. તે દિવસોમાં મહારાજશ્રી મારી સાથે સૂઈ જતાં. કેટલીકવાર સવારે જતાં દેખાય. કહે : હિમ્મત રાખ હું તારી સાથે જ છું.

ભાદરણમાં મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠા નિમિત્તે અક્ષરભુવન મને સોંપીને ગયા હતા. હું, કલ્પના, દિલીપ તથા મારા ફાધર અમે ચાર જણ રહ્યાં હતાં. ઉપર મેંડે થાળ ધરાવવા જવું. પહેલે દિવસે ગઈ. બીજે દિવસે તો પગ ઉપડે જ નહીં. જાણે બીક લાગે. હું પાછી ફરી. રાતે પરવારીને સૂવા જઉં તો મુનિમહારાજના ફોટા સામે દર્શન કરું. મહારાજશ્રી ખડખડાટ હસતા દેખાય. એમ રોજ હસતા દેખાય તે જ્યાં સુધી પ્રભુશ્રી ભાદરણથી પાછા ફર્યા ત્યાં સુધી દેખાયા.

મારો ફિરોઝ નાનો હતો. પન્નાબેન એક વખત તેને લઈને મંદિરે દર્શન કરવા ગયાં તો કહે : આમને તો મેં જોયા છે. મેં કહ્યું કેવી રીતે ? તો કહે : રાતે મારી સાથે ગોટી (લખોટી) રમવા આવ્યા'તા. આમ પ્રભુશ્રી બાળક સાથે

બાળક થઈને દર્શન આપતા હતા. સમૈયામાં ગોદડું ઓઢીને સૂઈ જઈએ તો ફરતાં ફરતાં આવી ગોદડું ખેંચી કાઢી કહે : ઊઠો, ભજન કરો. હું બેબીબેન (ચંદ્રિકાબેન) લલી સુધાબેનને ઘેરથી ટગરના ઝાડ પરથી કળીઓ તોડી લાવી, હાથના પોંચા બનાવતા ને પહેરાવતા. રાસ ગરબા રમતાં સોળે શણગાર પહેર્યા હોય, મને થાય કે મહારાજ મારી સામે આવે તો ! તરત જ સંકલ્પ પૂરો થતો. ભરચક ભજન થતું હોયને ઊંઘ આવે તો મોટું ગુલાબનું ફૂલ ફેંકી જગાડતા. એક વખત તો મારા પર સીધો શીરો જ ફેંક્યો હતો. ઘણીવાર થાળ લઈને આવીએ. મહારાજશ્રીને જમાડીએ ત્યારે અચૂક એકાદ વખતતો આંગળીએ બચકું ભરી લેતાં. આમ પ્રભુશ્રીના સંસ્મરણો તો ગણ્યા ગણાય એમ નથી.

આજે અંતર્ધ્યાન થયા છે પણ એવીને એવી જ સહાય કરે છે. દર્શન આપે છે. કહો કે નિત્ય નવો આનંદ આપે છે. મારી દીકરી કૃપાના મોટા દીકરા રાજને હું ભગવાનની વાતો કરું. ખાસ તો ભજન બોલતાં શીખવાડું. એક વખત મેં કહ્યું : જો જેજે છે પગે લાગ. તો કહે આ જે જે તો બેડ (પથારી)માં મારી સાથે ખૂબ કૂદીને ગયા. આમ બાળપણમાં તેને પ્રભુશ્રીએ દર્શન દીધા હતા. ફિરોઝને મોટા અકસ્માતમાંથી અમેરિકામાં બચાવ્યો હતો. અરે, આખું ફેમિલી બચી ગયું હતું. તો નાનો દીકરો વિરાજ. તેને પણ મુંબઈમાં અકસ્માત થયો હતો. રાત્રે બાર વાગે ફોન આવ્યો કે મમ્મી મારી સફેદ માણ્તિને નુકસાન થયું છે. મારો વાંક નથી. પણ પોલિસ છોડતી નથી. ગાડીવાળાના પપ્પા પણ આવી ગયા. રાત્રે બાર વાગ્યા હતા. આમ તેમ વાત કરતાં તે પોલિસ સ્ટેશને લઈ ગયો. ત્યાં વિરાજનો વાંક કાઢ્યો. પાછા અકસ્માત સ્થળે ગયાં. ત્યાં થોડે દૂર બેત્રણ માણસને જોયાં. તેમને પૂછ્યું : 'તમે આ અકસ્માત જોયો હતો ? તેમણે હા કહી. પછી મેં કહ્યું : તમે પોલિસ સ્ટેશને આવશો ? તો કહે, ભલે તે લોકો આવ્યા. તેમણે સ્પષ્ટ વાત કરી કે માણ્તિ સીધે રસ્તે જતી હતી. પણ આ ગાડી વચમાં આવી ને અકસ્માત થયો. આમ આઈ વિટનેસની વાત સાંભળી વાત થાળે પડી. પછી પેલા ત્રણમાંથી એક કહે, અમ્મા, અમે તમારે ત્યાં ચા, પીવા આવીએ ? મેં કહ્યું : જરૂર, પણ આજ સુધી એ ત્રણમાંથી એકને પણ મેં જોયા નથી. આમ પ્રભુશ્રીએ વિરાજને માથેથી સંકટ દૂર કર્યું.

૮૨'ની સાલમાં વરસાદ ખૂબ પડ્યો હતો. અડફટમાં તાર વાગતાં મારા સસરા પડી ગયા. ડૉ.ને બતાવ્યું. કહે : ઓપરેશન કરવું પડશે. ડાયાબિટીસ સખત હતો. સુગર ઓછી થાય તેની રાહ જોતા હતા મેં કહ્યું : ઓપરેશન નહીં કરવું પડે. ચિંતા નહીં કરો. નયનભાઈએ પપ્પાને વાત કરી કે ઈન્દુ કહે છે કે ઓપરેશન નહીં કરવું પડે. તો તમે ધીરજ રાખો. બીજે દિવસે ડૉ. કહ્યું : પગ ઉપર રાખીશું તો હાડકું જોઈન્ટ થઈ જશે. એમ જ થયું. ઓપરેશનમાંથી બચી ગયા. મેં બાધા રાખેલી તે એમને લઈને બાકરોલ દર્શન કરવા લઈ ગઈ. મારા સસરાએ પ્રભુને પગે લાગતા કહ્યું : આ ઈન્દુ કહેતી'તી એવું જ થયું.

મારી દીકરી અમેરિકા રહે છે. તેને નવું ઘર લેવું હતું. એજ એરિયામાં મળે તો સારું. એક ઘર જોયું. મોટું હતું. ગમી ગયું. પણ મોંઘું હતું. અમે ઘર માલિક સાથે વાત કરી. તે ઓછું કરવા તૈયાર નહોતો. બીજું ઘર લઈ લેવાની તૈયારી હતી પણ મન માનતું નહોતું. મેં કૃપાને કહ્યું : પ્રભુને પ્રાર્થના કર. યોગ્ય હશે તો કરશે. પંદર દિવસ પછી પેલા ઘર માલિકનો ફોન આવ્યો. તે વાતચીત કરવા તૈયાર હતો. નક્કી થયું અને રંગેચંગે નવાઘરમાં ઘડો મૂક્યો. કૃપા મહારાજશ્રીને જ માને છે. એનો વિશ્વાસ વધુ દૃઢ થયો. હું ત્યાં રહું. દીકરી સાથે એટલે ગમે પણ રાત પડ્યે મને મુંબઈનું મારું ઘર અચૂક યાદ આવે. મેં ત્રણે ભગવાનને પગે લાગીને સ્મરણ કરી સૂવાનું નક્કી કર્યું. બસ ઊંઘ આવી ગઈ. એક વખત આ ક્રમ ચુકાઈ ગયો. ઊંઘ ન આવી. અડધી રાતે ઊઠી ત્રણે ય ભગવાનને પગે લાગી. સૂતી ને સાચે જ ઊંઘ આવી ગઈ.

અમે એક વખત ગાડીમાં જતાં હતાં. ટોરનેટો (વાવા ઝોડું) આવશે એવી આગાહી થઈ. બંને છોકરા ગભરાવા લાગ્યા. બંને જોડકાં છે ને પાંચ વરસના. ત્યાં આરવે કહ્યું : સાઈકલોન નહીં આવે. તો રોજિતે કહ્યું : તને કેવી રીતે ખબર પડી તો કહે : મેં તો જે જેને ક્યારનું કહી દીધું હતું કે સાઈકલોન ન લાવતા. આમ બંને ડરતા હતા. પણ ભગવાનમાં આસ્થા. કારણ હું આરતી કરું ત્યારે બંને આવીને બેસે દીવો બુઝાય તેની રાહ જુએ. પછી સાકરના પ્રસાદ માટે હાથ ધરે ને કહે. 'જે પુરુષોત્તમ'

આમ આ પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાને મને વારંવાર મદદ કરી છે. એમને કર્તાહર્તા માનું છું. ને ઘરના સર્વે એ વિચારમાં ભજ્યા છે. એ મારું મોટું ભાગ્ય છે.

માલતીબેન ઉર્ફે કીકીબેન

ઈ.સ. ૧૯૫૯ મારી નાનીબેન સુધાના લગ્ન રજનીકાંત મહેતા સાથે થયા. હું મુંબઈથી આવું ત્યારે સુધા મહારાજશ્રીની વાતો કરે. ભગવાન પ્રગટ હોય એવું માન્યમાં તો ક્યાંથી આવે ? મેં એકવાર ઈશ્વરભાઈને પૂછ્યું : આ સુધા શું કહે છે ? શાહપુર અક્ષરભુવનમાં ભગવાન છે. એ સાચું છે ? બીજા કહે તો મને મનાય નહીં પણ સો ગળણો ગાળીને પાણી પીનાર એવા ઈશ્વરભાઈને કહ્યું : 'ઈશ્વરભાઈએ કહ્યું, હા; એ ભગવાન છે.' હું મુંબઈથી વેકેશનમાં આવું ત્યારે વૈશાખ મહિનાનો સમયો હોય. ભજન થાય. સમાધિ થાય. બીજા હરિભક્તો મહારાજશ્રીને જમાડે. આ બધું મને નવાઈ ભર્યું લાગતું પણ હું કંઈ બોલું નહીં. એક દિવસ હું ને મારી બા મંદિરમાં આવ્યાં. બધાં વારાફરતી પ્રભુશ્રી સાથે હીંચકા પર બેસતાં ને પ્રભુશ્રી પગની ઠેસે હીંચકો હલાવતાં. મણિબા, હરિબેન, પન્નાબેન, તારાબેન વગેરે પછી મારો વારો આવ્યો. (મને થયું હું હાજર ન હોત તો સારું) મને પણ હાથ ઝાલી હીંચકા પર બેસાડી શરમનો પાર નહીં. કોકડું વાળીને પડખે બેઠી હતી. ત્યાં તો મહારાજશ્રીએ મોં પકડીને પોતા ભણી ફેરવ્યું. મને કહે : મારું મોં જોવાનું હું તો શું બોલું ? પણ તે દિવસ યાદ રહી ગયો.

એવી જ રીતે ઈન્દુના (મારી નાનીબેન) લગ્નમાં મહારાજશ્રી મુંબઈ આવેલાં અમે ધર્મશાળામાં ઊતર્યા હતાં. સવારે જમવાનું ઘેર કર્યું હતું. ઊંધિયું, લાપશી, કઢી-ભાત, પૂરી, પૂજ્ય ગોવિંદભાઈ પ્રભુશ્રીને અમારે ઉતારે મૂકી ગયા. બધાંએ પ્રભુશ્રીને જમાડયા. મને તો શરમ આવે. મહારાજશ્રી કહે : 'કીકીબેન જમાડો' મોં આડું કરીને મેં કોળિયા ભરાવ્યા. ત્યારે પણ મારું મોં એમના ભણી ફેરવી બોલ્યા : મારી સામું જોઈ જમાડો. સામું જોયું પણ ઔપચારિક રીતે. જ્યારે પ્રભુશ્રીએ તો મારી સામે ખરેખર જોયું. એ કેવી રીતે તો આ છે એનાં ઉદાહરણ.

આ રીતે પ્રભુશ્રીને જમાડી અમે લગ્ન હોલમાં ગયા. મહારાજશ્રી પણ હતા. બપોર પછી હોલ ભરાવા લાગ્યો. મને ડર હતો કે મારાં સસરા મહારાજ વિષે પૂછપરછ કરશે. હું શો જવાબ આપીશ ? ઈન્દુ, નયનભાઈને હાર

પહેરાવવા ગઈ ત્યારે પ્રભુશ્રી વરચે ખુરશીમાં બેઠા હતા. સુધાના શીખવ્યા પ્રમાણે ઈન્દુએ મહારાજશ્રીને હાર પહેરાવી દીધો. પગે લાગી. મહારાજશ્રીએ હાર કાઢી ઈન્દુને આપ્યો એ હાર ઈન્દુએ નયનભાઈને પહેરાવ્યો. એક અનુપમ લઘાવો ઈન્દુએ લઈ લીધો. આ બધું મારાં સસરા જોતાં હતાં. પણ કંઈ બોલ્યા નહીં. મને પણ થયું કે આવું ન કર્યું હોત તો સારું. પછી વરકન્યા માહયરામાં બેઠાં ત્યારે મારા સસરા બોલ્યા : તમારા ગુરુને છેક અમદાવાદથી લાવ્યા છો તો એમને હાથે હસ્તમેળાપ કરાવો ને ? હાશ ! મારા મનને શાંતિ થઈ. એમના તરફથી આવું વલણ એટલે મને હવે હિમ્મત આવી. મારો ડર ઓછો થઈ ગયો. મારી આસ્થા વધી ગઈ. મહારાજશ્રીને વરચે રાખી હસ્તમેળાપ થયો.

આ જ દિવસે ને એ જ રાત્રે મારો મોટો છોકરો મુકુંદ ખોવાઈ ગયો બધું પતવા આવ્યું ત્યાં મને મુકુંદ યાદ આવ્યો. ક્યાંય મળે નહીં. હવે શું ? મારા પતિ દિનેશચંદ્ર અને સસરા એટલે ગુસ્સાનો પાર નહીં. જાણશે તો શું થશે ? મને થાય આવડા મોટા મુંબઈમાં હું એને ક્યાં શોધીશ ? ઘરના બધાં ગભરાઈ ગયાં. ત્યાં તો મુકુંદને એક ભાઈ મૂકવા આવ્યા. એટલું સારું હતું કે એ ચોખ્ખું બોલતા શીખ્યો હતો. એને એ ભાઈએ પૂછેલું, બાબા તું કોની સાથે આવ્યો છે ? ત્યારે તેણે ઈન્દુ માસીના લગ્નમાં આવ્યો છું ને વાડીનું નામ દીધું. એટલે એ ભાઈ આવીને મૂકી ગયાં. મને થયું મહારાજશ્રી હતા એટલે બહુ ઉહાપોહ થયો નહીં.

હું સુરતમાં એક લગ્નમાં ગઈ હતી. મારાં પાકીટમાં બે મોતીની બંગડી અને રૂ. ૩૫૦ હતા. એ પાકીટ ક્યાંક મુકાઈ ગયું. બધે શોધી વળી, જ્યાં શક્યતા હતી ત્યાં બધે જ જોઈ વળી. હવે શું ? મેં મહારાજને સંભાર્યાં. ત્યાં તો એક નાનકડી ગુણ પહેલી તેના પર તે પાકીટ અકબંધ પડેલું. આજે યાદ કરું છું ત્યારે થાય છે મેં ત્યાં મૂક્યું જ નહોતું. એટલું જ નહીં મેં ત્યાં વારંવાર જોયેલું. આમ મારું પાકીટ જડી ગયું.

અમારું અંકલેશ્વરમાં ઘર હતું. તે ભાડે આપેલું. તે વેચી અમારું પોતાનું ઘર વડોદરામાં લેવું હતું. ભાડવાત ખાલી કરવા તૈયાર નહીં. કેટલાય ઘક્કા ખાધા. સ્ટેશન પર ભજ્યા ખાધાં. તેમાં કેરોસીનની વાસ આવે. ખાધા વગર

ફેંકી દીધાં. ત્યાં મહારાજશ્રીની બાધા રાખી. જાપ કર્યાકરું પ્રભુ આમાંથી ઉકેલ લાવો નહીં તો આ ઘર ભાડૂત પચાવી પાડશે. બાધા પછી પાંચમે ઘક્કે તે માણસ અમારા હાથમાં ચાવી મૂકી ગયો. અમારાં આનંદનો પાર ન રહ્યો. મેં બાકરોલમાં બાધા મૂકી.

ઈ.સ. ૨૦૦૬માં કુલુ-મનાલી-વૈષ્ણવી દેવી ગયાં હતાં. અત્યંત કઠિન અને હવામાન પ્રતિકૂળ પુષ્કળ ઠંડી. હા, મને પ્રાકૃતિક સૌંદર્ય જોવાનો શોખ. સર્વત્ર હરિયાળી. ખૂબ ગમે. અમારી ઉંમર અને અસ્થમાનો વ્યાધિ. પણ હિમ્મત કરેલી. તે પ્રભુ કૃપાથી હેમખેમ પાછા આવ્યાં. વૈશાખ મહિનાના સમૈયે હું મંદિરે ગઈ. પ્રભુશ્રીને ભેટ મૂકી. મહારાજશ્રીને ભેટી. ત્યાં મહારાજશ્રી મૂર્તિમાંથી બોલ્યા : કેમ મજા આવીને ! ગમ્યું ને ! હું તો બહુ જ રાજી થઈ. મારી યાત્રા પ્રભુશ્રીને લીધે જ સફળ થઈ એવું મને દૃઢ થયું. આજે તો અમે સર્વ વાતે સુખી છીએ. છોકરાંઓ પોતાનો સંસાર લઈને બેઠાં છે. બધાં સુખી છે. વિશેષતો પ્રગટ પ્રભુમાં અપૂર્વ શ્રદ્ધા ધરાવે છે. પ્રગટ પ્રભુને લગતું સાહિત્ય વાંચે છે ને સ્મરણ પણ પ્રગટપ્રભુશ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજનું જ કરે છે એ મારું. આ જીવનનું જમા પાસુ છે.

મારી દીકરી નીલા વડોદરામાં રહે. તેને પણ બે દીકરીઓ છે. નીલા બેંકમાં નોકરી કરવા જાય. એના હસબન્ડ પણ નોકરીએ જાય. મોટી છોકરી ભણવા જાય. નાની છોકરી ઘેર હોય. ઘરમાં કામ કરનાર બાઈ કામ કરીને જાય. એક દિવસ બાઈને એમ કે દરરોજની જેમ બેન પાછળથી ઘર વાસીને ગયાં છે. નાની દીકરી ઘેર તેને એમ કે મમ્મી ઘર વાસીને જ ગઈ છે ને ! નીલા છેક સાંજે ઘેર આવી. આખું ઘર ચારે બાજુથી ખલલું. નીલાને ફાળ પડી. ગભરાઈ ગઈ. આંખો બંધ કરી, હે ભગવાન આવું કેમ થયું ? ત્યાં તો એક સેકંડ જ મહારાજશ્રી દેખાયા. તે ઘરમાં આવજા કરતા હતા, કહે, ચલને જલદી ! ક્યારનો ઘરમાં ફરું છું. મારે હવે જવું છે. આમ તે દિવસે ભગવાને રક્ષા કરેલી.

આમ પ્રભુશ્રી જીવના લાડકોડ પૂરવા આવે છે. તેના મનોરથ સિદ્ધ કરી આપે છે. વગેરે જે શાસ્ત્રમાં લખ્યું છે તે સાચે જ મારે માટે યથાર્થ પૂરવાર થયું છે.

મંજુલા મજમુદાર

મારું કુટુંબ શાહીબાગ રહેતું હતું. સામે બારણે ઈશ્વરભાઈ મજમુદારનું ઘર. અમારી વચ્ચે મૈત્રી બંધાઈ. પછી પરણવાનો વિચાર કર્યો. બંને પક્ષે બંને ચુસ્ત. લગ્નની હા પાડે નહીં. સુધાબેને મહારાજશ્રીને વાત કરી. મહારાજશ્રી કહે : 'પેલી કુંવારી છોકરીને હોળી રમવા લઈ આવજે' બસ, પ્રભુશ્રીની મ્હોર વાગી ગઈ. વિના વિદ્ને પ્રેમ પરિણામમાં પરિણામ્યો અને અમે પરણ્યા. પોસ ભરવાની વિધિમાં લગ્ન પહેલાં સામે બારણે પધારેલા મહારાજશ્રીને હું પગે લાગી. આજુબાજુના ઘણાને ગમ્યું નહોતું. પણ ઈશ્વરભાઈ (મારા પતિ) મક્કમ હતા. પછી તો મારાં સાસુ સાથે હું સમૈયામાં આવતી ભજન થતાં મને ગમતું. નવું નવું તે ખૂણામાં એક બાજુ બેસું. મહારાજશ્રી ઈશારો કરીને વચ્ચે બેસવાનું કહેતાં. એકતાર વૃત્તિના દર્શનથી આનંદ થતો. ઘણાને થતું સાવ નવા છે ને સામે બેસાડે છે. આપણી સામુ તો જોતા પણ નથી. આમ પ્રભુશ્રી વિશેષ પ્રીતિ બતાવતાં. આ ભક્તિ, આ દર્શને મને ઘણું સુખ આપ્યું છે. કોઈપણ ખરાબ પરિસ્થિતિ, મૂંઝવણ વખતે 'પુરુષોત્તમ'નું રટણ મારી ઉલ્લાસ સુલઝાવી આપતું. આ પ્રગટ ભગવાન છે. એવી સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા એટલે મારા પિયરપક્ષમાં પણ એ વાત કરેલી. એ લોકો આજે પણ કાગળ લખે કે ફોન કરે તો પહેલું 'જયશ્રી પુરુષોત્તમ' જ લખે કે બોલે. જાણે અજાણ્યે પણ તેઓ આ વાત માન્ય રાખે ને તેમને પણ શાંતિનો અનુભવ થાય. મને મહારાજશ્રીના દર્શન સ્વપ્નમાં થાય. એક વખત તો મારી પાસે પાણી ભરાવ ભરાવ કર્યું. અને ઠીકે પાણીએ ખૂબ નાહ્યા. પ્રભુશ્રી તો નાહ્યા. પણ મને બધી રીતે શાંતિ થઈ. આજે મારો દીકરો ફલીન, દીકરી સપના અને સલૌની ત્રણેય સુખી છે. જયશ્રી પુરુષોત્તમ બોલે છે. ને મને ઘણો આનંદ થાય છે.

આપ પ્રભુશ્રીની નિશ્રામાં મારી જિંદગી ઘણી જ સારી રીતે વ્યતીત થાય છે. સદાકાળ સાથે રહેજો એક જ પ્રાર્થના.

પ્રવિણાબેન સુરાના

અમને ભાદરણ પુરુષોત્તમ ભગવાનનો સત્સંગ ૯૨' ૯૩' મળ્યો. મને મંદિરમાં ગમ્યું. પ્રભુ વિષે માહાત્મ્ય વધ્યું. એવામાં સમૈયો આવ્યો. હું ટાઈફોઈડમાંથી ઊઠેલી. ખાવા પીવામાં પરેજી હતી. ઘરના સર્વે ભાદરણ જવા તૈયાર થયાં. મને સાથે આવવાની ના પાડી. મેં જીદ પકડી પણ કોઈ માન્યું નહીં ને મને મૂકીને ભાદરણ ગયાં. એ સૌના ગયા પછી મારી બેન ગાડી લઈને આવી. મારી વાત સાંભળી. કહે : ચાલ, હું તને ભાદરણ લઈ જાઉં ને હું પ્રભુશ્રીના દર્શને ગઈ. ત્યાં ચીમનકાકા બધાના ખબર અંતર પૂછતા હતા. સુરાનાને પૂછ્યું તો તેમણે કહ્યું, મારે ઘેરથી માંદા છે ને આવ્યાં નથી. ત્યારે ચીમનકાકાએ પ્રાર્થના કરી ધૂન બોલાવી. ને જોયું તો હું મંદિરમાં બધાંને આશ્ચર્ય થયું. પણ આ મારો પહેલો પરચો કે મારો સમૈયો પડ્યો નહીં.

વળી એક નવરાત્રીમાં હું માંદી પડી. ડૉ.એ આશા છોડી દીધી હતી. મને કોઈ કશી વાત કરતું નહોતું. જ્યારે ભાનમાં આવી ત્યારે બધાએ કહ્યું કે આ તારો નવો અવતાર છે. ઘરવાળાએ ખૂબ પ્રાર્થના કરી ત્યારે મહારાજશ્રીએ દર્શન દઈ કહ્યું, ભગવાન ભજો ને મારી ભક્તિ કરશો તો વાંધો નહીં આવે. ત્યારથી મારી શ્રદ્ધા વધી ગઈ. મારો નિશ્ચય પાકો થયો.

છેલ્લે કોઈ કર્મ સંજોગે મારાં નાના દીકરાને જેલ જવાનું થયું. મને ખૂબ દુઃખ થયું. તે નિર્દોષપણે ફસાયો હતો. મેં જામીન માટે ખૂબ પ્રાર્થના કરી. જામીન મળી ખરી પણ હજુ ઘણા દિવસો હતા. મેં પ્રભુશ્રીને ઠપકા ભરી ભાષામાં જ પ્રાર્થના કરી. અરે, તમે પ્રગટ થઈને સાંભળતા નથી ? હું નિરાશ થઈને સૂતી. સ્વપ્નમાં મારો દીકરો સામે સોફામાં સૂતો હતો. મને થયું. સ્વપ્ન સાચું પડે તો સારું. વળી એક તેજ લિસોટો મારાં હૃદય સુધી ગયો. ત્યાં જ મને શાંતિ થઈ ગઈ. ચિંતામુક્ત થઈ ગઈ હોય એવું લાગ્યું. ને સોમવારે જામીન હતી તો જજ સાહેબે મંજૂર કરી તે જ દિવસે તેને છૂટો કર્યો. તે ઘેર આવ્યો. અમે અક્ષરભુવનમાં દર્શને ગયાં. બાધા મૂકી. પ્રભુ સદાય સહાય કરે છે. આવાં તો કંઈક કામ એમણે કર્યાં છે. બસ એમની ભક્તિમાં વધારો થાય એજ પ્રાર્થના.

મનીષા ભૂષણ પટેલ

પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાન, અક્ષરભુવન, શાહપુર, અમદાવાદમાં નિવાસ કરીને રહેલા તે મારા નાના થાય. (શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજ) હું તેમની દોહિત્રી એટલે નાતી થાઉં. મમ્મી સાથે હું ને મારો ભાઈ મહેન્દ્ર રહેતા. ઉપર અંબુમામા-મામી રહેતાં આરતી, બપોરે થાળ, શયન સાંજે આરતી વાળુંને શયન બધાં મળીને કરતાં. બાળસહજ સમજ હતી કે આ ભગવાન છે. ભજન બોલીએ, રાસ રમીએ પણ માત્ર દેખાદેખી. મોટા થઈને તેનું માહાત્મ્ય સમજાયું. જે મહાનુભાવોએ મહારાજશ્રીને પ્રગટ જોયેલા તેમની વાતો પરથી પણ એવું દૃઢ થયું કે આ પ્રગટ ભગવાન છે. નાનપણમાં ગૌરીવ્રત કરેલું પણ દાળભાત શાક વગેરે ખાઈને ફરાળ કે ઉપવાસની વાત નહીં. આરતી ઉતારું પૂજા કરું બધું ફોટામાં રહેલાં મહારાજશ્રીને કરું.

હવે હું મોટી થઈ. અભ્યાસ-કોલેજ ચાલુ હતી. અંબુમામા તથા અરૂણા મામીની સદાય સહાય હતી. મારી મમ્મીને તેઓ ખૂબ સાચવતા. અમને પણ સાચવતા. એવામાં મારાં પપ્પા ગાંધીનગર આવેલાં. તેઓ પ્રમુખ સ્વામીના પરમ આશ્રિત છે. અમે બંને ભાઈબેન તેમને મળ્યાં. આગ્રહ કરીને અક્ષરભુવનમાં લઈ આવ્યાં. મારી મમ્મી ઝાંપા સુધી તેમને વળાવવા આવી. બોલી : છોકરાનું ધ્યાન રાખજો. ત્યારે પપ્પા બોલ્યા : તમારું પણ ધ્યાન રાખીશું. પ્રગટ ભગવાનની પરમકૃપા વિના તૂટેલા સંબંધો આમ જોડાય નહીં.

મારી મમ્મીને મારાં લગ્નની ચિંતા થતી. પોતે અપંગ આજુબાજુ કોઈ બેકગ્રાઉન્ડ નહીં. પણ જેને પ્રગટનો આશરો હોય તેને શી ચિંતા ? મેં સાંભળેલું : એક વખત કોઈક બેન છોટા ઉદેપુરના, પોતાનું દુઃખ દૂર કરવાનું કહેતા હતાં. ત્યારે મમ્મીએ કહ્યું : ભગવાન સંભારવાના. બધું કરશે. ખરે જ મમ્મી તો બોલતા બોલી પણ તેમનું દુઃખ દૂર થયું. આમ મમ્મીને મહારાજશ્રીનો પાકો આશરો. ને ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ જેવું થયું. રૂઢેલ મારી વાત ચાલી. ભૂષેન્દ્ર B.Sc., B.Ed. સાથે મારું નક્કી થયું. બંનેને સંતોષ મારાં પપ્પાએ તમામ ખર્ચ ઉપાડ્યો. ને ધાર્યા કરતાં અતિશય ધામ ધૂમથી મારાં લગ્ન થયાં. આ સર્વમાં પ્રભુની ઈચ્છા તો સર્વોપરી હતી પણ દેવદૂત

જેવા મણિકાકાએ મધ્યસ્થિનું કામકર્ણુ. પ્રભુકૃપાથી લગ્નપછી અમે ફરીથી 'અક્ષરભુવન'માં સ્થિર થયાં. ભાઈ મહેન્દ્ર બાકરોલ સ્થિર થયો.

મેં બાધા રાખી હતી. ચાલીને બાકરોલ જવાની. ઘણાએ ના પાડી આવી બાધા રખાતી હશે ? પણ રાખતા રખાઈ ગઈ હવે શું થાય ? પણ ભૂષણે મને સાથ આપ્યો. તેઓ પણ મારી સાથે આવવા તૈયાર થયા. વ્હેલી સવારે નીકળ્યાં ત્યારથી જ કસોટી શરૂ થઈ. ધીમો ધીમો વરસાદ શરૂ થયો. હિમ્મત કરી અમે અમદાવાદની બહાર સુધી આવી ગયાં. હવે વરસાદ બંધ થયો. પણ મારાથી ચલાય નહીં. હું હારી ગઈ. પાછા જવા વિચાર કર્યો. રીક્ષામાં અંબુ મામાને ત્યાં જતા રહીએ એવો વિચાર થયો. પણ રીક્ષા મળી નહીં. મહેન્દ્રને ફોન કર્યો. તેણે કહ્યું. રસ્તામાંથી છત્રી ખરીદી લો ને આવો. અવાશે. ફરી હિમ્મત એકઠી કરી ચાલવા માંડ્યું, ખાત્ર જ ચોકડી નડિયાદ સુધી આવી ગયાં. એક હોટલમાં ઉતારો કરી બીજી સવારે નાઠ્યા ધોયા વિના ચાલવા માંડ્યું. પ્રભુની લીલાની વાત કરતાં કરતાં, સાત આઠ કિ.મિ. ક્યાંય કપાઈ ગયાં. અંતે ગુરુ પૂનમને અગિયાર વાગે અમે મંદિરમાં પ્રવેશ કર્યો. પગથિયે જ હું ઢળી પડી. સ્વસ્થ થઈ. મને આશ્ચર્ય થયું. વાહ પ્રભુએ ટેક પૂરી કરી આપી. મને યાદ આવ્યું હું ચાલતી ત્યારે પાછળથી કોઈ ખભો થપથપાવતું. પાછળ જોઉં તો કોઈ નહીં. ભૂષણ પણ ખાસ્સા દૂર હોય. મને થાય મહારાજશ્રી જ છે. આમ પદે પદે ભગવાને જ મારાંમાં જોર પૂરેલું.

વળી હમણાં હમણાં એક પરચો થયો. અમે છો. ઉદ્દેપુરથી આવતા હતા. ગાડી ખૂબજ સ્પીડમાં હતી. હાથીજણ આવ્યાને એક રોઝ (ગઘેડા જેવું પ્રાણી) ગાડી સાથે અથડાયું. ગાડીનો આગલો ભાગ ઊંચો થઈ ગયો. રોઝ તો પંદર ફૂટ દૂર પડેલું. તેને પણ વાગેલું. ભૂષણ બાજુનો દરવાજો ખૂલે નહીં. ચાવી લઈ મારી બાજુનું બારણું ખોલ્યું. ગાડીને ખાસ્સું નકુસાન થયું હતું. થોડુંક ભૂષણને વાગ્યું પણ ખરું. પણ, અમે બચી ગયાં. આમ પ્રભુશ્રી શૂળીને વિદન સોયે દૂર કરે છે. તે આનું નામ.

આજે તો ફોટામાં રહેલા આ ભગવાન વારંવાર દર્શન આપે. ક્યારેક ગુસ્સામાં હોય. ક્યારેક આંખની કીકી ફરતી હોય. એવાં દર્શન થાય. આજે તો આઈસ્ક્રીમ ખાવો છે. એવો વિચાર કરું ત્યાં તો સંકલ્પ પૂરો થાય.

રવિવારની સભામાં કનુભાઈ આઈસ્ક્રીમ લાવ્યા જ હોય. મારે બાકરોલ જવું હોય. ભૂષણ ના પાડે. પણ થોડીવારમાં જ બધું બદલાઈ જાય ને અમે બાકરોલ જઈએ.

પ્રગટ ભગવાન મળે પછી શું બાકી હોય ! હા, પ્રભુ લાડકોડ પૂરા કરવા આવે છે. મનોસ્થો પૂર્ણ કરે છે. એનો અનુભવ વારંવાર થાય છે. આ લોકની દૃષ્ટિએ પ્રભુએ અમને બધું જ આપ્યું છે. મારાં બે સંતાનો હીર-મિહિર ભણે છે ને ભગવાન ભજે છે. પહેલા મનમાં જે અશાંતિ ઉદ્દેગ રહેતો તે હવે નામે ય નથી. અંતરે શાંતિ વરતાય છે. સાચે જ પ્રગટ એટલે પ્રગટ. એમને સંભારતા કામ ન થાય એ તો બને જ નહીં. આજે એટલું જ માગું કે પ્રભુ તમારી ઓળખાણને ઉપાસના દૃઢ રાખજો.

બિંદુબેન સુરાના

૨૦૦૬માં મારાં લગ્ન જયેશભાઈ કૃષ્ણકાન્ત સુરાના સાથે થયાં. હું માતાજીની ભક્ત. મારાં સાસરિયાં પ્રગટ પુરુષોત્તમને માને. બાકરોલ, ભાદરણ અક્ષરભુવન અમદાવાદમાં રહેલાં પ્રભુશ્રીને દૃઢપણે માને. એકાદ માસ પછી ત્રણેય ભગવાનના દર્શન થયાં. મને આનંદ થયો. એ દર્શન મને આજે પણ યાદ આવે છે. એકવાર મુનિ મહારાજે દિવ્યદર્શન દઈ માથે હાથ મૂકી કહ્યું : ગભરાવાનું નહીં.

લગ્ન બાદ મહેંકના જન્મ પહેલાં અક્ષરભુવનમાં સ્વપ્નમાં મને દર્શન થયાં. જાણે મારાં ઉદરમાંથી કંકુપગલાં પાડતી કોઈ નાની કન્યા ફોટા સુધી ગઈ. મને થયું મારે ત્યાં લક્ષ્મીજી જ પધારશે.

અંતે મારું સદ્ભાગ્ય કે મને પ્રગટ ભગવાનનો ભેટો થયો. કસોટી તો પ્રભુ કરે સાથે પ્રભુ પ્રત્યેની નિષ્ઠાના પણ પારખાં લે છે. એમાં સ્થિર રહ્યાં તો બેડો પાર. આ મારાં મનની વાત નથી. મેં અનુભવેલી અને આજે પણ જેનો અહેસાસ થાય છે એવી સત્ય વાત છે.

પ્રાસંગિક ભજનો

શતાબ્દી વર્ષ (અવસર આવ્યો આનંદનો)

(રાગ : મહેંદી તે વાવી...)

હે... પ્રગટ પુરુષોત્તમ પૂરણ પરબ્રહ્મ, શંકરભાઈના સુપુત્ર તમે,
હે... માતા હરિબાના જાયા કહેવાયા ને, મુનિના તો પ્યારા તમે (૨)
હે... બાકરોલ ધામે જન્મધરીને, અમદાવાદે વિચરણ કરીને
હે... ભાદરણ ધામમાં પ્રભુ પ્રસન્ન કરીને, પોતે પ્રગટ્યા પુરણ બ્રહ્મ
હે જી રે પોતે પ્રગટ્યા પુરણ બ્રહ્મ
બાકરોલ ધામમાં મંદિર બંધાવ્યુ ને

આવી વસ્યા ઠરીઠામરે, અવસર આવ્યો આનંદનો
મૂર્તિ શોભે મહારાજનીને
દિવ્ય અલૌકિક દર્શન રે અવસર આવ્યો આનંદનો
શિર પર સાફો સોનેરીને
કલગી તોરા પીંછી સાથ રે અવસર આવ્યો આનંદનો
સોનાના શણગારે શોભી રહ્યા ને
શોભે જરિયાની વસ્ત્ર રે અવસર આવ્યો આનંદનો
સો સો વરસના વ્હાણાં વાયા ને કંઈ
લઈએ શતાબ્દીનો લ્હાવ રે અવસર આવ્યો આનંદનો
વાજાં વગડાઓ, પડધમ વગડાઓ
બેસાડો ચોઘડિયા બારણો અવસર આવ્યો આનંદનો
શોભા સવારી સજ્જ કરાવો ને
મહીં પધરાવો પુરુષોત્તમને અવસર આવ્યો આનંદનો
ચોરેને ચૌટે, મેડી અટારીએને
લોક ઉમટ્યું દર્શન કાજ રે અવસર આવ્યો આનંદનો
સાકર વ્હેંચો શેરીઓમાં
આપો પ્રસાદીનો લાભ રે અવસર આવ્યો આનંદનો

નાચો ગાઓને ગરબે ધૂમો તમે
વગાડો કાંસી કરતાલ રે અવસર આવ્યો આનંદનો
પકવાન્ન પડાવો પંચવિધના રે
જમાડો પુરણ પરબ્રહ્મ રે અવસર આવ્યો આનંદનો
ગુણગાન ગાઓ પ્રગટ પ્રભુનાને
લઈ લ્યો અમૂલખ લહાવ રે અવસર આવ્યો આનંદનો
આજનો લહાવો લીજિયેને સંતો
કોણો દીઠી છે કાલ રે અવસર આવ્યો આનંદનો
ટાણું આવ્યું અનેરું ને કંઈ
મૂર્તિ કરીએ આત્મસાત રે અવસર આવ્યો આનંદનો

સમૈયો આવ્યો બાકરોલનો

સંતો કંકોત્રી આવી કરોને તૈયારી
સમૈયો આવ્યો બાકરોલનો
કંકોત્રી આવી તેને પ્રેમે વધાવીએ,
વહેવારી કામકાજ બાજુએ મૂકીએ
બેઠાં ત્યાંથી ઊઠીને ચાલીએ... સમૈયો આવ્યો
કારતક સુદને પુનમનો દિન છે
દેવદિવાળીનું પુનિત પર્વ છે
અખંડ કીર્તનનો આનંદ... સમૈયો આવ્યો
ગામે ગામના સંત સૌ આવશે,
સુખ દુઃખની બે વાતો કરીશું
હૈયું ખોલીને હળવા થઈશું... સમૈયો આવ્યો
ત્રણ દિન ત્રણ રાત ભજન થશે,
ભજનની સાથે ભોજનની રંગત
રંગતમાં રંગાઈ જાશું... સમૈયો આવ્યો
સમૈયે પુણ્ય પ્રભુ વહેંચાતુ આપે,
આપણો પણ પ્રભુ ભાગ એમાં રાખશે.
ખોળો ધરીને ઊભા રહીશું... સમૈયો આવ્યો
વેરાતે સમૈયે વિદાય લઈશું
સામે સામા જયશ્રી પુરુષોત્તમ કહીશું
અક્ષરભુવનમાં સમૈયે મળીશું.... સમૈયો આવ્યો
મૂર્તિ લઈને સંતો ઘેરે જઈશું,
અખંડ ચિંતવનનો અભ્યાસ કરીશું,
પુરુષોત્તમ પુરુષોત્તમ રટીશું... સમૈયો આવ્યો

હીંડોળો (બાકરોલધામમાં હીંડોળા ઉત્સવ)

સંતો સર્વે આવો, હરિને ઝુલાવો, હીંડોળો બાંધ્યો મંદિરમાં
પ્રભુશ્રીને પ્રેમે ઝુલાવો, મંગલ ગીત ગાઓ, હીંડોળો
બાકરોલ ધામમાં ગામની ભાગોળે, હીંડોળો બાંધ્યો મોટા મંદિરમાં
પ્રભુશ્રી પ્રેમથી બિરાજે, હીંડોળો બાંધ્યો મંદિરમાં સંતો

મહેન્દ્રભાઈએ આમંત્રણ આપ્યું,

પ્રભુશ્રીને ઝૂલે ઝુલાવવા

અમૂલખ લાભ કંઈ લેવા, હીંડોળો બાંધ્યો મંદિરમાં

ગાદી તકીયા ગલ મસુરિયા

છત્તર છાજે માણેક મોતીના,

બિરાજે રાજાધિરાજ, હીંડોળો બાંધ્યો મંદિરમાં

સોળે શણગાર સજયા પ્રભુશ્રી ઝૂલે

તોરાવાળી ટોપીને કલગી પીંછી શોભે,

ફરફરતી પીંછી જોઈ રહીએ, હીંડોળો બાંધ્યો મંદિરમાં

ક્યારેક શાકભાજી ફળફૂલે સોહે,

ક્યારેક સૂકામેવાથી ભરપૂર,

નીતનવા શણગાર થાયે... હીંડોળો બાંધ્યો મંદિરમાં

શ્રીકૃષ્ણ ઝૂલ્યા ગોકુળ વૃંદાવન

શ્રીજી મહારાજ ઝૂલ્યા લક્ષ્મીવાડીએ,

પ્રગટ પુરુષોત્તમ તો બાકરોલ ધામમાં, હીંડોળો બાંધ્યો મંદિરમાં

ગોપગોપી આવે નિત્ય ઝુલાવે,

પગની ઠેશે પ્રભુશ્રી જાતે ઝૂલે

ઝાંઝર રણઝણ થાયે... હીંડોળો બાંધ્યો મંદિરમાં

ઝૂલે ઝૂલંતા પ્રભુને નિહાળીએ

વારાફરતી પ્રભુને ઝુલાવીએ,

હેયાને હીંડોળે ઝુલાવીએ, હીંડોળો બાંધ્યો મંદિરમાં

અમે જવાના રે ભાદરણ ધામમાં

અમે જવાના રે... એ... ભાદરણ ધામમાં
હાંરે પ્રગટ પુરુષોત્તમના દર્શન કરવા... જવાના રે.
ભાદરણ ધામની ભૂમિ ભાગ્યવંતી
બહુએ અવતારની લીલાભૂમિ છે.
હાં રે રમણરેતીને માથે ચઢાવવા... જવાનાં રે.
ભાદરણ ધામથી કંકોત્રી આવી છે.
પુરુષોત્તમ ભગવાને ભાવથી મોકલી છે.
હાંરે ભૂષણભાઈએ હાથોહાથ આપી છે... જવાના રે.
ભાદરણ ધામમાં સમૈયો ભરાય છે.
મહાસુદ્ધ પાંચમને વંસત પંચમી
હાં રે મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠાનું પુનિત પર્વ છે... જવાના રે.
ભાદરણ ધામમાં પુરુષોત્તમ બિરાજે
પુરુષોત્તમની સાથે નારાયણ મુનિ છે.
હાંરે ઉભય અવતારના દર્શન કરવાં... જવાના રે.
પુરુષોત્તમ તો પાતળાને મુનિ તો પુષ્ટ છે.
એક બહુ બોલકાને બીજાને મૌન છે
હાં રે જેવા તેવા પણ મારા ભગવાન છે રે... જવાના રે.
ત્રણ દિન ત્રણ રાત ભજન થાય છે
એક કરે પારખાં ને બીજા કરે કૃપા
હાં રે કૃપા નિધાનની કૃપા પામવા... જવાના રે.
સમૈયો પૂરો થતાં માગણી કરીશું,
માગણી કરીશું પૂરી લાગણી રાખીને
હાંરે ત્રિવિધ તાપથી મુક્તિ દેજો... જવાના રે.

પાટોત્સવ પર્વ

આજ અક્ષર ભુવનમાં આનંદ છાયો...
પ્રભુજી પાટે બેઠા રે, ભાઈ પ્રભુજી પાટે બેઠા,
માસ બીજોને તારીખ બાવીસ
ચોપ્પનની સાલ ગાજે રે ભાઈ
નારાયણકુંજમાં છત્રાયા થઈ,
અક્ષર ભુવનમાં મ્હાલે રે ભાઈ
આજે આનંદના તો ઓઘ ઊમટ્યા
ઓળેને છોળે ઊડે ભાઈ, ઓળેને છોળે ઊડે
આજ અનાથ સંતો સનાથ થઈ ગયા,
સૌને માથે મોડ ભાઈ (૨)
આજ અંતરને તો એવું જ થાયે (૨)
રાજ મળ્યું ત્રિભુવનનું ભાઈ રાજ મળ્યું ત્રિભુવનનું
તોરા કલગી પીંછી સાથે ટોપી શિર પર સોઢે
મલકતું મુખડું તો જોતાં (૨) આનંદ પારાવાર ભાઈ આજ અક્ષર ભુવનમાં
આજ પાટોત્સવના પર્વ નિમિત્તે (૨) કર જોડીને કહીએ (૨)
ગુનાહ હજાર છે માફ કરી દો (૨) શરણું દઈ દો સાચું (૨)
રાજા જ્યારે ગાદીએ બેસે, (૨) જેલો ધોવાય છે દૂધે
રીઢા ગૂનેગાર ભલેને હોઈએ (૨) મુક્ત કરી દો આજે ભાઈ
આજ અક્ષરભુવનમાં આનંદ છાયો

હીંડોળો (રાગ - નાથ આવો મારે મંદિરિયે)

પ્રગટ પ્રભુ આવો મારે મંદિરિયે

મેં તો બાંધ્યો રે (૨) હીંડોળો હરિ હેત, આવો હરિ જૂલવા
આજ હીંડોળા ઉત્સવ થઈ રહ્યા.

મંદિર મંદિર મંગળ ગવાય, ભક્તોની ભીડ ભરાય... આવોને હરિ જૂલવા
રેશમ ગાલીયા મૂક્યા, મશરૂ તક્યા ઓઠીંગણ
રંગીન જુલ રે સોહાય... આવોને હરિ જૂલવા
પેલી પાઘ પેચાળી પહેરી આવોને, તોરા કલગી સાથ,
પીંછી ફરફર થાય આવોને હરિ જૂલવા
ભાલ વિશાલે ચંદો શોભી રહ્યો, ટીબકડી જમણે ગાલ,
મંદમંદ મુખડું મલકાય, આવોને હરિ હેતે જૂલવા
પાયે પહેરી જરીભરી મોજડી, ઝીણા ઝાંઝરના ઝણકાર,
પગની ઠેસે સાંભળાય... આવોને હરિ જૂલવા
નિત્ય નવીન શોભા થઈ રહી, હીંડોળો શોભે રૂડી ભાત
જૂલે પુરુષોત્તમ રાય, આવોને હરિ જૂલવા
સદા જૂલી રહો મુજ હૈયામાં, સાંભળુ અનહદ નાદ
મારાં અંતરના આધાર... આવોને હરિ જૂલવા

રક્ષાબંધન પર્વ

હું તો રાખડી બાંધવા આવી
મારા પ્રગટ પ્રભુશ્રીને હાથે,
હું તો પૂજન કરવા આવી
પ્રગટ પ્રભુશ્રીનું આજે,
શ્રાવણ સુદ પૂનમનો દિન છે,
રક્ષાબંધનનું પુનિત પર્વ છે,
ભાઈ બહેનના પ્રેમની પ્રતીતિ... રાખડી
કંકુ ચોખાનો ચાંદલો મેં કરિયો,
હાર તોરા ગજરા પહેરાવ્યા
મેં તો રાખડી બાંધી જમણે હાથે... રાખડી
રાખડી બાંધીને આરતી ઉતારું
મુખડામાં મૂકું મીઠાઈનો કટકો
મારું જીવતર કરજો મીઠું... રાખડી
જગત સમસ્તના કર્તા હર્તા છો
માતા પિતા બંધુ સખા છો
આજે ભાઈને બહેનના નાતે... રાખડી
રાખડી બાંધી પ્રભુ માગું હું એટલું
બહારના શત્રુઓ સામે ન આવે
અંતરશત્રુથી રક્ષાઓ કરજો
મારી ભક્તિમાં કરજો વધારો... રાખડી

હોળી - અક્ષરભુવનમાં

ફાગણ ફટાયો માસ આયો છે આજ
હોળી રમે છે જોને પુરુષોત્તમ ભગવાન
અક્ષરભુવનમાં ધૂમ મચી છે
ગામેગામના સંત સૌ આવે
ફાગણના ફૂલ (ઘાણી)ને સાથે છે ગુલાલ.... હોળી

અક્ષરભુવનમાં પ્રભુ પાટે બિરાજ્યા,
જૂના વાઘાને જર્જરિત ટોપી
એવા શણગારે સજી બેઠા મહારાજ.... હોળી

ગોપી આવે છે ગુલાલ જઈને
ઝપટ મારીને પ્રભુ ઝાલે છે ગોપીને
સામે આવે તેના હાલ બે હાલ.... હોળી

ગુલાલે ગોરંભાયુ ભુવન જોઈને
મણિબાની તો ધીરજ ખૂટે છે
તમે તો કેટલાને પ્રભુ તો એકલા.... હોળી

ગુલાલે રમ્યા પછી પિયકારી લીધી
સામે સામા છરરર છાંટે,
રંગડો જામ્યો ને જામ્યો ખરેખરો ખેલ.... હોળી

અંતે મણિબાની વિનંતી સૂણીને,
બેસીને રમે સૌ દાંડિયા રાસ
ફરતે સંતો ને વચ્ચે રંગીલા મહારાજ.... હોળી

આરતી

આરતી શ્રી પ્રગટપ્રભુની આરતી શ્રી પૂર્ણ પુરુષોત્તમની,
આરતી શ્રી પૂર્ણ પુરુષોત્તમની, આરતી શ્રી પ્રગટ પ્રભુની,
શાહપુર ધામે પાટે બિરાજ્યા, બાકરોલ ધામે મંદિર ઊભા,
ચાંદીની ચાખડીએ ચડી ઊભા, મખમલ મોજડી ઝાંઝર રણઝણ
સોનેરી સુરવાલ જરકસી જામા, વેઢવીંટીને કાંડે ઘડિયાળ
હારગુલાબી ગજરાને તોરા, ગાલે ટીબકડીને ચંદોભાલે,
ટોપીમાં તોરા કલગીને પીંછી, દરશન કરતાં મળી જાય મુક્તિ,
રિદ્ધિ સિદ્ધિ સંપત્તિ આવે, સંપત્તિ સંતતિ સન્મતિ પાવે... આરતી

(૨)

ઉતારો આરતી પુરુષોત્તમ પધાર્યા, અક્ષરના આધાર પડે પધાર્યા,
ધામના ધામી પૂરણ બ્રહ્મ, અમદાવાદે શાહપુર મધ્યે, અક્ષર ભુવનમાં પડે પધાર્યા રે... ઉતારો
નારાયણ કુંજમાં છત્રાયા થઈ, અક્ષર ભુવનમાં પાટે બિરાજ્યા,
સમૈયે શણગાર સજ્જને સાંખ્ય સમજાવવાને... પડે પધાર્યા રે...
તોરાવાળી ટોપી પહેરી કલગી સાથે પીંછી શોભે,
ભાલની શોભા ચંદાથીને લાલ ટીબકડી જમણે ગાલે,
મલકંતા મુખડે પડે પધાર્યા રે... ઉતારો
કાને કુંડળ જૂમખાવાળા ગળે વૈજંચતિ માળા ધારી,
ઊતરિયોની શોભા સારી, તનમનિયાનું તેજ ભારે,
ફૂલના હારોથી સોહાવ્યારે... ઉતારો આરતી..
કુંદનકડાંને વેઢ વીંટીઓ, બંને પંજા પોંચા ભરેલા,
બાજુબંધતો નંગ જડેલા, કરલટકાં કરતા પડે... પધાર્યા રે... ઉતારો
પાયે પહેરી મોજડીઓને ઝાંઝર રણઝણ (૨) ધાયે,
તોડા તોડાદાર શોભે, છમ્મક છમ્મક ચાલે ને
રાસ રમવાને પડે પધાર્યા રે... ઉતારો...
મુમુક્ષુની મુક્તિ કાજે, ભક્તજનોની ભક્તિ કાજે,

પ્રેમીજનના પ્રેમ કાજે, વેગીજનના વેગ કાજે,
મૂરતિ ઈદંગ કરાવવાને... ઉતારો આરતી....

(આરતી ભાદરણ ધામની - બંને મૂરતિ સહિત)

જય પુરુષોત્તમ સ્વામી, પ્રભુ નારાયણમુનિ
અક્ષરમાંથી આવ્યા, ભાદરણ ધામે વસિયા પૂરણ પ્રતાપી... પુરુષોત્તમ સ્વામી નારાયણમુનિ
ઉભય અવતાર થયો આ ભાદરણ ભૂમિમાં
ધન્ય ધરા ભાદરણની પ્રેમે કરીએ પ્રણામ... પુ.સ્વામી ના. મુનિ
પ્રાગજી મહારાજને સેવી પુરુષોત્તમ પ્રગટયા
પરમ બ્રહ્મ પિતાને સેવી મુનિ મહારાજ ઝળક્યાં... પુ. સ્વામીના. મુનિ.
પીજ ગામથી પ્રારંભ લીલાનો કરિયો... પ્રભુ (૨)
જ્ઞાન વિજ્ઞાન આપીને મુક્ત કર્યા ઝાઝાં... પુ.સ્વામી. ના.મુનિ
કૃપાસિંધુના અવતાર મુનિમહારાજ કહેવાયા... પ્રભુ (૨)
પત્ર પહોંચે તે પહેલાં દુઃખ દેતાં ટાળી... પુ.સ્વામી. ના.મુનિ
આદિ અનાદિના ઈતિહાસે તમે જોઈ વળો જગમાં (૨)
આવું દર્શન દુર્લભ પુત્ર પિતા પર બ્રહ્મ... પુ.સ્વામી. ના.મુનિ
સોળ શણગાર સજીને સમૈયે સોહંતા... પ્રભુ
પાતળિયા પુરુષોત્તમ પુષ્ટ મુનિમહારાજ... પુ.સ્વામી. ના.મુનિ
ઉભય અવતારની આરતી જે કોઈ ગાશે... પ્રભુ
મોહમાયાથી મુકાઈ મુક્તિને વરશે, અક્ષર સુખ મળશે... પુ.સ્વામી. ના.મુનિ

દીર્ઘસૂત્રી ભજનો (પ્રગટનું માહાત્મ્ય જાણીને....)

ભક્તિભર્યું હૈયું ને શ્રદ્ધાનો દીવડો,
પ્રગટનું માહાત્મ્ય જાણીને... હાલો હાલો અક્ષરભુવન જઈએ રે
અક્ષર ભુવનમાં પ્રભુશ્રી બિરાજે,
પ્રગટ પુરુષોત્તમ અખંડ બિરાજે,
દિવ્ય દર્શનનો લ્હાવો રે... હાલો હાલો અક્ષરભુવન જઈએ રે
પ્રભુશ્રીની નખશિખ મૂર્તિ નિહાળીએ,
પાયમાં મોજડીને ઝાંઝર ઝમકે
ઠમકું જોવા જઈએ રે... હાલો હાલો અક્ષરભુવન જઈએ રે
સોનેરી સુરવાલ જરકસી જામો
ખેસ ખંભાતી લાગે શેઠ જેવા
શેઠનો ઠાઠ જોવા જઈએ રે... હાલો હાલો અક્ષરભુવન જઈએ રે
કુંદન કડાંને વેઠ વીંટીઓ,
કારિ ઘડિયાળને કરમાં દાંડિયા
રાસ રમંતા જોવા રે... હાલો હાલો અક્ષરભુવન જઈએ રે
કાનમાં કુંડળને કંઠે કંઠીઓ
હાર ગુલાબી ગજરાને તોરા
મ્હેક મ્હેક મૂરતિ જોવા રે... હાલો હાલો અક્ષરભુવન જઈએ રે
ગાલે ટીબકડીને લાલ ચંદો ભાલે,
ટોપીમાં તોરાને કલગી પીંછી શોભે,
ઝળહળ મૂરતિ જોવા રે... હાલો હાલો અક્ષરભુવન જઈએ રે
રવિવારે સંતોની સભા ભરાય છે.
ભજન કીર્તનને કથા વંચાય છે
ચારથી છનો સમય રે... હાલો હાલો અક્ષરભુવન જઈએ રે
સમય કાઢી જે મંદિર આવે,

પોતાના પુણ્યમાંથી ભાગ પ્રભુ આપે
 આવેલી તક નવ ખોઈએ રે... હાલો હાલો અક્ષરભુવન જઈએ રે
 જગતના લોક જોને દોડાદોડી બહુ કરે,
 દેહને દુખાડે ને પગને થકાડે,
 ખોટનો ઘંઘો નવ કરીએ રે... હાલો હાલો અક્ષરભુવન જઈએ રે,

(૨)

સંતો ઓ પ્યારા સંતો...

(રાગ : પંખીડા, ઓ પંખીડા... પંખીડા તમે ઊડી જાજો)

સંતો ઓ પ્યારા સંતો, સંતો તમે પહોંચી જાજો, ગઢડા ધામ,
 શ્રીજીને જઈને કહેજો મને દર્શન આપે રે...
 દર્શન આપે, દુખડા કાપે આનંદ આપે રે... શ્રીજીને જઈને કહેજો...
 શ્રીજી મહારાજ ઓ શ્રીજી મહારાજ,
 શ્રીજી મહારાજ હું તો પાચે લાગું રે,
 વચનામૃતની વાતો મને ખૂબ ગમે રે,
 ગઢટા પ્રથમ પ્રથમ અખંડવૃત્તિનું
 એવી બધી વાતો મને ખૂબ ગમે રે...
 સંતો ઓ પ્યારા સંતો, સંતો તમે પહોંચી જાજો જૂનાગઢ ધામ.
 સ્વામીને જઈ કહેજો મને દરશન આપે રે,
 દર્શન આપે, દુખડા કાપે, આનંદ આપે રે... સ્વામીને જઈને...

સ્વામી... ઓ ગુણાતીતાનંદજી

સ્વામી હું તો પાચે લાગુ રે, તમારી વાતો મને ખૂબ ગમે રે...
 સત્સંગનો મહિમાને શ્રીજીનું માહાત્મ્ય એવી બધી વાતો મને ખૂબ ગમે રે...
 સંતો, ઓ પ્યારા સંતો, સંતો તમે પહોંચી જાજો, મહુવા ધામ,
 ભગતજીને જઈને કહેજો દર્શન આપે રે,
 દર્શન આપે, દુખડા કાપે, આનંદ આપે રે... ભગતજીને
 ભગતજી ઓ પ્રાગજી મહારાજ,

પ્રાગજી મહારાજ હું તો પાચે લાગું રે
 સખીજ જ્ઞાનની વાતો મને ખૂબ ગમે છે
 સંતો, ઓ પ્યારા સંતો, સંતો તમે પહોંચી જાજો, ભાદરણ ધામ,
 પુરુષોત્તમને જઈને કહેજો દર્શન આપે રે,
 દર્શન આપે, દુખડા કાપે, આનંદ આપે રે... પુરુષોત્તમને જઈને.
 પુરુષોત્તમ ઓ પ્યારા પુરુષોત્તમ
 પુરુષોત્તમ તમને પાચે લાગુ રે, વિજ્ઞાનામૃતની વાતો મને ખૂબ ગમે રે,
 ખાધું એટલે વટલાયાને ઊંઘ્યા એટલે મર્યા. એવી બધી વાતો મને ખૂબ ગમે રે,
 સંતો, ઓ પ્યારા સંતો, સંતો તમે પહોંચી જા જો ભાદરણ ધામ,
 પાસે ઊભા મુનિને જઈ કહેજો, મને દર્શન આપે રે,
 દર્શન આપે, દુખડા કાપે, આનંદ આપે રે,
 મુનિને જઈને કહેજો મને દર્શન આપે રે.
 મુનિ મહારાજ, ઓ નારાયણ મુનિ,
 મુનિ મહારાજ હું તો પાચે લાગું રે, ગોવિંદગીતાનું જ્ઞાન ખૂબ ગમે રે,
 ભક્તોના દ્રોહથી દૂર રહેવું રે... એવી બધી વાતો મને ખૂબ ગમે રે
 સંતો ઓ પ્યારા સંતો, સંતો તમે પહોંચી જાજો બાકરોલ ધામ.
 પ્રગટ પ્રભુને કહેજો દર્શન આપે રે,
 દર્શન આપે દુખડા કાપે આનંદ આપે રે, પુરુષોત્તમને કહેજો...
 પુરુષોત્તમ ઓ પ્રગટ પુરુષોત્તમ,
 પુરુષોત્તમ હું તો તમને પાચે લાગું રે, તમારું દર્શન મને શાંતિ આપે રે.
 સંતો, ઓ પ્યારા સંતો, સંતો તમે પહોંચી જાજો, શાહપુર ધામ,
 પુરુષોત્તમને કહેજો મને દર્શન આપે રે, દર્શન આપે, દુખડા કાપે આનંદ આપે રે
 પુરુષોત્તમને જઈને કહેજો દર્શન આપે રે,
 પુરુષોત્તમ ઓ પ્રગટ પુરુષોત્તમ
 પુરુષોત્તમ હું તો પાચે લાગું રે,
 તમારી લીલા મને યાદ આવે રે,
 લીલા મને યાદ આવે, મૂર્તિતો ઈદંગ થાયે, ગાયું મારું સાર્થક થાયે રે (૨)

મારા વ્હાલા રે...

મારાં વ્હાલાં રે અક્ષર ભુવનની વાટે વ્હેલા આવજો
 મારાં વ્હાલા રે અક્ષર ભુવનમાં પ્રગટ પુરુષોત્તમ બિરાજો
 મારાં વ્હાલા રે પાટોત્સવનું પર્વ નજીક આવિયું
 મારાં વ્હાલા રે પાટને મંદિરિયું શણગારિયું
 મારાં વ્હાલા રે પુરુષોત્તમ તો પાટે બિરાજિયા
 મારાં વ્હાલા રે માસ બીજોને તારીખ બાવીસમી
 મારાં વ્હાલા રે તે દિન પ્રભુશ્રી પાટે બિરાજિયા
 મારાં વ્હાલા રે મુમુક્ષુ કાજે મનુષ્યરૂપ ધરી રહ્યાં
 મારાં વ્હાલા રે ચૌદવરસ પ્રભુ સદેહે વિચરિયા
 મારાં વ્હાલા રે રોજના સ્વાંગમાં સદરો ધોતી પહેરતા
 મારાં વ્હાલા રે સમૈયે સોનાના શણગારે શોભી રહ્યા
 મારાં વ્હાલા રે મોર મુગટ તોરા કલગી પીંછી
 મારાં વ્હાલા રે ભાલે ચંદોને ગાલે ટીબકડી
 મારાં વ્હાલા રે નમણી નાસાને હોઠ રતુંબડા
 મારાં વ્હાલા રે કંઠ તો અગણિત ઉતરિયો ખમી રહ્યો
 મારાં વ્હાલા રે ફૂલોના હારોથી કંઠ શોભી રહ્યો
 મારાં વ્હાલા રે લાલ જામોને બુટ્ટાદાર સુરવાલ છે
 મારાં વ્હાલા રે પાયે મોજડી લાલ ચટક છે
 મારાં વ્હાલા રે આવી નખશિખ મૂર્તિ જોવા મન લલચાય છે
 મારાં વ્હાલા રે ધજા પતાકાને તોરણો બંધાવિયા
 મારાં વ્હાલા રે ચોઘડિયા ધીમું ધીમું વાગી રહ્યાં
 મારાં વ્હાલા રે મિષ્ટાન્ન પકવાન્નનો પ્રબંધ કરાવિયો
 મારાં વ્હાલા રે ભજન ભોજનની લહેરખી વાઈ રહી

મારાં વહાલા રે પરમપવિત્ર વાયરા વાઈ રહ્યાં
 મારાં વહાલા રે અંગને સ્પર્શી અંતરમાં ગરકી ગયો
 મારાં વહાલા રે લહાવો લેવા દોડી દોડી આવજો,
 મારાં વહાલા રે અવસર વારે વારે નહીં મળે
 મારાં વહાલા રે કાલની વાતો કોણ જોવા રહ્યું
 મારાં વહાલા રે આજનો દિન સોહમણો મા. વા. મૂરતિ ઈદંગ કરીએ
 મારાં વહાલા રે તે કાજે આવાં પર્વો ઊજવીએ.

આજે આનંદનો દિન રે...

આજે આનંદનો દિન રે... શામળિયા રે વહાલા
 પ્રભુશ્રી પ્રગટયા કુંજમાં... શામળિયા રે વહાલા
 સંવત ચોપનની સાલ રે... શામળિયા રે વહાલા
 માસ બીજોને તારીખ બાવીસરે... શામળિયા રે વહાલા
 સાંજના છનો સમય રે... શામળિયા રે વહાલા
 સંતોના સિદ્ધ થયો સંકલ્પ રે... શામળિયા રે વહાલા
 છોટાબાપાએ મુનિને પૂછીયું... શામળિયા રે વહાલા
 ક્યારે ને ક્યાં પ્રગટશો... શામળિયા રે વહાલા
 આવતી કાલે સાંજના... શામળિયા રે વહાલા
 આપ્યો મુનિએ ઉત્તર રે... શામળિયા રે વહાલા
 બીજે દિન થયું અદ્દલ એજ રે... શામળિયા રે વહાલા
 વળી કપિલાબેન રે... શામળિયા રે વહાલા
 રૂપાળીબાને બચુકાકા રે... શામળિયા રે વહાલા
 વિચારે મનમાં એમ રે... શામળિયા રે વહાલા
 તેજમાં દેખાય નાથ રે... શામળિયા રે વહાલા
 તો માની લેવા મહારાજ રે... શામળિયા રે વહાલા
 બીજે દિન બેઠાં ધ્યાનમાં... શામળિયા રે વહાલા

ધાર્યું તું થયું એમ રે... શામળિયા રે વહાલા
 પછી તો ભાઈ શું પૂછવું... શામળિયા રે વહાલા
 ઘેરોઘેર આપે મુનિ દર્શન રે... શામળિયા રે વહાલા
 ડાહ્યાભાઈમાં જોતાં શીખો ભગવાન રે... શામળિયા રે વહાલા
 ઘનલક્ષ્મી બેનના એક બેન રે... શામળિયા રે વહાલા
 નામ હતું શારદા બેનરે... શામળિયા રે વહાલા
 તેમને સ્વપ્નામાં કહ્યું મુનિએ... શામળિયા રે વહાલા
 રોતાં રાખો તમારી બેનને... શામળિયા રે વહાલા
 હું તો રહ્યો ડાહ્યાભાઈમાં... શામળિયા રે વહાલા
 વળી અચંબાની એક વાત રે... શામળિયા રે વહાલા
 ઉઘાડી આંખના દર્શન રે... શામળિયા રે વહાલા
 આ તો વલ્લભ કાકાની વાત રે... શામળિયા રે વહાલા
 વચ્ચે અવતારના અવતારી... શામળિયા રે વહાલા
 બંને બાજુ ધર્યું છત્તર રે... શામળિયા રે વહાલા
 એક પાસ મુનિને બીજી પાસ પુરુષોત્તમ રે... શામળિયા રે વહાલા
 એક કહું હજુ પરચો... શામળિયા રે વહાલા
 નાના ખોડભાઈ બોલિયા... શામળિયા રે વહાલા
 લીલા જરિયાની પોષાકમાં... શામળિયા રે વહાલા
 રજનીકાંતભાઈને ધાય દર્શન રે... શામળિયા રે વહાલા
 તો તો માની લઉં મહારાજ રે... શામળિયા રે વહાલા
 રાત્રે સ્વપ્નામાં થયા દર્શન રે... શામળિયા રે વહાલા
 સવારે વાત કરી અદૃલ રે... શામળિયા રે વહાલા
 આમ સઘળેથી આવ્યા વાવડ રે... શામળિયા રે વહાલા
 પુરુષોત્તમ થયા પ્રગટ રે... શામળિયા રે વહાલા
 કુંજમાં કર્યો ઉત્સવ રે... શામળિયા રે વહાલા
 ઊડાડયા અબીલગુલાલ રે... શામળિયા રે વહાલા

ભજન થયું તડામાર રે... શામળિયા રે વહાલા
 આવ્યો અલૌકિક આનંદ રે... શામળિયા રે વહાલા
 ત્યાં તો પ્રભુજી થયા તૈયાર રે... શામળિયા રે વહાલા
 મારે જવું મારા કામઘંઘે રે... શામળિયા રે વહાલા
 મિલમાં મારી નોકરી રે... શામળિયા રે વહાલા
 માટે મારે જાવું મારે ઘેર રે... શામળિયા રે વહાલા
 હવે શું કરવું થયો વિચાર રે... શામળિયા રે વહાલા
 આપ્યા'તા પરયા મુનિએ અપારરે ... શામળિયા રે વહાલા
 તોયે રહેતું હગડગ મનમાં ... શામળિયા રે વહાલા
 ત્યાં તો તક ઝડપી પૂજાકાકાએ... શામળિયા રે વહાલા
 જતાં રોક્યા મહારાજને ... શામળિયા રે વહાલા
 જવું હોય તો જાવ રે... શામળિયા રે વહાલા
 (પણ) મારી છાતી પર ધરો પગ રે... શામળિયા રે વહાલા
 શ્રી પુરુષોત્તમ અંબાલાલભાઈના... શામળિયા રે વહાલા
 આ વાતના પ્રત્યક્ષ સાક્ષી... શામળિયા રે વહાલા
 ભક્તની ઈચ્છા અંતરની... શામળિયા રે વહાલા
 તેથી રોકાઈ ગયા મહારાજરે... શામળિયા રે વહાલા
 આજની ઘડીને કાલનો દિન રે ... શામળિયા રે વહાલા
 સૌએ માની લીધા ભગવાન રે... શામળિયા રે વહાલા
 નિત્ય નારાયણ કુંજમાં ... શામળિયા રે વહાલા
 કરતાં ભજન સૌ મળીને... શામળિયા રે વહાલા
 દિવ્ય આનંદની ભરતી... શામળિયા રે વહાલા
 સમાધિનું ચલાવ્યું પ્રકરણ રે... શામળિયા રે વહાલા
 જોતાં મહારાજને અંતરે રે... શામળિયા રે વહાલા
 ઓળેને છોળે આનંદ રે... શામળિયા રે વહાલા
 રહી નહીં કંઈ ખોટ રે... શામળિયા રે વહાલા

સંતો થઈ ગયા સનાથ રે... શામળિયા રે વહાલા
 એમ કરતાં જગ્યા લીધી રે... શામળિયા રે વહાલા
 એ તો નારાયણકુંજની પાસમાં ... શામળિયા રે વહાલા
 જાણો નરનારાયણ જોડમાં ... શામળિયા રે વહાલા
 બંધાવ્યું મોટું ભુવન રે... શામળિયા રે વહાલા
 બે માળને ઉપર ધાબુ... શામળિયા રે વહાલા
 નામ પાડ્યું અક્ષર ભુવન રે... શામળિયા રે વહાલા
 કુંજને ભુવન એકાકાર રે... શામળિયા રે વહાલા
 શો ચડ્યો ભક્તિનો રંગ રે... શામળિયા રે વહાલા
 વાર તહેવારને સમૈયા... શામળિયા રે વહાલા
 ઉત્સવ ઉત્સવને ઉત્સવ રે... શામળિયા રે વહાલા
 ભજન ભોજનની જયાફત રે... શામળિયા રે વહાલા
 ગામે ગામના આવે સંત રે... શામળિયા રે વહાલા
 રહેતા મંદિરની માંહી... શામળિયા રે વહાલા
 ભરતાં ભક્તિનું ભાથું... શામળિયા રે વહાલા
 સગપણ સીમંત કે લગન રે... શામળિયા રે વહાલા
 થયાં પાસ કે મળી નોકરી... શામળિયા રે વહાલા
 ભુવનમાં અચૂક હોય ભજન રે... શામળિયા રે વહાલા
 સાથે હોય પ્રભુનો થાળ રે... શામળિયા રે વહાલા
 આમ સુખના દિવસો વીતતા... શામળિયા રે વહાલા
 રે... શામળિયા રે વહાલા
 ચૌદ ચૌદ વરસનું સાન્નિધ્ય... શામળિયા રે વહાલા
 મૂરતિ કરવી ઈદંગ રે... શામળિયા રે વહાલા
 સર્વત્ર કરી એક નજર રે... શામળિયા રે વહાલા
 ક્યાંય નથી ત્રિવિધનો તાપ રે... શામળિયા રે વહાલા
 ત્યારે થયા અક્ષરમાં લીન રે... શામળિયા રે વહાલા

આપ્યાં સુખડા અપાર રે... શામળિયા રે વહાલા
ભક્તિ પ્રમાણે લેણાં ચૂકવ્યા... શામળિયા રે વહાલા
નફામાં મૂરતિ ઈદંગ રે... શામળિયા રે વહાલા
શતાબ્દી વર્ષની ઊજવણી રે... શા. વહા મેં ગાયું પ્રભુનું પ્રાગટ્ય રે શા. વહા.
ભૂલચૂક હોય તો સંવારજો... શામળિયા રે વહાલા
મળી મૂરતિમાં મન પરોવજો રે... શામળિયા રે વહાલા
થાશે સફળ મળ્યો જનમ રે... શામળિયા રે વહાલા

પધરામણી

(પ્રભુશ્રી અક્ષરભુવનમાં રહ્યા તે દરમ્યાન નારાયણકુંજ ભગવદ કૃપા, અને શ્રીજીનિવાસમાં અવારનવાર પધરામણી કરતાં તે દર્શન પ્રસન્નતા અમારે ત્યાં આવ્યા તેનું વર્ણન)

(રાગ : મારી શેરીએથી કાનકુંવર આપતા રે લોલ....)

અક્ષરભુવનથી પ્રભુથી નિસર્ચા રે લોલ,
મણિબાને કહ્યું. હમણાં આવું છું રે લોલ,
પટ્ટાવાળી સ્ત્રીપર પહેરી પગમાં રે લોલ,
જાળી ઝાંપેથી સોપાન ઊતર્યા રે લોલ,
શ્વેતઘોતીને શ્વેત સદરો રે લોલ,
ખભે આસમાની નેપકીન નાખિયો રે લોલ,
નીચી નજરે પ્રભુશ્રી ચાલતા રે લોલ,
નજરે ચડે તેના ભાગ્ય ખૂલતા રે લોલ,
એમ કરતાં શ્રીજી નિવાસ આવિયા રે લોલ,
ધીમે રહીને ઝાંપો ખોલિયો રે લોલ,
સાંભળ્યો અવાજને સફાળી આવી બારણે રે લોલ,
જોયું તો પ્રભુશ્રી આવતા રે લોલ,
હાથ ઝાલીને લઈ આવી ઘરમાં રે લોલ,
પ્રેમ સહિત સોફા પર બેસાડિયા રે લોલ,
ઘરના સર્વે દોડી આવ્યા દર્શને રે લોલ,
ચરણવંદના કરીને મૂર્તિ જોઈ રહ્યા રે લોલ,
શાંતિનો સોપો હૈયે શેરડા રે લોલ,
દૃષ્ટોદૃષ્ટ અનિમેષ જોઈ રહ્યા રે લોલ,
અક્ષરધામની અનુભૂતિ અંતરે રે લોલ,
કળ વળી દર્શનથી પછી પ્રભુ બોલિયા રે લોલ,
પાણી કાઢો તો નાહવા બેસવું રે લોલ,

રસીલાબેનની તે રૂડી રીતડી રે લોલ,
 બોલ્યા વિના ભરી'તી ઘણી બાલદી રે લોલ,
 ઠંડા પાણીનું સ્નાન પ્રભુને ફાવતું રે લોલ,
 વારાફરતી સૌએ નવડાવિયા રે લોલ,
 સુખડના સાબુની સુગંધે રે લોલ,
 સ્નાનના દર્શનનો લહાવો લઈ લીધો રે લોલ,
 નાહ્યા પછી ઊભા રહ્યા પાટલે રે લોલ,
 ટુવાલ વીંટાળી આવ્યા રૂમમાં રે લોલ,
 ધીમે રહીને ખુરશી પર બેસાડિયા રે લોલ,
 અંગો લૂછીને કોરાં કરિયાં રે લોલ,
 નવું પીતાંબર આપ્યું પહેરવા રે લોલ,
 તેલ નાખી માથુ ઓળાવિયું રે લોલ,
 પત્તાબેન પાંથી પાડે તે ગમતી રે લોલ,
 પછી કપાળે પાણી લગાવિયું રે લોલ,
 ગોળમટોળ ચાંદલો કરિયો રે લોલ,
 પાવડર છાંટીને ઠંડક પામિયા રે લોલ,
 સ્ફૂર્તિલા લાગે હરિ મુખડાં રે લોલ,
 મોઘામૂલનાં અત્તર છાંટિયા રે લોલ,
 પછી પ્રભુશ્રી ધીમે રહી બોલિયા રે લોલ,
 જે હોય તે લાવો જમવા રે લોલ,
 રસીલાબેનની ચતુરાઈ ચારગણી રે લોલ,
 પૂછ્યા વિના તૈયાર કર્યું' તું રે લોલ,
 શાક કાચી કેરીનું ને ભાખરી રે લોલ,
 શેકયો પાપડને શીરો શેકિયો રે લોલ,
 મલકંતા મુખડે પ્રભુ જોઈ રહ્યા રે લોલ,
 આનાકાની કરવાની જગા નવ રહી રે લોલ,
 પ્રભુ જમ્યા પછી સૌના હાથથી રે લોલ,
 કહે : મારે જમાડવા તમને સૌને રે લોલ,

એમ ખાતાપીતા વખત વીતિયો રે લોલ,
 પછી ઊભા થઈ ગયા ઉતાવળા રે લોલ,
 કહે : જાવું મારે સૌ રાહ જુએ રે લોલ,
 વારાફરથી પ્રભુ સૌને ભેટિયા રે રે લોલ,
 યથાશક્તિ દીધી દક્ષિણા હાથમાં રે લોલ,
 વિદાય લેતાં પ્રભુ જોઈ રહ્યાં રે લોલ,
 'પધારજો' એવું ન બોલી શકાયું રે લોલ,
 આંખોમાં ઝળઝળિયા આવીયાં રે લોલ,
 બ્રહ્માંડના ભૂપતિ ચાલિયા રે લોલ,
 હાથઝાલી પન્નાબેન મંદિરે લઈ ગયા રે લોલ,
 મૂકી મંદિરે પાછા આવિયાં રે લોલ,
 પાવન થયું'તું મારું મંદિરિયું રે લોલ,
 અક્ષર ભુવનના નાથની આવી રીતડી રે લોલ,
 ભાવવાળાને ત્યાં કરતાં પધરામણી રે લોલ,

મંદિરમાં આવનાર માટે (સવૈયા - છંદ)

મંદિરમાં જે દર્શને આવે, વાર તહેવાર કે નિત્યે આવે સમયે કે સંજોગે, બાકરોલ, ભાદરણ શાહુપુર મધ્યે પ્રગટના આ સર્વે સંતો, પ્રગટ પ્રસન્નતા પામવા કાજે બે વાત કહેવાનું મન થાયે, ફાવે તો અંતરે ઉતારો પ્રગટ પ્રભુની વાત જ ન્યારી, ઓળખ્યા તેની બલિહારી કિન્તુ મંદિર વિષે આવે તેને, વર્તન કરવું વિચારી સમય પ્રમાણે દર્શન કરવા, ગુણ વર્તે તેમ ધ્યાન કરવું અન્યથા અમથા અમથા, આમતેમ નવ વિચરવું બની આવે તેવી સેવા કરવી, સેવામાં ચોરી નવ કરવી કામકાજ જે નજરે આવે, ત્વરિતપણે તે કરતાં રહેવું સામે ચાલી સેવા માગવી, માગવાથી નવ અચકાવું

○

નાની મોટી બની આવે, સેવા તેવી કરતાં રહેવું કચરો પૂંજો સાફ સફાઈ, પાણી રસોઈ સદા સુહાઈ પ્રભુ પ્રસન્નતા કાજે દેહને, કદિયે નવ વિરમવું થાક થાકોડો ઓછો કરવા, ઘડીક આડે પડખે થાવું પાછા સાબદા થઈ જઈને સેવા વિષે જોડાવું નાનામોટા હરિભક્તોને ભાવે કરીને બોલાવવા નાનાને તો પાંખમાં રાખી સેવા ભક્તિ શીખવવી મોટાને તો માન જ આપી, આદરભાવથી રીઝવવા પ્રભુ પ્રસન્નતા પામવા કાજે, ટીકાનીંદાથી દૂર રહેવું નિંદાકૂથલી કરતાં કરતાં મંદિરની સેવા નવ કરવી બની આવે તો જાપ જપતાં સેવા મંદિરની કરતાં રહેવું હુંકારા તુંકારા કરીને હરિજનને નવ દુભવવા

થાય કર્મ કવચિત એવું તો માફી માગી છૂટી જવું
વાણી વર્તનમાં સંયમ રાખી, રાજી પ્રભુને કરી લેવા
મીઠી વાણી વદતાં વદતાં, ભાવે પ્રભુને ભજી લેવા
પાનમસાલા ગુટકા આદિને ઘડીક વિસારે પાડી દેવા
વ્યસન મુક્ત બની જઈને, નામસ્ટણનું વ્યસન જ કરવું
યા-આદિની તલપ કાજે, મંદિર બહાર નવ જાવું
ટોળટપ્પા ગ્રામ્ય વાર્તામાં વખત વેડફી નાખવો નહીં
પ્રભુ પ્રસન્નતા પામવા કાજે આત્મસંયમી થાવું
પ્રભુ પ્રસન્નતા પામવા કાજે સ્વધર્મમાં સદાય રહેવું

સત્સંગ - મહિમા

સરવે સંત સુજાણને હું પ્રથમ લાગી પાય,
સત્સંગનું માહાત્મ્ય ગાઉં, સહાય કરજો ભગવાન
સત્સંગ વિના સુખ ક્યાંય નથી,
એવું સદ્ગુરુએ સમજાવિયું.
માટે સત્સંગનું માહાત્મ્ય સમજી,
સત્સંગ કરવો રૂઢી રીત
સત્સંગથી શ્રીહરિ રાજી થાય છે.
વળી થાય છે ભગવાનના ભક્ત
રાજીપાનો વર દે ત્યારે
ટળી જાય છે સરવે કલેશ
સત્સંગમાં જો સ્થાન મળ્યું
ને ગુણ આલ્યો અતિ સત્સંગનો
મહાવિદ્યાલયમા પ્રવેશ મળ્યો (જાણવો)
બીજે જવાની ક્યાં જરૂર ?

(૨)

સત્સંગ રૂપી ગંગાના નીરમાં
ઘોવાય છે તાપ સંતાપ
સત્સંગ જળનું આચમન કરતાં
સદ્ગુણ વ્યાપે રોમરોમ
ગંગાસ્નાન કરતાં તનના મેલ દૂર થાય
સત્સંગ ગંગામાં સ્નાન કરતાં, મનના મેલ ટાળી જાય
સત્સંગમાં સર્વે સંત સાથે,
હળતા મળતા રહેવાય, બીજા જેવા ગુણ કેળવવા મન થાય તૈયાર
ખૂણામાં બેસે દોષ ટળે નહીં, નવ ટળે સ્વભાવ,
સ્વભાવ જ્યારે ટળે નહીં, ત્યારે પ્રભુ પ્રસન્ન ક્યાંથી થાય ?
ભેગા મળી વાર્તાલાપ થાય, અવનવી વાત સમજાય
શંકાકુશંકા દૂર થાયને, સાચી વાત સમજાય

(૩)

સ્વામીએ ગાયો મહિમા સત્સંગનો
વળી શ્રીજીએ આપી'તી આજ્ઞા,
એકમાસ રહેવું જૂનાગઢ સર્વે એ,
કરવો સત્સંગ સ્વામી સાથ
આત્મપ્રકાશને પામવા સત્સંગ એક ઉપાય
સત્સંગનો મહિમા ગાતા, આવે નહીં પાર
માટે ઘેર બેસી કરીશું ભજન
એવી આજ્ઞા નવ રાખવી
સર્વે વાતે સુગમ હોય તો સભામાં જરૂર આવવું

(૪)

જે કોઈ પરમપદને પામિયા, જોતાં તેમનું ચરિત્ર
સત્સંગ કરવા થકી ઊતરી ગયા ભવપાર
પૂર્ણાવતાર થયો પછી પણ, સત્સંગ નવ મૂક્યો
સત્સંગ તો મૂક્યો નહીં નવ મૂક્યો હરિનો પ્રસંગ
માટે ઉર્ધ્વજીવનની અભિલાષા જો હોય
તો સત્સંગ કરવો જરૂર
કલબ, પાર્ટી, મેળા, મેળાવડામાં
જેમ જવા ચાહે છે મન
તેવી જ રીતે સત્સંગ વિષે,
આદર અંતરમાં લાવવો
બીજે જતાં, રજતમનો સંબંધ વધી જાય
પણ સત્સંગ કરવા થકી તો, સત્ત્વનો ભરાવો થાય
સત્ત્વશાળી જીવન જીવવા, એક જ છે ઉપાય
સત્સંગ સત્સંગ કરતા રહેવું, સત્સંગનો જય જયકાર

વિજ્ઞાનામૃત - માહાત્મ્ય

(રાગ - તમે કૃપા કરી પ્રગટી મહારાજ મને આપો છો દર્શનદાન)

- વિજ્ઞાનામૃતનું રસપાન કરંતા, અંતરમાં અજવાળું થાય સંતો હો, એના શબ્દે શબ્દનો અર્થ સમજતાં, બ્રહ્મસ્થિતિને પમાય. સંતો હો,
- પીજ ગામે પ્રગટયા પ્રભુ, પુરુષોત્તમ નામ સાર્થક થયું, ભાદરણ ધામે સ્થિર થયાને પર્યા અપરંપાર, મૂરતિ ઈદં ગ કરવા કાજે, નિત્ય કરવું પઠન... સંતો હો.
- ગીતા ભાગવત ગ્રંથ ઘણા વચનામૃતને શિક્ષાપત્રી પ્રગટના સંતોને તરવા, એક જ છે આ શાસ્ત્ર શાસ્ત્રનો સાર સમજવા માટે નિત્ય કરવું પઠન... સંતો હો.
- ધર્મ જ્ઞાન વૈરાગ્યને ભક્તિ, તેની વાત સંક્ષેપે કહી, દેહ હાલે નહીં તે ધર્મ જ જાણો, દેહરૂપ નહીં તેજ્ઞાન, ધર્મને જ્ઞાન સમજવા માટે નિત્ય કરવું પઠન... સંતો હો
- ભગવા પ્હેરે સાધુ નહીં, સંકલ્પ કાપે તે વૈરાગ, સ્નેહ સહિત પ્રભુમાં જોડાવું, તે જ છે ભક્તિ વૈરાગને ભક્તિ સમજવા માટે, નિત્ય કરવું પઠન... સંતો હો.
- વીણા ગામના પુરુષોત્તમ, પુરુષોત્તમ લીલા પ્રેમે કહી, મુનિ મહારાજે પ્રમાણ આપ્યું ને, મળ્યો મહામૂલો ગ્રંથ ગ્રંથનું નિત્ય પઠન જ કરતાં, બ્રહ્મસ્થિતિને પમાય... સંતો હો
- લીલાસાગર, બીજું નામ પડ્યું, લીલા સઘળી કવિતામાં કહી 'તરંગ' નામે પ્રસિદ્ધ થયો ને ગોવિંદમાસ્તરનું નામ બંને સંતોને પ્રણામ કરીને કૃતકૃત્ય હું થાઉં... સંતો હો

પરબ્રહ્માનંદ

પરબ્રહ્માનંદ મારે અંતરિયે મારા ભાગ્ય તણો નહીં પાર,
મળ્યા પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવન રે... મારા

અક્ષરધામથી આવ્યા પ્રભુશ્રી અવની પર લીધો અવતાર,
નર નાટક એવું કર્યું ને બતાવ્યો મુક્તિનો માર્ગ... મારા

અક્ષર ભુવનમાં પાટે બિરાજ્યાને, સોળ સજી શણગાર,
દિવ્ય અલૌકિક મૂરતિ જોતાં, અંતરે શાંતિ થાય... મારા

ઓછા જ્ઞાની ઓછા ધ્યાની ઓછા અક્ષરજ્ઞાની
સર્વને સાથે લાવી વસાવ્યાને કલ્યાણ કર્યું સમાન... મારા

કરજોડી કરું વિનંતી પ્રભુ, સાંભળજો ધરી ધ્યાન,
જ્યારે જ્યારે અવતાર ધરો પ્રભુ, ઓળખાણ આપજો ખાસ... મારા

આવાને આવા ગિરધારી

આવાને આવા ગિરધારી, મુજ આગે રહેજો મુગટધરી
આ ભાદરણથી વ્હાલો શાહપુર આવ્યા, અક્ષરભુવનમાં સમૈયા ભરિયા,
ભજન કરાવ્યું રાતને દા'ડી આવાને આવા ગિરધારી
આ અક્ષરભુવનમાં પાટે બિરાજ્યા, સદરોને ધોતી સાદા વેશે,
મૂરતિ કરાવી ઈદંગ એવી... આવાને

આ સમૈયે તો શણગાર સજતાં, જરકસી ટોપીમાં જરદોસી દોરી
તોરા કલગીને પીંછી... આવાને

આ પાયે મોજડીઓને ઝાંઝર ઝમકે, સોનેરી સૂરવાલ જરકસી જામા,
મૂરતિ ઝળાંઝળાં થાયે... આવા...

આ અભણજનોને જ્ઞાન જ આપ્યું, મોટી મોટી પદવી અપાવી.
નોકરી ધંધાની બલિહારી.... આવાને આવા.

આ રંકજનોને રાય બનાવ્યા, બેઘરને ઘરવાળા કરિયા,
ગાડી વાડી મોટી હવેલી... આવાને

આ અંતકાળે સામે રહેજો, માયા મમતા દૂર જ રાખજો,
દૃષ્ટિ અનિમેષ તમ સામે રહેજો... આવાને...

આ અંતઃકરણની ઈચ્છા મારી, વાણી નથી કંઈ વૈખરી વિલાસી
કરજો ઈચ્છા પૂરી મારી... આવાને આવા

ભજ લે ભાવે ભાવે તું

મળ્યા પ્રગટ આ ભગવાન ભજ લે ભાવે ભાવે તું
ઓળખાયા આ મહારાજ ભજ લે ભાવે ભાવે તું

અક્ષરધામથી આવ્યા એ તો અક્ષરભુવન પ્રેમે બંધાવ્યું
સમૈયા ભરવા સંતોને કાજ... ભજ લે

મળી ચિંતામણિ માનવરૂપે, જે જે ચિંતવીએ તે થાયે,
રાખીને દૃઢ વિશ્વાસ, ભજ લે ભાવે ભાવે તું

કાશીમથુરા તીર્થ ઘણેરાં, ગંગાયમુના ઘાટ ઘણેરાં
આ તો ઘરઆંગણ ગંગા સ્નાન ભજ લે...

એકતાર વૃત્તિથી ભજન કરતા, કરમો બળશે જનમજનમના
તાપ ટળશે આપો આપ... ભજ લે ભાવે ભાવે તું

ગાફલાઈમાં જો જીવનવીત્યું, ચિંતામણી તો હાથથી સરકી,
ખાશે જમનો માર વારંવાર ભજ લે ભાવે...

પ્રીત કરી પ્રગટથી

પ્રીત કરી પ્રગટથી તો જીવનભર નિભાવવી,
જીવનભર નિભાવવી ને જનમો જન્મ નિભાવવી... પ્રીત

અક્ષર ભુવનમાં બેઠા એ તો સકલસૃષ્ટિના સ્વામી,
કંઈક પુણ્યો જાગ્યા ત્યારે પ્રીતિ એણે બાંધી,
પ્રીત કરીને બેઠા તો જીવનભર નિભાવવી... પ્રીત

જેને માથે મરણ એ તો અબળાજન કહેવાય છે,
અજરઅમર આ સ્વામી મળ્યા સદા સુહાગી રહીએ
જનમજનમના સાથીને જીવનભર નિભાવીએ... પ્રીત

પંડનો સ્વામી મૂકી જે બીજા પાસે જાય છે.
જાર (વેશ્યા) નાર કહેવાયે એ તો નિંદાપાત્ર થાય છે.
પતિવ્રતા બની રહીએને જીવનભર નિભાવીએ... પ્રીત

ક્ષુલ્લક સુખને કાજે જેને તેને ના કરગરીએ
કર્તા હર્તા જાણ્યા ત્યારે ચિંતા શીદને કરીએ
એને માથે નાખી દઈએ ને જીવનભર નિભાવીએ... પ્રીત

જેને મળ્યા

જેને મળ્યા પ્રગટ એના ભાગ્ય મોટા છે
આ ઓળખાયા શ્રીહરિ એની વાત ન્યારી છે (૨)

સંસારની ચોપાટ પર બાજી નાખી'તી
હવે હાર થશે કે જીત એવી શંકા જાગી'તી
સાચી વાગી છે સોગઠી હવે જીત પાકી છે... જેને...

મઝધારમાં મુજનાવને ના જડતો કિનારો
મને આશરો પ્રભુજી હવે એક તમારો
સંભાર્યા શ્રીહરિને ત્યારે પાર પડ્યું છે... જેને...

ટોપી તોરા કલગી પીંછી મોહક છે મૂરતિ
હીરામાણેક મોતીડાના હારથી સોહે
મોહ પામ્યું અંતર આરપાર વીંધાયું... જેને....

જનમેદનીના મેળામાં લોક આવે ને જાયે,
ઓળખે પ્રભુને એ તો માણસ કહેવાયે
માણસ બનીને મરવું એવી ઠાન મારી છે... જેને...

સખી કહેને

સખી ! કહેને, આ મૂરતિ બીજે ક્યાંય જોઈ છે ?
જોઈ હોય તો ખાને તું મારા સમરે... સખી...
સખી ! કહેને, આમુગટ ક્યાંય જોયો છે ?
જેની દીવાલ ઊંચીને ઝીણી જરી ભરી છે...
તોરા કલગીને રેશમિયા પીંછી સજી છે... સખી...
સખી ! કહેને આ ચંદો બીજે ક્યાંય જોયો છે ?
જાણે પૂરવ દિશામાં ઊગ્યો પ્રાતઃ સૂર્ય છે
જેની લાલીમાથી સઘળું લાલ લાલ છે... સખી...
સખી ! કહેને, આ નયણાં ક્યાંય જોયાં છે ?
નિર્મળ નીતર્યા ને અતિશય સ્નેહે ભર્યા છે,
નજર કરતાં તો નજર લીન થાય છે... સખી...
સખી ! કહેને, આ મૂઠ્ઠુ હાસ્ય ક્યાંય જોયું છે ?
હોઠ પાતળાને દંતપંક્તિ ગોઠવાઈ છે.
વાણી વઢે તો વચનામૃત વરસી રહે રે... સખી....
સખી ! કહેને આ કંઠ બીજે ક્યાંય જોયો છે ?
પુષ્ટ પારેવાં સરખો વચ્ચે વળ પડે છે
રૂડાં હારને ઊતરિયોથી ખીચોખીચ છે... સખી...
સખી ! કહેને આ કરલટકાં ક્યાંય જોયાં છે ?
પહોંચી કડાંને કાંડે ઘડિયાળ છે.
તાળી પાડે તો ભુવન ગાજી જાય છે... સખી...
સખી ! કહેને આ ચરણ બીજે ક્યાંય જોયાં છે ?
પાયે મોજડીને ઝાંઝર જોડી સજી છે
ઠમકું મારે તો ભુવન ગાજી જાય છે... સખી...
સખી ! સાચું કહું છું બીજે ક્યાંય નથી રે,
એ તો મારાં તારામાં વસ્યા એ જ એક છે
શીદ ! સમ ખાઈને હું તો દોષી કરું રે... સખી...

મૂરતિ જોવી તો

(રાગ - વીજળીના ઝબકારે મોતી પરોવી લેવું રે પાન બાઈ...)

મૂરતિ જોવી તો એક પુરુષોત્તમનીને, દર્શન કરવાં તો મહારાજનાં (ર)
અક્ષરભુવનમાં પ્રભુશ્રી પ્રગટ્યાને પૂરણ પુરુષોત્તમ ભગવાન રે...મૂરતિ

આ રે સંસારમાં મૂરતિ જ સાચીને,

બીજાં તો માટી કેરાં હાંડલા રે,

આજે નહીં તો કાલે ફૂટી રે જવાનાને,

મોહથી રહેવું દૂર રે,

મોહ કરવો તો મોહનજી શું ને, જનમોજનમનો સાથ રે.... મૂરતિ

સ્વામી ગુણાતીતાનંદ એણી પેરે બોલિયાને,

સાવધાન થઈને સાંભળો રે,

બ્રહ્મને પરબ્રહ્મ બે જ છે સાચાને

બીજાં તો રાખના પડીકાં રે,

આજે નહીં તો કાલે ઊડી રે જવાના ને,

પ્રીતડી થાશે ફોગટ રે,

પ્રીત રે કરવી તો પુરુષોત્તમનીને, જનમોજનમનો સાથ રે... મૂરતિ

ગઢડા અંત્યનું અંત્ય જ વાંચવું ને,

સમજી લેવો એનો સાર રે,

આત્મા પરમાત્માની લગન લગાવવીને,

સોહં સોહં ગાજે નાદ રે...

નાદ રે ગાજે ત્યારે પૂરણ થયું ને,

થઈ ગયો સમજો બેડો પાર રે... મૂરતિ

એક રસ ચૈતન્ય ધોધ રે...

આ પાટે બેઠા પુરુષોત્તમને સામે બેઠા તે સંતો રે,
આસનવાળી બેઠા પુરુષોત્તમ ધ્યાન ધરે તે સંતો રે,
આ મખમલ મોજડી ઝાંઝર જોડી, રણઝણો તે સંતો રે,
સોનેરી સુરવાલ જરકસી જામા ઝળાંઝળા થાય સંતો રે
આ વેઢવીંટીને કાંઠે ઘડિયાળ કાંટા ફરે તે સંતો રે
હાર ગુલાબી ગજરા તોરા મહેક મહેકે સંતો રે...
આ પરાવાણી તો પુરુષોત્તમની રસપાન કરે તે સંતો રે,
અમિયલદૃષ્ટિ મહારાજનીને એકતાર જુએ સંતો રે...
આ ભાલે ચંદો મોટો શોભે, લાલલાલ સંતો રે,
ટોપી તોરા કલગી પીંછી, સંતોના શિરમુગટ એતો,
આ અક્ષરભુવનમાં અદ્વૈત સધાયું આત્મા પરમાત્મા એક રે,
સોહમ્ સોહમ્ નાદ ગુંજેને એકરસ ચૈતન્ય ધોધરે... (૨)

પાટે બિરાજ્યા

(રાગ : અમીભરેલી નજરો રાખો...)

અક્ષરભુવનમાં પાટે બિરાજ્યા, પુરુષોત્તમ ભગવાન રે,
ભક્તજનોની ભક્તિને કાજે ભક્તો સાથે આવી વસ્યા. અક્ષર
મૂળનામ તો ડાહ્યાભાઈને, મીલમાં કરતાં કમાઈ રે,
મુનિ મહારાજ જ્યારે પ્રસન્ન થયાં ત્યારે આપ્યું અક્ષરનું રાજ રે... અક્ષર
ઐશ્વર્ય સત્તા મૂર્તિ લઈને આવ્યા અમદાવાદ રે,
સાંખ્યને યોગ તો સરળ કરાવ્યા, આપ્યું પ્રગટનું જ્ઞાન રે... અક્ષર
નિત્ય સ્વાંગમાં સદરોને ઘોતી, ખભે રાખતા રૂમાલ રે.
નીચી નજરે ચાલ્યા જાયને, સામે જુએ તેના ભાગ્ય રે... અક્ષર
સમૈયે તો શણગાર સજતાં, સોનાના શણગાર રે,
સોનેરી સુરવાલ જરકસી જામા, જરીથી ખીચોખીચ રે... અક્ષર
ભાલે ચંદો મોટો તેથી સહેજે ધ્યાન દોરાય રે,
ના જોવું હોય તો જોવાઈ જાયે, મૂરતિ ઈદંગ થઈ જાય રે... અક્ષર
રવિવારે તો સભા ભરાયે, ભક્તો ભેગા થાય રે,
સમાન રુચિ સૌની તેથી નિર્મળ આનંદ આવે રે... અક્ષર
એકતાર વૃત્તિથી ભજન કરતાં, તનમન સ્થિર થઈ જાય રે,
ધામના ધામમાં બેઠા હોઈએ એવી અનુભૂતિ થાય રે... અક્ષર

પ્રગટ મળ્યા છે ભગવાન...

(રાગ : ભેટે ઝૂલે છે તલવાર...)

પ્રગટ મળ્યા છે ભગવાન ભાગ્ય જોને ખુલી ગયા છે

પ્રગટ મળ્યા છે, પરબ્રહ્મ મળ્યા છે.

મળ્યા અક્ષરના આધાર.... ભાગ્ય જોને....

મુમુક્ષુ જનની મુક્તિને કાજે, મનુષ્ય રૂપે ભુવનમાં વસિયા,

આપી અક્ષરની ઓળખાણ... ભાગ્ય જોને....

સબીજ જ્ઞાનના બીજ રોપાયાં,

સાંખ્યને યોગ તો સ્હેજે સમજાયાં....

આત્મા પરમાત્મા એક... ભાગ્ય જોને

કલ્યાણ માર્ગની કેડી મળી ગઈ,

અક્ષર ધામનો ઘોરી માર્ગ મળ્યો,

હવે ચાલવાનું આપણે હાથ... ભાગ્ય જોને...

કલ્પવૃક્ષ કામધેનુ પારસ ચિંતામણિ,

પાસે જઈએ ત્યારે ઈચ્છિત ફળ મળે.

આ તો સંભારતામાં સુખ... ભાગ્ય જોને...

દેવદેવીઓનો ડર રહ્યો નહીં,

બાધા આખડીઓનો ભાર રહ્યો નહીં,

આ તો ભજે તેના છે ભગવાન... ભાગ્ય જોને...

જ્યારે જ્યારે પ્રભુ અવતાર ધરી આવો,

ઓળખાણ આપની સત્વરે આપજો,

જો જો વિલંબના થાય... ભાગ્ય જોને...

ખુલી ગયા છે ત્યારે ખુલા જ રાખજો,

અરજી કરું છું પ્રભુ અમલ કરજો,

વિમુખથી જીવ ના જોડાય... ભાગ્ય જોને...

મૂરતિ શોભે છે....

(રૂડા લાગો છો રાજેન્દ્ર મંદિર માટે આવતા રે...)

મૂરતિ શોભે છે મંદિરમાં પૂરણ પરબ્રહ્મની રે,
કે આવા અંતર્યામી અંતર ઠારવા રે... કે મૂર્તિ
આ બાકરોલ ગામને પાદર, રૂડી તલાવડીને કઠિ,
પ્રગટ પુરુષોત્તમ પ્રેમે પધાર્યા, મંદિર મહીં રે... કે મૂરતિ
આ સમાસમાના દર્શન, નિત્ય નવા શણગારો,
નખશિખ સુંદર મૂરતિ જોતાં મન ઠરે રે... કે મૂરતિ
આ શિયાળે શાલદુશાલા, ઉનાળે શ્વેત મલમલિયા,
ભર ચોમાસે જરીના વાઘા ઝળહળે રે... કે મૂરતિ
આ ક્યારેક સાફો સોનેરી, ક્યારેક બબ્બે ઝોગલાં વાળો
નંગ જડેલાં મુગટથી મૂરતિ નોખી દીસે રે... કે મૂરતિ
આ ક્યારેક પાયે મોજડીઓ ક્યારેક ચાંદીની ચાખડીઓ,
નંગજડેલા પગપાનથી પાની ઝગમગે રે... કે મૂરતિ
આ આવનજાવન રસ્તે, પ્રભુ દર્શન દે હસતે મુખે,
ભાવ કરી મસ્તક નમાવે તેનો દિ વળે રે... કે મૂરતિ

ગૂંથીને લાવી પ્રભુ તમારે કાજ...

મહેક મહેક મોગરાના ફૂલોના હાર,
ગૂંથીને લાવી પ્રભુ તમારે કાજ,
તમારે કાજ પ્રભુ તમારે કાજ,
તમારે કાજ ઓ પુરુષોત્તમ ભગવાન
ગૂંથીને લાવી હું તમારે કાજ

તમારે અંગે શોભે સોનાના આભૂષણો,
હીરા માણેકને મોતી બહુ મૂલના,
મોગરાની માળાનું મૂલ્ય ન થાય ગૂંથીને...

જૂઈ જાઈ ચમેલી બટ મોગરો છે
હજારી ગલને ગુલાબ ગુલાબી,
સર્વેથી શોભી રહે મોગરાની માળ
ગૂંથીને લાવી હું તમારે કાજ

ધોમધખ્યા તાપમાં અકળાયે અંગો,
ભારેખમ આભૂષણો કઠે બહુ કાયને
શીતળ એવા મોગરાથી ટાઢક જો થાય...
ગૂંથીને લાવી હું તમારે કાજ

શ્વેત શોભે ધોતીને શ્વેત શોભે સદરો,
શ્વેત એવા મોગરાના અંગે આભૂષણો,
શ્વેત એવી મૂરતિ તો લાગે જાણે સંગે મરમર...
ગૂંથીને લાવી હું તમારે કાજ

ફૂલોના શણગારે શોભી રહી મૂરતિ,
ફૂલોની શીતળતા પ્રસન્નતા આપી રહી,
સર્વેનું એકી સાથે થઈ ગયું કલ્યાણ
ગૂંથીને લાવી હું તમારે કાજ

મારું મન મોહ્યું રે...

કેવડાનું છોગું મેલીને મને છેતરી, છોગું પ્રભુ તણો શણગાર...
મારું મન રે મોહ્યું રે પુરુષોત્તમને લટકે લટકેને વળી મટકે... મારું...
તોરાવાળી ટોપીને કલગી પીંછી શોભે, હાલંતા તોરણાના ઝટકે... મારું...
ભાલ વિશાળ ગોળ ચંદો લાલ લાલ છે, લાલ લાલ ચંદાને ચટકે રે...મારું...
ભૂકુટી વિશાળ શ્યામ નયણાં રસાળ છે, નયન નયાવતા મટકે રે... મારું...
નાસા છે નમણીને ગાલે ટીબકડી, ચિબૂકનો હીરો બહુ ઠમકે રે...
રસના રસવંતી વાણી મધુવંતી, વચનામૃત પર અટકે રે...
કાને કુંડળ શોભે કંઠે કંઠીઓ, તનમનિયું બહુ ચમકે રે....
કુંદન કડાંને વેઢવીંટીઓ, કાંડા ઘડિયાળને કાંટે રે...
પાયે મોચડીઓને ઝાંઝર ઝમકે, રાસરમંતા ઠમકે રે...

સંતોને ઘેર પ્રભુ પધરામણી કરતાં,

સૂના મંદિરિયામાં મન તરસે રે...

દરશન દેતાંને અંતરમાં શાન્તિ

નિત્ય દરશન માટે મન ઝંખે રે.... મારું

પાડ માનું હું એટલો ઓછો

જ્ઞાન આપીને ગુણવાન કર્યા રે પ્રભુજી,
અંધારે અજવાળાં કર્યા રે પ્રભુજી,
પાડ માનું હું એટલો ઓછો
કંઈક જન્મોમાં દેહ જ ધરિયા,
મુક્તિનો મારગ આજ મળ્યો રે પ્રભુજી... પાડ
કૃપા કરીને પ્રભુ રૂપ ઓળખાવ્યું,
પરબ્રહ્મની સમજ આપી રે પ્રભુજી... પાડ
મંગલાટાણે હું તો મંદિરે પહોંચી
નખશીખ દર્શન કર્યા રે પ્રભુજી... પાડ
શણગારમાં પ્રભુ સોને સજાયાં
ઝળહળ મૂર્તિ સોહે રે પ્રભુજી... પાડ
રાજભોગમાં પ્રભુ પાટે બિરાજ્યા,
પંચવિધ પકવાન જમ્યા રે પ્રભુજી... પાડ
વ્યવહારી કામ મેં તો વ્યવહારે કરિયું
આપને સાક્ષીમાં રાખી રે પ્રભુજી... પાડ
ઝાલર ટાણે પ્રભુ મંદિરે પહોંચી
આરતીમાં આરત દરશનની પ્રભુજી... પાડ
વાળુની વેળા પ્રભુ વ્હેલેરા પધાર્યા
સામસામી કોળિયા ભર્યા રે પ્રભુજી... પાડ
શયનમાં પ્રભુ દરશન દેજો
કાલે વ્હેલા ઉઠાડજો પ્રભુજી... પાડ

(૧૫)

હો હો રે આતો સમૈયો
સમૈયો આલ્યો ને બાકરોલ ધામનો... હો...

કારતક સુદને પૂનમનો દિન છે
દેવદિવાળીનું પુનિત પર્વ છે
હે... ભજનકીર્તનનો અખંડ આનંદ છે... હો

ગામેગામના સંત સહુ આવે
ભજન કીર્તનની ધૂન મચાવે
હે... પ્રભુના ગુણગાઈ પ્રભુને રીઝાવે... હો

સમૈયે ભોજનને ભજન થાયે
ભાવિક ભક્તતો રસોઈ આપે,
હે ભાવ જોઈને પ્રભુ થાળ આરોગે... હો

સમૈયે આવે જે સમય કાઢી,
ભાવે કરીને જે માથુ નમાવે
હે... પ્રભુ પ્રસન્નતા એ તો બહુ પામે.... હો

ખાવું પીવું ને અખંડ ભજન કરવું
બની આવે તેવી સેવા બજાવવી,
હે... પ્રભુ પ્રસન્નતાની આજ એક ચાવી છે... હો

સમૈયે પુણ્ય પ્રભુ વહેંચાતું આપે
આપણો પણ પ્રભુ ભાગ એમાં રાખે,
હે... માલામાલ થવાનો મોકો સરસ છે... હો

મન ને જીવનો ઝગડો

મનજીભાઈને જીવનો ઝગડો જુગ જુગ જૂનો ચાલેજી
મનજી ભાઈ કહે મારું મારું, જીવ કહે કંઈ નથી તારું
મનજીભાઈ કહે બજાર વહોરું, જીવ કહે હરિ જાપ જપું
મનજીભાઈ કહે મહેફિલ માંડુ, જીવ કહે સત્સંગમાં રાયું
મનજીભાઈ કહે સગાં સ્નેહીઓ, બહોળો પરિવાર છે મારો.
જીવ કહે વાલિયાને પૂછ, કોણ સગું ને કોણ વહાલું.
એવું કહેતા ટણી ચઢી ગઈ, મનજીભાઈ તો રૂઠચા રે
માયાનું લાવલશ્કર લઈને, છાકટા થઈને કૂઠા જી,
કામક્રોધ મદ મત્સર, સઘળા થઈ ગયા સાબદા જી
માનભાઈને માન આપીને, સેનાપતિ પદ દીધું જી
મનજીભાઈના હાકોટાથી, જીવ બિચારો ડરિયો જી,
ટૂંટિયુવાળી બાપડો થઈને ખૂણામાં ભરાણો જી,
થરથર થરથર થરથર કાંપે, માયાથી હરાણો જી,
કેમ કરી મનને પછાડું, જીવડો ઘાટ ઘડતો જી,
એમ કરતાં યાદ જ આવ્યું, વચનામૃત સંભાર્યા જી,
શૂરવીરતાનું અંગ ધરવા, સ્વ-સ્વરૂપ ઓળખાયું જી,
શ્રીજી મહારાજના શબ્દો સાંભર્યા, અંતરમાં બળ આવ્યું જી,
જીવે જોર કરી વિચાર્યું, મનનો તો હું રાજા જી,
શીદ નમાલો નરમ થઈને મનડાથી ડરી જાઉં જી,

અંગઅંગમાં ઝાળ જ ઊઠી,
 સાબદો થઈને ઊઠિયો જ
 સમજણના લાખ બખતરિયાં લઈ, જીવે લડાઈ લીધી જ
 ધર્મ જ્ઞાન વૈરાગ્ય ભક્તિને, વ્હારે ચઢવા બોલાવ્યા જ
 સામ સામે જંગ મંડાયો, કોઈ મચક ન આપે જ
 જીવે સમર્યા શ્રી પુરુષોત્તમને,
 છેલ્લો દાવ ખેલ્યા જ,
 વ્હાલાજી વ્હારે આવે, પછી કહો કોનું ચાલે જ
 માયા બાઈનું મોટું લશ્કર, ઊભી પૂંછડીએ ભાગ્યું જ
 મનજીભાઈ તો માંગા થઈને, મોં વાળીને બેઠા જ
 પ્રભુકૃપાને આત્મબળથી, લડાઈ જીવે જીતી જ
 યુગયુગોના ઝગડામાં, જીવનો થયો જયજયકારજી
 અંતે કહેવું એટલું મારે માયાથી નવ ડરવું જ (૨)

સ્તુતિ - 'એ જ તો પ્રભુ આપ છો'

શ્રી પૂર્ણ પુરુષોત્તમ પ્રગટ હરિ,
 દેવાધિદેવં અહં નમામિ
 બાકરોલ ધામે આપ વસિયા
 દિવ્ય મૂરતિ આપની
 મોરમુગટ કલગીને તોરા
 શોભાકહું શી આપની (૨)
 લાલચંદ લલાટ લખલખ
 મુખડું મલકંત જી
 સોળે શણગારે શોભી રહ્યાને
 દિવ્ય મૂરતિ આપની (૨)
 જુગલચરણ દુષ્ટ દલહરણ
 નામું શિશ વારંવાર રે (૨) શ્રી પૂર્ણા...
 શ્રીજી રૂપે આપ પ્રગટયા
 છપૈયા છત્રાયું થયું
 વરણીવેશે વનવિચરણ કરીને
 દાદાને દરબારે રહ્યા (૨)
 સ્વામીનારાયણ ધર્મસ્થાપક
 વચનામૃતના વ્યાખ્યાતા
 શિક્ષાપત્રીથી ખ્યાત થઈ ગયા
 એ જ તો પ્રભુ આપ છો (૨) શ્રી પૂર્ણ
 સ્વામી રૂપે આપ પ્રગટયા
 ગુણાતીતાનંદ નામ જે
 અક્ષરરૂપે વિચરી રહ્યા ને
 શ્રીજીને અખંડ ધારિયા (૨)

જૂનાગઢને ધામ કરિયું
 મુક્તોને ઉપદેશિયા
 વાતોથી વિખ્યાત થઈ ગયા
 એ જ તો પ્રભુ આપ છો (૨) શ્રી પૂર્ણ
 પ્રાગજી રૂપે આપ પ્રગટયા
 મહુવા મનોહર ધામ જે
 સ્વામીની સેવા કરી
 તનમન કર્યું કુરબાન રે (૨)
 આત્મનિષ્ઠા વૈરાગ્ય ભક્તિ
 સેવાનું ગાયું માહાત્મ્યમ્ ઘણું
 સખીજ્ઞાને ખ્યાત થઈ ગયાં
 એ જ તો પ્રભુ આપ છો (૨) શ્રી પૂર્ણ
 પુરુષોત્તમ રૂપે આપ પ્રગટયા
 ભાદરણ ધામ પાવન થયું
 સંસારીના સુખ કાજે
 સંસારે આવી વસ્યા (૨)
 પુત્રરત્નને પાર કરવા
 આપી કસોટી આકરી
 વિજ્ઞાનામૃતથી ખ્યાત થઈ ગયા
 એ જ તો પ્રભુ આપ છો (૨) શ્રી પૂર્ણ
 નારાયણ રૂપે આપ પ્રગટયા
 મુનિ નામ સાર્થક થયું
 પરબ્રહ્મ પિતાને ઓળખીને
 નાતો તોડ્યો લોકનો (૨)
 પુરુષોત્તમની સેવા કરી
 પરબ્રહ્મ રૂપે પ્રગટયા
 સંસારે નવી રીત સ્થાપી
 એ જ તો પ્રભુ આપ છો (૨) શ્રી પૂર્ણ

બાકરોલ ધામે આપ જન્મ્યા,
 મુનિની સેવા કરી બહુ
 વર્તમાન વેગે પાળીને
 પરબ્રહ્મને પ્રસન્ન કર્યા (૨)
 મુમુક્ષુજનની મુક્તિ કાજે
 મંદિરે આવી ઊભા
 એ પ્રગટના ચરણમાં હું
 નામુ શિશ વારંવાર રે (૨)
 શ્રી પૂર્ણ પુરુષોત્તમ પ્રગટ હરિ
 દેવાધિદેવં અહં નમામિ.

ચાલ મારી બેની

ચાલ મારી બેની અક્ષરભુવનની માંઘ
અક્ષરભુવનમાં પ્રભુથી બિરાજે,
પ્રગટ પુરુષોત્તમ અખંડ બિરાજે,
એવી મૂર્તિનું સ્હેજે સ્મરણ થાય... ચાલ

અક્ષરભુવનમાં પ્રભુ સમૈયા ભરતા,
સંતોને ભેગા કરી ભજન કરાવતા
સોળે શણગાર સજી પાટે બિરાજતા
એવી મૂર્તિનું સ્હેજ સ્મરણ થાય... ચાલ

સમૈયે જમવાનું મોટે રસોડે
પંગતમાં પ્રભુશ્રી સંતો સાથે જમતા
ક્યારેક પંગતમાં જાતે પીરસતા
એવી મૂર્તિનું સ્હેજે સ્મરણ થાય... ચાલ

હોળી ધૂળેટીએ રંગભેર રમતા,
ગોપગોપીની સાથે ખૂબ ખૂબ ખેલતા
પચરંગી પટકુળે પ્રભુજી શોભતા
એવી મૂર્તિનું સ્હેજે સ્મરણ થાય... ચાલ

શ્રાવણ માસે પ્રભુ કથા બેસાડતા,
ચંદનની ચર્યામાં લાલ ચંદો શોભતો
સરલતાથી સાંખ્ય સમજાવતા
એવી મૂર્તિનું સ્હેજે સ્મરણ થાય... ચાલ

શરદ્ પૂનમની રઢિયાળી રાતે
ગોપગોપીની સાથે રાસ પ્રભુ રમતા,
દાંડિયા લઈને પ્રભુ ઠમકું લગાવતા
એવી મૂર્તિનું સ્હેજે સ્મરણ થાય... ચાલ

દિવાળીની રાતે પ્રભુ પાટે બિરાજતા,
સંતોના ચોપડામાં લાભ શુભ લખતાં
મહાજન જેવા તો મહારાજ દીસતા
એવી મૂર્તિનું સ્હેજે સ્મરણ થાય... ચાલ

નૂતન વરસે વહેલી પરોઢે
લક્ષ્મીજી સાથે પ્રભુ પાટે બિરાજે
સાકરનો પરસાદ સ્વહસ્તે આપતા
એવી મૂર્તિનું સ્હેજે સ્મરણ થાય... ચાલ

મૂર્તિનું સુખ તો મળવું મુશ્કેલ છે
મહામહેનતે છતાં એ તો દુર્લભ છે
લીલા સંભારતા સરલ બની જાય છે
એવી લીલાનું સ્મરણ કરવા કાજ... ચાલ

અમે સંતો રે

અમે સંતો રે એ... એ પ્રગટ પ્રભુના
હાં રે જેને મળ્યા અક્ષરભુવનમાં
અક્ષરભુવનમાં પાટે બિરાજ્યા
બાકરોલ ધામમાં મંદિરે ઊભા
હાં રે મનુષ્ય દેહ ધરીને સુખ આપ્યું... સંતો

બ્રહ્મ સત્ય જગત મિથ્યા સ્હેજે સમજાય છે
વિષય ખોટાં તે ખોટાં કરી નાખીએ
હાં રે સ્હેજે સ્હેજે તો સાંખ્ય સઘાય છે... સંતો

માળા કે મંત્રની પરવા ન કરીએ
કંઠીના કરવેઠા અમને ન કનડે
હાં રે સદા પુરુષોત્તમના નામની મસ્તી... સંતો

વાર તહેવાર નહીં બાધા કે આખડી
વ્રત જપ ઉપવાસે કલ્યાણ ન માનીએ
હાં રે ઓછી પ્રવૃત્તિને ભજન ઝાઝું... સંતો

તીલક ત્રિપુંડની તરખટ ન કરીએ
વાડા મંડળમા અમે ન બંધાઈએ
હાં રે અમે નિર્બંધ સિંહના બાળક... સંતો

પ્રભુ પ્રસન્નતા દ્યેય અમારું
નિત્ય નિયમથી ભજન કરવાનું
હાં રે અમે અક્ષરના અધિકારી છઈએ... સંતો

ધામમાં જતાં પહેલાં આજ્ઞા કરી છે
ફોટો મૂકીને ભજન કરવાનું કહ્યું છે
હાં રે આજ્ઞા પાળીને સુખિયા થઈએ... સંતો

એક સાચું સરનામું

પ્રગટ પ્રભુને મળવાનું એક સાચું સરનામું છે... એ એ
અક્ષરભુવન શાહપુરમાં મારા પ્રભુશ્રીના ડેરા છે...
ભાદરણ આવ્યા છે, શાહપુરમાં વસિયા છે
કરી નરનાટક એણે સુખડાં આપ્યાં છે... એ એ...

અક્ષરભુવન શાહપુરમાં

એ તો પાટે બિરાજ્યા છે, સોળે શણગાર સજિયા છે
એની મનહર મૂર્તિએ મનડા લોભાયા છે એ... એ...

અક્ષરભુવન શાહપુરમાં

જે આવે ભાવે ભાવે, જે સમૈયા ભરે સ્નેહે
એવા ભાવિકજનના હૈયામાં મારા પ્રભુશ્રીના ડેરા છે એ. એ.

અક્ષરભુવન શાહપુરમાં

જેનો નિશ્ચય પાકો છે, જેની ઉપાસના સાચી છે,
એવા ભક્તોના ભાવોને એણે પૂરણ કરિયા છે... એ... એ...

અક્ષરભુવન શાહપુરમાં

જેણે વૃત્તિ રાખી એકધારી, મૂરતિ અંતરે ઉતારી,
એવા સ્થિરચિત્ત હૈયામાં મારા પ્રભુશ્રીના ડેરા છે એ.એ.

અક્ષરભુવન શાહપુરમાં

તો કોઈ શું કરે ?

તને મનુષ્યદેહ જોને મોંઘો મળ્યો
તને ખાનદાની ખોરડામાં જનમ મળ્યો
પછી ભોગવિલાસમાં ડૂબી ગયો, (૨) તો કોઈ શું કરે ?
તને મનુષ્ય દેહ....

તને ચરણ આપ્યાં છે ચાલવા કાંજે
જઈ મંદિરે દર્શન કરવા કાજે
તું તો આડે માર્ગે ફંટાઈ ગયો,
તારું જીવન એમ તું વેડફી રહ્યો તો કોઈ શું કરે ?
તને મનુષ્ય દેહ....

તને કર આપ્યા છે કરજોડવા માટે,
તાળી પાડીને ભજન કરવા માટે
તું તો હથેળીમાં મસાલો મસળી રહ્યો
તારું જીવન એમ તું વેડફી રહ્યો તો કોઈ શું કરે ?
તને મનુષ્ય દેહ....

તને રસના આપી છે સ્ટણ કરવાં
હરિગુણ ગાઈ હરિ પ્રસન્ન કરવા
તું તો ગુટકા મસાલાથી મોંઢું ભરે,
તારું જીવન એમ તું વેડફી રહ્યો તો કોઈ શું કરે ?
તને મનુષ્ય દેહ....

તને નયન આપ્યાં છે દર્શન કરવાં
નખશિખ મૂર્તિનું ધ્યાન જ ધરવાં
તું તો ટી.વી.ની સામે ખોડાઈ રહ્યો તો કોઈ શું કરે ?
તારું જીવન એમ તું વેડફી રહ્યો તો કોઈ શું કરે ?.... તને મનુષ્ય દેહ....

તને સંતસમાગમ મોંઘો મળ્યો
સાચું સમજવાનો મોકો મળ્યો
તું તો કલબને પાર્ટીઓમાં ડૂબી ગયો
તારું જીવન એમ તું વેડફી રહ્યો તો કોઈ શું કરે ?

તને મનુષ્ય દેહ....

તને પ્રગટ પ્રભુનો પરિચય થયો,
તને પુરુષોત્તમ રૂપ ખીલો મળ્યો
તું તો હરાયો ઢોર થઈ ચરી રહ્યો
તારું જીવન એમ તું વેડફી રહ્યો તો કોઈ શું કરે ?

તને મનુષ્ય દેહ....

તને ચેતવવા કાજ બે શબ્દો લખ્યા,
સાંભળીને વર્તે તો સુખ મળે,
તારો મનુષ્ય અવતાર સાર્થક થાયે (૨)

તને મનુષ્ય દેહ....

(મહામુક્તરાજ શ્રીમાન ગોવિંદભાઈ ગોકળભાઈ પટેલની ઓફિસમાંથી શ્રી રતનીકાંત છૂટ થયા. ત્યારબાદ પ્રથમ ધનતેરસે પ્રભુશ્રીએ સમી સાંજે અમારે ત્યાં 'શ્રીજી નિવાસ'માં લક્ષ્મીજી સાથે પધારમણી કરી. ચોપડાપૂજન કર્યું. તે વેલાની આંબેડૂબ સ્મૃતિએ સહિતનું વર્ણન)

કાશ્મીરી ટોપી પહેરી પ્રભુ મારે ઘેર આવે
 મારે ઘેર આવે લઈને લક્ષ્મીજીને સાથે રે.... કાશ્મીરી ટોપી
 દિવાળીનું પર્વને ધનતેરસનો દિન રે
 ધનતેરસ ધનતેરસ કરતાં ગાજતાં આવે રે.... કાશ્મીરી ટોપી
 પ્રેમેયધારી પ્રભુ ખુરશીમાં બિરાજ્યા
 રોજમેળ મંગાવી લાભ-શુભ લખિયા રે.... કાશ્મીરી ટોપી
 ચાંલ્લા કરીને પછી ચોપડાપૂજન કરિયું
 ઉપર પુરુષોત્તમની મ્હોર જો મારી રે.... કાશ્મીરી ટોપી
 જનમોજનમનો નાતો બંધાયો,
 લાભશુભને બરકતમાં સદા પ્રભુ સાથે રે.... કાશ્મીરી ટોપી
 હારતોરા પહેરાવીને પૂજાજો કીધી
 આરતી ઉતારી ઓવારણ લીધા રે.... કાશ્મીરી ટોપી
 મઢિયા સુંવાળીને ઘૂઘરા ધારી
 કંસાર પીરસ્યો ઘી-ખાંડની રેલમછેલ રે.... કાશ્મીરી ટોપી
 સામેસામા કોળિયા ભર્યા પ્રેમથી જમ્યા
 ભજનની રમઝટને આનંદના ઓઘ ઉમટ્યા રે.... કાશ્મીરી ટોપી
 ચાંદીનો કંદોરો પન્નાબેને પહેરાવ્યો
 પહેલા પગારની કમાણી પ્રમાણી રે.... કાશ્મીરી ટોપી
 દક્ષિણા મૂકીને દર્શન કરિયા
 ફરી પધારવાના કોલ હરિએ દીધા રે.... કાશ્મીરી ટોપી

યુરોપિયન સ્વામી ધુમ, જ્યાં ધુમીયોનાના ભગવાનના
 સમી દેશમાં બાબા/૨૫ દેશમાં.
 દેશમાં - વિશામીયા મળ પાણીયા
 [૧૯૩]

અધતર માસની યાદી. વિશામીયા મળ

હ અધતર હું ને ભારમાં પુસ્તકોના રૂબરૂ
 એવું જુઓમાં રૂબરૂ રૂબરૂ. ને રૂબરૂ ફી એવું
 ભણવું જે રૂબરૂમાં પાણી તેવું જાણવું

જેટલા શાસ્ત્રમાં સંપદ લખ્યા છે તેમાં
 ખોતાને ફરેલા લેખમાં ને એવું. ન
 ન લેખમાં કોઈ ના તેવું વિજ્ઞાન મળવું

દેશમાંથી મુકા રા ન વચનામાં ને પ્રાણી મળવું
 એક યુરોપિયન સ્વામી ધુમીયા અવધમાં
 ફરવા ને તે સંધવા રાખવું

હ અધતર હું એવું સ્વામીમાં રૂબરૂ એવું જાણવું
 તેમાં અવધમાં તેવું જાણવું.
 એમાં ને એમાં અધતરમાં મળવું.

જેમાં એમાં સિંદુર પણ નથી. યુરોપિયનના
 સંસ્કારો જેવાં જેવાં યુરોપિયન સિંદુર +
 ભણવું. યુરોપિયનના વધુ પ્રકારનાં છે તેમાં
 જેમાં ખમ? ભણવાન સંધવું છે. એવું એવું પ્રકાર જે
 તેમાં રૂબરૂ ફરવા એવું એવું રૂબરૂ જેવાં. તેમાં જેવાં

२०४]

सत्ययोग च. ५

Monday 16th May 60

ता. १६ मे

संवत् २०१६ ना वद्यशाभ वद ६ सोमवार उत्तराषाढा

संवत् २०१६ ना वद्यशाभ वद ६ सोमवार ता. १६ मे

आहरे १६ अक्षर १६ मी. अक्षर २१

उ. १-१ यदं भद्रं अ. ७-४

महाराजकीनी ५०/०० नी सातना
दायरीना भाणा.

लींगड, सुरल, लडाहरा, शोभडा
मालसार, लंगरे श्याले प्राणुनी
प्रवास.

दिवसे लालु जनावुं रातनी गाडी

जुनतनां वषा आरे १४ लगतो

साथे लेधार पया गाडी सवामय

जागे उपडी अहेमहापाद धनराजुमाजे

जहाम परावावु दूध के शीशरी

लरी लाव्या ते पाहुं - आवां

रासनी अधुमाजाजे दराने आव्यां

राते ले जागे सुरत महोरथा

सुरत शेराने सुधाज्व तथा लतना

जा सामा आव्यां प्रलय सधिता

पाय लंगरेने दोर लेडी गया

व्या आव्यापुनी मरी माहीने शेराने

आव्यां सुधाज्वतना जायुं अ पुन
मी अरे भाणा.

પંચમ બેસે ધ. ૩૧ સાંજે ૬-૧૦ કાલાષ્ટમી [૨૦૫
 Tuesday 17th May 60 તા. ૧૭ મે
 સંવત ૨૦૧૬ ના વદશાષ્ટ વદ ૭ મંગળવાર શ્રવણ
 સંવત ૨૦૧૬ ના વદશાષ્ટ વદ ૭ મંગળવાર તા. ૧૭ મે
 આદર ૨૦ જલકાંઠ ૨૦ મી. જલકાંઠ ૨૨
 ધ. ૬-૫ ચંદ્ર મકર ધ. ૩૧ અ. ૭-૪

સવારે ઇલાજો સૂરજામી મોદરમાં બેસી
 લાંગડ ગયા. સામા મંગળમાઈ સૂરજાસેશને
 આવા. લાંગડ દુર્લભમાઈને ઘેર
 ઉભા. મંછાલાએ પ્રભુને પોલ્યા.
 * ભગતો દરશને આવા. નાહી દોષીને
 દુર્લભમાઈ જુલામાઈ વગેરેને આરતી
 પૂજા કરી. ભજન ક્યું ત્યારબાદ જમવા
 લેતા દાખલાત લાગુ શાક ઘાસ વગેરે
 જમ્યા પછી આરામ ક્યો સાંજ
 ભજન ક્યું. * ત્યારબાદ સાંજે વાગમા
 બેસી ઘાસ પાચડી દુર્લભમાઈને
 ઘેર જમ્યા. ત્યારબાદ સાંજે ભજન ક્યું
 મંગળમાઈ તથા ભગતો સમાધી વાદ મંડા
 રાતે સૂઈ ગયા.

२०६]

Wednes. 18th May 60

ता. १८ मे

संवत् २०१६ ना वद्यशाब्द वद ८ बुधवार धनिष्ठा

संवत् २०१६ ना वद्यशाब्द वद ८ बुधवार ता. १८ मे

आदर २१ अक्षकाद २१ मी. अक्षकाद २३

वि. ६-५ अक्ष कुंभ अ. ७-५

अपार उठी नारी धार्ष्ट्य ^{मया} दुर्लभायनी
 आप अगनलायने धेर परराजपुत्री जेजप
 त्यां अपराजपुत्री लज्ज क्युं त्याखाए
 वल्ललायने धेर परराजपुत्री उरी त्यां ज्ञान
 पुत्र उरी लज्ज क्युं त्यांया ज्ञाना भारे
 परराजपुत्रीने धेर ज्ञान त्यां ज्ञाना पाए
 उठी धार्ष्ट्यात अंशार विगारे ज्ञानाए
 ज्ञाना उठी ज्ञाना त्या पाए ज्ञाना
 ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना लज्ज विनायपुत्री
 ज्ञाना ज्ञाना परराजपुत्रीना सामे धेर परराजपुत्री
 उरी. पुत्र उरी ज्ञान धरी. लज्ज क्युं परराजपुत्रीने
 धेर ज्ञाना उरी लज्ज क्युं ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना
 ज्ञाना दुर्लभायने धेर ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना त्याखाए
 ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना
 ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना
 ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना
 ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना ज्ञाना

वैधुती ध. २३

[२०७

Thursday 19th May 60

ता. १६ मे

संवत् २०१६ ना वद्यशाण वद ६-शुक्रवार शतबीषा

संवत् २०१६ ना वद्यशाण वद ६ गुस्वार

ता. १९ मे

आहर २२

अलकाद २२

मी. अलकाद २४

डे. ६-५

अंरं कुंभ ध. ४५

अ. ७-५

सकारे नाहो धाउं अकारणे शरफने हरी पाधु
 असाह शरफने परेखा. लल्लुमापीने धेर
 पधराभणी श्री लजन आराम पुन धरना
 पधराभ शरफने के श्री प्रानुने शरफने
 जमाइया. प्रानुने शरफने मोहमां पाठना
 दुपे शरीर जमाइयो. लजनश्री भासामने ल
 पधराभणी श्री आराम श्री लरे आराम
 लजन कुंभ मध्यमने जमाइया पध. लल्लुमापीने
 धेर आराम शरफने जमाइया लल्लुमापीने
 धेर आराम शरफने जमाइया आने आर शरफने
 शरफने जमाइया जहा. पधराभ लल्लुमापीने
 धेर आराम लं पुन आराम श्री. लजन
 कुंभ लल्लुमापीने दुपे लल्लुमापीने शरीर धरना
 लं पधराभणी श्री लल्लुमापीने धेर आराम शरफने
 लल्लुमापीने आराम मोहमां जहा. शरफने आराम शरफने
 जेरी लल्लुमापीने जमाइया पधरी आराम लल्लुमापीने
 जेरी लल्लुमापीने शरफने जमाइया. लल्लुमापीने मोहमां
 शरफने जमाइया श्री लल्लुमापीने जमाइया लल्लुमापीने

२०८]

Friday 20th May 60

ता. २० मे

संवत् २२१६ ना वद्यशाख वद १० शुक्रवार पुर्वाषाढ.

संवत् २०९६ ना वद्यशाख वद १० शुक्रवार ता. २० मे

आदर २३

शुक्रवार २३

मी. शुक्रवार २५

छ. १-४

सं. ३ भौत

अ. ७-६

सपारे उरी नारी धाडी सोमाकाडा सापे पाता
 डरी. शोभंडपूरी उरी पात पगेरे प्रामुमीने कामाड्युं
 कामने सूई गपा. ३ लंपारे भोरेनलाकने धरे
 पधिसामली उरी. प्रम उरी शारकात पापुं
 लजनड्युं: लमुमाईकां पपु लानुमाती धरान
 आल्या. सांके भासडी डडी कपां. राते
 लजन ड्युं: लधुजेन तथा लाराफनेन
 सोमाधी का सध लजन डरी सूई
 गपां.

अपरा ओकादशी शुक्रने अस्त [२०६
 Saturday 21st May 60 ता. २१ मे
 संवत २०१६ ना वद्यशाभ वद ११ शनीवार उत्तराभाद्र.
 संवत २०१६ ना वद्यशाभ वद ११ शनीवार ता. २१ मे
 आहर २४ छलकाद २४ मी. छलकाद २६
 ड. १-४ यद्र मीन अ. ७-६

रापारे चारवागे उडी मातसर ल्या माठ
 तौपार पमा रेशान उपर भूड्या माठे
 सानुर माठे सोपे काव्या लाला माठे न
 कोप्यावा गोपिं ल्यापे क हरीग करवा
 काव्या रारवे के सोपे लोम न माठे/प
 गाडीमा जेवने मीपांगाम काव्या रेशान उपर
 डीगाम ल सोपे हावड विगेरे सपे ल्या लाला
 लोम मा ल्या ते माठे लातु ल्या ल्या/पु
 माठे ल्या ल्या हा गाडीमा लो. चारवागे
 मातसर उठ्या आलने धरामाठे ने
 धर गेया. ल्या माठे धाडने आसरी धर
 ल्या ल्याने रूठ गेया ल्याने आषा पुतर
 लोम को ल्या लाला ने अधुनिगे ल्या ल्या
 रूठ शने आसरी धर ल्या ल्या ल्या ल्या
 ल्या अधुनिगे लाला ने ल्या ल्या ल्या ल्या
 लोम ल्या ल्या ल्या ल्या ल्या ल्या

२१०] पंचक इतरे ध. ८ सवारि ८-५५ प्रदोष
 Sunday 22nd May 60 ता. २२ मे
 संवत २०१६ ना वद्यशाख वद १२ रवीवार देवती
 संवत २०१६ ना वद्यशाख वद १२ रवीवार ता. २२ मे
 आदर २५ छलकाद २५ मी. छलकाद २७
 उ. ६-४ अंद्र भीन ध. ८ अ. ७-७

मासमे सवारि वदते छी. जाते
 लज्जामरुण भोग्युं. ते मद्यमे सापाजाल.
 सारुण लज्जा. सांफ लज्जा लज्जा.
 पार पात्रे श्रेयान अर सारुण.
 अर पात्रे लज्जा लज्जा. ए पात्रे
 लज्जा लज्जा. लज्जा लज्जा लज्जा.
 लज्जा लज्जा लज्जा. लज्जा लज्जा. ए
 पात्रे लज्जा. ते लज्जा लज्जा लज्जा.
 लज्जा लज्जा लज्जा लज्जा लज्जा लज्जा
 लज्जा लज्जा लज्जा लज्जा लज्जा लज्जा
 लज्जा लज्जा लज्जा लज्जा लज्जा लज्जा

२१२]

शैदिणीमां सुयं

Tuesday 24th May 60

ता. २४ मे

संवत् २०१६ नावश्याभ वद १४ मंगलवार वारणी

संवत् २०१६ नावश्याभ वद १४ मंगलवार ता. २४ मे

आहरे २७ अलकाह २७ मी. अलकाह २६

छ. ६-३ अं गेय घ. ३३ अ. ७-१९

सोमडी लपारे सोमपात्रे जातुन.
 गाडीमां जेठा गणो जे रेराजे सामा.
 आरतो फुमो गाडीमां जेसा. ११
 वाजे अथवावा २०००० वाहीन
 हातमात गणो जेठा ५००००
 आरतो फुमो सांगमा हातु
 गणो. जेपोरे मलकर वापन हातु.
 रेरे शोवया हाडीप तातो सांगमा
 हातु लपारे जे सांगमा हातु
 जेसा जेसा.

[२१३
 Wednes. 25th May 60 ता. २५ मे
 संवत् २०१६ ना वद्यशाभ वद ०)) बुधवार कृतीका
 संवत् २०१६ ना वद्यशाख वद ०)) बुधवार ता. २५ मे
 भा. २८ अ. २८ भा. अ. ३०
 अ. १-३ अ. १-३ अ. ७-७

शिवान्तरि जगद्व्यापिनायकान्तरि
 शिवान्तरि जगद्व्यापिनायकान्तरि
 शिवान्तरि जगद्व्यापिनायकान्तरि
 शिवान्तरि जगद्व्यापिनायकान्तरि
 शिवान्तरि जगद्व्यापिनायकान्तरि

શાળ. પ્રેક્ષા ઉપર ચોક્કસ

વધશાખા માસની યાદી. પાન. ૩૨, ૩૩.

સ્વામીનારાયણે એક બાબત તરી ન આપ્યા ત
 એર ભવને તુર પેલે પામું તે. આજ કંઈનાં
 દેહ ઉપર લૂમ રાખ્યા વાર, નમણી ભગવાન
 ઉપર લૂમ રાખ્યા આજના તેજ નરી નમણ અમું
 અમું નરી. એ પાંચાં વિચારનાં આજી પાંચાં પ્રેક્ષા
 પ્રેક્ષાનાં વિચાર છે. તે એક શબ્દે ઘડાયાં
 વચની મુકાયા, તે શબ્દને વણી તે ઘડાયા નામું
 બંધન છે. તેમ જુવનું બંધન છે. તે બંધન તુલ
 ભારણાં. તે વધનાં વધનાં આજી કાંઈનાં વધ
 ભારે એ પ્રકારનાં વિચાર આજી કાંઈનાં
 તેમ જુવનું બંધનું અમું તે પ્રેક્ષાનાં તે ભગવાં
 તેમ જુવનું આજી એ પ્રેક્ષાનાં ભગવાં
 છે વિચાર પ્રેક્ષાનાં. તે પાંચાં પ્રકારનાં વિચાર
 પાંચાં ભગવાં કાંઈ તે આજીનાં વધનાં છે તેમ
 તેમ જુવે. તે આજીનાં ભગવાં વધનાં તેમ જુવનાં
 વધનાં વધનાં વધે પુત્રનાં વધે. તેમ જુવનાં.
 વધનાં વિચારનાં તેમ જુવનાં કાંઈ. તેમ જુવનાં
 લૂમ ભગવાં વધનાં વધે વિચાર છે. તેમ જુવનાં
 વધનાં કાંઈનાં પ્રેક્ષાનાં છે તેમ જુવનાં તેમ જુવનાં
 તેમ જુવનાં. તેમ જુવનાં ભગવાં વધનાં વધે તેમ જુવનાં

મહારાજશ્રીના ૬૦'ની સાલના
ડાયરીના પાનાં

લીંગડ, સુરત, વડોદરા, સોખડા,
માલસર, ભરૂચ થઈ અમદાવાદ સુધીનો
સત્સંગ પ્રવાસ.

બારાક્ષરી

કરજોડીને કરું પ્રભુ પ્રણામ
ખરી ખાંતે કરજો સહાય
ગણના હોય ભગતમાં મારી
ઘરાણાનાં ઘરમાં સ્થાન જ દેજો
ચરણવિંદમાં ધ્યાન જ રહેજો
છત્ર સદા મુજ શિર પર રહેજો
જયકાર સદા નામનો થાય
ઝગમગ મૂર્તિ જોયા કરું
ટહેલ ચાકરી હરિભક્તની ગમે,
ઠરી રહે મન સત્સંગ મહીં
ડર ના દેવદેવીનો મનમાં ધરું
ઢગલા જગસુખને ગૌણ ગણું
તરવા માટે જાપ જપ્યા કરું
થડકો સ્વભાવ ટાળ્યાનો રાખ્યા કરું
દરવાજે રહેવાની ટેવ પાડું
ઘરમ ધ્યાનને મહત્ત્વ આપું
નકામી વાતોમાં માથું ન મારું
પરમ પવિત્ર પ્રભુનું ધ્યાન ધરું
ફરકણું મન જાણે હરાયું ઢોર
બની શકે તો વશમાં રાખું.
ભમીભમીને કેટલું ભમશે
મચક આપું તો રખડે ને !
ચત્નો મારાં સફળ જ થાય

રજતમથી દૂર રહેવા વિષે.
 લવઘડી સત્સંગનું માહાત્મ્ય સમજું
 વશમાં કરવા ઈંદ્રિયોને,
 હળવે રહીને ટયાર્યા કરું
 ક્ષમા માગું ભૂલચૂકની સર્વ સંતની પાસે,
 જ્ઞમાં સર્વજ્ઞને જાણી લઉં
 સર્વ રીતે સંતો રહેજો રાજી
 ષટ્કર્મિ જીતવા પ્રયત્ન કરું
 શમી જાય સહુ તાપ સંતાપ
 બારાક્ષરી લખી રહું
 ઙ્, ઙ્, ઙ્, ન્, મ્ એ તો અનુસ્વાર છે.
 ન્ ને મ્ નો ઉપયોગ કરું
 ળ ને વિષે ભ્રાન્તિ ન કરો
 લ્ અક્ષરથી ચલાવી લો.

‘હાઈકુ’ એ જાપાનનો કાવ્ય પ્રકાર છે. કાવ્યનું નાનકડું કદ, ચોટદાર રજૂઆત અને સ્પષ્ટકથન આ કાવ્ય પ્રકારની વિશિષ્ટતા છે. તેનું બંધારણ આ રીતે છે. પાંચ અક્ષરની પહેલી લીટી. સાત અક્ષરની બીજી લીટી અને ફરી પાંચ અક્ષરની ત્રીજી લીટી. માત્ર સત્તર અક્ષરને ૫-૭-૫ ના ક્રમે અર્થ સમજાય તેવી રીતે ગોઠવો. એટલે કવિતા થઈ ગઈ. અહીં તો મહારાજશ્રીની સાધનદશાથી સિદ્ધ દશા સુધીની ગતિવિધિ શતાબ્દી નિમિત્તે નીચેના ત્રીસ હાઈકુમાં રજૂ કરી છે. અહીં તો મહારાજશ્રીની જ વાત છે. બાકી ‘હાઈકુ’માં વ્યંગ્યાર્થ કે ગર્ભિત અર્થપૂર્ણ રજૂઆત પણ થઈ શકે. એમાં રચના કરનારનું કાવ્ય કૌશલ્ય જણાઈ આવે.

૧	૨	૩
પુરુષોત્તમ	પેટિયું રળે	પાંચ ચોપડી
પ્રગટ્યા : પરબ્રહ્મ	આચાભાઈ મિલમાં	ભણી રહ્યા : મિલમાં
અમદાવાદે	સરસપુરે	કરે કમાઈ
૪	૫	૬
નાની ખોલીમાં	મધુ : મણિબા	બાળપણમાં
સંસાર વહી રહ્યા	દીકરી ધર્મપત્ની	ભક્તિ કૃષ્ણની : હૈયુ
પ્રભુ કૃપાએ	સુખી કુટુંબ	આસ્તિકતાણું
	(નાનું કુટુંબ)	
૭	૮	૯
ગુરુ બબુજી	ફકીરભાઈ	ભાદ્રણ ધામે
માર્ગ ચીંધ્યો : મોક્ષનો	મૂળનામ : મુનિમાં	પહોંચ્યા પોતે : ભજ્યા
નામ ફકીર	શ્રદ્ધા અખૂટ	પુરુષોત્તમ
૧૦	૧૧	૧૨
નિરખી મૂર્તિ	મૂર્તિ લઈને	એમ કરતાં
પુરુષોત્તમ તાણી	આવ્યા : અખંડ વૃત્તિ	પ્રભુ રીઝ્યા : આપ્યું
સરચ્યા અંતરે	ધારે : મસ્જિદે	અક્ષરધામ

૧૩
ચોપ્પન સાલે
બીજે માસે તારીખ
બાવીસ કેરી

૧૬
અંતરજામી
ભાવ જોઈ ભક્તના
બિરાજ્યા પાટે

૧૯
સમૈયે સજે
શુંગારે લયબધ
દિવ્ય દર્શન

૨૨
દિવ્ય દર્શન
ભજન રમઝટ
રાત દિવસ

૨૫
ઉત્સવ પર્વો
ઊજવાણીએ : ગાજે
ધામનું ધામ

૨૮
સુખડા દેવા
વિચર્યા દેશો દેશ
પૂરણ બ્રહ્મ

૧૪
છત્રાયા થયાં
કુંજ વિષે : પધાર્યા
લક્ષ્મી સહિત

૧૭
નિત્ય સ્વાંગમાં
સદરો ધોતી : ખભે
શોભે રૂમાલ

૨૦
ઊંચી દિવાલ
જરકસી ટોપી : તોરા
હાલમહાલ

૨૩
પાથેય બાંધે
પરલોકનું : હૈયે
હર્ષની હેલી

૨૬
મોકળો મૂક્યો
માર્ગ મોક્ષનો કરી
નરનાટક

૨૯
પાટે બિરાજ્યા
આસનવાળી મૂર્તિ
ધારે તે તરે

૧૫
બ્રહ્મતેજથી
કાંતિમાન મૂરતિ
ખેંચે મુમુક્ષુ

૧૮
પરબ્રહ્મનું
બિરુદ પામ્યા : સત્તા
ચૌદ લોકમાં

૨૧
વિશાળ ભાલે
મોટો ચંદો : ઉપમા
ઊગતો સૂર્ય

૨૪
આખ્યાં સુખડાં
ઓળખાવ્યું : સ્વરૂપ
કૃપા અપાર

૨૭
શક્તિ પ્રમાણે
ભક્તિ પ્રમાણે : ઠાર્યા
અંતર સૌના

૩૦
શતાબ્દી વર્ષે
કરજોડી કહીએ
તારો, આવારે

૧૦૦ પાવન સ્થળ જ્યાં શ્રીહરિ બિરાજ્યા

અક્ષરભુવનમાં પાટે બિરાજતા
દાઢી કરવા બારણા પાસે
નાવણિયામાં ન્હાવા કાજે
પગ લૂછણિયે પગ કોરા કરવા
ખાટલા પાસે પીતાંબર પહેરવા
જાળી ઝાંપે તડકે બેઠા
નાને રસોડે જમવા કાજે
પગથિયે ચા પીવા બેઠા
મણિબાની ઓરડિયે પેઠા
ઉપલે માળે મુનિને પૂજવા
ઘાબા ઉપર સૂવા કાજે
મોટે રસોડે ચૂલા પાસે ઊભા
કોલસાવાળી ઓરડીએ પેઠા
કોઠારવાળીમાં અનાજ જોવા
મોટી ચોકડીએ ન્હાવા બેઠા
ગેરેજ વિષે સભા ભરીને બેઠા
ગોકળ બાપાની ડેલીએ બેઠા
જડાવબાને ઓરડે બેઠા
ચંદ્રકાન્તાબેનને રસોડે બેઠા
બેચરભાઈને પગથિયે બેઠા
રૂપાળીબાના ઘરમાં બેઠા
પસાકાકાની પરસાળે બેઠા
વલ્લભભાઈ ઘેર બંધુભાવે બેઠા
બચુકાકા ઘેર ભગવત્ કૃપામાં બેઠા
શ્રીજી નિવાસે રસીલાબેન ઘેર બેઠા
ઉપલે માળે (શ્રીજી નિવાસમાં) ઓફિસે બેઠા

મન થયું તે ઘાબા ઉપર સૂવા પધાર્યા
 અક્ષરભુવનમાં બીજે માળે હીંચકે બેઠા
 આફ્રિકા હાઉસે છાંચડે બેઠા
 બગીચામાં લોનમાં બેઠા
 તળિયાની પોળે ચંચળબેન ઘેર બેઠા
 ચંપાબેન ઘેર પોરો ખાવા બેઠા
 કંચનબેન ક્વાટર્સ દર્શન દેવા
 ઈશ્વરભાઈ ઘેર લગ્ન નિમિત્તે પધાર્યા
 સરસપુર મામીને ઘેર થાળ જમ્યા
 અમરતબેન ઘેર ભાવે બેઠા
 મોટી પોળે દિવાળીબા ઘેર પધાર્યા
 જૈન કાન્તાબેનને ઘેર પ્રેમે પધાર્યા
 ઝીણાભાઈની દુકાને બેઠા
 નટવરભાઈ લીલા ઘેર બેઠા
 શાહપુર ચકલામાં મોહનભાઈ સોનીને ઘેર બેઠા
 સરસપુરમાં વિક્કલભાઈ ઘેર પધાર્યા
 ગાંધીબ્રીજ પર ટહેલતા દીકા
 અટીરા મુકામે આરામથી બેઠા
 દહેગામ ગામે મંગળભાઈ ઘેર પધાર્યા
 કાન્તા મામી આવાસે બેઠા
 લલીના સાસરે આરતી ઉતારી
 મહેમદાવાદે ચમેલીબેન ઘેર પધાર્યા
 ધનલક્ષ્મીબેન ઘેર પ્રીતિ જોઈ પધાર્યા
 બારેજગામે મણિકાકા ઘેર પધાર્યા
 બચુકાકાને ખેતરે ચાલ્યા
 મીરોલી ગામે ચિમનકાકા ઘેર પધાર્યા
 મૂળજીભાઈની મૂઢપ્રીતિથી પધાર્યા
 સૂર્યાકાકીના હેત જોઈ પધાર્યા

શાન્તાબેન ઘેર બહેરામપુરે બેઠા
 સૂરત શહેરમાં ચંપકલાલ ઘેર બેઠા
 લીંગડ ગામે મંઝાબાને ઘેર બેઠા
 લલ્લુકાકાને ઘેર કેરી જમવા બેઠા
 ડહીબેન (બલ્લુભાઈ) ઘેર સૂવા પધાર્યા
 વડદલામાં દુર્લભભાઈ ઘેર પધાર્યા
 નડિયાદ મુકામે નર્મદાબેન ઘેર પધાર્યા
 કેરીઆવીમાં નારણભાઈ ગંગાને ઘેર બેઠા
 નડિયાદ ગામે કમુબેન ઘેર પધાર્યા
 સવિતાબેનનું ઘર પાવન કર્યું
 ભરૂચ શહેરમાં સોમામોટા ઘેર રહ્યા
 નટવરભાઈ બ્રાહ્મણને ઘેર બેઠા
 નવસારીમાં કમુબેન ઘર પાવન કરિયું
 મુંબઈ શહેરમાં ઠાકોર નિવાસે
 જે ગોવિંદભાઈના પ્રીતિબંધુ ને ત્યાં ઊતર્યા
 ઈન્દુબેનના લગ્નકાજે ધર્મશાળા પાવન કરી
 વાડીએ જઈ લગ્ન મંડપમાં હાજરી આપી
 રૂદેલ ગામે મણિકાકા ઘેર પધાર્યા
 અંબાલાલભાઈને ઘેર જઈ દર્શન દીધાં
 સુસકાલ ગામે રાયસિંગ ઘેર પધાર્યા
 ઓર સંગમાં સ્નાન કરવા ઊતર્યા
 પુન્યવાટમાં દેવજી ઘેર પધાર્યા
 સીમલ ફળિયામાં મગનભાઈ પટેલનું ડહેલું
 છેલું ભગતના ઘેર પધાર્યા
 નંદુભાઈ ભગતના કોડ પૂર્યા
 ટેકરા ઉપર છીંડાપટેલ ઘેર પધાર્યા
 ઢાળિયા ઉપર સૂરજભાઈ ઘેર પધાર્યા
 પાઘરવાટમાં કાગુભગત ઘેર પધાર્યા

ઝોઝ ગામે શંકરભાઈ ઘેર પધાર્યા
 વસેડીમાં કનુભાઈ તડવી ઘેર પધાર્યા
 બાંગાપુરામાં ઉકડભગતને ઘેર પધાર્યા
 સોખડા ગામે શનુકાકા ઘેર પધાર્યા
 માલસર ગામે દેસાઈ કાકાને ઘેર પધાર્યા
 ભાદરણ ધામે પ્રતિષ્ઠા કાજે પૂજામાં બેઠા
 બાકરોલ ધામને ધામનું ધામ બનાવ્યું
 બચુભાઈ ઘેરે સમૈયા ભરિયા
 શારદાબેન મુખિયાણી ઘેર પધાર્યા
 ઊર્મિલાનો ભાવ જોઈ રોટલો જમવા બેઠા,
 વિમળાબેન ઘેર પધરામણી કરવા પધાર્યા
 અજમેરાની દુકાને ગોદડા કરાવવા બેઠા
 બાકરોલમાં આશાભાઈ ઘેર પધાર્યા
 ચિમનભાઈ ગામના મોટા તે ઘેર મહેમાન થયા
 બાકરોલમાં મોટું મંદિર બંધાવ્યું
 સદેહે સઘળી જગાઓ પાવન કરી
 ભાવે ભજે તેને હૃદયે વસ્યા.

૧૦૦ સુંદરતા શ્રીહરિની

સુંદર સુંદર અતિશે સુંદર
પ્રગટ પુરુષોત્તમનું સઘળું સુંદર
મૂર્તિ સુંદર, દર્શન સુંદર
દષ્ટિ સુંદર સૃષ્ટિ સુંદર
શિરકેશ સુંવાળા મુલાયમ સુંદર
ડાબે સેંથીને વાળ ઓળાયે સુંદર
ભાલ ઘાટીલું લખલખ સુંદર
મધ્યે ચાંદલો મોટો સુંદર
ગાલ ગુલાબી ગરવા સુંદર
જમણે ગાલે ટીબકડી સુંદર.... સુંદર સુંદર.... અતિશે સુંદર
પ્રગટ પ્રભુનું સઘળું સુંદર
ભ્રૂકુટિ ભારે ધારે આછી સુંદર
ઉત્પલ નયણાં નમણાં સુંદર
પાંપણ આછી શ્યામ સુંદર
નજરે નજરનું મિલન સુંદર
નાસિકા નમણી નિર્મળ સુંદર
નાકના ફોણવા નાના સુંદર
હોઠ ગુલાબી પાતળા સુંદર
અઘર પરવાળા જેવા સુંદર
રસના સ્તુંબડી રસવંતી સુંદર
દાડમ બીજ શી દંતપંક્તિ સુંદર.... સુંદર સુંદર.... અતિશે સુંદર
ગોળ ગ્રીવાને ત્રિવળી સુંદર
ઝૂમખાવાળા કુંડળ સુંદર
કાન ઉપરની રેશમ રૂંવાટી સુંદર
જમણે કાને તલ સુંદર
ખભા ઉન્નત અડીખમ સુંદર

બાવડા બળુકાને બળવંત સુંદર
 વેઢ વીંટીને પોંચા સુંદર
 આગળ પડતું ઉદર સુંદર
 મધ્યમા નાભિ ઊંડી સુંદર
 કટિ મેખલા કુદરતી સુંદર.... સુંદર સુંદર.... અતિશે સુંદર
 જાનું જુગલ ભરેલા સુંદર
 બેઠી દડીનું આસન સુંદર
 પગની પાની નાની નાની સુંદર
 આંગળીઓના નખ કાઠા સુંદર
 અંગુષ્ઠ દ્વયનો ઘાટ સુંદર
 શ્વેત ધોતીને સદરો સુંદર
 પગમાં પટ્ટાવાળી સ્લીપર સુંદર
 બજારે જાતાં કાશ્મીરી ટોપી સુંદર
 લાલ મોજાં પર બુટ સુંદર
 ખભે રૂમાલને થેલી સુંદર સુંદર સુંદર.... અતિશે સુંદર
 જમાણે હાથે ધોતીની પકડ સુંદર
 નીચી નજરોનું દર્શન સુંદર
 લોંગકોટવાળી નવીન મૂર્તિ સુંદર
 સમૈયાના શણગાર સુંદર
 તોરાવાળી ટોપી સુંદર
 ટોપીમાં કલગી પીંછી સુંદર
 જરી ભરેલો જામો સુંદર
 ખિરસા પર નારાયણ નામ સુંદર
 જરી ભરેલો સુરવાલ સુંદર
 હીરની નાડી ઝૂલતી સુંદર સુંદર સુંદર..... અતિશે સુંદર
 પાચે મોજડીઓ જરકસી સુંદર
 ક્યારેક ચાંદીની ચાખડીઓ સુંદર
 ટપ ટપ ધીમી ચાલ સુંદર

કચારેક ઝાંઝરિયોની રણઝણ સુંદર
 લાલ રેશમિયો ઝભ્ભો સુંદર
 નંગ જડેલા બટનો સુંદર
 ટીકી ભરેલી બંડી સુંદર
 પીતાંબર ગુલાબી કે પીળું સુંદર
 ઓટી ખોસીને બાંધેલું સુંદર
 કમરે પહેર્યો કંદોરો સુંદર સુંદર સુંદર.... અતિશે સુંદર
 સભા સમસ્તને ધ્યાનસ્થ કરતાં સુંદર
 તડાક તાળીએ ભજન કરાવે સુંદર
 આસનવાળી બિરાજતાં સુંદર
 હાલતા તોરલાના ઝટકા સુંદર
 કંઠે કંઠીઓનો ભારો સુંદર
 વૈજયંતીમાળાને ઊતરિયો સુંદર
 તનમનિયાનું તેજ સુંદર
 કરના લટકાનું દર્શન સુંદર
 પોંચા સાંકળાં શોભે સુંદર સુંદર સુંદર.... અતિશે સુંદર
 બાજુબંધના લટકણિયાં સુંદર
 રાસ રમતા દાંડિયા સુંદર
 દાંડિયા સાથે ઠમકું સુંદર
 જોડીમાં રમતા રાસ સુંદર
 જોડી બદલવાની યુક્તિ સુંદર
 વારાફરતી સામે આવે તે સુંદર
 રમણ સુંદર
 ભ્રમણ સુંદર
 ભેટવું સુંદર
 લેટવું સુંદર સુંદર સુંદર.... અતિશે સુંદર
 જમણ સુંદર
 પ્રસાદી સુંદર

શ્રી હરિનું શયન સુંદર
ગોપી સુંદર
ગોપબંધુ સુંદર
સજ્જોડે હીચે બંને સુંદર
દોરી ખેચે ભક્તો સુંદર
આદેશ સુંદર
ઉપદેશ સુંદર
કથામૃતનું કથન સુંદર
પ્રશ્નો સુંદર
ઉત્તર સુંદર સુંદર સુંદર.... અતિશો સુંદર
પરીક્ષા સુંદર
પરિણામ સુંદર
ધામ સુંદર
ધામી સુંદર
કામ સુંદર
કીર્તિ સુંદર
ઠપકો સુંદર
ભપકો સુંદર
બાલ સુંદર
વિવેક સુંદર
પ્રેમ પારાવાર સુંદર
સુંદર સુંદર અતિશો સુંદર
શ્રી હરિનું સઘળું સુંદર

પ્રગટના સંતો માટે શતાબ્દી નિમિત્તે ૧૦૦ સુવર્ણ બોલ (ગુણાતીત ડાયરીમાંથી)

૧. વિષયના સુખે સુખીઓ છે તે દેહાભિમાની છે.
૨. ભગવાનના ભક્ત સંગાથે વેર ન બાંધવું.
૩. જ્યાં ભગવાનની મૂર્તિ વિચરે છે ત્યાં અક્ષરધામનું મધ્ય છે.
૪. આત્મામાં દેહની ગંધ પેસી ગઈ છે.
૫. વિવેકીએ દેહઈન્દ્રિયોનું દમન કરવું.
૬. જે કંઈ કરવું તે ભગવાનની પ્રસન્નતાને અર્થે જ કરવું.
૭. સ્નેહમાંથી સર્પ થવું પડે છે.
૮. ભગવાન વિના બીજા જે કાળકર્માદિક તેને કર્તા જાણવા એ જ ભગવાનનો દ્રોહ છે.
૯. જે જે વ્યાવહારિક કે ધાર્મિક ક્રિયા કરો તેના ઘણી થશો નહીં.
૧૦. સર્વે સુખ મૂર્તિરૂપી એક સ્થળને વિષે રહ્યું છે.
૧૧. જેમાં માન જડે એ જ કરવાનું ગમે છે.
૧૨. જેટલું વિષયનું સુખ મૂક્યું એટલો મુક્ત.
૧૩. ભગવાનની લીલા સંભારી રાખવી.
૧૪. જેમ તલવાર અને મ્યાન જુદા ખખડે, તેમ દેહ અને આત્મા જુદા જણાય તો જાણવું કે જ્ઞાન સિદ્ધ થયું છે.
૧૫. મોટાનો અવગુણ એ ક્ષયરોગ જેવો છે.
૧૬. જ્યાં વિષય છે ત્યાં કથાવાર્તા નથી.
૧૭. સંકલ્પ ભેળો જીવ ભળે તો વાસના રહે.
૧૮. સત્ત્વગુણમાં સ્થિરવૃત્તિમાં કર્મ બળી જવાના.
૧૯. જેટલી મૂર્તિમાં વૃત્તિ રહે તેટલો સન્મુખ.
૨૦. મોટા પુરુષની સેવાથી અસાધારણ ભક્તિ આવે છે.
૨૧. આપણે જેમ દેહ અને જીવ જુદા છે તેમ ભગવાનમાં ન હોય.
૨૨. ગુણ ગ્રાહકનો જ સત્સંગમાં દૃઢ પાયો છે.
૨૩. પીંડ બ્રહ્માડે સહિત સમગ્ર આખી ભગવાનની મૂર્તિ છે.

૨૪. અક્ષરધામ દેખવામાં કારણ શરીરરૂપી માયા જ અંતરાય રૂપ છે. તે ભજનથી કપાશે.
૨૫. મૂર્ખો હોય તે પોતાના સ્વભાવને ટાળે નહીં.
૨૬. દયા ભરતજીની પેઠે ન કરવી. કારણ કે તે જન્મ લેવરાવે.
૨૭. રાત-દિવસની માનીનતા કાઢી નાખવી.
૨૮. ભગવાનના ભક્તને પરસ્પર ઈર્ષા ન કરવી.
૨૯. કાયર થઈને ધ્યાનને મૂકી દેવું નહીં.
૩૦. પાંચમો નિશ્ચય પૂરો થતાં સુધી પ્રારબ્ધના દુઃખો ભોગવવા પડે.
૩૧. વિવેકી પોતાને વિષે અવગુણને દેખે છે.
૩૨. હેતે સહિત સ્થિર રહેવું તે ભક્તિ.
૩૩. મોક્ષઃ, વિષયથી મુકાઈ ભગવાનને પામ્યો તે.
૩૪. કૃતદ્વનીના સંગનો ત્યાગ કરવો.
૩૫. સ્થિર મન થાય કે તરત દેહભાન ભુલાય. દેહભાન ભૂલી અખંડવૃત્તિ રાખવાથી જીવને તેજ દેખાય છે.
૩૬. જીવે જેવાં કર્મ કર્યાં હોય તે જીવને તેવા દેહને પમાડે છે.
૩૭. જો ભગવાનના સ્વરૂપને તત્ત્વે કરીને જાણવું હોય, તો ભગવાનના મનુષ્યરૂપ અક્ષરધામને પહેલાં જાણવું પડશે.
૩૮. વાસનાવાળા ત્યાગી કરતાં, નિર્વાસાનિક શ્રેષ્ઠ છે.
૩૯. ભગવાન હોય ત્યારે ભગવાન કહે તેમજ કરવું. બાકી સંત કહે તેમ કરવું.
૪૦. ભગવાનના ભક્તના ગુણ કહેવા તેમાંથી જીવ બ્રહ્મરૂપ થઈ જાય છે.
૪૧. સત્સંગમાં સ્વાર્થ જણાય તો સ્વભાવ ટળવો અધરો ન પડે.
૪૨. સત્પુરુષ થકી જ સત્શાસ્ત્રનું શ્રવણ કરવું.
૪૩. કોઈ પ્રકારનો આધાર રહેશે નહીં, ત્યારે ભગવાન આધારી થશે. (ભક્ત માટે)
૪૪. અખંડવૃત્તિ થાય એટલે પાછલા જન્મના પાપ બળી રહે.
૪૫. જ્યાં પ્રગટ પુરુષોત્તમ બિરાજમાન છે. ત્યાં જ અક્ષરધામનું મધ્ય છે.
૪૬. સ્ત્રી અને ઘન બંનેની વ્હેમ પડે તેવી ક્રિયા ન કરવી.

૪૭. માહાત્મ્ય સમજાણું છે તેનો પાયો સત્સંગમાં અચળ છે.
૪૮. ભગવાન મળ્યા, ઓળખ્યા, ઉપાસ્યા પછી બીજી દેવની ઉપાસના ન કરવી.
૪૯. કેટલાકને મન રમાડે છે અને કેટલાક મનને રમાડે છે.
૫૦. આત્મનિષ્ઠા, સ્વધર્મ, વૈરાગ અને પ્રીતિ એ ચારે ગુણ સિદ્ધ કરવા.
૫૧. ભગવાનના ધામના સુખનું અતિશેષણું બુદ્ધિવાનને જાણવામાં આવે છે.
૫૨. પોતાને જોતો નથી તેજ અજ્ઞાનીમાં અતિશે અજ્ઞાની છે.
૫૩. સર્વક્રિયામાં મૂર્તિ સંભારવી.
૫૪. જીવનું ધાર્યું ફેરવે અને હેત રહે ત્યારે ઠીક.
૫૫. સત્સંગ કરવાથી તનના અને મનના દુઃખ તો હીંડ્યા જ જાય.
૫૬. પોતાના અવગુણ ભાસે તેને દૈવી જીવ જાણવો.
૫૭. નામના ભગતને સાધનથી અંગ વધે અને પ્રગટના ભક્તને વૃત્તિ રહેવાથી અંગ વધે.
૫૮. સમર્થ થકી જરણા કરે તે જ અતિ મોટા છે.
૫૯. સત્સંગી માત્રના હૈયામાં ગુણ જ લેવો.
૬૦. દેહ પર્યંત દેખાય નહીં. પણ સાધન ખોટું પડે નહીં.
૬૧. પ્રવૃત્તિ કરતાં ઊંઘમાં જવું એ સારું.
૬૨. ભગવાન જાણ્યા પછી તેમના ચરિત્રમાં શંકા કરવી નહીં.
૬૩. સમૈયામાં જે નહીં આવે તેને દેહે દુઃખ આવશે. તે દુઃખ પ્રારબ્ધનું.
૬૪. દૃઢ આશરો એ જ સર્વથી મોટું સાધન છે.
૬૫. મન સ્થિર કર્યું તેણે કરોડો રૂપિયા આપ્યા.
૬૬. ભગવાન અને ભગવાનના ભક્તને અર્થે પ્રવૃત્તિમાં જોડાવું એ જ ભક્તિ.
૬૭. મૂર્તિની અખંડ સ્મૃતિ રહે એનું નામ સ્નેહ.
૬૮. તપઃ, માયિક સુખ ન ભોગવવું તે પણ સુકાઈ જવું તે નહીં.
૬૯. વડવાનલ હુશે તો સામાના વિષય ઝેર જેવા કરશે.
૭૦. કલ્યાણને અર્થે જતન કરે તે જ કુશાગ્ર બુદ્ધિવાળો છે.
૭૧. જેને પ્રગટ મળ્યા તેના પુણ્યનો પાર નહીં.
૭૨. મનમાં કચવાઈને કંઈ આપવું નહીં. તેનું ફળ ન મળે.

૭૩. લાડવા ખાવા અને બ્રહ્મચર્ય પાળવું એવી તો આશા રાખવી જ નહીં.
માટે ખાધાનો સંકોચ હશે તો જ બ્રહ્મરૂપ થવાશે.
૭૪. પ્રગટવાળાના કર્મ ધર્મરાજાને ચોપડે લખાવાના નહીં. ભગવાન પોતે
લખે.
૭૫. માની હોય તે અમને દીકો ગમતો નથી.
૭૬. સત્સંગ થાય, પણ સત્સંગ વિના સત્સંગનું સુખ ન આવે.
૭૭. માંહોમાંહે કર્મ કરીએ તે દુઃખ આવે.
૭૮. જ્યારે ધર્મ દૃઢ થાય ત્યારે જ્ઞાન ટકે.
૭૯. ધનનું રૂપ : ધન સત્સંગમાં જ વાપરે તે.
૮૦. ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને પ્રલય તેનો કર્તા હું જ છું.
૮૧. અખંડ ભજન કરવાનો આગ્રહ રાખવો. ભજન કરતાં જ માયા કપાશે.
૮૨. અભિમાને કરે તેનું પાપ છે. હું કેવો ? મેં કર્યું તેનું પાપ.
૮૩. આ દેહે કરીને ભગવાનનું ગમતું કરવું એ જ ભક્તિ છે.
૮૪. સંતના દ્રોહનું પાપ સર્વ કરતાં અધિક કહ્યું છે.
૮૫. આત્મામાં પરમાત્મા રહ્યા છે. તે જોવા તે જાત્રા.
૮૬. નિર્વાસનિક ભક્ત જ અમને બહાલા છે.
૮૭. તન મન ધન સોંપ્યા વગર, જીવની વૃત્તિ વિષયમાંથી તૂટીને ભગવાનમાં
ચોટે નહીં.
૮૮. ભક્તનો દ્રોહ ભગવાન માફ કરતાં નથી.
૮૯. નિંદા કરનારનું પૂન્ય બળે અને પાપ લાગે.
૯૦. સિદ્ધશાને પામ્યો હોય તો પણ મનનો વિશ્વાસ ન કરવો.
૯૧. પ્રભુ પોતાની કેડે ફરનારનું રૂડું જ કરે છે.
૯૨. દીકાં સાંભળ્યાની ઈચ્છા તે જ વાસના.
૯૩. તમામ જે જગતમાં છે, તે બધાં સગાં છે - આ જન્મના નહીં તો
બીજા જન્મના.
૯૪. વિષયના સુખે સુખીઓ હોય તે જ નિંદા કરે.
૯૫. વિદ્યાઓ તો ઘણી છે. પણ જાણવા જેવી અને શીખવા જેવી એક જ
છે તે બ્રહ્મવિદ્યા.

૯૬. દેવનું દેવું કરવું તે હજાર જગ્યામાંથી દેવું ઊભું થાય અને તે દેવને આપ્યું તે હજાર જગ્યામાંથી આવી મળે.

૯૭. સમૈયે આવશે તેના કર્મનું દુઃખ પળાશે. કહેતા છેટે રહેશે.

૯૮. દુઃખ ડોકાં કરી રહ્યું છે કે ક્યારે ભગવાન ભૂલે ને પેસું.

૯૯. અંતસ્વૃત્તિ રાખતાં દુઃખ થતું હોય તો પણ વૃત્તિ રાખે તો ભગવાન રાજી થાય.

૧૦૦. જ્યાં સુધી આ જીવ સત્પુરુષ સન્મુખ પગલાં ભરે નહીં ત્યાં સુધી ભટકવાનું જ છે.

૧૦૧. અક્ષરધામને વિષે જે મૂર્તિ છે તે જ મૂર્તિ પ્રત્યક્ષ (એટલે કે બાકરોલમાં) છે.

જયશ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ

જેઓશ્રીએ મહારાજશ્રીને પ્રગટ જોયા છે તે સર્વને સાનંદ સમર્પણ.

(અનંત વર્ષ સુધી કંઈક આસ્થા હોય તો મૂર્તિયોમાં ભજન થાય છે. એવી રીતે અનંત વર્ષ સુખી થાય ત્યારે તે ભગતને ભગવાન સામુ જોવાનું મળે. એવું અનંત વર્ષ સુધી જોવાનું મળે ત્યારે ભગવાન તે ભક્ત સામું જુએ. અને એવું ભગવાન અનંતવાર સુધી જુએ ત્યારે ભગવાન સામુ બેસવાનું મળે. એમ અનંત વર્ષ સુધી બેસવે કરીને ભગવાન જોડે બોલવાનું મળે. ત્યારે તે ભગવાન સામું અનંત કોટિ વર્ષ સુધી જોઈ રહે. પણ તે સુખેથી ધરાય નહીં. તે ભગત શાંતિ પામે નહીં. જો જો કરે પણ ધરાય નહીં. ત્યારે એને ભગવાન સાથે એટલે કે અક્ષરધામમાં રહેવાય.) (ગુણાતીત ડાયરી પાન નં. ૨૮૫)

આપણે સૌએ ઉપર પ્રમાણે કર્યું છે ત્યારે આપણને 'અક્ષરભુવન' અમદાવાદમાં પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાન પ્રત્યક્ષ મળ્યા છે. હવે અક્ષરધામ સુધી પહોંચાય અને ત્યાં જ રહેવાય એવા પ્રયત્નો આપણે કરવાના છે. મહારાજશ્રીમાં સંપૂર્ણ પુરુષોત્તમપણુ જાણીને ઉપાસના કરવાની છે. મહારાજશ્રીએ જેમ જગત ખોટું કરી નાખ્યું. મુનિને સર્વે સર્વા માની લીધા. રાતદિવસ અખંડ ચિંતવન કર્યું, પંચવર્તમાન પૂર્ણ રીતે પાર પાડ્યા, દેહને શેકેલા કચુકા જેવો કરી આત્માથી દેહને અળગો કરી પોતાનું ધ્યેય સિદ્ધ કરી લીધું. એવી જ રીતે શક્ય તેટલું આ દેહથી, આ મનથી, આ સંસારમાં રહીને થાય તેટલી ભક્તિ કરી લઈ પ્રભુ પ્રસન્ન કરી લેવા. આફુડુ કરવાની જરૂર નથી. ધીમે ધીમે વેગ પ્રમાણે આગળ વધવાનું છે. જેવો ગુણ વર્તે તેવી રીતે ભજન ધ્યાન, કીર્તન, સત્સંગ કરી લેવો. પણ હા, સત્સંગની મધ્યમાં પડી રહેવું ક્યારેય સત્સંગ બહાર જવું નહીં. આ પ્રગટ ભગવાનના સત્સંગ અને ભગવાન વિના અન્યની ઉપાસના જરૂર ટાળવી. આપણા, પ્રગટના આ સત્સંગને મૂકીને, કોઈ ગમે તેવા મનોરથ પૂરા કરે, સુખ આપે, દીકરો આપે, ધન આપે, રહેવા ઘર, મેડી, હવેલી આપે અનેક પ્રકારનું માનઅકરામ મળે પણ કદિયે અન્યાશ્રય કરવો નહીં. પતિવ્રતાની ભક્તિ જ કરતાં રહેવી. ક્યારેય એવું વિચારવું નહીં કે, આપણો સત્સંગ કેટલો ? આપણામાં ભણેલા કેટલા ?

આપણા સત્સંગમાં ગાડી, વાડી, હવેલીવાળાં કેટલા ? આપણામાં કોઈ, મુખ્યમંત્રી, પ્રધાન, મોટા વકીલ, ડૉક્ટર છે ? બીજા મંડળોમાં તો આવી ઐશ્વર્યવાન સંપત્તિવાળા કેટલા બધા હોય છે. આવી સોય, ઉપાસનાની અખંડિતતામાં વિઘ્ન નાખે છે. મન પાછું પડે છે. ધીમે ધીમે સત્સંગ મૂકી દેવાય છે. કદાચ એવું પણ બને કે એવું વિચારનારને ભગવાન થોડાં વખતે બીજે ઘડેલી દે ને ત્યાં ફરી આવે પછી પ્રગટના મંડળમાં સ્થિર થાય. માટે ધ્યાન રાખવું. આવી ચિંતામણિ વારંવાર મળતી નથી. ઉપર કહ્યા પ્રમાણે કેટલી ઘાટીઓ ઓળંગી ત્યારે પ્રગટ મળ્યા છે. માટે સમય પ્રમાણે દેહરૂપી પતરાણું તેમાં ભક્તિ, ભજન, ઉપાસના, સેવા જે કંઈ બની આવે તે જમી લઈ પ્રભુ પ્રસન્નતાનો ઓડકાર ખાઈ પતરાણું (દેહ) ફેંકી દેવું. આ કાયા, માત્રને માત્ર, મોક્ષનું સાધન છે. તેવાં વિચાર રાખી જરૂર દેહ પાસેથી પ્રભુનું અનુસંધાન રહે તેવું કામ કઢાવી લેવું.

પ્રગટની ઓળખાણ કરવામાં જે બાધાઓ છે તેને સમજતા રહેવું.

૧. જેમ કે ભગવાન પ્રગટ હોય ત્યારે તે સર્વોપરી હોય. એમનું જ ધાર્યું થાય. શ્રીજીથી શરૂ કરી મુનિ સુધી જે કોઈ ભગવાન થયા તે આ પુરુષોત્તમમાંથી જ થયા છે, એમ માનવાનું છે અને હવે પછી જે અવતારો થશે તે પણ એમાંથી જ થશે. અહીં એવી ચોખ્ખી સમજ કેળવવાની છે કે આપણે ડાહ્યાભાઈને નહીં એમનામાં જે તત્ત્વ પુરુષોત્તમપણું, જે મુનિએ એમને પ્રદાન કર્યું છે, તેને માનવાનું છે. નહીં કે ડાહ્યાભાઈને ! આવી સ્પષ્ટ સમજ રાખવાથી બધા ગુંચવાડા દૂર થઈ જશે. એટલું જ નહીં પુરુષોત્તમનું જ સ્ટણ કરવાથી સર્વ અવતારો જે પુરુષોત્તમ રૂપે અવતરી ચૂક્યા છે અને અવતરશે તે સૌને આનંદ થશે. તેઓ પ્રસન્ન થશે. તે સર્વને થશે કે તત્ત્વે સહિત મને ઓળખનાર કોઈ નીકળ્યો ખરો.

૨. સાધક ને સિદ્ધ વચ્ચેનો તફાવત બરાબર સમજવો. સાધક જ્યારે સાધન દશામાં હોય ત્યારે તેની રહેણીકરણી, દેખાવ, સર્વે મનુષ્ય જેવા હોય. પણ જ્યારે સિદ્ધ થાય ત્યારે સમગ્ર સંવિત (દેહ) બદલાઈ જાય. તે શ્યામસુંદર હોય. નજરો નિર્મળ હોય. દેહપુષ્ટ અને વહાલ ઉપજે એવાં હોય. વાણી ભૂલમાં, ઉતાવળમાં કે વિચારીને, જ્યારે બોલે ત્યારે ફૂલ ઝરતા હોય. મતલબ

વચનામૃત જ હોય. તેની પોતાની જ એકાંતિક ભક્તિ એવી તો સુદૃઢ હોય કે ઉપદેશમાં પણ એનો જ આગ્રહ જ હોય. માતા, મહાદેવ, દેવ-દેવીઓ, મુક્ત મહંતો કોઈની પણ ઉપાસના ન હોય, ન તો તેમની મૂર્તિઓ, ન તો તેમના ફોટા, ન તો તેમના પૂતળા મૂકે કે મુકાવે. જે સિદ્ધ છે, જેમાં પુરુષોત્તમ પ્રસન્ન થઈ નિવાસ કરી રહ્યા હોય (જેમ કે ગુણાતીતાનંદસ્વામીમાં શ્રીજી અખંડ રહ્યા હતા) તે તો આવી પ્રવૃત્તિ ભણી દૃષ્ટિ પણ ન કરે. તેમનું ધ્યેય તો પોતે જે અક્ષરધામને પામ્યા તે પમાડવા જ પ્રયત્નો જેવા કે, ઉત્સવો, પર્વો, પૂર્વ થયેલાં અવતારની જન્મ જયંતિ, પાટોત્સવ જેવાં કાર્યક્રમો યોજી શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમની ભક્તિને આગળ ધપાવે. સિદ્ધ હોય તેનું રૂવાડું બદલાઈ જાય. કારણ 'બ્રહ્મસ્થિતિ' એ જ સ્વયં દર્શનીય છે. થાળ, પૂજા, ધ્યાન વગેરે સાધકનું ન થાય સિદ્ધનું જ થાય....

જેમ કે : 'અખંડ અંતરમાં રહેવાય, ત્યાં જ અક્ષરધામ મનાય.

તે જ જગતને મંગલકારી દર્શને ઉઘરે નરનારી,

કરવાનું કર્યું સરવે એણે રાખ્યા રામજી હૃદયમાં જેણે'

જેના હૃદયમાં અખંડ ભગવાન રહે તે જગતને મંગલકારી. અન્યથા કોઈ નહીં. જેનામાં આ રીતે ભગવાન રહ્યા હોય તેની જ સર્વોપરી સત્તા ચાલે છે તે જ કર્તુ અકર્તુ કે અન્યથા કર્તુ કામ કરી શકે. બીજાથી એ શક્ય નથી. તંદુપરાંત એવા પરમહંસ પાસે બેસવાથી શાંતિ થાય. આપોઆપ જ્ઞાન થાય. બની બેઠેલા મુક્તો, મહંતો કે ભગવાન તે જગતને અમંગલકારી છે. એટલું જ નહીં, તેમનાં દર્શન, પ્રસન્નતા, તેમણે બંધાવેલા મંદિરો, ધામ વગેરેમાં પ્રવેશ પણ આપણું દેવુ વધારે છે કેમ કે પાણી પીવું, જમ્યા, એટલે દેવાદાર થયા. ત્યાં તમારે તમારું આપોપુ મૂકવું જ પડે. અહીં ધ્યાન રહે કે અક્ષરધામ, સ્વામીનારાયણ મંદિરો, દ્વારકા, ડાકોર જેવા સ્થળોની મુલાકાત જોવા, જાણવા સારું શાસ્ત્ર, જ્ઞાન મેળવવા પૂરતું જ મર્યાદિત હોવું જોઈએ. એવાં સ્થળોની મુલાકાત આપણું સાર્વત્રિક જ્ઞાન વધારે છે. એમ કરતાં આપણી પ્રગટની ઉપાસનાને ધક્કો વાગે તો તેનો તો ત્યાગ જ કરવો. જાણો બધુ, આચરણ તો પ્રગટના સંતને છાજે એવું જ હોવું જોઈએ. આમ ભગવાનની ઓળખાણ કરતાં સાધન દશા અને સિદ્ધ દશાની પરખ બરાબર કરવી.

૩. વિષયો અંગે : વિષયો કેવળ દુઃખરૂપ છે. કોઈપણ વિષય સારો કે ખોટો છે જ નહીં. પંચવિષય બધા જ દુઃખદાયક છે. છતાં સંસારમાં રહ્યા એટલે સ્વાદ, સ્નેહ, માન, કામ, લોભ જેવા વિષયો જાણે અજાણે ભોગવાઈ જાય છે. વાંધો નહીં પણ તેનો અતિરેક તો ન જ થવો જોઈએ. જેમ કે ઈન્દ્રને તો ઘણી રાણીઓ કરવાની છૂટ છે. તેના ઈન્દ્રલોકમાં તે આ છૂટનો ભરપૂર ઉપયોગ કરતો છતાં અહલ્યા સાથે અંગસંગ કરવાનું મન થયું. અહલ્યા તો સતી હતી છતાં ઈન્દ્રએ કપટ કર્યું. ચંદ્રને હાથો બનાવ્યો અને વ્હેલી સવારે ગૌતમનું રૂપ લઈ તે અહલ્યાની કુટિરે પ્રવેશ્યો. ગૌતમને જાણ થઈ. શાપ આપ્યો અને તેને હજારો 'ભગ' (છિદ્ર) થયાં. સંસારી માટે પણ વિષયો ત્યાજ્ય છે. છતાં ધીમે ધીમે બની શકે તેટલા મુકવા. પ્રયત્ન જરૂરી છે. ન છૂટકે જ જે તે વિષય ભોગવવા. સારા સારનો વિવેક હોય તો તે જરૂર પાર ઊતરી જાય છે.

૪. દેહ અને આત્મા :- દેહ ને આત્મા જુદા જ સમજીને આગળ વધીએ તો જરૂર ભક્તિમાં અંગમાં વૃદ્ધિ થાય છે. આત્મામાં દેહની ગંધ પેસી ગઈ છે. તે બને ત્યાં સુધી દૂર કરવા પ્રયત્ન કરવો.

“આ દેહ તે હું નહીં, હું તો ચૈતન્ય સત્તારૂપ આત્મા છું. મારે વિષે આ પુરુષોત્તમ ભગવાન અખંડ બિરાજમાન છે. એવો બ્રહ્મનો મનન દ્વારા સંગ કરવો અને અખંડ તે પરબ્રહ્મને જોયા કરવા.” આ વિધાન ગીતા, વયનામૃત, શ્રી પરબ્રહ્મસ્વરૂપ પ્રાગજી મહારાજ, વિજ્ઞાનામૃત, ગોવિંદ ગીતા સર્વત્ર કોઈને કોઈ સ્વરૂપે જોવા મળે છે. આ વિધાન શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજે શ્રી પન્નાબેનને લખીને આપ્યું હતું. (પરબ્રહ્મ સમીપેમાં મહારાજશ્રીના હસ્તાક્ષરમાં તે છપાયું છે.) આપણને પ્રગટ મળ્યા છે. એટલે કંઈ અઘરું નથી. બીજું કંઈ નહીં તો ભજન કરવા બેસીએ ત્યારે આત્મસ્થ થઈને એટલે બ્રહ્મરૂપ થઈને ભજન કરવું. જેથી પ્રભુ સાથેનું અનુસંધાન સરળ બને છે.

આપણને સમાધિ સુધી લઈ જાય છે. માન, અપમાન, મોટાઈ, કીર્તિ, વાહવાહ ગમો અણગમો, મારું તારું, નરસુ, બધાંજ દેહના ભાવ છે. શક્ય હોય તો તે જતું જ કરવું. ધીમે ધીમે આવા અવગુણ તથા દેહભાવ ટળી જશે.

અન્ય એક વધુ સ્પષ્ટતા. શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજને વડતાલવાળાએ મ્હેણું માર્યું કે સ્વામીનારાયણના નામે તમે કમાઈ ખાઓ છો. તરત જ પ્રભુશ્રીએ

ચાંલ્લો લૂછી નાંખ્યો. કંઠી તો પહેરતા જ નહોતા. તે પછી શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજે કે મુનિ મહારાજે કે પ્રગટ પ્રભુશ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજે ચાંલ્લો કરવાનો આગ્રહ રાખ્યો નથી. આપણે પુરુષોત્તમના છીએ. આપણો સંપ્રદાય પ્રગટ પુરુષોત્તમનો જ છે. નહીં કે અન્ય કોઈ સંપ્રદાયનો. તેથી આપણા માટે ચાંલ્લો કે કંઠી તો નહીં જ પણ એકાદશી કે એવા કોઈ ઉપવાસ પણ નહીં. મણીબાને મહારાજશ્રીએ કદિ રાંધણાછઠ્ઠ કે અગિયારસ કરવાનું કહ્યું નથી. જ્યાં પુરુષોત્તમની ઉપાસના હોય ત્યાં આત્મા પરમાત્માના જ સંબંધે વાત હોય. છતાં આજે પણ આપણા સત્સંગમાં શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી જેને ‘ગુડિયુ વાળે છે’ એવો શબ્દ વાપર્યો તેવું છે. ઘણાની તપાસ કરો તો ડબલકંઠી ધારણ કરી હશે. આને ગુડિયુ વાળ્યું કહેવાય. બોલવું કાંઈ ને ચાલવું કાંઈ તે પ્રગટની ચોખ્ખી ઉપાસના નથી જ ! વાતો એક પ્રગટની અને અંદરબાને બીજા સંપ્રદાયને સંસ્થાની સંલગ્ન સંસ્થા કહી આપણે ઓછી સમજણવાળા સત્સંગીઓને આડે પાટે ચઢાવતા તો નથી ને ? સુજ્ઞ સંતો ખરી સમજણ રાખે તેવું આપણે કરવું રહ્યું.

ટૂંકમાં પ્રગટની તત્ત્વે સહિત ઓળખાણ માટે ઉપરના ચાર મુદ્દા જાણી લેવા જરૂરી છે. ઉપરાંત આ વાત સ્પષ્ટ એટલે કે કેવી તો કીસ્ટલ સમજણ, પારદર્શક સમજણ થાય પછી પ્રગટની ઓળખાણમાં ભજવામાં પ્રાપ્તિમાં કાંઈ કચાશ કે ઘાંચ રહેશે નહીં અને કોઈ મુશ્કેલી નડશે નહીં.

શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમના જાગ્રત સંત્રીઓ

શ્રી ડાહ્યાભાઈ મહારાજના સ્વધામ ગમન પછી મણિબા, મધુબેન એકલા પડ્યા. મધુબેનની અહર્નિશ ચિંતા મણિબાને રહેતી. ઓછું ભણેલા, વ્યવહાર વટ, નાતજાતની ખબર નહીં. સત્સંગમાં રહ્યા એટલે વ્યવહારની બાજુ સાવ કપાઈ ગયેલી. પણ આતો પ્રગટને સેવેલા, સેવેલા જ નહીં. મણિબા તો અર્ધાંગના. એમની મૂંઝવણ દૂર કરે નહીં તો પ્રગટ ભગવાન શેના ? મધુબેનમાં જ પરણવાનો વિચાર પ્રગટ કર્યો. મધુબેને રજૂઆત કરી. સત્સંગની નીતિરીતિ પ્રમાણે ઘણાને ન ગમ્યું. પણ દૃઢનિશ્ચયી મધુબેન પરણ્યા. તેમના ગર્ભનિભાડાએ બે પાત્રો પકવ્યા. પુત્ર મહેન્દ્ર અને પુત્રી મનીષા. ટાંચા સાધનો, ઓછી આવડતને મણિબાની ઓથે છોકરાં મોટા થયાં. મણિબા ધામમાં ગયાં ને જોતજોતામાં બંને છોકરાં ગ્રેજ્યુએટ થઈ ગયાં.

એસ.એસ.સી. પાસ થઈ વિદ્યાનગરમાં ભણવા માટે મહેન્દ્રને બાકરોલ રહેવું યોગ્ય લાગ્યું. મધુબેન પણ પછી તો ત્યાં જ રહેવા લાગ્યાં. જોતજોતામાં બી.એસ.સી. પાસ થઈ પ્રભુ કૃપા એ વિદ્યાનગરમાં જ નોકરી મળી ગઈ. સર્વે સારાવાના થયા. બે-ત્રણ વર્ષમાં મકાન પણ મળી ગયું. લગ્ન કર્યા. પતિપત્ની મંદિરની સેવામાં જોડાઈ ગયાં.

મહેન્દ્રએ શીતલ સુંદરી જેવી ગુણિયલ પત્ની સાથે લગ્ન કર્યાં. દરમ્યાન મંદિરની સમગ્ર ગતિવિધિ જાણી લીધી. મહારાજશ્રી શું છે ? બાકરોલ નિવાસ દરમ્યાન કેમ પુરુષોત્તમ છે વગેરેનો તલસ્પર્શી અભ્યાસ કરી, એક અદના જ્ઞાની ભક્ત તરીકે ઓળખાણ ઊભી કરી. પોતાનું યુવા-મંડળ ઊભુ કર્યું. શનિવાર અને પૂનમની સભા ચાલુ કરી. વાચન-મનન-નિદિધ્યાસ પર ભાર મૂક્યો. ભવસાગર તરવાનો આજ એક સર્વોત્તમ ઉપાય છે એ સમજાવ્યું. પાટોત્સવ પર્વ ચાલુ કર્યું. છો.ઉદેપુર તરફના અગણિત લોકો પ્રગટ પુરુષોત્તમને ઓળખતા થયા. માહાત્મ્ય સમજતા થયા. પાદરવાટ, ચીલરવાટ, ખડખડ, રંગપુર વગેરે સ્થળે ફોટા પધરાવી કાયમ માટે યાળ-પૂજા આરતી સહિત ભજનના દિવસો નક્કી કર્યા. જ્યાંથી આમંત્રણ આવે ત્યાં લગભગ તો મહેન્દ્ર જાય જ. વડોદરાથી અલિરાજપુર સુધી પ્રગટ પુરુષોત્તમનો એક એવો જુવાળ ઊભો કર્યો કે બાલસભા, બાલભાષણો શરૂ કર્યા. યુવાસભા, યુવાભાષણોની પ્રથા શરૂ કરી.

મંદિરમાં સમૈયા, જન્માષ્ટમી, શિવરાત્રી, અન્નકૂટ-ઉત્સવ નવું વર્ષ હીંડોળા જેવા ઉત્સવોની શરૂઆત કરી. યેનકેન પ્રકારેણ, સૌને પ્રભુશ્રીનું પરબ્રહ્મનું, અક્ષરનું, બ્રહ્મસ્થિતિનું માહાત્મ્ય સમજાય તેવા પ્રયત્નો કર્યા.

જેમ જેમ પૈસાનો પ્રવાહ વહેતો થયો તેમ તેમ મંદિરને આધુનિક ઓપ આપવામાં તનમનથી સેવા આપી. શતાબ્દી વર્ષના આગમન નિમિત્તે ભક્તોની ભીડ ભરાય ત્યારે ઉચિત સગવડો તરફ વિશેષ લક્ષ આપ્યું. જાજરૂ, બાથરૂમ, રસોડું, પાણીના કુલર, તાપ ન લાગે તે માટે રસોડામાં શેડ, ઓરડીઓની મરામત, ઉપલા માળે બાથરૂમ, જાજરૂ, પાણીની સગવડ તૂટી ગયેલા કઠેડાની ફરીથી મરામત કરી કામ મજબૂત કર્યું. નાનકડાં પુસ્તકાલયની શરૂઆત કરી. 'બુકસ્ટોલ' ઊભો કર્યો.

શ્રાવણ માસ અને અધિક માસમાં સ્વાદેન્દ્રિય જીતવાના ભાગરૂપે મગ યોખાની ખીચડી જ ચાલુ કરાવી. સર્વત્ર પુરુષોત્તમનું રટણ થઈ રહ્યું.

શતાબ્દી વર્ષની ઊજવણીની ભવ્યતામાં કોઈ કયાશ ન રહે તે માટે શ્રી અંબુભાઈ જેવા પીઠ, સશક્ત, સક્ષમ એવા સંતને પડખે રાખ્યા. રાત દિવસ તેઓને સાથે લઈ યોગ્ય સૂચનોનો અમલ કર્યો. શતાબ્દીમા પોસ્ટરો ગામે ગામ મુકાય. લોકોને જાણ થાય તેવી વ્યવસ્થા કરી. ભજન-ધૂન, રાસગરબાનું આયોજન કર્યું. માર્ગ પર રથમાં બિરાજમાન પ્રભુના સર્વને દર્શન થાય તેવી ગોકવાણ કરી. પ્રત્યેકને સાકર પહોંચે તેવી જોગવાઈ કરી.

ટૂંકમાં બાકરોલ પ્રગટ પુરુષોત્તમ મંદિરને અન્ય મંદિરોમાં મોભાનું માન્ય અને અદકેરું સ્થાન મળે તે સ્થિતિએ મંદિરને લાવી મૂકવું.

શતાબ્દી તો આવશે ને જશે પણ આ મંદિરને આ પ્રગટ પુરુષોત્તમનું સ્થાન યાવતૂચંદ્ર દીવાકરૌ રહેશે. સર્વત્ર પુરુષોત્તમ પુરુષોત્તમનું રટણ થઈ રહ્યું છે. પ્રભુશ્રીનું આ શતાબ્દી વર્ષ છે ને ત્યારે What is Purushottam એની ક્રીસ્ટલ સમજ હોવી જરૂરી છે. એનો ઉલ્લેખ ન થાય તો આ પુસ્તક અધૂરું જ નહીં શૂન્ય છે. આપણે તત્ત્વે સહિત મહારાજશ્રીને જોવાના છે. નહીં કે ડાહ્યાભાઈને ! ડાહ્યાભાઈ તો કીટ-ભ્રમરી ન્યાયે પુરુષોત્તમ થઈ ગયા. ડાહ્યાભાઈ રહેતા નથી. એટલે આપણે જ્યારે 'દાદા ભગવાન, પૂ.મોટા ભગવાનની જે' બોલાવીએ ત્યારે, ભગવાન સમકક્ષ લાગે. આપણી 'જય'માં ડાહ્યાભાઈ શબ્દ આવે ત્યારે એ પુરુષોત્તમનો દ્રોહ જેવું લાગે.

સમગ્ર ભૂમંડળમાં 'Othentic' કોઈ પુસ્તક હોય તો તે ગીતા છે. ગીતામાં પોતાની ઓળખાણ આપતાં પોતે પુરુષોત્તમ છે એવું સ્પષ્ટ પણે શ્રીકૃષ્ણે કહ્યું છે. એટલું જ નહીં, ખાસ પ્રગટ પુરુષોત્તમ યોગ નામનો એક આખો પંદરમો અધ્યાય લખ્યો છે. જેમાં ૧૮મો શ્લોક “હું નાશવંત જડસમુદાય ક્ષેત્રથી સર્વ રીતે અતીત છું. અવિનાશી જીવાત્માથી પણ ઉત્તમ છું. માટે લોકમાં તેમજ વેદોમાં પુરુષોત્તમ નામે પ્રસિદ્ધ છું.” શ્રીજી મહારાજે પાને પાને પોતે પુરુષોત્તમ છે એ વાત કરી છે. શ્રી પુરુષોત્તમ મહારાજે વિજ્ઞાનામૃતમાં આ અંગે પાન નં. ૩૨૧ થી ૩૨૩ માં સ્પષ્ટતા કરી છે. શ્રી મુનિ મહારાજે ગોવિંદભાઈના પત્રના ઉત્તરમાં સ્પષ્ટ લખ્યું : ‘હું પસલો છું, નો’ય નાયાણો’ એમને ‘નારાયણ’ સંબોધન કેટલું કઠતું હશે તે સમજી શકાય છે. પ્રગટ પ્રભુશ્રીએ ધામમાં જતાં પહેલાં બધેથી જ નારાયણ, કે એવા શબ્દોની જગાએ પુરુષોત્તમ લખાવ્યું. પૂ. મામીને ઊભા રાખીને હવેથી ‘જે નારાયણ’ નહીં, ‘જે પુરુષોત્તમ’ કહેવાનું એવું દઢ કરાવ્યું. શા માટે ? શું તેમને મુનિ પ્રત્યે વિદ્રોહ હતો ? નહીં. પુરુષોત્તમ બોલાવીને આપણું કલ્યાણ કરવું હતું. આપણે પુરુષોત્તમના છીએ. ને એ જ અંતિમ મંત્ર છે. જે આપણને મુક્તિદારે પહોંચાડશે. માટે મારી સમજણ એવી છે કે શા માટે ડાહ્યાભાઈ ભગવાનની જે. જય તો આટલી જ બોલાવાય...

એમાં જ આપણું કલ્યાણ છે. અન્યથા ગમે તેટલી રાત્રીઓ જાગો ને ભજન કરો પણ આ સમજણ વિનાની ભક્તિમાં ચત્કિંચિત્ત પુણ્ય જેવું કે ભજનનો આનંદ, ભક્તોને મળ્યાનો આનંદ ભેગા મળી ભજન કર્યાનો આનંદ મળશે પણ જે આત્યંતિક કલ્યાણ વિષેની અંતરની શાંતિનો અનુભવ નહીં થાય. ચકાસી જોજો. તેથી જ જો જય બોલાવવી જ હોય તો આ પ્રમાણે બોલાવાય.

પુરુષોત્તમ ભગવાનની જે,
શ્રી નારાયણ મુનિ મહારાજની જે
શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ મહારાજની જે
અક્ષરાધિપતિ પૂર્ણ પુરુષોત્તમ ભગવાનની જે.

મારી દૃષ્ટિએ તો આમાં પણ છેલ્લી એક જ ‘જય’ જરૂરી છે. છતાં મંદિર લઈને બેઠા છીએ તે બે જય વધારે બોલાવી લેવી. ઈતિ સિદ્ધમ.

મનીષા ભૂષણ પટેલ

મધુબેનના ગર્ભનિભાડાનું બીજું પાત્ર તે ‘મનીષા’. ભાઈ મહેન્દ્રની મોટી બેન. ભણી રહ્યા પછી મહારાજશ્રી, મંદિર સંતો, સત્સંગી વગેરેની સ્પષ્ટ સમજણ કેળવી. પ્રભુ કૃપાએ લગ્ન થયાં તે પણ મહામુક્તશ્રી મણિકાકાના ભત્રીજા સાથે. સોનામાં સુગંધ ભળી. ભજન કીર્તન-વાંચન-સત્સંગનું માહાત્મ્ય દ્વિગુણિત થયું. બંને જણા સગવડ હોય, રજા હોય તો જ્યાં હોય ત્યાં ભજનમાં અચૂક જાય. ભૂષણ (ભૂપેન્દ્ર)નું જ્ઞાન-સમજણ પારદર્શી. રવિવારની સભા, તે લોકો અમદાવાદમાં હોય તો જરૂર ભરાય. વાચન થાય, વિવાદ થાય, સંવાદ થાય, સમજણ થાય ને પ્રગટ પુરુષોત્તમ વિષેની સમજણ દઢ થાય. પાટોત્સવ અને પોષ વદ યોથનો સમૈયો ભરાય ત્યારે બંને પતિપત્ની સંત્રીની જેમ ઊભા રહે. કિન્તુભાઈ, લલિત અને બ્રહ્મને સમય હોય તો જરૂર બોલાવાય. બાકરોલથી પણ છોકરાઓ આવે ને તૈયારીમાં મદદ કરે.

કોઈપણ હરિભક્તની રસોઈ હોય, ભૂષણ મદદમાં ઊભા રહે. બધી તૈયારી કરે. રસોઈયા સાથે વાતચીતથી માંડી પ્રસાદ બંધાવવા સુધીની જવાબદારી સફળ રીતે બજાવે. હીર-મિહિરને ભણવું, ગણવું, રમવું વગેરે સાથે ભજન સત્સંગનું માહાત્મ્ય સમજાવ્યું છે. ભજનમાં બેસે. ભજનો એટલી હલકથી અને બુલંદી અવાજે ગાય કે આળસ-ઊંઘ તો દૂર જ થઈ જાય. થાળ બોલાયા પછી પડિયા આપવા, પ્રસાદ વહેંચવો વગેરે ‘જે પુરુષોત્તમ’ બોલતા બોલતા કરે. અક્ષરભુવનનું રખોપું અંબુભાઈ પછી બેન મનીષા અને ભૂષણ યથાર્થ રીતે કરે છે. સંભાળે છે.

ટૂંકમાં બાકરોલધામ મુકામે ભાઈ મહેન્દ્ર, ફતુભાઈ, અજયભાઈ બચુભાઈ, તુલસીભાઈ વગેરે જેવા જાગ્રત સંત્રીઓને પ્રભુશ્રીએ મુક્યા છે. તો અમદાવાદમાં ભૂષણ-મનીષા અરૂણા, અંબુભાઈ, બ્રહ્મકુમાર, લલિતકુમાર-કનુભાઈ સુરાના, કનુભાઈ વકીલ, કિન્તુભાઈ તથા હીર-મિહિર જેવા સંત્રીઓને અક્ષરભુવન અમદાવાદની ધુરા સોંપી છે.

આ સઘળું જોતાં મને આનંદ થાય છે. હાશ થાય છે. પ્રભુશ્રી જતાં અક્ષરભુવનનું શું ? (જો કે એ અજ્ઞાન છે. કારણ ભગવાન સમર્થ છે) એ વિમાસણ નામરોષ થઈ ગઈ છે. સર્વત્ર જય હો, જય હો, પુરુષોત્તમનો જય

હો સંભળાય છે. ને અંતર ગદગદિત થઈ ઊઠે છે. લાગે છે અત્યારે પરબ્રહ્મ ભક્તિની પરાકાષ્ટા, ચરમસીમાએ પહોંચી છે. આ સર્વ યશ ભાઈ મહેન્દ્ર અંબુભાઈ, ભૂષણ તથા સર્વ યુવા સત્સંગીઓને ફાળે જાય છે. તે સૌને કરજોડી કૃતાર્થભાવે નમસ્કાર.

એ જ હે પ્રભુ, જેવા તેવા પણ અમે સુધા-રજનીકાંત તમારા છીએ. અવગુણ અપરાધ, 'મેં કર્યાનું અભિમાન' ટાળીને આપ કૃપા કરી અક્ષરધામમાં સ્થાન આપશો. તેવી અંતઃકરણની અભિપ્સા, સાથે સમાપ્ત.

પ્રગટ પ્રભુને પ્રત્યક્ષ મળેલા ભાગ્યશાળી સંતો

ભગવાનનો અવતાર પૃથ્વી પર થાય ત્યારે ભાગ્યવંત હરિભક્તોને એમનું સાન્નિધ્ય સાંપડે. મેં પ્રસ્તાવનામાં જ કહ્યું છે તે પ્રમાણે ભગવાન પ્રગટ હોય તેને આ ચાર વાતનો લાભ મળે. ને તે છે. દર્શન, વાતુ, પ્રસાદી અને મળવું. (ભેટવું) મહારાજશ્રી પ્રગટ હતા ત્યારે આ ચારમાંથી જેને જે પ્રકારે, એક, બે, ત્રણ કે ચાર જે લાભ મળ્યો છે તેવાં હરિભગતોના કે જેમણે સમજણમાં પ્રભુશ્રીને જોયા હોય અને તે આજે પણ હયાત છે. કંઈ નહીં તો પ્રભુનો ચરણસ્પર્શ પામ્યા હોય એવાં ભક્તોનો નામોલ્લેખ પણ કર્યો છે.

અમદાવાદ

૧. મનુભાઈ ગોકળભાઈ પટેલ
૨. પુષ્પાબેન મનુભાઈ પટેલ
૩. ચંદ્રિકાબેન ગોકળભાઈ પટેલ
૪. સુકેશાબેન દિનેશભાઈ પટેલ
૫. આરતીબેન પટેલ
૬. રમેશભાઈ છોટાભાઈ પટેલ
૭. જયશ્રીબેન રમેશભાઈ પટેલ
૮. પ્રિયકાંત છોટાભાઈ પટેલ
૯. સુમિત્રાબેન પ્રિયકાંત પટેલ
૧૦. મનુભાઈ પુજાભાઈ પટેલ
૧૧. ખુશમનબેન મનુભાઈ પટેલ
૧૨. લીલાબેન પુજાભાઈ પટેલ
૧૩. જ્યોત્સનાબેન જગદીશભાઈ પટેલ
૧૪. સુમિત્રાબેન જસુભાઈ પટેલ
૧૫. નીરૂબેન રમેશભાઈ પટેલ
૧૬. બચીબેન વલ્લભભાઈ પટેલ
૧૭. સુશીલાબેન વલ્લભભાઈ પટેલ

૧૮. કૌશિકભાઈ વલ્લભભાઈ પટેલ
૧૯. સાનુબેન કૌશિકભાઈ પટેલ
૨૦. કિરિટભાઈ વલ્લભભાઈ પટેલ
૨૧. રજનીકાંત શાંતિલાલ મહેતા (હાલ અક્ષરવાસી)
૨૨. સુધાબેન રજનીકાંત મહેતા
૨૩. અશોકભાઈ કિશનરાવ મરાઠે (સર્વન્ટ)
૨૪. ઈન્દુબેન છોટાભાઈ પટેલ
૨૫. ચંદ્રિકાબેન નયનભાઈ પટેલ
૨૬. શાંતાબેન પુરુષોત્તમભાઈ પટેલ
૨૭. કાશ્મીરા મહેશભાઈ પટેલ
૨૮. સુસ્મિતા અમિતભાઈ પટેલ
૨૯. વિહ્વલભાઈ મંગળભાઈ પટેલ
૩૦. ગોવિંદભાઈ મંગળભાઈ પટેલ
૩૧. સવિતાબેન મંગળભાઈ પટેલ
૩૨. ભાનુબેન (બચીબેન) પટેલ
૩૩. પિનાબેન વિજયભાઈ ચોકસી
૩૪. રાગિણી સુરેશભાઈ દલવાડી
૩૫. નીલાબેન ગોપાળ તલાટી
૩૬. માલતીબેન દિનેશચંદ્ર મહેતા
૩૭. મુકુંદ દિનેશચંદ્ર મહેતા
૩૮. કેતન દિનેશચંદ્ર મહેતા
૩૯. ઈશ્વરભાઈ ચંપકલાલ મજમુદાર
૪૦. મંજુલાબેન ઈશ્વરભાઈ મજમુદાર
૪૧. ઈન્દુબેન નયનભાઈ દેસાઈ
૪૨. નયનભાઈ હસમુખલાલ દેસાઈ
૪૩. કલ્પનાબેન પંકજભાઈ શાહ
૪૪. જગદીશભાઈ શંભુભાઈ પટેલ
૪૫. વિમળાબેન શંભુભાઈ પટેલ

૪૬. ગીતાબેન મુંજાલ પટેલ
 ૪૭. મયૂરીબેન ઈન્દ્રવદન પટેલ
 ૪૮. નારણભાઈ અંબાલાલ પટેલ
 ૪૯. પરસોત્તમભાઈ અંબાલાલ પટેલ
 ૫૦. બળવંતભાઈ ઝીણાભાઈ પટેલ
 ૫૧. જ્યોતીન્દ્ર પરસોત્તમભાઈ પટેલ
 ૫૨. સરોજબેન જ્યોતીન્દ્રભાઈ પટેલ
 ૫૩. નીલા પરસોત્તમભાઈ પટેલ
 ૫૪. જયશ્રીબેન પરસોત્તમભાઈ પટેલ
 ૫૫. મીરાબેન પરસોત્તમભાઈ પટેલ
 ૫૬. કનુભાઈ પરસોત્તમભાઈ પટેલ
 ૫૭. સુનંદાબેન બળવંતભાઈ મિસ્ત્રી
 ૫૮. ઉરેશા વિનોદભાઈ પંચાલ
 ૫૯. આનંદીબેન પંચાલ
 ૬૦. હસુમતિબેન શેઠ
 ૬૧. સૂર્યાબેન શેઠ
 ૬૨. માણિબેન રસિકભાઈ અમીન
 ૬૩. હરિભાઈ નારણભાઈ પટેલ
 ૬૪. લીનાબેન બેચરભાઈ પટેલ
 ૬૫. પિનાકિની બેચરભાઈ પટેલ

મિરોલી

૬૬. ઈન્દ્રવદન મૂળજીભાઈ પટેલ
 ૬૭. મહેન્દ્રભાઈ મૂળજીભાઈ પટેલ
 ૬૮. સૂર્યાકાકી પટેલ

મહેમદાવાદ

૬૯. ઉર્મિલાબેન બાલમુકુંદભાઈ
 ૭૦. બાલમુકુંદભાઈ

સોખડા

૭૧. શનુકાકા પટેલ (હાલ અક્ષરવાસ)
૭૨. મણિબેન પટેલ

લીંગડ

૭૩. બલ્લુભાઈ પટેલ
૭૪. કંચનબેન બલ્લુભાઈ પટેલ
૭૫. ડાહ્યાભાઈ પટેલ
૭૬. મગનભાઈ પટેલ
૭૭. મણિબેન મગનભાઈ પટેલ

રૂટેલ

૭૮. મંજુલાબેન મનુભાઈ પટેલ
૭૯. જશોદાબેન અંબાલાલ પટેલ
૮૦. લીલાબેન મણિભાઈ પટેલ

બાકરોલ

૮૧. બચુભાઈ રણછોડભાઈ પટેલ
૮૨. વિમળાબેન હુસ્માનભાઈ પટેલ
૮૩. હુસ્માનભાઈ પટેલ
૮૪. ઈચ્છાબેન પટેલ
૮૫. જસુભાઈ પસતોત્તમભાઈ પટેલ (કરમસદ)
૮૬. પરસોત્તમભાઈ જીવાભાઈ પટેલ
૮૭. મંજુલાબેન રમણભાઈ પટેલ
૮૮. જયંતિભાઈ વાળંદ
૮૯. સરોજબેન દિનેશભાઈ પટેલ
૯૦. રમણભાઈ ડાહ્યાભાઈ પ્રજાપતિ

નવસારી

૯૧. કમુબેન છોટાભાઈ પટેલ

વડોદરા

૯૨. સવિતાબેન મૂળજીભાઈ પટેલ

કદવારિયા

૯૩. રાયસીંગભાઈ કુલાભાઈ બારૈયા

૯૪. સવિતાબેન ચતુરભાઈ પટેલ

ચચેર

૯૫. સકુડીબેન રાઠવા

૯૬. કુંચીબેન રાઠવા

૯૭. જેઠાભાઈ રાઠવા

૯૮. ભગુભાઈ રાઠવા

૯૯. શારદાબેન રાઠવા

૧૦૦. શંકરભાઈ રાઠવા

૧૦૧. મોહનભાઈ રાઠવા

૧૦૨. છેલુભાઈ રાઠવા

૧૦૩. નંદુભાઈ રાઠવા

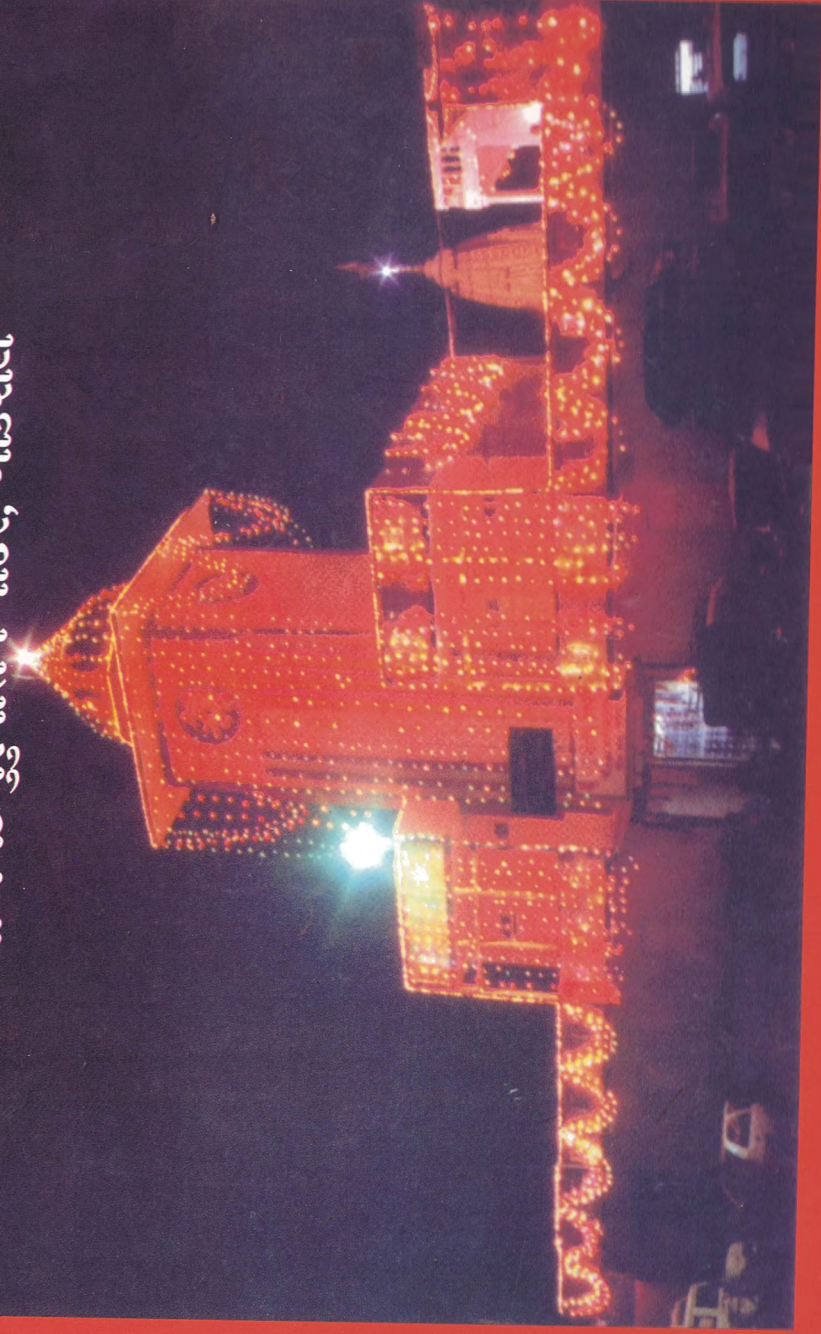
૧૦૪. ઉકડભગત (બાંગાપુરા)

અમેરિકા

૧૦૫. મધુબેન શનુભાઈ પટેલ

૧૦૬. શનુભાઈ પટેલ

શ્રી પ્રગટ પુરુષોત્તમ મંદિર, બાકરોલ

બાકરોલ, આણંદ - ખેડા જિલ્લો, ગુજરાત.